

2011

พันธกิจนาซาเร็นมิชชั่นสากล

Volume XXV

Nazarene Missions International

www.nazarenemissions.org

2011

พันธกิจนารีนมิชชันสากล

Volume XXV • 2011

ดาเนียล เคทซุม
ผู้อำนวยการ NMI สากล

ลอรี เขคคุม
บรรณาธิการ

เกล ซอรี
ผู้ช่วยบรรณาธิการ

Mission Education Credit

การใช้ *International Mission Education Journal*

นับเป็นงานเขียนเกี่ยวกับงานพันธกิจมิชชันประจำปีและเป็นการสื่อสารของกา
รเรียนรู้ด้านงานมิชชันที่จำเป็นสำหรับ Mission Priority One (MPO)
ถ้าคุณใช้ประโยชน์จากบทเรียนของเด็กและประยุกต์บทเรียนเพื่อใช้กับอนุชน
หรือรวมเด็กหรืออนุชนให้เรียนบทเรียนผู้ใหญ่ร่วมกัน

คุณสามารถวางใจให้บทเรียนนี้เป็นส่วนสำคัญของ MPO
สำหรับเด็กและอนุชน

ข้อพระคัมภีร์ที่ใช้อ้างอิงในบทเรียนมาจาก *The Holy Bible, New International
Version*, ฉบับพิมพ์ปี 1973, 1978, 1984,

โดยสมาคมพระคริสตธรรมสากลโดยได้รับอนุญาตจาก Zondervan Bible
Publishers. ข้อพระคัมภีร์จากพระคัมภีร์ฉบับ *New Revised Standard*, ฉบับพิมพ์ปี
1989, โดย the Division of Christian Education of the National Council of Churches of
Christ in the USA เป็นผู้ได้รับอนุญาต สงวนลิขสิทธิ์

IMEJ มีให้ดาวน์โหลดฟรีออนไลน์ที่:
www.nazarenemissions.org

พันธกิจนาซารีนสากล

คริสตจักรนาซารีน

Global Ministry Center

17001 Prairie Star Parkway • Lenexa, KS 66220 • United States of America

สารบัญ

หลักสูตรสำหรับผู้ใหญ่และอนุชน

พันธกิจเพื่อชีวิต – กลุ่มคนที่ถูกลืม

บทที่ 1	คนที่ประเมินค่าไม่ได้ – สภาพที่เป็นจริงของการค้ามนุษย์.....	8
บทที่ 2	จุดไฟส่องทาง – ความสำคัญของการศึกษาของเด็ก.....	21
บทที่ 3	ตามแบบพระฉายของพระเจ้า – ชนเผ่าไปกอมชิในกัวเตมาลา	31
บทที่ 4	“ความพอเพียง” คืออะไร – สภาพที่แท้จริงของความหิวโหยและยากจน.....	40
บทที่ 5	การประกาศ	50
บทที่ 6	ภาวะวิกฤต	58
ปัจจัยที่ 1	โครงการพัฒนาการศึกษาของผู้นำ	67
ปัจจัยที่ 2	ชนเผ่าไปกอมชิในกัวเตมาลา – กลุ่มคนที่ถูกลืม	71
ปัจจัยที่ 3	ฉันเป็นคนหนึ่ง – แสวงหาผู้ที่หลงหายด้วยความรักของพระเจ้า	76

หลักสูตรสำหรับเด็ก (เล่มที่ 2)

ภูมิภาคเม็กซิโก, อเมริกากลาง, อเมริกาใต้

บทที่ 1	เม็กซิโก/อเมริกากลาง/อเมริกาใต้ – ภาพรวม.....	89
บทที่ 2	เม็กซิโก	97
บทที่ 3	กัวเตมาลา.....	103
บทที่ 4	ฮอนดูรัส.....	109
บทที่ 5	คอสตาริกา.....	115
บทที่ 6	โคลัมเบีย.....	120
บทที่ 7	เปรู	126
บทที่ 8	เอลกวาดอร์.....	131
บทที่ 9	บราซิล	137
บทที่ 10	โบลิเวีย	144
บทที่ 11	อาร์เจนตินา	150
บทที่ 12	ปารากวัย.....	157

หลักสูตรสำหรับผู้ใหญ่/อนุชน

งานพันธกิจเพื่อชีวิต – กลุ่มคนที่ถูกลืม

พระเยซูทรงเรียกเราให้ทำตามแบบอย่างพระองค์ โดยทางคำสอนพระองค์ทรงเป็นแบบในการดำเนินชีวิตด้วยการห่วงใยคนทุกคนและทรงเรียกให้เรากระทำเช่นนั้นด้วย งานพันธกิจเพื่อชีวิตบอกให้รู้, ดลใจ, และเกี่ยวข้องกับคุณและคนอื่น ๆ ในคริสตจักรเพราะเป็นงานพันธกิจโลกของพระเจ้า

คนที่ประเมินค่าไม่ได้ – สภาพที่เป็นจริงของการค้ามนุษย์

หลายครั้งเรามองข้ามผู้คนรอบข้างเรา ไม่ให้ความสำคัญเหมือนที่พระเยซูทรงให้ความสำคัญ ทำไมเราต้องติดป้ายราคาบนคนนั้นซึ่งเขามีค่ามากกว่าที่เราคิด? คุณเคยรู้สึกว่ามีบางคนติดป้ายราคาบนตัวคุณ ซึ่งทำให้คุณรู้สึกไร้ค่าบ้างหรือไม่?

จุดไฟสองทาง – ความสำคัญของการศึกษาของเด็ก

คุณเคยสงสัยหรือไม่ว่าถ้าไม่มีการศึกษา ชีวิตจะเป็นอย่างไร? ความสามารถในการอ่านและเขียนได้เปิดโอกาสที่คนอีกมากมายในโลกไม่มีโอกาสได้รับ คุณจะแบ่งปันชีวิตและจุดไฟให้แก่คนเหล่านั้นที่ดำเนินอยู่ในความมืดหรือไม่?

ตามแบบพระฉายของพระเจ้า – ชนเผ่าโปกอมชิ (Poqomchi) ในกัวเตมาลา

มีหลายคนในพวกเราที่รู้สึกว่าถูกทอดทิ้งและถูกลืม เราเจ็บปวดและไม่มีใครเห็น คุณได้ลืมหรือละเลยเพื่อนบ้านหรือเปล่า? เราสามารถเรียนรู้ที่จะรักคนที่ถูกลืมและระลึกถึงพวกเขา

“ความพอเพียง” คืออะไร – สภาพที่แท้จริงของความหิวโหยและยากจน

ความยากจนและขัดสนนั้นเป็นผลจากการอยู่ในโลกที่ล้มลงในความบาป คนยากจนในชุมชนของเราถูกลืมเนื่องจากพวกเขามี แต่มีไม่ “เพียงพอ” หรือไม่? เราจำเป็นต้องยึดกับแนวคิดของคำว่า “เพียงพอ” เพื่อที่เราจะจัดหาให้แก่คนเหล่านั้นที่ขัดสนในสังคมได้

การประกาศ

เราจะประกาศแก่ผู้อื่นได้อย่างไร? คนเหล่านั้นที่เราลืมนั้น เป็นเพราะเราคิดว่าพวกเขาจะตอบสนองต่อข่าวประเสริฐตามวิธีที่เราได้ประกาศตามรูปแบบที่สืบทอดกันหรือใช่หรือไม่? นี่เป็นหน้าที่รับผิดชอบของเราที่ต้องเรียนรู้ว่าการประกาศเกิดขึ้นได้หลาย ๆ วิธีและการที่เราจะสามารถบอกคนอื่นเกี่ยวกับเรื่องพระคริสต์ในวิธีที่พวกเขาเกี่ยวข้องได้อย่างไร

ภาวะวิกฤต

รักเพื่อนบ้านของเราหมายถึงการช่วยเหลือพวกเขาในยามวิกฤต ภาวะวิกฤตได้สร้างโอกาสพิเศษให้สำแดงความรักของพระเจ้าให้แก่ผู้อื่นเพื่อที่พวกเขาจะได้รับรู้ว่าพวกเขาไม่ได้ถูกลืม คริสตจักรนาซารีนได้มอบโอกาสมากมายให้แก่คนทุกวัยในการช่วยเหลือในยามที่มีภาวะวิกฤต

ปัจจัยต่าง ๆ

มีบางสิ่งที่น่าตื่นเต้นเกิดขึ้นเมื่อกลุ่มคนมารวมกันด้วยเหตุผลเดียวกันเพื่อสำแดงอาณาจักรของพระเจ้า ปัจจัยต่าง ๆ นี้ช่วยให้เราได้สนับสนุนงานพันธกิจของนาซารีนในทางที่มีประสิทธิภาพและให้โอกาสผู้คนได้เข้ามามีส่วนร่วมในงานของอาณาจักรพระเจ้าอย่างมีนัยสำคัญ

ปัจจัยที่ 1 – โครงการพัฒนาการศึกษาของผู้นำ (Leadership Education and Advancement)

หลักการนี้ได้เสนอให้เด็ก ๆ ที่จบการศึกษาจากโครงการอุปการะเด็กจากพันธกิจเมตตานาซารีน (Nazarene Compassionate Ministries Child Sponsorship) ได้มีโอกาสศึกษาต่อที่ห้องในที่ประชุมสามารถให้โอกาสที่ยิ่งใหญ่แก่คนหนุ่มสาวเหล่านี้ในการเรียนรู้ หาเลี้ยงชีพ และเลี้ยงดูครอบครัวตลอดช่วงชีวิตของพวกเขา

ปัจจัยที่ 2 – ชนเผ่าโปกอมชิในกัวเตมาลา – กลุ่มคนที่ถูกลืม

เป็นเวลากว่าหลายทศวรรษที่คริสตจักรนาซารีนทำงานในกัวเตมาลาเพื่อ “สร้างสาวกให้เป็นเหมือนพระคริสต์” แต่ชนเผ่าที่อยู่ใกล้เคียงที่ชื่อว่า โปกอมชิ ถูกมองข้ามอย่างไม่ตั้งใจจากคริสตจักรของพวกเขาเองและกลุ่มงานพันธกิจคริสเตียนอื่น ๆ

ชนเผ่าไปกอมชิตต้องการทรัพยากรเพื่อใช้ในการเรียนรู้ถึงความรักของพระเจ้า เพื่อเติบโตในฝ่ายวิญญาณ และสร้างสาวก

ปัจจัยที่ 3 – ฉันเป็นคนหนึ่ง –

แสวงหาคนที่หลงหายด้วยความรักของพระเจ้า

“ฉันเป็นคนหนึ่ง” ได้ให้โอกาสพิเศษผ่านทางการฉายภาพยนตร์พระเยซู (JESUS Film Harvest Partners)

ซึ่งได้เชื่อเชิญให้ผู้คนได้เข้ามาสัมผัสภาพส่วนตัวกับพระคริสต์

บทที่ 1: คนที่มีค่า – สภาพที่แท้จริงของการค้ามนุษย์

วัตถุประสงค์

เพื่อทำความเข้าใจว่า

1. การค้ามนุษย์คืออะไร
2. การค้ามนุษย์เกิดขึ้นที่ไหน ทั้งในท้องถิ่นและสากล
3. ทำไมจึงมีการค้ามนุษย์
4. เราจะทำอย่างไรกับการค้ามนุษย์นี้

การเตรียมการสอน

ก่อนเริ่มบทเรียน

ให้ติดบทความเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ของพันธกิจเมตตานาซารีนหรือ Nazarene Compassionate Ministries (NCM)

ไว้ในห้องโถงเพื่อให้สมาชิกได้อ่านเมื่อเดินเข้ามา

(บทความเหล่านี้และแหล่งข้อมูลออนไลน์นั้นหาได้ตามเว็บไซต์ต่อไปนี้)

เว็บไซต์เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ :

Human Trafficking Web Sites:

The Polaris Project: For a World Without Slavery

<http://www.polarisproject.org>

Hands of Hope: To Abolish Human Trafficking (Wesleyan Denomination)

<http://www.wesleyan.org/ww/opportunities/hope>

ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับ “การค้ามนุษย์” หรือ “การค้าทาส”

ในห้องสมุดหรือบนอินเทอร์เน็ต

คุณควรค้นหาองค์กรที่ทำงานเพื่อต่อสู้กับโศกนาฏกรรมนี้

บทความเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ : (ผู้แปล –

บทความด้านล่างนี้มีแต่ภาษาอังกฤษ ให้ลองค้นหาในภาษาของตนเอง

โดยเลือกบทความย่อยที่เหมาะสม)

“การหาประโยชน์จากเรื่องเพศ :เหยื่อผู้บริสุทธิ์ (Sexual Exploitation: Preying on the Innocent)” โดย สเตเฟน กัวเบอร์โต

http://www.ncm.org/pdf/NCM_Magazine_Spring2009.pdf

“ความเป็นจริงของการค้ามนุษย์เด็ก (The Reality of Child Trafficking)” โดย เฮดี เฮอร์มานน์

http://www.ncm.org/pdf/NCMagazine_spring08.pdf

ทำสำเนาเอกสารข้อมูล (จากทำียบทเรียน) และแจกให้แก่ผู้ที่เข้ามาเรียน

การนำเสนอบทเรียน

อ่านและใคร่ครวญคำกล่าวต่อไปนี้ “เหมือนว่า พระเยซูพยายามตรัสว่า ‘เจ้าและเราประเมินค่าคนไม่เหมือนกัน เจ้ามองป้ายราคาและสถานะทางสังคม แต่เราดูที่เรื่องราว สัมพันธภาพ อัญมณีล้ำค่าในบุตรของพระเจ้าในแต่ละคน”

อภิปราย

- คุณคิดว่าสังคมของเราตีค่าของคนแตกต่างจากวิธีการคิดของพระเยซูหรือไม่? ถ้าใช่ ขอให้บอกว่าคุณแตกต่างกันอย่างไร?
- สิ่งที่คุณคิดว่าสิ่งจำเป็นที่ต้องมีเพื่อปิดช่องว่างนี้คืออะไร?

คำกล่าวอ้างอิงอีกตอนที่ว่า :

“และทั้งหมดที่พระองค์ประสงค์ให้เราได้เข้าใจคือว่าเราถูกซื้อด้วยราคาสูง – สูงค่ายิ่งนัก แท้จริงแล้ว แต่ละคนมีค่ามากซึ่งสิ่งนี้ได้ลบล้างภาพอื่น ๆ ทั้งสิ้น...ป้ายราคาหลุดออกเพื่อการดี ทำให้เราเท่าเทียมและมีคุณค่ามากมาย”

อภิปราย

- คุณเคยมีความรู้สึกที่ “ด้อยค่า” กว่าคนอื่นหรือไม่? ถ้าเคย อยากให้คุณได้มีโอกาสแบ่งปันให้เพื่อนในกลุ่มได้ฟังได้หรือไม่?
- การที่พระคริสต์ได้ซื้อคุณและตอนนี้คุณก็มีค่ามากมายนั้นหมายความว่าอย่างไร?
- คุณจะสามารแสดงตัวอย่างของความจริงที่ได้รับการปลดปล่อยนี้แก่ผู้อื่นได้อย่างไร?

คำกล่าวอ้างอิงที่สาม :

“งานพันธกิจเพื่อชีวิตของคุณคือการแยกเอาทัศนคติในใจของท่านที่เป็นสาเหตุให้ท่านตีราคาสิ่งต่าง ๆ ซึ่งไม่ควรมีการตีราคา และประเมินค่าตามวิธีของท่านเอง”

อภิปราย

- วิธีที่สังคมสมัยใหม่ตีราคาบนสิ่งที่ไม่ควรมีการตีราคาคืออะไร?
- วิธีที่คุณสามารถแสดงให้เห็นคนอื่น ๆ ได้เห็นความจริง นั่นคือพระเจ้าผู้ประทานคุณค่าให้ได้อย่างไร?

เรื่องราวพันธกิจ 1 : ภัตตาคารอาหารอินเดีย

เดวิท แบทสโตน ผู้ซึ่งเป็นนักเขียนที่โดดเด่นในเรื่องการคำนุชย์กำลังผลิตเพลนกับการรับประทานอาหารที่ภัตตาคารอาหารอินเดียในซานฟรานซิสโก ที่จริงแล้ว

เขาและภรรยารับประทานอาหารที่นั่นเป็นประจำมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว แต่สิ่งที่เขาไม่เคยรู้นั้นคือพนักงานทุกคนในภัตตาคารนี้เป็นทาสที่มาจากอินเดีย เจ้าของภัตตาคารนี้ทำธุรกิจหลายอย่าง

และเขายังเป็นเจ้าของอพาร์ทเมนท์อีกหลายแห่ง

เจ้าของภัตตาคารจะเดินทางไปอินเดีย

แล้วเขาก็จะพาคนจากอินเดียกลับมาที่อเมริกาเพื่อทำงานในภัตตาคารของเขา คนงานทั้งชายและหญิงไม่จำกัดวัย ซึ่งเขาได้พากลับมานั้น

เขาก็บังคับให้ทำงานในภัตตาคารและพักในอพาร์ทเมนท์ของเขา

เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายในอเมริกา เขาจ่ายค่าจ้างให้คนเหล่านั้น

ทุกอย่างดูเป็นปกติจากภายนอก อย่างไรก็ตาม

พนักงานถูกบังคับให้จ่ายค่าเช่าคืนทุกบาททุกสตางค์จากที่พวกเขาได้มาจากภัตตาคาร และยังมียามเฝ้าหน้าประตูอพาร์ทเมนท์ด้วย

เรื่องนี้ได้รับการเปิดเผย

เมื่อหญิงสองคนในอพาร์ทเมนท์ที่หมดสติจากก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์

หนึ่งในเพื่อนร่วมห้องได้เรียกเจ้าของบ้านเช่า แน่นอน

นั่นคือเจ้าของภัตตาคาร เขามาพร้อมด้วยกลุ่มผู้ชาย

พวกเขาฆ่านหญิงสองคนไว้ในพรม ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่

และพาพวกเขาออกมายังรถตู้ที่จอดรออยู่

คนที่เดินถนนมองเห็นกลุ่มผู้ชายวางหญิงสาวไว้ในรถตู้และพยายามบังคับให้

เพื่อนร่วมห้องอีกคนหนึ่งเข้าไปในรถตู้ด้วย

คนที่เดินถนนนั้น ได้ขอให้คนที่ผ่านมาเรียกตำรวจ

กำลังเสริมมาถึงที่นั่นและจับกุมกลุ่มผู้ชาย

แต่ไม่ทันเวลาสำหรับหนึ่งในหญิงสาว

ซึ่งได้เสียชีวิตในเวลาต่อมาที่โรงพยาบาล

การจับกุมได้เปิดเผยถึงสภาพที่เป็นจริงของการค้ามนุษย์ซึ่งเจ้าของภัตตาคารได้กระทำการ ภัตตาคารและธุรกิจอื่น ๆ
อีกหลายอย่างและอพาร์ทเมนท์นั้นเต็มไปด้วยทาสจากอินเดีย
นั่นเป็นสภาพที่แท้จริง เดวิท
แบทส์ตันและภรรยาผลิตเพลิงกับการรับประทานอาหารที่ภัตตาคารแห่งนั้น
เป็นเวลาหลายปีและไม่เคยคิดเลยว่าพนักงานทุกคนนั้นตกเป็นทาสและไม่มีเสรี
ภาพ

การอภิปรายเรื่อง “ภัตตาคารอาหารอินเดีย”

- การตอบสนองแรกของคุณที่มีต่อสภาพที่แท้จริงนี้คืออะไร?
- การได้ฟังเรื่องนี้ทำให้คุณคิดถึงสถานที่ที่คุณอาจเคยไป (ภัตตาคาร ฯลฯ)
ซึ่งอาจมีสิ่งคล้ายกันนี้เกิดขึ้นบ้างหรือไม่?
- ในฐานะเราที่เป็นคริสเตียน เราจะจัดการปัญหาร้ายแรงนี้ได้อย่างไร?

“เหล่านี้เป็นลูก ๆ ของใครบางคน” เหตุใดจึงมีการยกลูกของตนเองให้คนอื่น?

- บ่อยครั้ง
ที่มีบางคนได้รู้จักกับครอบครัวเด็กได้เสนอการศึกษาและการจ้างงานให้เด็ก
เพื่อเด็กจะได้ประสบความสำเร็จในชีวิตและส่งเงินกลับมาให้ครอบครัว
พวกเขาเด็ก ๆ ยอมเอาพาสปอร์ตให้และพ่อแม่ก็ลงชื่อมอบบุตรให้
- ในทางกลับกัน “นักค้ามนุษย์” ควบคุมเอกสารต่าง ๆ, การสื่อสารโดยภาษา
(หรือถ้าไม่รู้ภาษา), งาน, ร่างกาย, และความกลัว
เขาทารุณและทำให้เด็กกลัวแล้วจึงเข้าควบคุมชีวิตเด็ก
นักค้ามนุษย์ได้ทำลายจุดประสงค์ของเด็กและบางครั้งยังขู่ว่าญาติของเด็ก
ด้วย
- บางครั้งครอบครัวยินยอมมอบเด็กให้เมื่อบุคคลหรือครอบครัวจำเป็นต้องกา
รเงินด่วน
แต่ละคนหรือครอบครัวถูกบังคับให้ต้องทำงานเพื่อให้ได้เงินที่เล็กน้อยมาก
หรือไม่สามารถจ่ายเงินกู้ก้อนเล็ก ๆ ได้
หนี้ได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วมากกว่าจำนวนเงินที่นักค้ามนุษย์จ่ายให้
จากนั้น ทาสก็ตกหลุมโดยหมดหวังที่จะปลดหนี้

(ที่มา : Nazarene Compassionate Ministries)

การค้ามนุษย์คืออะไร?

- สหประชาชาติได้ให้ความหมายของการค้ามนุษย์ว่าหมายถึง “การจัดหา
การขนส่ง การส่งต่อ

การจัดให้อยู่อาศัยหรือรับไว้ซึ่งบุคคลด้วยวิธีการขู่เข็ญหรือด้วยการใช้กำลัง หรือด้วยการบีบบังคับในรูปแบบอื่นใด ด้วยการลักพาตัว ด้วยการฉ้อโกง ด้วยการหลอกลวง ด้วยการใช้อำนาจโดยมิชอบ หรือมีการใช้หรือรับเงินหรือผลประโยชน์เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจควบคุมบุคคลอื่น”

- การค้ามนุษย์เป็นการคุกคามที่ร้ายแรงต่อความเป็นมนุษย์
- การค้ามนุษย์เป็นการปฏิบัติต่อมนุษย์เป็นเหมือนสิ่งของ
- การค้ามนุษย์เป็นการอธิบายเกี่ยวกับรูปแบบของการเป็นทางสมัยใหม่
- การค้ามนุษย์นั้นเปลี่ยนไปจากในอดีต
แต่มันเป็นสภาพที่เป็นจริงอันเลวร้ายในสมัยของเราและอนาคต
- การค้ามนุษย์ทำให้เหยื่อติดกับในการขายบริการทางเพศ (โสเภณี)
ใช้แรงงานในโรงงานนรก เป็นคนใช้ในบ้าน ก่อสร้าง และการเกษตรกรรม
และอื่น ๆ

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

- ผู้คนราว 12 ถึง 27 ล้านคนถูกจับจากการถูกใช้แรงงานในรูปแบบหนึ่งรูปแบบใด
- ผู้คนจำนวน 600,000 ถึง 800,000 คนถูกค้าข้ามชาติ และมีคนจำนวน 17,500 คนถูกพาไปขายแรงงานในสหรัฐอเมริกา
- เกือบสามในสี่ของเหยื่อจะเป็นผู้หญิง
- กึ่งหนึ่งของคนที่ถูกใช้แรงงานเยี่ยงทาสนั้นเป็นเด็ก

(ที่มา : <http://www.freedomcenter.org/slavery-today/>)

เรื่องราวพันธกิจ 2: เรื่องของเทเรซ่า

เทเรซ่าเป็นเหยื่อการแสวงประโยชน์ทางเพศ เรื่องทั้งหมดเริ่มต้นขึ้นเมื่อวันหนึ่งมีนักเรียนชั้นมัธยมปลายคนหนึ่ง “เข้ามาตีสนิท” กับเธอและอาสาพาเธอไปส่งที่บ้าน ชายคนนั้นบอกว่าจะไปบ้านของลุงเพราะว่าต้องไปเอาของก่อนกลับบ้าน เมื่อชายนั้นเชิญเธอเข้าไปด้านใน เทเรซ่ารู้สึกระแวงบางอย่างแต่ก็ไม่ได้คิดอะไร เมื่อเข้าไปด้านในมีกลุ่มผู้ชายมอมยาเธอ ข่มขืนหมู่เธอ และบันทึกวีดีโอไว้ เมื่อชายเหล่านั้นขู่เธอว่าจะนำเรื่องนี้ไปบอกคนอื่น ๆ เธอก็รู้สึกกลัวมาก เทเรซ่าเป็นคนที่ศรัทธาในคาทอลิก ดังนั้นเธอจึงมีความกลัวที่จะโดนเปิดเผย

เทเรซ่าตกเป็นทาสในบ้านเกิดของเธอเอง
เธอกลับมานอนบนที่นอนของตนเองทุกคืนเป็นเวลาสามปี
หนึ่งในกลุ่มผู้ชายนั้นจะโทรเรียกเธอตอนเที่ยงคืน
พวกเขาบอกให้เธอหลบออกมาข้างนอกและพวกเขาจะรับเธอและพาเธอไปหา
“จอห์น” (ชายที่จ่ายเงินเพื่อซื้อบริการเธอ)
เธอจะอยู่กับจอห์นและจะกลับมายังบ้านของเธอในเวลาเกือบเช้า
สิ่งนี้ดำเนินไปตลอดระยะเวลาสามปี ผลการเรียนของเทเรซาก็ตกลง
พฤติกรรมของเธอเปลี่ยนไป แต่ไม่มีใครสังเกตเห็น
ในที่สุดเทเรซาก็มาถึงจุดที่เพียงพอที่เธอจะสามารถหลุดพ้นไปได้
ตอนนี้เธอได้เดินทางไปต่าง ๆ และบอกเล่าเรื่องราวของเธอ
เรื่องนี้เกิดขึ้นราวสามสิบปีที่ผ่านมา
เราอาจคิดว่าการค้ามนุษย์นั้นเป็นปัญหาใหม่ แต่มันไม่ใช่เลย
โลกของเรากำลังตระหนักมากขึ้นถึงสภาพที่แท้จริงที่น่ากลัวนี้

อภิปรายเรื่องของ “เทเรซ่า”

- คุณเคยคิดหรือไม่ว่าสิ่งที่คล้ายกันนี้จะเกิดขึ้นในเมืองของคุณเอง?
- จากเรื่องนี้ สิ่งที่รบกวนใจคุณมากที่สุดคืออะไร?
- คุณคิดว่ายุทธวิธีของมิชชันนารีสำเร็จผลได้อย่างไร?

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ

- ในระดับสากล เด็กจำนวนหนึ่งล้านคนได้เข้าสู่การค้าทางเพศทุกปี (ยูนิเซฟ)
- จำนวนเงินที่เกิดจากการค้าทางเพศของโลกในทุกปีนั้นมีมูลค่าราว 7 พันล้าน จนถึง 19 พันล้านดอลลาร์ (INTERPOL)

ทำไมจึงมีการตกเป็นทาสในเรื่องเพศ?

- อุปทานและอุปสงค์ : 80 เปอร์เซ็นต์ของการค้ามนุษย์นั้นเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ (สหประชาชาติ)
- เป็นธุรกิจที่ได้กำไรสูงและมีความเสี่ยงของการถูกดำเนินคดีต่ำ
- หลายประเทศยอมให้โสเภณีอยู่ในประเทศโดยถือว่าเป็นเรื่องธุรกิจที่ต้องตามกฎหมาย

ถาม

- คุณเคยรู้จักหรือพบกับคนที่
 - มีทรัพย์สินสมบัติเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย?
 - ไม่สามารถใช้จ่ายเงินทองของเขาหรือเธอได้?
 - มักมีคนที้ออกหน้าพูดแทนเสมอ ๆ?
 - ขาดอาหาร?
- สิ่งที่เป็นเครื่องหมายอื่น ๆ ถึงการค้ำมนุษย์ที่อยู่รอบ ๆ เรามีอะไรบ้าง?

คริสตจักรนารีนควรทำอย่างไรต่อสถานการณ์นี้?

หนึ่งในวิธีที่สำคัญในการป้องกันการแสวงหาประโยชน์จากเด็กก็คือการลงทุนให้แก่เด็ก

คริสตจักรนารีนทำการเพื่อป้องกันเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์อย่างเฉ

พะเจาะจงสองวิธีการหลักคือ :

1. การให้ความรู้และตระหนักถึงสมาชิกในท้องถิ่นถึงค่าของเด็กและความไม่ยุติธรรมซึ่งมีผลต่อชีวิตของเด็ก ๆ
 - การให้ความรู้ในระดับฆราวาส :
การให้ความรู้เกี่ยวข้องกับการรับรู้ของคริสตจักรในระดับฆราวาสและการเตรียมพร้อมรวมถึงการให้ความรู้และฝึกฝนสำหรับกลุ่มฆราวาสในเรื่องปัญหาการแสวงหาประโยชน์จากเด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนทำงานกับเด็กอย่างเจาะจง
 - การให้ความรู้ในระดับที่สูงกว่า :
โครงการประกาศนียบัตรบัณฑิตด้านการพัฒนาเด็กแบบองค์รวม (Holistic Child Development Graduate Certificate program) ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้เริ่มขึ้นที่พระคริสต์ธรรมนารีนเอเชียแปซิฟิก (Asia-Pacific Nazarene Theological Seminary - APNTS) ในกรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์และได้รับพัฒนาในระหว่างการจัดสัมมนาทั่วลาตินอเมริกาโครงการนี้มีจุดประสงค์เพื่อจัดหาผู้นำ อาจารย์สอนผู้แทนทางด้านกฎหมายเด็ก ผู้ฝึกหัด และศิษยาภิบาลที่มีของประทานทักษะและความสามารถในการดูแลเด็กแบบองค์รวมทั้งในและนอกคริสตจักร
2. การป้องกัน – และฟื้นฟู – ให้ความสำคัญต่อแผนงานพัฒนาเด็ก

ทำงานเจาะจงร่วมกับคริสตจักรท้องถิ่นในพื้นที่ที่เด็กอยู่ในจุดเสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ สิ่งนี้เป็นการเสนอการปกป้องสำหรับเด็ก ๆ อีกทั้งเป็นสถานที่อบรมเลี้ยงดูและเป็นที่พักพิงเมื่อเด็ก ๆ ได้รับความทุกข์จากการเอาเปรียบ ในเวลานี้ แผนงานเหล่านี้กำลังเป็นรูปเป็นร่างขึ้นในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

- **โครงการพัฒนาทักษะ :** พระคริสต์ธรรมนาซารีนเอเชียแปซิฟิก (Asia-Pacific Nazarene Theological Seminary - APNTS)
ยังได้ริเริ่มโครงการซึ่งจัดเตรียมการฝึกสำหรับผู้ให้คำปรึกษาให้แก่เด็ก ที่ตกเป็นเหยื่อของการแสวงหาผลประโยชน์ได้อย่างเกิดผลทั้งในคริสตจักรของตนเองหรือในศูนย์กลางชุมชน ยิ่งกว่านั้น โครงการนี้ทำงานกับกลุ่มอนุชนที่ไม่ได้เรียนหนังสือซึ่งอาจเสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ และจัดฝึกทักษะด้านคอมพิวเตอร์ ทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน และค่านิยมฝ่ายวิญญาณ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม ให้ส่งอีเมลมาที่ stepup@apnts.org
- **Heavenly Grace Home :** HG Home
ได้เริ่มขึ้นโดยนายแพทย์ท่านหนึ่งพร้อมด้วยภรรยาในพม่าเพื่อทำเป็นสถานที่ปลอดภัยให้แก่เด็ก ๆ ที่ถูกทิ้งและช่วยเหลือจากการถูกใช้แรงงาน ตกเป็นเหยื่อการแสวงหาประโยชน์ (ในตะเข็บชายแดนระหว่างพม่าและไทย) และการขายบริการทางเพศ บ้านหลังนี้เดิมที่รับเฉพาะเด็กหญิงและถูกเรียกว่า HG Girls Home แต่เนื่องด้วยไม่มีสถานที่และโครงการสำหรับเด็กชายที่ได้รับผลจากปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เช่นกัน บ้านแห่งนี้จึงได้เปลี่ยนโครงการในปี 2005 และเปลี่ยนชื่อบ้านเป็น HG Home
บ้านแห่งนี้ได้จัดเตรียมที่อยู่ที่พักพิง การให้คำปรึกษา การอบรมเลี้ยงดู การฝึกใช้ทักษะชีวิต การช่วยและสอนด้านการศึกษา อาหารประจำวัน การพัฒนาฝ่ายวิญญาณ และการบริการด้านสุขภาพให้แก่เด็ก ๆ

คริสตจักรนาซารีนเชื่อว่าเด็ก ๆ นั้นมีความสำคัญต่อพระเจ้าและได้รับสิทธิพิเศษในอาณาจักรของพระองค์ เราเชื่อว่าพระเจ้าสั่งให้เราดูแลเด็กทุกคน – รัก อบรมเลี้ยงดู ปกป้อง ส่งเสริม แนะนำ และช่วยเหลือพวกเขา นี่เป็นแผนการของพระเจ้าซึ่งเราต้องนำไปให้เด็ก ๆ มาถึงความรอดและเติบโตขึ้นในพระคุณ

การทำในสิ่งที่สำคัญ (เข้าไปมีส่วน!):

- คิดใคร่ครวญข้อพระธรรมเหล่านี้ : ยากอบ 1:27, มัทธิว 18:1-6, มาระโก 10:13-15, และลูกา 10:25-37
- คำแนะนำจาก ดาเรล แม็คเลิร์น
ศิษยาภิบาลคริสตจักรนาซารีนและผู้จัดการโครงการว่าด้วยการค้ามนุษย์ของ Concerned Women for America แห่งรัฐเท็กซัส :
 - ก้าวออกมาจากกล่องและเข้าไปมีส่วนในชีวิตของผู้คนรอบตัวคุณ
ห่วงใยผู้อื่น
 - มองไปรอบตัวและรับรู้ตัวบ่งชี้ถึงการเป็นทาสในสมัยใหม่
 - ป้องกันการค้ามนุษย์
หลายสิ่งที่เราเชื่อมั่นอาจทำได้ด้วยฝีมือของคนที่ถูกใช้แรงงาน
 - เผยแพร่ข้อความเกี่ยวกับสภาพที่แท้จริงของการแสวงหาประโยชน์จาก
มนุษย์ด้วยกัน
 - เริ่มที่พักอันปลอดภัยโดยผ่านทางคริสตจักรที่ซึ่งจะช่วยให้ผู้คนอยู่ได้
 - เข้าไปเป็นอาสาสมัครซึ่งช่วยเหลือผู้คนออกจากการค้าทาส
 - สนับสนุนงานพันธกิจซึ่งช่วยแต่ละคนให้หลุดจากการเสพติดเรื่องเพศ
ในขณะที่เราไม่สามารถทำทุกสิ่งให้ทุกคนได้
แต่เราสามารถทำบางสิ่งให้บางคนได้

บทสรุป

ปัจจุบันมีเหยื่อการค้ามนุษย์ราว 27 ล้านคนในโลก

และการค้ามนุษย์นี้กำลังเติบโตขึ้น!

การค้านี้เป็นด้านที่อันตรายต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งมีการใช้ประโยชน์และข่มเหงผู้ค้อยโอกาสอย่างมากเพื่อให้ได้มาซึ่งความพอใจและประโยชน์ส่วนตน
ขนาดและการแพร่ไปของการกระทำผิดนี้เป็นปัญหาที่ควรได้รับการเตือน

ในฐานะคริสเตียน

เราต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการค้ามนุษย์เพื่อเราจะสามารถยืนหยัดกับพี่น้องของเรา
ที่มีประสบการณ์ของการบีบบังคับนี้

การตกเป็นทาสถูกทำลายลงเมื่อเราเริ่มเข้าไปมีส่วนในชีวิตผู้คนที่เป็เพื่อนบ้าน
ของเราและทั่วโลก

หัวข้อสำคัญสำหรับการอธิษฐาน

- อธิษฐานเพื่อเด็กและผู้ใหญ่ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์
อธิษฐานให้พวกเขาได้รับการช่วยเหลือและปกป้อง
อธิษฐานสำหรับการดูแลและปลอบประโลม
- อธิษฐานให้พระเจ้าทรงอวยพรพี่น้องในที่ประชุมให้มีหัวใจที่เปี่ยมด้วยเมตตาต่อคนเหล่านั้นที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ทั้งที่บ้านและอื่น ๆ ทั่วโลก

เลือกพื้นที่เจาะจงในโลกและอธิษฐานเพื่อเด็ก ๆ ในพื้นที่นั้น :

- ในศรีลังกา บ่อยครั้งที่เด็ก ๆ กลายเป็นเหยื่อของการแสวงหาประโยชน์ในด้านเพศโดยทางเพื่อน ๆ หรือญาติ ๆ
ความแพร่หลายของเด็กชายที่ขายบริการที่นั่นนั้นเกี่ยวพันอย่างมากกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
- มีเด็กชาวเนปาลราว 12,000 คน ส่วนใหญ่เป็นเด็กหญิง ตกเป็นเหยื่อของการแสวงหาผลประโยชน์จากการค้าทางเพศในแต่ละปีทั้งในเนปาลหรือตามสถานขายบริการในอินเดียและในประเทศอื่น ๆ
- ในการสัมภาษณ์เด็กหญิงที่ค้าประเวณีในแทนซาเนียราว 84 เปอร์เซ็นต์ได้ถูกทำร้ายร่างกาย ถูกข่มขืน และทรมานโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจและ ชันกุ ชันกุ (ยามของหมู่บ้าน)
มีอย่างน้อยร้อยละ 60 เปอร์เซ็นต์ที่ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง
เด็กหญิงบางคนเริ่มออกไปเป็นเด็กทำงานบ้านโดยได้รับค่าตอบแทนในรูปแบบอื่น
- ในเอลซัลวาดอร์
หนึ่งในสามของเด็กที่หาเงินจากการค้าประเวณีที่มีอายุระหว่าง 14-17 ปีนั้นเป็นเด็กชาย
- ในเวียดนาม ความยากจน การศึกษาน้อย และครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์นั้นพบว่าเป็นสาเหตุหลักของการใช้ประโยชน์จากร่องเพศในเด็ก สิบหกเปอร์เซ็นต์ของเด็กที่ถูกสัมภาษณ์นั้นไม่รู้หนังสือ สามสิบแปดเปอร์เซ็นต์ได้ศึกษาแค่เพียงระดับพื้นฐาน ส่วนอีกหกสิบหกเปอร์เซ็นต์บอกว่าไม่มีกำลังพอในการจ่ายค่าเล่าเรียนในโรงเรียน
- มีเด็กขายบริการทางเพศกว่า 60,000 คนในฟิลิปปินส์
- ตัวแทนหน่วยงานสังคมสงเคราะห์ของเม็กซิโกได้รายงานว่ามีเด็กมากกว่า

16,000 คนเข้าไปมีส่วนในการขายบริการทางเพศ
พื้นที่ที่เป็นจุดหมายของนักท่องเที่ยวนั้นมีจำนวนของเด็กที่ขายบริการทาง
เพศสูงที่สุด

- ในลิทัวเนีย 20 ถึง 50
เปอร์เซ็นต์ของผู้ที่ขายบริการทางเพศนั้นเชื่อว่าเป็นเยาวชน
ซึ่งอาศัยอยู่ในหอพักเด็ก บางคนที่มีอายุ 10 ถึง 12
ปีมักถูกพาตัวไปแสดงในภาพยนตร์ลามก

(รวบรวมข้อมูลจาก Women Trafficking and Child Labor Eradication Foundation (WOTCLEF) ใน
"Facts on Commercial Sexual Exploitation of Children" (PDF), International Labor Organization
(ILO) 2004. ข้อมูลนี้หาได้จาก <http://www.wotclef.org>.)

เอกสารข้อมูลเบื้องต้น

คนที่ดูเหมือนไร้ค่า – สภาพที่แท้จริงของการค้ามนุษย์

เรื่องจริง

เทเรซ่า เป็นวัยรุ่นที่ถูกหลอกให้ตกไปเป็นทาสโดยเพื่อนร่วมโรงเรียน แม้ว่าเธอจะดำเนินชีวิตต่อไปในบ้านเกิดของเธอเอง เธอกลับถูกบังคับให้ขายบริการทางเพศแบบลับ ๆ เป็นเวลากว่าสามปี

ในเมืองใหญ่ ๆ

คนย้ายถิ่นจากอินเดียถูกใช้ประโยชน์และบังคับให้ทำงานในภัตตาคารและอาศัยอยู่ในอพาร์ทเมนต์ที่มีการคุมกันแน่นหนา มีลูกค้ามาทานอาหารที่ภัตตาคารทุกวัน แต่ไม่มีใครที่รู้เลยว่าพนักงานในร้านนั้นถูกใช้แรงงานเยี่ยงทาส

เรียนรู้ข้อมูลเบื้องต้น

- ราว 12-27 ล้านคนถูกพบว่าถูกใช้แรงงานเยี่ยงทาส
- ประชากร 600,000 ถึง 800,000 เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ข้ามชาติ และมากกว่า 17,500 คนที่ถูกพาเข้าสู่สหรัฐอเมริกา
- เหยื่อสามจากสี่คนนั้นเป็นผู้หญิง
- กึ่งหนึ่งของทาสใช้แรงงานในสมัยใหม่นี้เป็นเด็ก

รับรู้ในสัญญาณต่าง ๆ

คนที่อาจเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ได้หากเขา :

- ดูเหมือนจะอยู่ภายใต้การควบคุมของใครบางคน ซึ่งจะอยู่ภายใต้การดูแลนั้นตลอดเวลา
- ไม่สามารถย้ายไปอยู่ที่ใหม่หรือลาออกจากงานได้
- ไม่สามารถใช้จ่ายเงินของตนเองได้หรืออาจถูกควบคุมการใช้เงินโดยใครบางคน
- ไม่สามารถจัดการเอกสารส่วนตัวหรือเอกสารการเดินทางเองได้
- ทำงานหนักหลายชั่วโมงเพื่อค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อยหรือไม่ได้เลย
- อาศัยอยู่กันอย่างหนาแน่นในพื้นที่คับแคบหรืออาศัยอยู่กับนายจ้าง

- มีรอยแผลหรือบาดแผลที่มองเห็นได้ (เช่น รอยบาดเจ็บ ฟกช้ำ หรือน้ำร้อนลวก) ไม่ได้ได้รับการรักษาจากโรคหรือการติดเชื้อต่าง ๆ
- ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ <http://www.salvationarmyusa.org/trafficking>.

การเข้าไปมีส่วนร่วม

มองหาหน่วยงานท้องถิ่นซึ่งท่านสามารถเข้าไปเป็นอาสาสมัคร แล้วเรียนรู้เกี่ยวกับการค้ามนุษย์และวิธีหยุดการค้ามนุษย์

ดาวน์โหลดแหล่งข้อมูลการอธิษฐานและอดอาหาร :

<http://www.salvationarmy.org/usn/geographiclisting.pdf>

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

เรารู้ว่าแต่ละคนนั้นพระองค์ทรงสร้างให้มีค่ามากต่อพระองค์ มีค่ายิ่งซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานพระบุตรของพระองค์มาเพื่อพวกเรา เราขอการยกโทษสำหรับในหลาย ๆ

ครั้งที่ข้าพระองค์ปฏิบัติต่อคนอื่นเหมือนพวกเขาไม่มีค่า

ขอทรงโปรดส่งพระวิญญาณของพระองค์และพระบุตรมาเพื่อปลอบประโลม หลุดพ้น และรักษาผู้คนทั่วโลกที่ตกเป็นทาส

ขอทรงประทานสติปัญญาแก่พวกข้าพระองค์ในการทำลายป้อมปราการของโลกซึ่งทำให้เกิดการเป็นทาสขึ้น เราอธิษฐานในนามพระเยซู อาเมน

***บทที่ 2: จุดไฟสองทาง – ความสำคัญของการศึกษาของเด็ก

วัตถุประสงค์

เพื่อทำความเข้าใจว่า ...

1. ทำไมการขาดการศึกษาจึงเป็นปัญหาสำหรับเด็กมากมายในโลก
2. สิ่งใดที่สามารถพัฒนาขึ้นโดยผ่านทางการศึกษาสำหรับเด็กชายและเด็กหญิง
3. จะเข้าไปมีส่วนในการพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กได้อย่างไรบ้าง

การเตรียมการสอน

แจกข้อพระคัมภีร์เป็นภาษาอื่น ๆ

โดยเลือกภาษาที่คนส่วนใหญ่ในที่ประชุมไม่รู้จัก

คุณสามารถหาข้อพระคัมภีร์ที่แปลเป็นหลายภาษาได้บนเว็บไซต์

ให้รวมคำถามหลาย ๆ ข้อไว้กับข้อพระคัมภีร์เพื่อให้แต่ละกลุ่มได้ตอบคำถาม

คำถามที่ใช้อาจเป็น “ข้อพระคัมภีร์นี้อยู่ตอนไหนในพระคัมภีร์?” หรือ

“หัวข้อของพระคัมภีร์ข้อนี้คืออะไร?”

ย้ำเตือนผู้เรียนว่าเด็กที่ขาดการศึกษาที่ตึ้นบ่อยครั้งจะพบว่าบางครั้งพวกเขา ก็อยู่ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันนี้เมื่อเด็ก ๆ ไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้ บทเรียนนี้จะชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดหาการศึกษาให้แก่เด็กที่ยากจนทั่วโลกและการทำงานของคริสตจักรนาซารีนในเรื่องนี้

อ่านข้อพระธรรมต่อไปนี้ : มัทธิว 5:14-16; เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-7;

สุภาพิต 31:8; ลูคา 18:16

เอกสารข้อมูลเบื้องต้น

ทำสำเนาเอกสารข้อมูลเบื้องต้นในตอนท้ายของบทเรียนนี้เพื่อแจกให้แต่ละคน

การนำเสนอบทเรียน

อ่านคำกล่าวนี้ออกเสียง :

“สิ่งหนึ่งที่สำคัญมากและเป็นเป้าหมายที่สำคัญของพระเจ้าซึ่งย้อนกลับไปนับแต่แสงสว่างฉายแสงเริ่มแรกในการทรงสร้าง

นำเอาความสว่างมาส่องไปในที่มืด...เราทุกคนเป็นผู้นำความสว่างออกไป

และงานของเราก็คือการเลียนแบบสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำในแรกเริ่มโดยการนำความสว่างแทนที่ความมืด ความวุ่นวาย และความไม่มีระเบียบ”

อภิปราย :

- “แสง” ที่เราส่งผ่านออกไปเพื่อแบ่งปันให้ผู้คนนี้เป็นแสงประเภทใด?
- คนที่ต้องการแสงนี้มากที่สุดคือใคร?

คำกล่าวที่สอง : “การเป็นผู้ส่งผ่านแสงนั้นไม่ได้หมายความว่าต้องอยู่ ณ จุดที่มันถูกจุดขึ้น แต่การเป็นผู้ส่งผ่านแสงนั้นหมายความว่าคุณมองหาคนเหล่านั้นที่อยู่ในความมืด ความวุ่นวายและคุณก็ได้เข้าไปในนั้น”

อภิปราย :

- เมื่อเราเป็นพระกายของพระคริสต์ เป็นไปได้หรือไม่ที่เราไม่เคยออกไปจาก ณ “จุดที่เกิดแสง” เลย? ถ้าใช่ ขออธิบาย?
- ตัวอย่างของการมองหา “คนเหล่านั้นที่อยู่ในความมืดและความวุ่นวาย” มีอะไรบ้าง?

คำกล่าวที่สาม :
“เมื่อคุณตัดสินใจลงทุนด้านการศึกษาให้แก่เยาวชนในโลกนี้ คุณกำลังสร้างอิทธิพลซึ่งคุณไม่สามารถเข้าใจได้ทั้งหมด...ส่องแสงในที่และในวิธีที่คุณไม่เคยคาดคิด”

อภิปราย :

- คุณเคยเป็นพยานถึงการพัฒนาด้านการศึกษาในชีวิตของเยาวชนที่เสี่ยงต่อการถูกมองว่าด้อยค่าหรือไม่? ถ้าเคย ขอให้อธิบาย
- คุณสามารถฉายแสงผ่านทางการศึกษาเพื่อพัฒนาชีวิตของเด็กหรือวัยรุ่นได้มากเพียงใด?

เรื่องราวพันธกิจ : การให้การศึกษาแก่เด็ก เป็นรากฐานสำหรับผู้นำในอนาคต (การสัมภาษณ์ สเตเฟน กัวเบอร์โต้)

สเตเฟน กัวเบอร์โต้มาจากฟิลิปปินส์ และได้กลายเป็นผู้ประสานงานโครงการพัฒนาของพันธกิจเมตตานาซารีน

(Nazarene Compassionate Ministries) ในสหรัฐอเมริกา
และปัจจุบันเป็นผู้ประสานงานภาคสนามด้านยุทธศาสตร์สำหรับเขตพื้นที่รอบฟิลิปปินส์ซึ่งรวมเอาพื้นที่ของ ชุก, กวม, ปาเลา, ฟิลิปปินส์, โปนาเป, และไซปัน
ขออาสาสมัครสองคนอ่านบทของผู้บรรยายและสเตเฟน

ผู้บรรยาย :

ขอช่วยบอกเล่าเรื่องปัญหาที่ครอบครัวของคุณต้องเผชิญเมื่อคุณเป็นเด็ก
และเหตุใดการศึกษาจึงสำคัญต่อคุณและมันมีอิทธิพลต่อชีวิตคุณอย่างไรบ้าง

สเตเฟน : ผมขอเล่าเรื่องในช่วงวัยเด็กของผม ผมเติบโตขึ้นในสลัมใน เมโทร
มะนิลา

พ่อแม่ผมไม่ได้เรียนหนังสือซึ่งมันจะช่วยให้พ่อแม่มีชีวิตที่ดีในเมโทร
มะนิลา ...

แต่พวกเขาถึงลงเอยด้วยการอยู่ในสลัม...เพราะว่าพวกเขาต้องประสบกับความ
ยากจน พ่อแม่บอกผมว่าการศึกษาจะเป็นสิ่งตัน ๆ ที่ผมจะต้องได้
ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับผมเพราะการศึกษาได้เตรียมให้
เราได้เผชิญหน้ากับชีวิต การศึกษาช่วยในการตัดสินใจที่สำคัญในชีวิต
อีกทั้ง

สำหรับผมการศึกษาเป็นการขจัดวงจรความยากจนเพราะว่าการศึกษาให้อำ
นาจแก่มนุษย์ การศึกษาให้แนวคิดเกี่ยวกับชีวิตและเกี่ยวกับโลกด้วย

ผู้บรรยาย : มีเด็กราว 332 ล้านคนทั่วโลกที่ไม่ได้สมัครเรียนในโรงเรียน
...การเข้าเรียนและการเข้าถึงการศึกษาขั้นตานั้นเชื่อมโยงไปสู่ความยากจน
โดยตรง

การศึกษาที่คุณได้รับเมื่อเป็นเด็ก...ได้ทำให้เกิดสิ่งที่แตกต่างในชีวิตของคุณ
อย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับชีวิตของพ่อแม่คุณ?

สเตเฟน : พ่อแม่ผมทำงานหนักเพื่อให้ผมได้ไปโรงเรียน

และการศึกษาจึงได้ทำให้ผมเป็นผมในทุกวันนี้

ผมเรียนจบระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจากโรงเรียนคริสเตียน

ผู้บรรยาย : คุณลักษณะของการศึกษาที่คุณได้รับเมื่อตอนเป็นเด็กคืออะไร?

และสิ่งนี้ได้เตรียมทางไว้สำหรับคุณในวันนี้ได้อย่างไร?

สเตเฟน :

ผมรู้สึกถึงสิทธิพิเศษที่ได้รับการศึกษาในสภาพแวดล้อมของคริสเตียน...คริส
ตจักรเป็นผู้จัดเตรียม...การศึกษาที่มีคุณภาพในราคาไม่แพง...อีกทั้ง

คริสตจักรยังได้ฝึกผมเพื่อเตรียมให้ผมในการใช้ชีวิต...เพราะว่าพ่อแม่ผมต้องทำงานหนักเพื่อให้ผมได้เรียนหนังสือ ดังนั้นโครงการอุปการะเด็ก (Child Sponsorship) จึงได้เข้ามาและให้การดูแลและช่วยเหลือพ่อแม่ผมในการสนับสนุนด้านการศึกษาจนในที่สุดพ่อแม่ก็ได้งานทำ

ผู้บรรยาย : คน ๆ หนึ่งจะทำให้เกิดความแตกต่างในชีวิตของเด็ก ๆ ในการจัดการศึกษาและรากฐานของชีวิตอย่างเหมาะสมได้อย่างไร?

สเตเฟน : หนึ่งคือโดยทางโครงการอุปการะเด็ก (Child Sponsorship)

ผู้คนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมกับเราโดยการแบ่งปัน เงิน 25 ดอลลาร์ต่อเดือนจะช่วยให้เด็กได้สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เงินส่วนนี้จะนำไปซื้ออุปกรณ์การเรียนสำหรับเด็ก...หากเด็กนั้นเข้าอยู่ในโครงการพัฒนาเด็ก เงินส่วนนี้ก็จะเป็นไปใช้ในโครงการเรียนพิเศษของเด็ก

อภิปรายเกี่ยวกับ “การให้การศึกษาแก่เด็ก เป็นรากฐานสำหรับผู้นำในอนาคต”

- การขาดการเข้าถึงทางการศึกษาและไม่ได้เรียนในโรงเรียนทำให้เกิดความยากจนได้อย่างไร?
- นอกเหนือจากโครงการอุปการะเด็ก (Child Sponsorship) แล้ว ยังมีสิ่งอื่นที่เราจะช่วยในการฝึกฝนด้านการศึกษาให้แก่เด็กที่ต้องการได้อีกอย่างไรบ้าง?

“การศึกษาสร้างชีวิต”

การศึกษาที่เหมาะสมสามารถพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กได้อย่างไรบ้าง?

- การศึกษาช่วยลดความยากจน เมื่อผู้คนได้เรียนหนังสือ พวกเขาจะสามารถหารายได้และเลี้ยงดูครอบครัวได้มากกว่า
- การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาด้านสุขภาพ หยุดยั้งการแพร่กระจายของโรคเอดส์ และทำให้ครอบครัวสามารถรับมือกับโรคภัยได้ดีกว่า
- ในแต่ละปีของการเรียนในระดับชั้นต้นนั้นเป็นการเพิ่มค่าแรงที่จะได้รับในอนาคตราว 5 ถึง 15 เปอร์เซ็นต์สำหรับเด็กชายและอาจมากกว่านั้นสำหรับเด็กหญิง สำหรับปีการศึกษาแต่ละปีของการเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่เพิ่มมานั้น ค่าแรงของแต่ละคนจะเพิ่มขึ้นราว 15 ถึง 25 เปอร์เซ็นต์

ผลลัพธ์เมื่อเด็กไม่ได้รับการศึกษาคืออะไร?

- ไม่มีประเทศใดที่ประสบผลสำเร็จอย่างต่อเนื่องและมีการเติบโตด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วโดยไม่มีผู้ที่สามารถอ่านออกเขียนได้อย่างน้อย 40 เปอร์เซ็นต์
- หากไม่มีการศึกษา ผู้ป่วยโรคเอดส์รายใหม่ราว 7 ล้านคนจะไม่ได้รับการป้องกันในทศวรรษถัดไป
- หากไม่มีโรงเรียน เด็ก ๆ ก็จะต้องลงเอยด้วยการทำงานเลี้ยงดูครอบครัวหรืออยู่บ้านเพื่อเลี้ยงน้องหรือสมาชิกครอบครัวที่ป่วย

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับศึกษาของเด็กทั่วโลก

- ปัจจุบัน มีเด็กจำนวน 75 ล้านคนที่ไม่ได้ไปเรียนหนังสือที่โรงเรียน
- เด็กกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ที่เกิดจากแม่ที่รู้หนังสือจะมีชีวิตผ่านช่วงห้าปีแรกไปได้
- ในเวลานี้ เด็ก 250 ล้านคนทำงานเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว
- 60 เปอร์เซ็นต์ของเด็กที่ไม่เข้าโรงเรียนนั้นเป็นเด็กหญิง
- กิ่งหนึ่งของเด็กที่ไม่ได้เข้าโรงเรียนในโลกนั้นอาศัยอยู่ในชุมชนซึ่งใช้ภาษาที่บ้านแตกต่างจากภาษาที่ใช้ในโรงเรียน

(ข้อมูลจาก : <http://www.campaignforeducation.org/en/why-education-for-all/millionsmissout/>)

ทำไมเด็กมากมายจึงขาดการศึกษา?

- พวกเขาไม่มีกำลังสำหรับใช้จ่ายในการไปโรงเรียน (ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม เครื่องแบบ หนังสือเรียน ฯลฯ)
- พวกเขาอาศัยอยู่ในชนบทที่ซึ่งไม่มีโรงเรียน
- พวกเขาอยู่ในพื้นที่ที่มีการปะทะกัน ซึ่งพวกเขาอพยพจากบ้านเกิดมาเพื่อหาที่หลบภัยและบางครั้งก็ถูกบังคับให้สู้ไม่ว่าพวกเขาจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับเหตุผลเบื้องหลังสงครามก็ตาม

ถาม

- ทำไมคริสเตียนจึงมีหน้าที่รับผิดชอบในการช่วยเหลือด้านอาหาร เสื้อผ้า และการศึกษาแก่เด็กที่ยากจนทั่วโลก?
- พระเยซูทรงรู้สึกเช่นไรกับเด็ก ๆ ?

- วิธีการที่คุณเคยเห็นคริสเตียนช่วยเหลือเด็ก ๆ
ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับสากลนั้นมีอะไรบ้าง?
- มีพื้นที่ใกล้เคียงที่ที่ประชุมของคุณสามารถทำบางอย่างได้มากกว่านี้หรือไม่
? ที่ไหน?

คริสตจักรนารีนได้ปฏิบัติอย่างไรเรื่องนี้?

คริสตจักรนารีนได้ให้คำมั่นในการสนับสนุนสำหรับเด็กทั่วโลก
สิ่งนี้กระทำผ่านทาง โครงการทุนการศึกษาเพื่อลูกศิษยาภิบาล (Pastors'
Children Education) และโครงการพัฒนาเด็ก (Child Development Centers)
ของเราที่มีอยู่ทั่วโลก

โครงการทุนการศึกษาเพื่อลูกศิษยาภิบาล (Pastors' Children Education)
นั้นได้จัดหาการสนับสนุนรายเดือนสำหรับสิ่งจำเป็นการเรียนของเด็ก เช่น
การช่วยเหลือในการจ่ายค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียน
และ/หรือเครื่องแบบนักเรียน

ยิ่งไปกว่านั้นโครงการพัฒนาเด็ก (Child Development Centers) กว่า 100
แห่งทั่วโลกได้จัดการนมัสการและบทเรียนพระคัมภีร์ การอบรมสั่งสอน
การฝึกอบรมทางวิชาการที่เป็นทางการ (ในบางกรณี) การฝึกทักษะ
กิจกรรมสันทนาการ ค่ายถุร้อน และกิจกรรมเพื่อการพัฒนา
อีกทั้งยังได้จัดเตรียมการตรวจสุขภาพและตรวจฟันเป็นประจำอีกด้วย
นอกจากนั้น ศูนย์นี้ยังได้จัดเตรียมการเรียนพระคัมภีร์ ประชุมผู้ปกครอง
และจัดการด้านศีลธรรม ปัจจุบันมีเด็กมากกว่า 13,500 คนใน 80
ประเทศที่เข้าสมัครในโครงการอุปการะเด็ก (Child Sponsorship)
ซึ่งจัดเตรียมการศึกษาและการพัฒนาให้

องค์รวมขององค์กรที่เข้าถึงการพัฒนาเด็กได้มองหาคำจัดการปัญหาชีวิต
ของเด็ก ๆ ในด้านฝ่ายร่างกาย อารมณ์ ความสัมพันธ์ สติปัญญา
และฝ่ายวิญญาณ โครงการพัฒนาเด็ก (Child Development)
ได้วิธีการที่หลากหลายในการช่วยเหลือให้การศึกษาและพัฒนาเด็ก ๆ
ให้มีสุขภาพดี

เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่พึ่งพาได้และกระตือรือร้นในการรับใช้พระเจ้า

คริสตจักรนารีนยังได้เริ่มต้นโครงการใหม่ที่มีชื่อว่าโครงการพัฒนาการศึ
ษาของผู้นำ (Leadership Education and Advancement Program) หรือ LEAP
เพื่อช่วยเหลือด้านทุนการศึกษาต่อเนื่องภายหลังจากจบการศึกษาระดับมัธยมศึ
ษาตอนปลายสำหรับเด็กที่ได้รับการสนับสนุนมาจากโครงการอุปการะเด็ก
(Child Sponsorship) และได้แสดงแบบอย่างความสามารถในการเป็นผู้นำ

การทำในสิ่งที่สำคัญ (เข้าไปมีส่วนร่วม!)

- เพิ่มการตระหนัก พุดคุยกับครอบครัว เพื่อน เพื่อนบ้าน และเพื่อนร่วมงานเกี่ยวกับการขยายการศึกษาออกไปในพื้นที่ของคุณและในระดับสากล
- การให้ทุนการศึกษาเด็กผ่านทางองค์กร เช่น พันธกิจเมตตานาซารีน (Nazarene Compassionate Ministries) ซึ่งช่วยเหลือเด็ก ๆ ในการจ่ายค่าใช้จ่ายในโรงเรียนและมองหาการช่วยเหลือแบบองค์รวม ไปที่ <http://www.cs.ncm.org> สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม
- หลังจากจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว มีเยาวชนหลายคนไม่มีโอกาสเรียนต่อ ช่วยเหลือให้เยาวชนเหล่านี้ได้ศึกษาต่อโดยผ่านทางโครงการพัฒนาการศึกษาของผู้นำ (Leadership Education and Advancement Program) หรือ LEAP ของนาซารีน (ดูหลักการและเหตุผลของ LEAP และไปที่ <http://www.ncm.org/leap> สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม)

บทสรุป

การศึกษาเป็นเครื่องมือเพื่อขจัดความยากจน เมื่อแต่ละคนได้รับโอกาสในการเรียนรู้ชีวิตขั้นพื้นฐานและทักษะในการอ่านเขียนแล้ว เศรษฐกิจจะเติบโตขึ้นเร็วกว่าและอัตราความยากจนจะลดลง เมื่อผู้คนไปโรงเรียนพวกเขาได้รับโอกาสที่ดีเยี่ยมในการหาเงินและเลี้ยงดูครอบครัว

หัวข้อสำคัญสำหรับการอธิษฐาน

- อธิษฐานสำหรับเด็กที่ได้รับทุนการศึกษาจำนวน 10,600 คนผ่านทางพันธกิจเมตตานาซารีน (Nazarene Compassionate Ministries) และผู้ที่ให้ทุนการศึกษาด้วย
- อธิษฐานให้พระเจ้าใส่ภาระใจผู้คนมากขึ้นสำหรับเด็กที่ต้องการทุนการศึกษาอีก 2,500 คน
- อธิษฐานสำหรับการศึกษาที่ต่อเนื่องและการสร้างสาวกเด็กและคนหนุ่มทั่วโลก อธิษฐานให้พระเจ้าทรงช่วยเหลือพวกเขาให้เติบโตขึ้นเป็นคริสเตียนที่ในที่สุดจะเลี้ยงดูลูก ๆ ของตนเองตามวิถีทางของพระคริสต์

- อธิษฐานให้พระเจ้าทรงอวยพรพี่น้องในที่ประชุมด้วยให้มีหัวใจที่มีเมตตาต่อเด็ก ๆ และคนหนุ่มทั้งที่บ้านเกิดและทั่วโลก

หัวข้อเจาะจงสำหรับพี่น้องของนาซารีนและสถาบันการศึกษา :

- อธิษฐานเพื่อสถาบันการศึกษาของนาซารีน (โรงเรียนพระคัมภีร์ วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และพระคริสต์ธรรม) ในการเตรียมนักศึกษาสู่การเป็นผู้นำ อธิษฐานเมื่อพวกเขาเข้าร่วมในคริสตจักรท้องถิ่นและครอบครัวในการสร้างความรับผิดชอบในการเตรียมเพื่อเป็นผู้รับใช้เต็มเวลาและฆราวาส สร้างเด็กและเยาวชนในรุ่นถัดไปได้มีความรู้ทางด้านพระคัมภีร์และศาสนศาสตร์และเพื่อเรียนรู้ถึงความท้าทายที่ไม่ได้คาดหวังสำหรับการประกาศ การสร้างสาวก และการเปลี่ยนแปลงในสังคม

อธิษฐานเพื่องานพันธกิจของคริสตจักรที่มีต่อเด็ก ๆ อธิษฐานให้พี่น้อง :

- จัดเตรียมงานพันธกิจที่มีประสิทธิภาพและมีอิทธิพลต่อเด็กทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ
- สื่อสารในฐานะของคริสเตียนในปัญหาความอยุติธรรมทางสังคมในปัจจุบัน ซึ่งมีผลต่อเด็ก
- เชื่อมโยงเด็กเข้าสู่หัวใจของงานมิชชั่นและงานพันธกิจแห่งความเชื่อ
- สร้างเด็ก ๆ ให้เป็นสาวกและสอนพวกเขาให้สร้างผู้อื่นต่อไป
- เตรียมพ่อแม่ในการให้การอบรมในด้านฝ่ายจิตวิญญาณของเด็ก ๆ

เอกสารข้อมูลเบื้องต้น

จุดไฟสองทาง – ความสำคัญของการศึกษาของเด็ก

เรื่องจริง

สเตเฟน

กัวเบอร์โตเป็นเด็กที่เกิดในฟิลิปปินส์เมื่อครอบครัวเขาได้ย้ายเข้าเมืองเพื่อหางานที่ดีกว่า แต่เพราะว่าพ่อแม่ไม่ได้เรียนหนังสือ

พวกเขาจึงไม่ได้งานที่เงินเดือนดี ๆ ไม่ช้าพวกเขาก็ไปอาศัยในสลัม

โดยทางโครงการให้ทุนการศึกษาเด็ก

สเตเฟนและพี่น้องได้เรียนหนังสือที่โรงเรียน

ผลจากการที่สเตเฟนสำเร็จการศึกษาที่สูงกว่า

เขาได้ได้รับเป็นผู้ประสานงานการให้ทุนการศึกษาเด็กของ Nazarene

Compassionate Ministries

และปัจจุบันเขาเป็นผู้ประสานงานภาคสนามด้านยุทธศาสตร์สำหรับพื้นที่รอบฟิลิปปินส์ซึ่งรวมถึง ชุก, กวม, ปาเลา, ฟิลิปปินส์, โปนาเป, และไซปัน

เรียนรู้ข้อมูลเบื้องต้น

- เด็กกว่า 75 ล้านคนทั่วโลกไม่ได้รับการศึกษาในโรงเรียน
- กว่า 60 เปอร์เซ็นต์ของเด็กที่ไม่ได้ไปโรงเรียนเป็นเด็กผู้หญิง
- เด็กหลายคนที่ไม่ได้เรียนเนื่องจากไม่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนได้หรือสถานที่ที่พวกเขาอยู่นั้นไม่มีความแน่นอนเนื่องจากความขัดแย้งภายในพื้นที่
- ประเทศที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจต่ำนั้นประกอบด้วยผู้ใหญ่ที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้เป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ

หน้าที่รับผิดชอบของเราคืออะไร?

- ในมัทธิว 19:14 พระเยซูตรัสว่า “จงยอมให้เด็กเล็ก ๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าชาวแผ่นดินสวรรค์เป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น”
- ยากอบ 2:15-17
“ถ้าพี่น้องชายหญิงคนใดขัดสนเครื่องนุ่งห่มและอาหารประจำวัน และมีคนใดในพวกท่านกล่าวแก่เขาว่า ‘เชิญไปเป็นสุขเถิด ขอให้อบอุ่นเถิด’ และไม่ได้ให้สิ่งที่เขาขัดสนนั้น จะเป็นประโยชน์อะไร ความเชื่อก็เช่นเดียวกัน ถ้าไม่ประพฤติตามก็ไร้ผล”

สู่การปฏิบัติ

- องค์กรมากมาย
รวมทั้งคริสตจักรนาซารีนมีงานพันธกิจด้านการศึกษาสำหรับเด็กที่ไม่เอากำไร Nazarene Compassionate Ministries (NCM)
ได้ให้ทุนการศึกษาเด็กมากกว่า 13,000 คนใน 80 ประเทศ
- ศูนย์พัฒนาเด็ก 100 แห่งของ NCM ได้สอนในด้านฝ่ายวิญญาณ, การศึกษา, และกิจกรรมเพื่อการพัฒนา
- โครงการ Pastor's Children Education ได้จัดหาค่าเล่าเรียน, อุปกรณ์การเรียน, และเครื่องแบบให้แก่เด็กในพื้นที่ต่าง ๆ ของโลก
- โครงการ LEAP ใหม่ของ NCM
ได้ให้ผู้ถวายมีส่วนในการให้ทุนการศึกษาแก่เด็กที่เป็นแบบอย่างที่ต้องการจะศึกษาต่อไปในระดับที่สูงกว่า
- เพื่อข้อมูลเพิ่มเติมหรือมีส่วนร่วม ไปที่ <http://www.ncm.org/leap>

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

เราขอบคุณที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าไม่ให้เราทุกคนทุกวัยได้มีค่าในสายพระเนตรของพระองค์ รวมทั้งเด็ก ๆ ด้วย

เราทูลขอพระองค์ทรงนำและเตรียมคริสตจักรของพระองค์ให้เห็นคุณค่าของเด็ก ๆ โดยการจัดหาวิธีการที่หลากหลายเพื่อนำเด็กที่ถูกเอาเปรียบเหล่านั้นให้มีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียน อีกทั้ง

ขอทรงโปรดสำแดงวิธีการที่เราจะสามารถเข้าเป็นส่วนหนึ่งในการให้การศึกษาแก่เด็ก ๆ ในบ้านเมือง, คริสตจักร, และชุมชนของเราด้วย อาเมน

บทที่ 3: ตามแบบพระฉายของพระเจ้า – ชนเผ่าโปกอมชิในกัวเตมาลา

วัตถุประสงค์

เพื่อทำความเข้าใจว่า ...

1. ชนเผ่าโปกอมชิคือใคร
2. พวกเขาอาศัยอยู่ที่ใด
3. ทำไมชนกลุ่มนี้จึงถูกมองข้าม
4. คริสตจักรนาซารีนได้เข้าถึง “ชนเผ่าที่ถูกลืมนึกถึง” นี้ได้อย่างไร

การเตรียมการสอน

จัดของว่างไว้บนโต๊ะเล็ก ๆ ในห้อง เมื่อเริ่มต้น แล้วเชิญคนที่มีวันเกิดอยู่ในช่วงระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายนให้ออกมาและเพลิดเพลินกับอาหาร ในขณะที่เดียวกันก็ทำตัวให้ยุ่งสำหรับบทเรียน พูดคุยกับคนที่กำลังกินอาหารว่าง แต่มองข้ามคนอื่น ๆ ที่อยู่ในห้อง ในที่สุดจึงบอกให้ทุกคนหาที่นั่ง

จากนั้นถามคนที่ไม่ได้กินอาหารว่างว่าพวกเขาารู้สึกอย่างไรเมื่อถูกมองข้ามและลืมนึกไป ถามอีกกลุ่มว่าเขารู้สึกอย่างไรที่ได้รับการปฏิบัติเป็นพิเศษ

ในบทเรียนนี้จะให้ความสำคัญในหัวข้อเกี่ยวกับคนที่ถูกลืม โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนเผ่าในกัวเตมาลาที่เรียกว่า โปกอมชิ

ทำสำเนาเอกสารข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งอยู่ท้ายบทเรียนและแจกให้แก่ผู้เรียน

การนำเสนอบทเรียน

อ่านออกเสียงและพิจารณาคำกล่าวที่ว่า : “ในวันหนึ่งพระเยซูถูกถามว่า ‘ใครคือเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า?’ พระองค์ทรงตอบโดยเล่าเรื่องของชาวสะมาเรียผู้ใจดี”

อภิปราย

- ในชีวิตของคุณ คนที่พระเยซูบอกว่าเป็นเพื่อนบ้านของคุณคือใคร?
- บางครั้ง เพื่อนบ้านเหล่านี้ได้กลายเป็น “คนที่ถูกลืม” ได้อย่างไร?

คำกล่าวที่สองว่า : “ต้องมั่นใจว่าเพื่อนบ้านของเราสบายดี ให้เอาตัวของเราเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้น

ตั้งใจว่าฉันจะสามารถแบ่งปันความชื่นชมยินดีแห่งการเยียวยาและการทรงไถ่เหมือนเช่นที่เราแบ่งปันในความเศร้าในช่วงเหตุการณ์ในอดีต”

อภิปราย

- การเอาตัวเราเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ของเพื่อนบ้านหมายความว่าอย่างไร ?
- ขอให้คุณบอกเล่าเรื่องเมื่อคุณได้แบ่งปันความชื่นชมยินดีในการเยียวยาและการทรงไถ่ให้แก่เพื่อนบ้านที่อยู่ในความทุกข์อย่างไร?

คำกล่าวที่สาม : “โลกนี้เต็มไปด้วยคนที่ถูกลืม ไม่ใช่เพราะว่าพระเจ้าทรงลืมโลกนี้ แต่เพราะว่าเราลืมความหมายของการเป็นพระฉายของพระองค์ เราลืมในการมองเข้าไปในความเจ็บปวดและการมองเห็นพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า เราลืมที่จะรักเพื่อนบ้านของเราด้วยหัวใจที่เปี่ยมด้วยเมตตาซึ่งพร้อมจะอยู่เคียงข้างในความทุกข์ของพวกเขา”

อภิปราย

- เราจะเป็นพระฉายของพระเจ้าได้อย่างไร?
- จะเป็นอย่างไรเมื่อเราดำเนินชีวิตด้วยความรักดังเช่นพระคริสต์ที่มีต่อความทุกข์ของเพื่อนบ้านของเรา?

เรื่องราวพันธกิจ : ผู้คนที่ถูกลืมทั่วโลกและเพื่อนบ้านเรา
(ขอคนอ่านเป็นผู้บรรยายและมิชชันนารีสองคน)

ผู้บรรยาย : ขออธิบายให้ฟังหน่อยว่า “กลุ่มคนที่ยังไม่ได้รับการเข้าถึง” นั้นคือกลุ่มใด

มิชชันนารี :

คำจำกัดความที่เราตั้งใจใช้สำหรับกลุ่มคนที่ยังเข้าไม่ถึงนั้นคือกลุ่มชนเผ่าภาษาที่ยังไม่มีคริสตจักรที่เคลื่อนไหวเข้มแข็งพอในการประกาศให้แก่ชนทั้งเผ่า... ซึ่งอาจมีคนมากมายที่ยังเข้าไม่ถึงทั้งในเมืองหรือชุมชน.... พวกเขา

า [เพียงแค]

ไม่มีคนในกลุ่มที่แบ่งปันข่าวประเสริฐในแบบที่พวกเขาสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน

ผู้บรรยาย :

ขอช่วยแบ่งปันให้เราฟังว่าคริสตจักรนารีนได้เข้าถึงกลุ่มคนเหล่านั้นในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกอย่างไรบ้าง

มิชชันนารี : เราอยู่ในภูมิภาคซึ่งมีคนที่ยังเข้าไม่ถึงกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ ...
เรากำลังทำงานกับกลุ่มคนที่ยังเข้าไม่ถึงจำนวนมาก ... ในปีที่ผ่านมา
เราได้ช่วยสร้างกลุ่มคนใหม่ในประเทศโดยการทำงานในสิ่งที่เราอาจเรียกว่าเมืองทางผ่าน คนเหล่านี้ได้พัฒนาความสัมพันธ์ ทำงานแบบมียุทธวิธี และพระเจ้าทรงเปิดประตูให้พวกเขา ... อีกทั้ง
เรายังทำงานสร้างคนพื้นเมืองในการเข้าถึงประเทศอย่างสร้างสรรค์ในภูมิภาคนี้ในไม่ช้า ...
ผมหวังว่าผมจะสามารถเปิดเผยเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น
และในการเพิ่มคนที่เข้าไปในพื้นที่ที่ซึ่งมีคนที่ยังเข้าไม่ถึง
 อีกทั้งเรายังได้พัฒนารายการวิทยุและเครื่องมืออื่น ๆ สำหรับพวกเขา
หนึ่งในสิ่งเหล่านั้นที่เรารู้สึกตื่นเต้นและได้เห็น ...

คือการเข้าถึงผู้คนผ่านทางความสัมพันธ์ภาพในแต่ละวัน –
เพื่อนบ้านที่มาจากกลุ่มคนที่เข้าไม่ถึง เรานวดไหล่กับพวกเขาทุกวัน ...
เมื่อเราทำเช่นนั้น
เราจะเห็นผู้คนอยากรู้ว่าเราเป็นใครและสิ่งที่เราเชื่อและการนำเขาหาพระ
คริสต์

เรากำลังพยายามทำสิ่งนี้ให้เป็นที่แพร่หลายกว้างขวางในทุกประเทศใน
แถบภูมิภาคของเรา เมืองต่าง ๆ มากกว่า 100
เมืองในภูมิภาคของเราที่มีประชากรมากกว่าหนึ่งล้านคนแต่มีคริสเตียนนอ
ยกว่าสามเปอร์เซ็นต์
หนึ่งในวิธีการสำหรับเราในการเข้าไปคือพี่น้องนารีนเริ่มต้นทำการในพื้นที่
เหล่านี้ในอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจ การแพทย์ อาจารย์สอน –
โดยทั่วไปแล้วอาชีพใด ๆ ก็ได้ –
จากนั้นรับใช้พระเจ้าและดำเนินชีวิตในชุมชนและสานสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน

ผู้บรรยาย :

เหตุใดคริสตจักรจึงต้องใช้แนวทางใหม่ในการเข้าถึงกลุ่มคนที่ยังไม่มี การเข้าถึง?

มิชชันนารี :

เหตุผลหนึ่งคือความเร่งด่วนของงานและจำนวนผู้คนที่มากขึ้นอย่างรวดเร็ว ... มีหลายประเทศที่ไม่ยอมรับวิชาสำหรับมิชชันนารี หรือในหลายกรณี พวกเขาไม่ยอมรับวิชาสำหรับองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร (NGO)

ผู้บรรยาย : สิ่งที่คุณ ๆ

หนึ่งที่อยู่ในเมืองของตนเองทำเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ข้ามวัฒนธรรมคืออะไร?

มิชชันนารี : ประการแรก สิ่งที่ต้องทำคือการเอาชนะความกลัว

และกุญแจหลักคือความรัก สิ่งที่ตรงข้ามความรักไม่ใช่ความเกลียด แต่เป็นความกลัว เราจำต้องมองคนให้เป็นคน จากนั้นก้าวไปในอีกระดับหนึ่ง เชิญพวกเขามาทานกาแฟ ชา เชิญพวกเขาเข้ามาในบ้าน เมื่อคุณเริ่มคุ้นเคยกับพวกเขา ความกลัวก็จะหายไป

อภิปรายเกี่ยวกับ “ผู้คนที่ถูกลืมทั่วโลกและเพื่อนบ้านเรา”

- คำจำกัดความของมิชชันนารีเกี่ยวกับกลุ่มที่ยังเข้าไม่ถึงได้ทำให้ท่านประหลาดใจหรือไม่?
- เหตุใดมิชชันนารีอนุรักษนิยมจึงมีวิธีการที่ใช้ไม่ได้ผลในหลายพื้นที่ในภูมิภาคแถบนี้?
- ขอให้บอกถึงกลุ่มคนที่ยังเข้าไม่ถึงในหมู่เพื่อนบ้านหรือชุมชนของตนเองได้หรือไม่?

ชนเผ่าไปกอมซึคือใคร?

- ชนเผ่าไปกอมซึเป็นหนึ่งใน 23 ชนพื้นเมืองที่สืบทอดมาจากเผ่ามายันในกัวเตมาลา
- มีชนเผ่าไปกอมซึราว 50,000 ถึง 100,000 คน จึงทำให้พวกเขาเป็นหนึ่งในกลุ่มชนพื้นเมืองที่เล็กที่สุดและได้รับการพัฒนาน้อยที่สุดในประเทศ
- คนส่วนใหญ่ในชนเผ่านี้มีอาชีพเป็นชาวนา เด็ก ๆ เผ่าไปกอมซึไม่ได้เข้าโรงเรียนจนจบเกรดหก
- พวกเขาเป็นกลุ่มที่เชื่อในเรื่องไสยศาสตร์ที่ดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความเกรงกลัวต่อการพิพากษาจากพระเจ้าหรือเทพเจ้าที่พวกเขานับถือ

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับชนเผ่าโปกอมชิ

- มีอัตราการเสียชีวิตของผู้เป็นแม่มากที่สุดในประเทศ พวกเขาอาศัยอยู่ทางตอนใต้ของ อัลตา เวนาปาส ประเทศกัวเตมาลา
- อัตราการรู้หนังสือ – ภาษาสเปน : 15 เปอร์เซ็นต์ ภาษาโปกอมชิ : 1 เปอร์เซ็นต์
- 35 เปอร์เซ็นต์ของชนเผ่านี้มีชีวิตที่ยากจนมาก
- เหตุใดชนเผ่าโปกอมชิจึงถูกมองว่าเป็น “กลุ่มคนที่ถูกลืม”?

เป็นเวลาหลายทศวรรษที่คริสตจักรนารีนได้รับใช้ท่ามกลางกลุ่มคนที่พูดภาษาสเปนและชนพื้นเมืองดั้งเดิมอื่น ๆ ในกัวเตมาลา แต่ชนเผ่าโปกอมชิดูเหมือนถูกทิ้งเนื่องด้วยความแตกต่างทางภาษา อีกทั้ง

ชนเผ่าโปกอมชิยังประสบกับความคับข้องใจเพราะว่าพวกเขาไม่มีเครื่องมือทางศาสนาในภาษาของพวกเขาเลย

ศิษยาภิบาลต้องอ่านพระคัมภีร์เป็นภาษาสเปนให้ที่ประชุมและจึงมีสามแปลเป็นภาษาโปกอมชิ

ถาม

- เคยมีสักครั้งในชีวิตที่คุณรู้สึกว่าถูกมองข้ามไปหรือไม่? แล้วคุณปฏิบัติตัวอย่างไร?
- คุณเคยไปในสถานที่ที่คุณไม่เข้าใจในภาษาที่ผู้คนรอบข้างคุณกำลังพูดหรือไม่? ในเวลานั้นคุณมีอาการความรู้สึกเช่นไร?
- ให้ลองคิดถึงคนที่เคยเดินผ่านไปมาเป็นประจำทุกวัน แต่ไม่ได้ “มอง” จริง ๆ ว่ามีบ้างหรือไม่?

คริสตจักรนารีนปฏิบัติต่อชนเผ่าโปกอมชิที่ถูกลืมน้อยอย่างไร?

แท้จริงแล้ว

คริสตจักรนารีนได้เริ่มต้นแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาโปกอมชิมานานกว่า 30 ปีแล้ว ในปี 1983 พระคัมภีร์ใหม่ได้ถูกแปลเสร็จสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม ในปี 2000

รัฐบาลกัวเตมาลาได้วางมาตรฐานการเขียนตัวหนังสือสำหรับภาษาของชนเผ่ามายัน ดังนั้น จึงมีความต้องการแปลพระคัมภีร์ขึ้นใหม่ด้วย

ในเดือนตุลาคม 2009

พระคัมภีร์ฉบับแปลเป็นภาษาโปกอมชิทั้งพระคัมภีร์เดิมและใหม่ได้เสร็จสมบูรณ์ และการเฉลิมฉลองการมอบถวายพระคัมภีร์ได้จัดขึ้นในเดือนพฤศจิกายน

มิชชันนารีอาสาสมัครออสตราเลียและจิโรวานนิ
 มอนเตอร์โรโซได้แสดงความคิดเห็นว่า
 “ช่างเป็นสิ่งที่อัศจรรย์ที่ได้เห็นคนนับพันร้องไห้ตื่นตันในพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและร้อง
 ทูลขอด้วยความหวังสำหรับวันใหม่ของคนเผ่าโปกอมชิ”
 เมื่อพระคัมภีร์ได้รับการแปลเสร็จสมบูรณ์แล้ว
 จึงได้เคลื่อนไปสู่การแปลภาพยนตร์พระเยซูเป็นภาษาโปกอมชิด้วย
 เนื่องด้วยอัตราการรู้หนังสือต่ำของคนเผ่านี้
 ภาพยนตร์จึงเป็นเครื่องมือในการประกาศและสร้างสาวกที่มีประสิทธิภาพสำหรับ
 คนเผ่าโปกอมชิ ด้วยเหตุนี้ ผู้แปลพระคัมภีร์ – ทีมพี่น้อง –
 ได้เห็นด้วยอย่างกระตือรือร้นในการทำการแปลบทภาพยนตร์
 แทนที่จะใช้การพากย์เสียงแบบเต็มรูปแบบ
 ก็ใช้การบรรยายด้วยผู้บรรยายคนเดียว
 สิ่งนี้ช่วยลดค่าใช้จ่ายและลดระยะเวลาในการทำภาพยนตร์ในภาษาที่มีผู้ใช้
 อยู่น้อย
 ตอนนี้คนเผ่าโปกอมชิมีเครื่องมือของคริสเตียนที่มีประสิทธิภาพ
 ซึ่งช่วยให้พวกเขาเติบโตในพระเจ้าได้
 (Source: *NCN News*, October 8, 2009)

การทำในสิ่งที่สำคัญ (เข้าไปมีส่วน!) :

- ไตรตรองข้อพระธรรมเหล่านี้ : โยชูวา 1:9, สดุดี 107:1, สุภาษิต 3:5-6, สดุดี 46:10, อีสยาห์ 40:31, มัทธีว 25:40, 45, และสดุดี 119:105
- หนุนใจคริสตจักรให้ร่วมในหลักการและเหตุผลเกี่ยวกับคนเผ่าโปกอมชิที่พบใน พันธกิจเพื่อชีวิต
- ตัดสินใจเลือกที่จะกล่าวทักทายอย่างจริงใจกับคนที่คุณอาจไม่เคยมองในตลอดชีวิตที่ผ่านมาของเขา
 บางทีอาจเป็นคนที่ทำความสะอาดสำนักงานของคุณหรือคนตัดหญ้าของคุณ ให้มาดูกันว่าถ้อยคำที่เต็มด้วยความกรุณาจะทำให้สิ่งแตกต่างได้อย่างไร
- ลองคิดถึงการร่วมในงานพันธกิจผ่านทาง Jesus Film Harvest Partners ไปที่ <http://www.JFHP.org> (สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติม)

บทสรุป

พระเจ้าทรงหวังใยผู้คน – ทุกสปีด รูปร่าง ขนาด และในที่ต่าง ๆ บนโลก
 ในฐานะคริสเตียนเราจำเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายในการออกจากการเป็นกบในกะลา
 เพื่อมองหาคคนที่ถูกมองข้ามรอบตัวเรา คนที่ส่งของซ้ำให้เรา?

คนที่ส่งจดหมายให้เรา? คนทำความสะอาดโต๊ะอาหารที่ภัตตาคาร?
คนที่ต้องการเพียงรอยยิ้มและคำทักทาย?

พระคริสต์ทรงเลือกที่จะมองดูและรู้จักคนเหล่านั้นที่อยู่รอบกายพระองค์
พระองค์ทรงกินร่วมกับพวกเขาที่บ้าน
พระองค์ทรงสนทนากับพวกเขาตามถนน
พระองค์ทรงสอนพวกเขาจากไหล่เขา
ใครที่เรานึกถึงในวันนี้บ้าง?

หัวข้อสำหรับการอธิษฐาน

- ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับคนมากมายที่ทำงานอย่างเหน็ดเหนื่อยเพื่อทำให้การแปลพระคัมภีร์และบทภาพยนตร์เรื่องพระเยซูเป็นภาษาโปกอมซิได้สำเร็จ อธิษฐานขอพระเจ้าทรงอวยพรงานของพวกเขา
- อธิษฐานให้พระเจ้ายกชูผู้นำคริสเตียนที่เข้มแข็งในท่ามกลางชนเผ่าโปกอมซิเพื่อช่วยในการฝึกและสร้างสาวกรุ่นต่อไปด้วย
- อธิษฐานให้พระเจ้าสำแดงถึงที่ที่มีคนที่ถูกลืมหาค้นอยู่และการที่เราจะนำข่าวประเสริฐไปถึงคนเหล่านั้นได้อย่างไร
- ขอพระเจ้าเปิดตาของท่านให้เห็นคนที่อยู่รอบข้างท่านที่อาจถูกมองข้ามไป จากนั้นถามพระเจ้าว่าคุณจะสามารถแสดงความเมตตาต่อคนเหล่านั้นได้อย่างไร

เอกสารข้อมูลเบื้องต้น

ตามแบบพระฉายของพระเจ้า – ชนเผ่าโปกอมชิในกัวเตมาลา

- มีคนที่ไม่อยู่ในสายตาของเราบ้างหรือไม่?
- ฉันจำหน้าตาของแคชเชียร์ที่ร้านขายของได้หรือไม่?
- ฉันผ่านบ้านของเพื่อนบ้านทุกวัน แต่ไม่รู้จักชื่อของเพื่อนบ้านเลยหรือไม่?
- เมื่อฉันคิดถึงเกี่ยวกับผู้คนที่พระคริสต์ทรงมอบชีวิตให้ฉัน
- ฉันลืมใครบางคนไปหรือไม่?

เรียนรู้ข้อมูลเบื้องต้น

- ชนเผ่าโปกอมชิเป็นชนเผ่าเมืองที่สืบเชื้อสายจากชนเผ่ามายันในกัวเตมาลา
- ชนเผ่าโปกอมชิราว 140,000 คนเป็นหนึ่งในกลุ่มชนที่เล็กที่สุดและได้รับการพัฒนาน้อยที่สุดในประเทศ
- ชนเผ่าโปกอมชิมีอาชีพส่วนใหญ่เป็นชาวนา; 35 เปอร์เซ็นต์มีชีวิตอย่างยากจนขั้นแค้น
- เด็กส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนจนจบเกรดหก
- อัตราการอ่านออกเขียนได้ในภาษาสเปนมี 15 เปอร์เซ็นต์
- ชนเผ่าโปกอมชิเชื่อในไสยศาสตร์และเกรงกลัวการพิพากษาจากเทพเจ้า

เหตุใดชนเผ่าโปกอมชิจึงถูกลืมน?

- เป็นเวลามากกว่า 100 ปีที่คริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิกได้รับใช้ในกัวเตมาลาแก่ผู้คนที่ใช้ภาษาสเปนและกลุ่มชนพื้นเมืองอื่น ๆ แต่ชนเผ่าโปกอมชิพูดภาษาถิ่นที่ไม่เป็นที่รู้จัก
- พวกเขาไม่มีคัมภีร์ทางศาสนา หรือพระคัมภีร์ที่เป็นภาษาของพวกเขาเอง
- เนื่องด้วยปัญหาทางด้านภาษา การรับใช้ทางด้านจิตวิญญาณและการเห็นอกเห็นใจต่อชนเผ่าโปกอมชิจึงไม่เกิดผล

การระลึกถึงชนเผ่าโปกอมชิ

- ในปี 2009 พระคัมภีร์ทั้งเล่มได้ถูกแปลเป็นภาษาถิ่นของชนเผ่าโปกอมชิ
- ภาพยนตร์ พระเยซู ที่ได้รับการบันทึกพร้อมกับคำบรรยายภาษาโปกอมชิได้เสร็จสิ้นในปี 2009 ด้วยเช่นกัน
- เครื่องมือเหล่านี้จะช่วยเปิดประตูให้คนมากมายได้ทำงานกับกลุ่มคนที่ถูกลืมนี่

การเข้ามีส่วน

- เริ่มเข้าหาผู้ที่ “ถูกลืมนึก” ในสภาพแวดล้อมรอบข้างคุณ
- อธิษฐานสำหรับ JESUS Film Harvest Partners Ministry Trip (www.JFHP.org)

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

เราขอบคุณพระองค์ที่แม้ว่าเราไม่รู้หรือไม่ได้รักพระองค์เนื่องด้วยความบาปของเรา แต่พระองค์ไม่เคยลืมพวกเราเลย

ขอขอบคุณสำหรับการส่งพระบุตรของพระองค์ลงมาเพื่อนำการคืนดีมา

เราร้องทูลขอให้พระองค์ได้เรียกและส่งผู้เชื่อที่จะรับใช้ในท่ามกลางชนเผ่าโปกอมชิ

ขอทรงยกชูผู้นำที่เข้มแข็งในท่ามกลางชนเหล่านี้เพื่อจะฝึกและสร้างสาวกในรุ่นถัดไป เพื่อขยายอาณาจักรของพระองค์ท่ามกลางชนเผ่าโปกอมชิ

ขอทรงเปิดตาเราให้มองเห็นผู้คนที่เรามองข้าม

เพื่อเราจะได้แบ่งปันความรักของพระองค์กับพวกเขาเหมือนที่พระองค์ทรงแบ่งปันความรักของพระองค์ให้แก่เรา อาเมน

บทที่ 4: “ความพอเพียง” คืออะไร? – สภาพที่แท้จริงของความหิวโหยและยากจน

วัตถุประสงค์

เพื่อทำความเข้าใจว่า ...

1. ความยากจนและความขัดสนนั้นเป็นผลมาจากการมีชีวิตที่ล้มลงในความบาปของโลก
2. ถ้าเป็นชนชาติแห่งความเชื่อ
เมื่อนั้นเราก็เป็นบุตรของอับราฮัมและเป็นพระพรของพระเจ้าแก่โลก
3. ใครที่เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนเราอย่างแท้จริง
4. เราจำเป็นต้องคิดเกี่ยวกับแนวคิด “ความพอเพียง” ดังนั้น
เพื่อเราจะได้จัดหาให้สำหรับคนเหล่านั้นที่ขัดสนในชุมชนของเรา

การเตรียมการสอน

เตรียมส่วนผสมเพื่อทำ UNIMIX และเสิร์ฟก่อนเริ่มบทเรียน UNIMIX เป็น “โจ๊ก” ที่เติมไปด้วยสารอาหารซึ่งใช้เสิร์ฟในสถานที่เช่น ค่ายผู้ลี้ภัย และช่วยให้ง่ายต่อการดูดซึมในระบบการย่อยของเด็กที่ขาดสารอาหาร

ส่วนผสมของ UNIMIX ประกอบด้วย (คิดเป็นเปอร์เซ็นต์) ธัญญาพืช (หรือข้าวโพด) 30 เปอร์เซ็นต์, น้ำมัน 10 เปอร์เซ็นต์, นมผง 10 เปอร์เซ็นต์ (หรือ อาจใช้นมสดแทนได้), ถั่ว (บด หรือ ปั่นละเอียด), และน้ำตาล 10 เปอร์เซ็นต์

การนำเสนอบทเรียน

อ่าน ปฐมกาล 3:1-13 บอกว่า
“อาดัมและเอวาต้องการบางสิ่งที่ไม่ใช่มีไว้สำหรับพวกเขา
ความเห็นแก่ตัวนี้ได้นำไปสู่การล้มลงในความบาปของมนุษย์”

อภิปรายเกี่ยวกับ “ความหิวโหยและความยากจน”

1. สิ่งที่เป็นสาเหตุทำให้เราสำสมของเพื่อตัวเราเองมากเกินไปเรากำลังทำอะไร?
2. ใน ลูกา 10:27-37 พระเยซูทรงบอกให้เราห่วงใยเพื่อนบ้านของเรา
เมื่อทรงถูกถามว่าใครคือเพื่อนบ้าน
พระองค์ทรงตอบด้วยเรื่องราวของชาวสะมาเรียผู้ใจดี

บ่อยครั้งเมื่อเราใช้คำว่า “ชุมชน” เมื่อพูดถึงเพื่อนบ้านของเรา เมื่อเราใช้คำ ๆ นี้ กลุ่มคนที่อยู่ในชุมชนของเรานั้นคือกลุ่มใด?

3. อ่าน กิจการ 2:42-47

สิ่งที่คริสตจักร/ชุมชนจำเป็นต้องก้าวออกไปเพื่อสำแดงความรักความเมตตาของพระคริสต์ตามที่พบในพระธรรมตอนนี้คืออะไร?

สิ่งที่ยากที่สุดในการทำสิ่งนี้คืออะไร?

4. ในอพยพพบที่ 16 ชนชาติอิสราเอลไม่ได้รับอนุญาตให้เก็บอาหารไว้ค้างคืน เว้นแต่คืนวันที่หกของสัปดาห์ ในวันนั้น

พวกเขาเก็บสะสมอาหารให้พอสำหรับกินสองวันและจากนั้นในวันที่เจ็ดจะไม่มี การเก็บอาหารเลย เพราะวันที่เจ็ดถือเป็นวันสะบาโตเป็นวันพักผ่อน

คำสั่งของพระเจ้าในที่นี้ได้ให้คำจำกัดความของสิ่งที่เรียกว่า

“ความพอเพียง” ให้แก่ชาวอิสราเอล

5. เราจะตัดสินใจว่าสิ่งใดเป็น “ความพอเพียง” สำหรับเราในวันนี้ได้อย่างไร?

ทำสำเนาเอกสารข้อมูลเบื้องต้น (ในตอนท้ายของบทเรียน) และแจกให้กับที่ประชุม

เรื่องราวพันธกิจ : ถิ่นของโครงกระดูก

มาซิโอ บาร์โบซา มาจากคริสตจักรนาซารีนีลโอบิลิส ซึ่งอยู่ใกล้เมืองริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล ได้บอกเล่าเรื่องราวต่อไปนี้

คริสตจักรนีลโอบิลิสมีพันธกิจท้องถิ่นในพื้นที่ยากจนที่เรียกว่า เอสเควโต ซึ่งเป็นสถานที่ที่รู้จักกันในท้องถิ่นว่าเป็น “โครงกระดูก” ในเอสเควโต

คนส่วนใหญ่มีชีวิตอยู่โดยอาศัยกองขยะและหาของรีไซเคิล

รายได้ในแต่ละวันของพวกเขาราว ๆ 100 เรียล

แต่คนส่วนใหญ่ก็ใช้จ่ายสำหรับซื้อยาเสพติดวันละ 80-90 เรียล

สถานที่นี้เป็นที่รู้จักในเรื่องวัฒนธรรมของการเสพยา แม้แต่ในท่ามกลางเด็ก ๆ ที่นี้ไม่มีคริสตจักรหรือการสนับสนุนใด ๆ ดังนั้น

คริสตจักรนีลโอบิลิสจึงเข้าไปและเริ่มการประกาศและทำงานด้านสังคมเพื่อช่วยเหลือผู้คนในความต้องการทางด้านร่างกายและอารมณ์

พี่น้องจากคริสตจักรได้ช่วยเหลือผู้คนที่อาศัยอยู่ในเอสเควโตเพื่อมาถึงพระเยซูโดยทางพระคัมภีร์และโดยการพัฒนาด้านความสัมพันธ์ระหว่างกัน

เอสเควโต – โครงกระดูก –

ได้ชื่อนี้เนื่องจากมีคนมากมายในเมืองนี้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดซึ่งทุกวันจะมีค

นเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก

ภาระใจของคริสตจักรที่มีต่อเอสเควโตเริ่มต้นในหัวใจของศิษยาภิบาลคริสตจักรนีสโอโพลิสซึ่งตระหนักว่าที่นั่นมีชื่อเสียงในด้านการใช้มนต์ดำเวทมนตร์ซึ่งทำให้บางคนล้มป่วยได้ถึงการกดขี่ในฝ่ายวิญญาณ อีกทั้งเขายังได้ตระหนักว่าในขณะที่ผู้คนมีโอกาสส่งลูก ๆ ให้ไปโรงเรียนในชุมชน

แต่โรงเรียนก็เปิดเรียนเพียงครึ่งวันและมีการเรียนการสอนน้อยมาก ศิษยาภิบาลได้แบ่งปันภาระใจนี้กับคริสตจักร

แล้วพี่น้องในคริสตจักรก็ได้เข้ามามีส่วนในเอสเควโต

คริสตจักรในสหรัฐอเมริกาได้มีส่วนในการจัดหาสิ่งของ และเวลานี้ได้มีคริสตจักรเกิดขึ้นในชุมชนแห่งนี้

ทุกวันเสาร์คริสตจักรนีสโอโพลิสจะไปที่คริสตจักรเอสเควโตและมอบถุงสิ่งของ, จัดการศึกษาพระคัมภีร์ฤดูร้อน,

หรือการนมัสการที่ตอบสนองความต้องการทางด้านสังคมและทางกาย

โดยการนมัสการคริสตจักรแห่งนี้เติบโตขึ้นและมีสมาชิก 45 คน

ผู้คนจากนีสโอโพลิสได้ไปที่เอสเควโตเป็นประจำทุกวัน, ทุกสัปดาห์, และทุกเดือน

คริสตจักรนีสโอโพลิสได้สร้างโรงเรียนที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายขึ้นในเอสเควโตเนื่องด้วยประชาชนไม่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนได้

ด้วยเหตุที่วัฒนธรรมของเอสเควโตมีรากฐานอยู่บนกองขยะ

ผู้คนที่ย้ายมาอยู่ที่นี่จึงไม่มีความเข้าใจเรื่องสุขภาพพื้นฐานและการรักษาความสะอาด ดังนั้น พี่น้องจากนีสโอโพลิสจึงได้สอนทักษะการดูแลบ้านขั้นพื้นฐานให้พี่น้องคริสตจักรนีสโอโพลิสได้สอนผู้คนที่นี่เกี่ยวกับผลกระทบของยาเสพติด นี่เป็นงานพันธกิจที่ยุ่งยากและอันตรายเพราะว่าผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากการเสพติดนี้ต่อต้านงานพันธกิจนี้อย่างรุนแรง

โดยทางงานพันธกิจในเอสเควโต

มีหญิงคนหนึ่งที่ต้องรับพระเยซูได้รับการจ้างให้ทำความสะอาดอาคารโดยคริสตจักรในนีสโอโพลิส

ส่วนหญิงอีกคนหนึ่งในเอสเควโตได้ต้อนรับพระเยซูในวันที่พวกเขาได้เฉลิมฉลองการเปิดคริสตจักร

พวกพี่น้องในคริสตจักรได้ค้นพบว่าเธอเป็นครูที่ยอดเยี่ยม

และตอนนี้เธอได้สอนในโรงเรียนด้วยความมานะ

คริสตจักรเอสเควโตปัจจุบันมีกำลังในการจ้างคนงานอีกคนที่จะทำอาหารให้แก่เด็กนักเรียน – อาหารเช้า, กลางวัน, และอาหารเย็น

เมื่อถามว่าอะไรที่เป็นสาเหตุให้คริสตจักรในเนลโอบิสได้เริ่มต้นและคงอยู่ในงานพันธกิจนี้

มาร์ซิโอกล่าวว่านั่นเป็นเพราะการสัตย์ซื่อต่อพระบัญชาของพระเจ้าที่ทำให้เรารักเพื่อนบ้าน อีกทั้ง คริสตจักรยังได้สร้างขึ้นบนนิมิตของมิชชันนารี

มีผู้คนที่ต้องการอาหารฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกาย

ดังนั้นคริสตจักรจึงได้จัดหาทั้งสองสิ่งให้

มันจะไม่เป็นประโยชน์หากบอกผู้คนที่ว่าพระเยซูสามารถหยุดยั้งความทุกข์ได้

แต่เรากลับไม่ทำสิ่งที่จะทำให้ น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จตามที่กล่าว

ผู้คนที่ไม่ต้องเพียงแต่ได้ฟังว่าพระเจ้าท่านั้นแตกต่าง แต่พวกเขาต้องได้เห็น

ว่าพระองค์ทรงแตกต่างและผู้ที่ติดตามพระองค์นั้นได้เชื่อฟังและทำตามในการหยุดยั้งความทุกข์ของเพื่อนบ้าน

อภิปรายเรื่อง “ถิ่นของโครงกระดูก” :

- สาเหตุของความยากจนคืออะไร? (สงคราม, ความแห้งแล้ง, การล้นของประชากร, การตกงาน, สัดส่วนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น, ผู้อพยพ, การเจ็บป่วยทางจิต ฯลฯ)
- ปฏิบัติแรกเมื่อท่านได้ฟังถึงสภาพที่แท้จริงของความยากจนในเอสเควโตคืออะไร?
- เรื่องราวและสิ่งที่คริสตจักรเนลโอบิสได้ทำนั้นกำลังย้ำเตือนคุณในเรื่องราวคล้ายคลึงกันที่คุณเคยได้ยินจากชุมชนคริสเตียนอื่น ๆ อย่างไร?
- เราในฐานะคริสเตียนจะสามารถมีส่วนร่วมในการช่วยบรรเทาความยากจนในโลกเราและชุมชนของเราได้อย่างไร?

“คนที่เรียกว่าคนยากจนคือใคร?”

ทุกคนเห็นด้วยว่าคนที่ไม่สามารถหาเลี้ยงตนเองได้นั้นเราเรียกว่าคนยากจน แต่มีคำจำกัดความมากมายเกี่ยวกับความยากจน ในการพูดคุยระดับโลก “...ความยากจนไม่ได้หมายถึงแต่เพียงการถูกคุกคามด้านการมีชีวิตทางกายภาพเท่านั้น (การเป็นอยู่ขาดสน)

แต่ยังรวมสถานการณ์ที่ผู้คนที่ไม่สามารถมีการดำรงชีวิตตามมาตรฐานตามปกติในสังคมของพวกเขา และไม่สามารถเข้าสู่มาตรฐานนั้นได้” (Engbersen, 1999)

- จากคำจำกัดความนี้ สิ่งจำเป็นด้านการเงินเพื่อมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในสังคมนั้นจะแตกต่างจากวัฒนธรรมต่อวัฒนธรรม

สิ่งจำเป็นด้านการเงินสำหรับบางคนในการเข้ามีส่วนร่วมในสังคมของเราคืออะไร?

- ในสังคม มีความจำเป็นมากกว่าอาหาร, เสื้อผ้า, ที่อยู่อาศัยในการเข้าในสังคม
มาตรฐานการดำรงชีวิตที่ทำให้เราเท่าเทียมกับสังคมของเรานั้นคืออะไร? ด้านอารมณ์และวัตถุที่เป็นตัวแทนพื้นฐานของมาตรฐานการอยู่อาศัยในสังคมคืออะไรบ้าง? (การศึกษาที่เหมาะสม, การสื่อสารที่ทันสมัย, และเทคโนโลยี เช่น โทรศัพท์, โทรศัพท์, และคอมพิวเตอร์)
- กิจกรรมหรือทรัพย์สินสมบัติที่คุณรู้สึกว่าคุณเกินกว่า “การมีส่วนร่วมอย่างสมบูรณ์” ในสังคมของเราคืออะไร? (กิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจที่ราคาแพง, ภัตตาคารระดับห้าดาว, เสื้อผ้าเครื่องประดับมากมายที่มากเกินไปสำหรับเรา ฯลฯ)

ความยากจนคืออะไร?

จัดวางอาหารไว้บนโต๊ะเพื่อแสดงตัวอย่างสิ่งที่ครอบครัวยากจนในสังคมคุณใช้รับประทานกัน

ให้ข้อสังเกตว่าอาหารที่มีแต่ไขมันและขาดสารอาหารบ่อยครั้งที่สิ่งนี้เป็นอาหารหลักสำหรับคนยากจน ผลไม้สด, ผักสด, และเนื้อนั้นแพงมากกว่าและพวกเขาไม่สามารถหามา

อธิบายให้กลุ่มฟังว่าหลายครั้งคนที่ยากจนนั้นจะมีน้ำหนักเกินเนื่องด้วยอาหารที่มีไขมันสูงและอาหารราคาถูกที่มีแต่แป้ง เพราะการกินเพื่อสุขภาพนั้นอาจมีราคาที่แพงกว่า!

เมื่อพยายามให้นิยามของความยากจนโดยการนิยามจากรายได้ที่ทำได้นั้นได้ทำให้เกิดปัญหามากมาย ประการแรก

การเข้ามีส่วนร่วมในสังคมอย่างสมบูรณ์มีการผันผวนอย่างกว้างขวางทั้งในภูมิภาคและวัฒนธรรม คำที่ว่า “เข้ามีส่วนร่วมอย่างสมบูรณ์” หรือ “จำเป็น”

นั้นเปิดกว้างในการให้คำนิยาม พระเยซูทรงตีความคำเหล่านี้ว่าอย่างไร?

เมื่อมีการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง

การให้คำจำกัดความของความยากจนอย่างง่าย ๆ

นั้นอาจมีความหมายมากกว่าผู้คนที่ถูกนิยามว่ายากจน ประการสุดท้าย

เป็นการยากที่จะบอกว่าสินค้าหรือบริการใดที่เป็นสิ่งจำเป็นจริง ๆ

ในสังคมที่พัฒนาแล้ว

อภิปราย

ขออาสาสมัคร หรือเลือกบางคนจากที่ประชุมล่วงหน้า ถามคนนั้นว่า “ถ้าคุณรู้สึกว่าคุณมีความต้องการสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานโดยที่ไม่ต้องใช้เงินซื้อเพื่อให้ได้มา คุณจะพยายามเอาสิ่งนั้นมาได้อย่างไร?”

สิ่งนี้ลงเอยด้วยทางเลือกอันดับต้น ๆ คือ

“การขอจากชุมชนแห่งความเชื่อของพวกเรา” ได้อย่างไร?

- ตั้งคำถามเกี่ยวกับการให้คำจำกัดความของความต้องการ เราจะให้คำจำกัดความของ “ความต้องการของชุมชน” ว่าอย่างไร?
- ถ้าเราห่วงใยสมาชิกในชุมชนของเราโดยการตรวจสอบให้แน่ใจว่าทุกคนได้รับสิ่งที่ต้องการเพียงพอ เราจะทำงานร่วมกันเพื่อให้สิ่งนี้สำเร็จได้อย่างไร?
- แนวทางปฏิบัติที่เราจำเป็นต้องทำเพื่อให้ผู้คนได้มีโอกาสร้องขอความช่วยเหลือเมื่อพวกเขาขัดสนคืออะไร? หน้าที่ความรับผิดชอบของพวกเราที่เหลือคืออะไร?
- เราจะทำงานร่วมกันเพื่อให้แน่ใจว่าพี่น้องในชุมชนได้รับในสิ่งที่จำเป็นแล้วอย่างไร? เราจะขออนุญาตและเริ่มต้นสอบถามเกี่ยวกับสถานะทางการเงินและความต้องการของพวกเขาหรือไม่?

คริสตจักรนาซารีนมีปฏิกริยาอย่างไรในเรื่องนี้

คริสตจักรนาซารีนตั้งขึ้นบนหลักการของหัวใจสำหรับคนยากจนในพื้นที่ชนบท และคนอื่น ๆ ที่อยู่ในโลก* ในวันนี้

ที่ใดที่คุณได้พบพี่น้องนาซารีนรับใช้ในท่ามกลางคนเหล่านั้นที่ขัดสน คุณก็จะได้พบการรวมตัวกันทางประวัติศาสตร์ของคริสตจักรของเราอย่างแท้จริง ในคริสตจักรท้องถิ่นทั่วโลก เราห่วงใยคนเหล่านั้นในชุมชนของเรา คริสตจักรท้องถิ่นสามารถมีส่วนร่วมกับพันธกิจเมตตานาซารีน เพื่อช่วยเหลือชุมชนอย่างฉับไวและมากกว่า นี่เป็นวิธีการบางอย่างที่ทำ:

- งานพันธกิจเพื่อหนังสือ (Books in Mission) บริหารจัดการโดยวรรณกรรมนาซารีนทั่วโลก (Global Nazarene Publications) ที่รับการถวายสำหรับหนังสือเพื่อใช้ในการฝึกอบรมและแต่งตั้งศิษยาภิบาลท้องถิ่น, การประกาศและจัดกิจกรรมภายนอก, และการทำพันธกิจกับเด็ก ๆ
- ในท่ามกลางความพยายามมากมาย โครงการอุปการะเด็กของนาซารีนได้สร้างศูนย์สำหรับเด็กที่ไม่มีที่อาศัย ซึ่งได้เรียกว่า “Street

Kids' Center” ขึ้นในเมืองอันทานานา ริโว, มาดากัสการ์ เพื่อให้การศึกษา, โภชนาการ,

และการบริการทางการแพทย์แก่ประชากรกลุ่มใหญ่ที่อาศัยอยู่ริมถนน

- คริสตจักรท้องถิ่นได้ค้นพบความต้องการในชุมชน บางคริสตจักรให้ยืมใช้สถานที่เพื่อเป็นศูนย์เยาวชนและสถานที่ประชุมสำหรับรับตำรวจในท้องถิ่น, ศูนย์ประสานงาน, สภาเทศบาล, และแม้แต่ชมรมทำงานที่ซึ่งผู้ที่อยู่ในชุมชนสามารถผ่อนคลายหรือได้พูดคุยเกี่ยวกับความเชื่อและชีวิตในแบบที่ไม่มีภาระผูกพัน เรื่องราวที่คล้ายกันนี้ได้เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่านับร้อย ๆ ครั้งในคริสตจักรนาซารีนินทั่วโลก

* ดูกานเขียนของ Carl Banks ใน *Phineas Bresee: His Life in Methodism, the Holiness Movement, and the Church of the Nazarene*, Beacon Hill Press, Kansas City, 1995.

การทำในสิ่งที่สำคัญ (เข้าไปมีส่วน!) :

- เพื่อเรียนรู้ถึงแนวคิดของคำว่า “พอเพียง” ทำทนายพี่น้องในกลุ่มของคุณให้ขายหรือแจกจ่ายของใช้ที่ไม่จำเป็นสำหรับเงินไว้สมทบทุนให้แก่พันธกิจเมตตานาซารีน (Nazarene Compassionate Ministry Center) (ดูที่ <http://www.ncm.org>)
- บริจาคอาหารแห้ง และ/หรือ สละเวลาให้แก่ครัวของชุมชนหรือธนาคารอาหาร
- เลี้ยงอาหารและเชิญพี่น้องร่วมทานอาหารกลางวันชุดข้าวและถั่วเพื่อส่งเสริมการตระหนักถึงความอดอยากทั่วโลกและเพิ่มความเข้าใจซึ่งคนมากมายในโลกไม่เคยกินอาหารที่หิวหราบเลย ขอการถวายสมทบเพื่อหยุดความอดอยาก
- จัดการอดอาหารสำหรับคริสตจักร หรือแบ่งปันเรื่องการอดอาหารในกลุ่มเล็ก ๆ หรือชั้นเรียนรวี งดเว้นของหวาน, งดเว้นอาหารจำพวกแป้ง, หรือจะอดอาหารทั้งวัน ลองคิดว่ามีผู้คนทั่วโลกจำนวนเท่าไรที่ได้กินอาหารเพียงวันละมื้อต่อวันและคนอื่นอีกมากมายก็ไม่มีอะไรกินเลย (ดู www.fastforchange.ca/fast_for_change.aspx หรือ www.30hourfamine.org/naz/ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม)

บทสรุป

การใส่ใจผู้อื่นเราไม่จำเป็นต้องให้เฉพาะสิ่งของเท่านั้น
แต่เรายังสามารถอุทิศชีวิตเพื่อพวกเขาได้ด้วย
บางครั้งการรับรู้ถึงความต้องการของผู้คนก็เป็นเพียงการรับรู้เกี่ยวกับมนุษยธรรมเท่านั้น

ในขณะที่อยู่ในวงการคริสเตียน
บ่อยครั้งเราก็ยอมให้คนที่เราวางใจให้คำแนะนำสำหรับการเติบโตในฝ่ายวิญญาณ แต่เราจะไม่ยอมให้คนอื่น ๆ ช่วยเรากำหนดสิ่งที่ “พอเพียง”
ในชีวิตของเรา
จนกว่าเราจะเริ่มทำงานร่วมกันเพื่อกำหนดมาตรฐานที่เหมาะสมของการอาศัยอยู่ในชุมชน และการจัดสรรส่วนที่เกินออกไปอย่างไร
เราไม่สามารถบอกว่าเราไม่ได้อยู่ในชุมชนอย่างแท้จริงได้

หัวข้อสำหรับการอธิษฐาน

- อธิษฐานสำหรับชุมชนแห่งความเชื่อทั่วโลก
เพื่อที่เราจะมีการปฏิบัติต่อคนที่ขัดสนรอบข้างเราโดยการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานของสิ่งที่ “พอเพียง” ในชีวิตของเรา
- อธิษฐานให้คริสเตียนได้เข้าใจและยอมรับบทบาทที่ได้รับเป็นเช่นพระพรของพระเจ้าต่อโลก
- อธิษฐานให้คริสเตียนทุกแห่งที่จะมีความกล้าที่จะยอมให้คนหนึ่งบอกเล่าชีวิตให้เราได้ฟัง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเงินและทรัพย์สิน,
ซึ่งเมื่อร่วมกันเราอาจได้ใส่ใจคนเหล่านั้นที่ยังขัดสนอยู่

ข้อมูลเบื้องต้น

“ความพอเพียง” คืออะไร? – สภาพที่แท้จริงของความหิวโหยและยากจน

เรื่องจริง

คริสตจักรนาซารีนีลโอโพลิส ซึ่งอยู่ใกล้เมืองริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล ได้เปิดงานพันธกิจในเมืองเอสเควโตซึ่งเต็มไปด้วยยาเสพติด ผู้คนอาศัยอยู่และหารายได้จากกองขยะ คริสตจักรได้สร้างโรงเรียนที่ไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน มีการสร้างงาน และในชั้นเรียนสอนเรื่องสุขภาพเบื้องต้นและการรักษาความสะอาด ซึ่งรวมถึงผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดด้วย งานพันธกิจนี้ได้ช่วยเหลือให้ผู้อาศัยได้เรียนรู้ทักษะการพัฒนาสุขภาพ และมีการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้

เรียนรู้ข้อมูลเบื้องต้น

- ประชากรโลก 1.4 พันล้านคนหรือ 26 เปอร์เซ็นต์ มีรายได้น้อยกว่า 1.25 ดอลลาร์สหรัฐต่อวัน ตามรายงานของธนาคารโลกปี 2008
- 30 เปอร์เซ็นต์ของเด็กที่เสียชีวิตในโลกนั้นเนื่องด้วยสาเหตุจากการขาดสารอาหาร ตามรายงานขององค์การอนามัยโลกปี 2008
- ในประเทศที่พัฒนาแล้ว บ่อยครั้งที่อาหารราคาถูกก็จะเป็นอาหารที่มีคุณค่าน้อยด้วย ซึ่งสร้างปัญหาด้านสุขภาพให้แก่ครอบครัวและคนที่มีรายได้น้อยเป็นอย่างมาก

หน้าที่รับผิดชอบของเราคืออะไร?

“เพราะว่าเมื่อเราหิวท่านทั้งหลายก็ได้จัดให้เรากิน เรากระหายน้ำท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้าท่านก็ต้อนรับเราไว้” (มัทธิว 25:35)

การเข้ามามีส่วน

- พันธกิจเมตตานาซารีน (Nazarene Compassionate Ministries) ได้มีโครงการมากมายซึ่งแต่ละคนและคริสตจักรสามารถเข้ามามีส่วนได้ เช่น โครงการอุปการะเด็ก ขุดบ่อน้ำสะอาด โครงการเพื่อการกู้ยืมเงิน

และการช่วยเหลือภัยพิบัติ ไปเยี่ยมชมได้ที่ www.ncm.org

- บริจาคอาหารแห้งและของใช้ส่วนตัวให้แก่งานพันธกิจห้องครัวหรือที่ลี้ภัยของคนเมือง
- อาสาสมัครทำงานในโรงอาหารท้องถิ่นหนึ่งวันหรือสองครั้งต่อเดือน
- อดอาหารหนึ่งสัปดาห์
และถวายเงินให้แก่การกุศลท้องถิ่นหรือระดับนานาชาติเพื่อเลี้ยงผู้อดอยาก
- เข้าร่วมใน 30 Hour Famine (www.30hourfamine.org/naz)

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

เราขอบคุณที่พระองค์ทรงสำแดงให้เราได้เห็นความรักของพระองค์ที่มีต่อคนยากจนและคนอดอยาก

เราทูลขอพระองค์ทรงโปรดให้คนทั่วโลกมีการตอบสนองต่อคนเหล่านั้นที่ขัดสนโดยดำเนินชีวิตให้เป็นไปตามน้ำพระทัยพระองค์

ขอทรงโปรดให้เราได้เข้าใจถึงสิ่งที่ “พอเพียง” สำหรับเรา

โปรดประทานภาระที่จะได้เป็นพระพรให้แก่โลกนี้ ในพระนามพระเยซู

อาเมน

บทที่ 5: การประกาศ

วัตถุประสงค์

เพื่อทำความเข้าใจว่า ...

1. การประกาศสามารถเกิดขึ้นในวิธีการที่แตกต่างกันออกไป
2. การประกาศเป็นวิธีการที่สำคัญซึ่งเป็นที่เหตุให้คนอื่นอยากเป็นเหมือนคุณ
3. เราจำเป็นต้องเตรียมสู่การแบ่งปันถึงความหวังในพระคริสต์ของเรา

การเตรียมการสอน

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง – มัทธิว 5:14-16; เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-7; สุภาพิต 31:8; ลูคา 18:16

การนำเสนอบทเรียน

ให้ผู้เรียนในกลุ่มของคุณอ่านข้อพระธรรมข้างต้น

อภิปราย

- ใครควรยกย่องคำแนะนำของพระเยซูที่มีให้แก่เหล่าสาวกว่าพวกเขาจะร่วมกับพระองค์ในการหาคนตั้งหาปลา ขอให้บอกถึงความซับซ้อน การวางแผน และการดูแลรักษาซึ่งชาวประมงเหล่านี้ น่าจะคุ้นเคย สิ่งเหล่านี้ตีความตามคำเชื่อเชิญพระเยซูได้อย่างไร?
- ในการรับรู้นี้เป็นพระคำของพระคริสต์ สิ่งนี้ได้อะไรเราเกี่ยวกับพระเจ้า? (คำตอบที่เป็นไปได้ – พระองค์ทรงตรัสด้วยภาษาของพวกเรา พระองค์ทรงใช้สิ่งเรารู้เพื่อสอนในสิ่งใหม่ พระองค์ทรงห่วงใยคนเหล่านั้นที่ยังไม่รู้จักพระองค์)
- หลายปีก่อนสมัยของพระเยซูคริสต์ ชาวกรีกได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในวิธีการโน้มน้าวผู้คน ปัจจุบันคำนิยามเดียวกันนี้ได้ถูกนำมาใช้ในทักษะด้านการฝึกอบรม การโฆษณา และการตลาด การโฆษณาที่ได้ผลที่สุดคือการ “บอกปากต่อปาก” บางคนชอบบอกคนอื่นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ไว้ใจได้ ดูเหมือนพวกเราส่วนใหญ่มีบางครั้งก็พึงพอใจกับผลิตภัณฑ์ซึ่งเราต้องบอกให้คนอื่นรู้ ผลิตภัณฑ์ที่คุณชอบใช้มากและคุณต้องบอกคนอื่นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์คืออะไร?

- สิ่งไหนที่คุณจะเชื่อมากกว่า –
เมื่อคนที่คุณไม่รู้จักพยายามโน้มน้าวใจคุณในบางอย่าง หรือ
เมื่อคนที่คุณไว้ใจพยายามโน้มน้าวใจคุณ?
- โดยพื้นฐาน
การประกาศเป็นการโน้มน้าวใจผู้คนให้ยอมรับว่ามีวิถีการดำเนินชีวิตที่ดีกว่า
า
ซึ่งคือการยอมรับชีวิตที่พระคริสต์ประทานให้ซึ่งเป็นชีวิตที่เหนือกว่าการใช้
ชีวิตเพื่อตนเอง
บางครั้งพระเจ้าทรงใช้เราให้โน้มน้าวคนที่ไม่คุ้นเคยโดยผ่านทางความจริง
ใจของเรา
แม้ว่าบ่อยครั้งคำพยานเป็นการผ่านทาง การปฏิสัมพันธ์กับคนที่เข้ามาทำคว
ามรู้จักกับเราในชีวิตประจำวัน
ไม่สำคัญว่าเราถามเขาให้มาเป็นคริสเตียนกี่ครั้ง แต่สิ่งที่พวกเขาได้ยินคือ
“คุณอยากเป็นเหมือนฉันหรือไม่?”
เราดำเนินชีวิตของเราในการแสดงตนเองต่อคนไม่เชื่อและทำความเข้าใจพว
กเขาหรือยัง?
คนเหล่านั้นมองเห็นอะไรในชีวิตของเราที่จะทำให้ชีวิตของพวกเขาดีขึ้นได้
?

เรื่องราวพันธกิจ : การโน้มน้าวด้วยความรัก

สเตฟาน ทิบิ พร้อมด้วยภรรยา แซนดร้าเป็นมิชชันนารีใน Réunion
ซึ่งเป็นเกาะที่เป็นส่วนหนึ่งของทวีปแอฟริกา
สเตฟานเติบโตขึ้นในครอบครัวที่ไม่เป็นคริสเตียน
วันหนึ่งขณะที่เขากำลังดูหนังเรื่อง *The Mission*
สเตฟานได้รับการเร้าใจจากเรื่องราวของชายที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยคว
ามรักและเป็นสาวกของพระคริสต์ เมื่อสเตฟานได้ยินข้อพระธรรมจาก 1 โครินธ์
13 “ความรักนั้นคืออดทนนาน และกระทำคุณให้...”
เขาเฝ้าคิดถึงข้อพระธรรมนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก โดยไม่รู้ว่าข้อความนี้มาจากที่ไหน
การค้นหาของเขาได้นำเขามาที่ร้านหนังสือที่ซึ่งเขาและพ่อค้าปลีกได้ในที่สุดว่า
นั่นเป็นข้อความที่มาจากพระคัมภีร์ ในวันนั้น
สเตฟานได้รับในพระคำซึ่งนำเขามาสู่พระคริสต์
การตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงที่พระเจ้าทรงทำในชีวิตของเขา
สเตฟานได้บอกทุกคนเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้ค้นพบ

เขาตระหนักว่าถ้าเขารักเพื่อนบ้านของเขา
เขาก็จำเป็นต้องบอกถ้อยคำแห่งการเปลี่ยนแปลงชีวิตนี้กับเขา
งานของเขาในแอฟริกา
สเตฟานได้เรียนรู้ว่าการสื่อสารตามวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านนั้นเป็นสิ่งจำเป็น
ในฝรั่งเศสเมื่อสเตฟานพยายามบอกบางคนถึงเรื่องพระคริสต์ คน ๆ
นั้นก็จะบอกกลับมาอย่างตรงไปตรงมาว่าเขาไม่สนใจที่จะฟัง
แต่ในแอฟริกา
ธรรมเนียมการปฏิบัติในการปฏิบัติต่อผู้อื่นนั้นต้องสุภาพและให้ความเคารพเสมอ
อ ด้วยเหตุนี้ ผู้คนมักตอบว่า “ใช่” ในทุกคำถามเสมอ
“ปืมน้ำมันไปทางตะวันออกใช่หรือเปล่า?”
“ใช่”
“ปืมน้ำมันไปทางเหนือใช่หรือเปล่า?”
“ใช่”
คำตอบนี้ไม่ได้โกหก เพราะว่าไม่ว่าคุณจะไปทางใด
ในที่สุดคุณก็จะไปถึงปืมน้ำมันอยู่ดี
ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องระมัดระวังในการตั้งคำถาม
ถ้าคุณต้องการไปปืมน้ำมันอย่างรวดเร็ว คุณต้องถามว่า
“ถ้าจะไปถึงปืมน้ำมันให้เร็วที่สุดต้องไปทางไหน?”
เมื่อรับใช้กับคนที่ไม่เป็นคริสเตียน
สเตฟานเชื่อว่าเราจำต้องถามคำถามที่ตรงประเด็นกับผู้ฟัง ในกรณีนี้
นั้นหมายความว่าคำถามเปิดมากกว่าคำถามที่ต้องการคำตอบว่า “ใช่”
หรือ “ไม่ใช่” ตัวอย่างของคำถามประเภทนี้คือ :
“ทำไมคุณจึงได้สนใจความเชื่อของคริสเตียน?”
วิธีการในการแบ่งปันข่าวประเสริฐนั้นมีหลากหลายวิธี
และการแบ่งปันถ้อยคำของแต่ละคนนั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์
มีครั้งหนึ่งสเตฟานต้องการประกาศกับเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่เขาคุ้นเคย
เนื่องด้วยเด็กหนุ่มคนนี้รู้ว่าสเตฟานทำเอกสารบางอย่าง –
บทความเกี่ยวกับความเชื่อของคริสตจักรนาศาเร็น –
สเตฟานถามเด็กหนุ่มคนนั้นให้อ่านดูเพื่อตรวจสอบว่ามันถูกต้อง
ในขณะที่ทั้งสองคนอ่านบทความไปด้วยกัน
สเตฟานก็ได้อธิบายหลักการพื้นฐานให้แก่เด็กหนุ่ม
เมื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับการแบ่งปันเรื่องพระคริสต์ให้แก่เพื่อนที่มีความเชื่อ
ต่างกัน

สเตฟานอธิบายว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมองหาหัวใจที่รับการเปลี่ยนแปลงก่อนที่จะคาดหวังให้พวกเขาดำเนินชีวิตตามหลักการของชีวิตที่เปลี่ยนแปลง การบอกให้ผู้คนเปลี่ยนแปลงวิธีการแต่งตัวหรือการประพฤติไม่สามารถทำได้ก่อนที่ฤทธิ์เดชแห่งการเปลี่ยนแปลงของพระเจ้าจะทำการในชีวิตของพวกเขาเสียก่อน ถ้าคุณมีโอกาสน้อยในการพูดคุยถึงรายละเอียดของชีวิตใหม่ ต้องแน่ใจว่าคน ๆ นั้นมีพระคัมภีร์ เพื่อที่เขาจะได้เข้าสู่ฤทธิ์แห่งการเปลี่ยนแปลงผ่านทางพระคัมภีร์

เมื่อถามว่าคน ๆ หนึ่งจะเตรียมสำหรับการแบ่งปันความเชื่อได้อย่างไร สเตฟานบอกว่าเขารู้สึกว่าจำเป็นที่ต้องมีการท่องจำข้อพระคัมภีร์เพื่อการพูดคุยได้ดีกว่า

วิธีที่เหล่าสาวกกลุ่มแรกแบ่งปันข่าวประเสริฐก็โดยการเล่าเรื่องเกี่ยวกับพระเยซู นี่เป็นวิธีที่คริสตจักรในยุคแรกรับข่าวประเสริฐ

ในการบอกเล่าเรื่องราวของพระคริสต์ในแอฟริกา เรื่องราวชีวิตของพระองค์ควรต้องได้อยู่ในความทรงจำเพื่อที่การบอกเล่าเรื่องราวที่ไม่สลับซับซ้อน ซึ่งการเปิดพระคัมภีร์และพยายามอ่านข้อที่ไม่คุ้นเคยนั้นพระเจ้าไม่สามารถใช้ป็นพยานอย่างเกิดผลได้

อภิปรายเกี่ยวกับ “การโน้มน้าวด้วยความรัก”

- สเตฟาน ทิบี
ให้คำแนะนำว่าการบอกเรื่องราวของพระคริสต์ที่มีประสิทธิผลนั้นจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าเราไม่พูดกับพวกเขาด้วยภาษาตามวัฒนธรรมของพวกเขา ระบุความแตกต่างทางวัฒนธรรมในชุมชนของคุณจากทั้งมุมมองทางเชื้อชาติและมุมมองทั่วไป
คุณจำเป็นต้องแปลความถ้อยคำและความเชื่อของคุณเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิผลกับวัฒนธรรมนั้นอย่างไร?
- คุณมีปฏิกิริยาต่อคำแนะนำของสเตฟานที่ว่าเราไม่สามารถบอกเรื่องราวเกี่ยวกับพระคริสต์ให้คนอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพถ้าเราไม่จดจำข้อพระคัมภีร์ไว้อย่างไรบ้าง?

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประกาศ :

- มีเพียง 7 เปอร์เซนต์ของผู้ที่มาร่วมในคริสตจักรใหม่เป็นผู้ที่ยังไม่เชื่อ *
- 47
เปอร์เซนต์ของผู้ที่มาเยี่ยมคริสตจักรครั้งแรกนั้นเป็นเพราะได้รับเชิญจากบางคน *

- ท่าทีของผู้ที่ยังไม่เชื่อนั้นไม่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่พวกเขาอาศัย เพศ หรือเบื้องหลังทางวัฒนธรรมของพวกเขา **
- คนที่ไม่เชื่อนั้นมีความกังวลสำหรับลูก ๆ มากกว่าตัวพวกเขาเอง **

*Myths and facts about evangelism and church growth. (n.d.). retrieved from [web]:

<http://www.uscongregations.org/growth.htm>

**Berry, R. (2010). Surprises about unchurched people. Retrieved from [web]:

<http://www.navigators.org/us/ministries/ethnic/ca/articles/Together%20Newsletters/items/Surprises%20About%20Unchurched%20People>

อภิปราย

- คุณทำงานประกาศกับคนที่ยังไม่เชื่อเป็นคริสเตียนใช่หรือไม่?
- คุณเป็นเพื่อนกับคนที่ยังไม่เชื่อเป็นคริสเตียนหรือไม่?
ถ้าเป็นความจริงที่คนอื่นจะรู้จักเราผู้ซึ่งเป็นของพระคริสต์โดยทางความรักของเรา เมื่อนั้นทั้งสองคำถามนี้มีคำตอบเดียวกัน
- สิ่งนี้ได้เปลี่ยนแปลงความเข้าใจของคุณเกี่ยวกับการประกาศอย่างไร หรือมีความยากเพียงใด?
- การตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงมุมมองของคุณเกี่ยวกับการสนับสนุนคนอื่นที่ทำงานรับใช้ข้ามวัฒนธรรมอย่างไร?
- เราจะได้รับคามไว้วางใจจากคนที่เราคุ้นเคยเพื่อที่เขาจะยอมให้เราอิทธิพลในชีวิตเขาได้อย่างไร?

ปฏิกริยาของคริสตจักรนารีนเป็นอย่างไร?

จากในช่วงแรกนับแต่มีองค์กรนี้ขึ้นมา

คริสตจักรนารีน ได้มองเห็นการประกาศเป็นเหตุผลหลักนับแต่ที่มีองค์กรเกิดขึ้น กว่าร้อยศตวรรษที่ผ่านมาสิ่งนี้ได้ปรากฏออกมาให้เห็นได้ในหลายทาง ปัจจุบันเรามีงานที่กำลังทำอย่างต่อเนื่องกว่า 156

ประเทศในการเผยแพร่ข่าวประเสริฐเรื่องพระคริสต์, สร้างสังคมขึ้นในพื้นที่เหล่านั้น ในสังคมของคริสตจักรนารีน

มีการเข้าถึงผู้หลงหายในหลากหลายทาง เช่น มีโครงการเพื่อสังคม,

มิตรภาพระหว่างบุคคล, การเข้าถึงเป็นกลุ่ม

การดำเนินชีวิตด้วยความรักต่อพระเจ้าที่นั่นแยกออกมาจากนิยามของผู้ที่ติดตามพระคริสต์ไม่ได้

การประกาศรวมทุกที่ที่เราเป็นในฐานะคริสเตียนและในฐานะขององค์กร

การทำในสิ่งที่สำคัญ (เข้าไปมีส่วน!)

ถ้าคุณยังไม่อยู่ในจุดที่คุณมีการปฏิสัมพันธ์กับคนที่ไม่เป็นคริสเตียนมากมาย หาทางที่จะให้มีการปฏิสัมพันธ์ เช่น อาสาช่วยเหลือในงานต่าง ๆ ของชุมชน เช่น การสนับสนุนห้องสมุดท้องถิ่น หรือ ศูนย์ชุมชน รมั้ดระวังการทำงานกับคนเหล่านั้นที่เป็นกลุ่มที่แตกต่างทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่เป็นปฏิปักษ์กับคริสเตียน

บทสรุป

การประกาศเป็นการสำแดงพระคริสต์ให้แก่คนที่ยังไม่เป็นคริสเตียน เราไม่มีหน้าที่เปลี่ยนใจพวกเขา – ซึ่งนั่นเป็นหน้าที่รับผิดชอบของพระเจ้า แต่เราจำเป็นต้องเชื่อฟังในการดำเนินชีวิตตามแบบคริสเตียน เพื่อคนอื่นจะได้เห็นผลในชีวิตของเราและต้องการเข้ามาอยู่ในสันติสุขที่เห็นไต้ัน

หัวข้อสำคัญในการอธิษฐาน

- อธิษฐานสำหรับมิชชันนารีนาซารีนทั่วโลกที่ทำงานในหลายรูปแบบเพื่อสำแดงความรักของพระเจ้า
- อธิษฐานให้คริสเตียนในชุมชนของคุณยอมรับเป้าหมายหลักในชีวิตเป็นการดำเนินชีวิตด้วยความรักของพระเจ้าเพื่อให้ทุกคนได้เห็น

เอกสารข้อมูลเบื้องต้น

บทที่ 5 : การประกาศ

เรื่องจริง

จากที่เติบโตมาจากครอบครัวที่ไม่เป็นคริสเตียน สเตฟาน ทิบี ได้ดูภาพยนตร์เรื่อง *The Mission* และได้รับการเข้าใจจากการพรรณนาถึงชายที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยความรักให้กลายมาเป็นสาวกของพระคริสต์ ซึ่งสเตฟานก็ได้กลายมาเป็นผู้เชื่อในพระองค์เช่นกัน เขารักพระเจ้ามากจนเขาอยากบอกผู้คนที่ฟังเรื่องราวของพระเยซู และพระเจ้าทรงเรียกสเตฟานให้เป็นมิชชันนารี ในขณะที่รับใช้อยู่ในแอฟริกา สเตฟานได้เรียนรู้การบอกเรื่องราวของความหวังในพระคริสต์ในวิธีที่เข้ากันกับผู้คนในวัฒนธรรมที่เขาอยู่

เรียนรู้ข้อมูลเบื้องต้น

- มีเพียง 7 เปอร์เซ็นต์ของผู้ที่มาร่วมคริสตจักรใหม่เป็นผู้ที่ยังไม่เชื่อ *
47
- เปอร์เซ็นต์ของผู้ที่มาเยี่ยมคริสตจักรครั้งแรกนั้นเป็นเพราะได้รับคำเชิญจากบางคน; 6 เปอร์เซ็นต์มาคริสตจักรครั้งแรกจากการโฆษณา
- จุดแข็งที่ทำนายถึงการเติบโตของคริสตจักร คือ :
การใส่ใจในวัยรุ่นและเด็ก, การต้อนรับคนใหม่, ผู้รับใช้ที่มีส่วนร่วมในชีวิตของพี่น้องในที่ประชุม
- 38
เปอร์เซ็นต์ของคนใหม่ไม่มีการติดตามผลภายหลังการมาเยี่ยมคริสตจักรครั้งแรก

ที่มา : <http://www.uscongregations.org/growth>

หน้าที่รับผิดชอบของเราคืออะไร

“แต่ขอบพระคุณพระเจ้า ผู้ทรงนำเราเสมอมาโดยพระคริสต์ด้วยความมีชัย และทรงโปรดประทานกลิ่นหอมแห่งความรู้ของพระองค์ให้ปรากฏด้วยตัวเราทุกแห่ง เพราะว่าเราเป็นกลิ่นอันหอมหวานที่พระคริสต์ถวายพระเจ้าในหมู่คนที่กำลังจะรอด และคนที่กำลังประสบความนาศ” (2 โครินธ์ 2:14-15)

การเข้ามีส่วน

- เป็นมิตรกับคนที่ยังไม่เป็นคริสเตียน ไม่ว่าจะเป็นที่ทำงาน, โรงเรียน, องค์กร, หรือชมรม ถ้าคุณไม่รู้จักคนที่ไม่เป็นคริสเตียนเลย ให้เข้าไปมีส่วนในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อจะได้พบเจอคนเหล่านั้น จากนั้นให้รักเขาเหมือนที่พระเยซูทรงรัก
- เข้าร่วมในทีมประกาศที่คริสตจักร
- อธิษฐานประจำทุกวันเพื่อคนเหล่านั้นที่ยังไม่รู้จักพระคริสต์ซึ่งอยู่รอบข้างคุณ ขอพระวิญญาณบริสุทธิ์โปรดสำแดงคนนั้นที่พระองค์ทรงกำลังทำการ เพื่อที่คุณจะไม่พลาดโอกาสในการแบ่งปันเรื่องพระเยซูให้พวกเขา

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

บางครั้งเราจำเป็นต้องได้รับการย้ำเตือนว่าคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระองค์จะถูกแยกจากพระองค์นี้รันดร์

นอกเสียจากว่าเขาจะมีโอกาสได้ยินได้ฟังเกี่ยวกับความรักที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์

เราอาจไม่เข้าใจว่าเหตุใดพระองค์จึงได้ทรงเลือกใช้เราในการแบ่งปันข่าวประเสริฐให้แก่โลก แต่เราขอรับหน้าที่อย่างจริงจัง

ขอโปรดเร้าใจเราในที่และคนที่พระองค์ได้ทรงสำแดงตนและเตรียมพร้อมเราในโอกาสที่จะอยู่ร่วมกับพระองค์โดยเป็นเกลือและแสงสว่างท่ามกลางคนเหล่านั้นที่กำลังตายไปจากพระองค์ อาเมน

บทที่ 6: ภาวะวิกฤต

วัตถุประสงค์

เพื่อทำความเข้าใจว่า ...

1. การรักเพื่อนบ้านนั้นหมายถึงการช่วยเหลือในช่วงเวลาที่เขายากลำบาก
2. ความยากลำบากได้สร้างโอกาสพิเศษในการสำแดงความรักของพระเจ้า
3. คริสตจักรนาศารินมีโครงการที่กำลังดำเนินการอยู่มากมายทั่วโลกซึ่งเราสามารถมีส่วนร่วมได้

การเตรียมการสอน

- ค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตเพื่อเตือนความจำถึงจำนวนภาวะวิกฤตที่เกิดขึ้นในโลกในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ให้สังเกตในเรื่องแผ่นดินไหว, การฆาตกรรม, โคลนถล่ม, ไฟไหม้ป่า, ผู้ก่อการร้าย, และเหตุการณ์อื่น ๆ ที่พี่น้องจดจำได้
- ดาวน์โหลดสำเนานิตยสาร NCM ฉบับล่าสุดที่ <http://www.ncm.org/magazine/> และอ่านบททวนเพื่อใช้เป็นสื่อที่มีศักยภาพในการเน้นในบทเรียน
- ข้อพระธรรมที่เกี่ยวข้อง : ลูกา 10:35-37; ยากอบ 1:27

การนำเสนอบทเรียน

ถามผู้เรียนในกลุ่มให้บอกถึงภัยพิบัติขนาดใหญ่ที่พวกเขาจดจำในช่วงหลายปีที่ผ่านมา

อภิปรายถึงโศกนาฏกรรมที่ดูเหมือนจะเกิดขึ้นทุกวันจนมาถึงจุดที่ยากที่จะจดจำเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน

เว้นแต่ว่าโศกนาฏกรรมเหล่านั้นจะเกิดขึ้นกับเราหรือคนที่เรารู้จัก

ในช่วงเวลาที่เจ็บปวด สัญชาติญาณแรกของเราคือการปล่อยโศกและเมื่อมาถึงจุดอิมิตัว

สัญชาติญาณที่สองมักจะเป็นการวางใจในผู้ที่คอยดูแลที่จัดหาสิ่งต่าง ๆ ให้เมื่อเราเจ็บปวด

การระลึกถึงวิกฤตการณ์ครั้งใหญ่ที่เราได้พูดคุยกันเมื่อไม่กี่นาทีนี้

ภาพจากข่าวที่คุณจดจำได้ซึ่งอาจเป็นพระเจ้าหรือคนของพระเจ้าที่จัดหาสิ่งจำเป็นให้แก่คนเหล่านั้น?

คุณระลึกถึงคนที่เปี่ยมเมตตาซึ่งติดอยู่ในบ้านหรือในรถบ้างหรือไม่?

คุณระลึกถึงภาพของการบรรเทาภัยพิบัติในรูปแบบของที่พักพิง,

การรักษาทางการแพทย์, การทำความสะอาดซากปรักหักพังหรือไม่?

เมื่อเกิดภาวะวิกฤตขึ้นที่ใดในโลกก็ตาม
นั่นเป็นอีกโอกาสหนึ่งสำหรับคนของพระเจ้าในการสำแดงความรักของพระองค์
ทำให้แก่มนุษยชาติผ่านทางารให้การช่วยเหลือ

ในทางกลับกัน มีคนที่แสดงความเห็นบนบอร์ดในอินเทอร์เน็ตว่า :
“พระเจ้าไม่ได้ทำให้เกิดความแตกต่างใด ๆ
ทุกสิ่งก็จะเกิดขึ้นเหมือนเดิมแม้ไม่มีพระเจ้า ดังนั้นในการบอกว่า

‘พระเจ้าอยู่ด้วยกับเราในยามยากลำบาก’ นั้นไร้ความหมาย
พระเจ้านำการเปลี่ยนแปลงที่เป็นศูนย์มายังชีวิตมนุษย์หรือสถานการณ์ที่เป็นอัน
ตรายและไม้อาจควบคุมของโลกซึ่งเราอาศัยอยู่และจักรวาลที่เราอยู่”¹

ในเมื่อเรารู้ว่าพระเจ้าไม่ต้องการให้เราต่อสู้เพื่อพระองค์โดยการเผชิญหน้า
กับความคิดเช่นนี้ เพราะมันนำปัญหาในทางปฏิบัติมาสู่คริสเตียน
เราจะปฏิบัติอย่างไรเพื่อสำแดงความรักของพระเจ้าในช่วงที่โลกเผชิญวิกฤติ?
ท่าทีของคริสเตียนที่ทาลายจุดประสงค์ของพระคริสต์ในระหว่างโคกนาฏกรรม
คืออะไร?

¹ Maxwell, I. (2010, Jan. 14). Retrieved from:

http://www.amazon.co.uk/tag/religion/forum/ref=cm_cd_search_res_ti?_encoding=UTF8&cdForum=Fx24A4CS3HPMJLK&cdMsgNo=12&cdPage=1&cdSort=oldest&cdThread=Tx2BQB144VUHYI3&cdMsgID=Mx19ZP22WD4F9LR#Mx19ZP22WD4F9LR

เรื่องราวพันธกิจ : การตอบสนองด้วยความรัก

อ่านบทสรุปของการสัมภาษณ์ แลรี โบลลินเจอร์
ผู้อำนวยการพันธกิจเมตตานาซารีน (Nazarene Compassionate Ministries)
ให้ผู้เรียนได้ฟัง

ไม่ว่าจะจริงหรือไม่ก็ตาม
ดูเหมือนว่าจำนวนของวิกฤติการณ์ในโลกนี้มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น
คริสตจักรนาซารีน ได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือช่วงที่เกิดวิกฤติ
เนื่องด้วยคริสตจักรนาซารีนเป็นองค์กรที่มีอยู่ทั่วโลกมากกว่า 156 ประเทศ
ดังนั้นเมื่อพันธกิจเมตตานาซารีน (Nazarene Compassionate Ministries) (NCM)
เข้าช่วยเหลือนั้น
ไม่ได้หมายความว่าเป็นการส่งคนจากประเทศหนึ่งไปช่วยเหลือยังอีกประเทศหนึ่ง
แต่ NCM จัดการพื้นที่เป้าหมายโดยระดมพี่น้องในท้องถิ่นพื้นที่เป้าหมาย
เมื่อเราอยู่ในจุดที่เหมาะสม นี่จะเป็นหน้าที่ที่เราทำ
ไม่ว่าเรากำลังเผชิญวิกฤติการณ์ที่มากมายเป็นทวีคูณในพื้นที่ที่แตกต่างกันหรือ

อไม

เราได้มีส่วนร่วมกับผู้นำคริสตจักรท้องถิ่นที่นั่นในการระดมฟืนองเพื่อการช่วยเหลือ

เหตุใดความรักจึงเป็นจุดแข็งในความพยายามขององค์กร?

ความรักนั้นมาจากประวัติศาสตร์ทางพระคัมภีร์ และยังเชื่อมต่อกับรากฐานขององค์กรของเราอย่างลึกซึ้ง จอห์น เวสเลย์นั้นมีภาระต่อคนยากจนอย่างลึกซึ้ง ซึ่งได้มีส่วนผลักดันผู้นำคริสตจักรนาซารีน พันธกิจมากมายของ ฟิเนิส เบรซี

ในชนบทของลอสแอนเจลีสและการดำเนินการโดยคริสตจักรของเราในเวลานั้นได้เน้นไปที่ความยุติธรรมทางสังคมให้แก่คนยากจน เราได้รับมรดกในการดำเนินชีวิตโดยยึดตามองค์กรของเรา ความยุติธรรมทางสังคมเป็นศูนย์กลางในการมีอยู่ของพวกเรา

แม้แต่ชื่อขององค์กร คือ นาซารีน ก็มาจากข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูทรงมาจากเมืองนาซาเร็ธ ถ้าเราเข้าใจสิ่งที่สืบทอดมาจากนาซารีน เราจะตระหนักว่าในการติดตามพระเยซูนั้นเป้าหมายหลักของเราคือการทำงานพันธกิจกับคนขัดสนและถูกกดขี่

การช่วยเหลือเมื่อไม่นานมานี้ของคริสตจักรนาซารีนคืออะไร?

การช่วยเหลือนี้เป็นอย่างไร

ยกตัวอย่างเช่น ในเหตุการณ์แผ่นดินไหวในเฮติในปี 2010?

การช่วยเหลือเริ่มต้นเหมือนที่เป็น คือจากฟืนองนาซารีนในท้องถิ่น – ซึ่งฟืนองเหล่านี้ก็เป็นเหยื่อของแผ่นดินไหวด้วย – ที่ได้ไปถึงความต้องการที่อยู่รอบ ๆ ตัวพวกเขา เราได้พบผู้ประสานงาน NCM ชาวเฮติ วอลแลร์ ปีแอร์ นอกถนน กำลังแจกจ่ายน้ำและสิ่งของเพื่อช่วยเหลือ นี่เป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยกว่าเหตุใดองค์กรนาซารีนจึงเกิดผลในช่วงเวลาวิกฤติ เพราะว่าเรามีอยู่ทั่วโลก เรามีผู้คนมากมายในพื้นที่ที่ให้การช่วยเหลือ ในเฮติที่เดียวเรามีฟืนองนาซารีน 120,000 คนใน 555 คริสตจักร องค์กรอื่น ๆ ต้องระดมคนและดำเนินการกว่าที่พวกเขาจะเดินทางไปถึงพื้นที่ภัยพิบัติ แต่นาซารีนสามารถระดมคนได้ทันทีในพื้นที่ภัยพิบัติ

เนื่องด้วยเราสามารถเข้าอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติได้อย่างรวดเร็ว

บ่อยครั้งจึงมีคริสเตียนจากองค์กรอื่น ๆ มาเข้าร่วมงานกับเรา
ในเสดิเรามีพี่น้องถวายเครื่องบินและนักบินเพื่อนำคนงานบรรเทาทุกข์ในท้อง
ถิ่น

จากหัวใจหนึ่งสู่หัวใจหนึ่งนั้นต้องการช่วยเหลือแต่ไม่มีคนที่อยู่ในท้องถื่นนั้น
ดังนั้นพวกเขาจึงทำงานผ่านพี่น้องนาซารีนและมิชชันนารีในเสดิในการให้กา
รช่วยเหลือทางการแพทย์ องค์กรอื่น ๆ

ต้องการแจกจ่ายสิ่งของแต่ไม่มีสถานที่ที่จัดส่ง

ดังนั้นเราจึงได้จัดการการรับสิ่งของเหล่านั้น

นี่เป็นสิ่งอัศจรรย์ในการอยู่ในพื้นที่ภัยพิบัติซึ่งได้เป็นโอกาสให้คริสตจักรในการ
รเป็นท่อพระพรของพระเจ้า

การช่วยเหลือในพื้นที่อื่น ๆ ของโลกเป็นอย่างไรบ้าง?

อีกตัวอย่างหนึ่งนั้นเป็นเรื่องของสึนามิที่เกิดขึ้นในเอเชียเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา
ถ้าคุณจำได้ คลื่นสึนามิโจมตีหลายสิบประเทศในโลก

คริสตจักรนาซารีนมีคริสตจักรตั้งอยู่ในบางประเทศเหล่านี้

เป็นการนำซึ่งนมถึงการที่คริสตจักรรวมตัวกันในแต่ละโศกนาฏกรรมที่เกิดขึ้น

มันอาจเกิดขึ้นแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความเติบโตของคริสตจักรและคริสเตียน

ในพื้นที่เหล่านั้น ตัวอย่างเช่น ในช่วงที่เกิดสึนามิ

องค์กรนาซารีนในเขตอินเดียได้รวมตัวกันในทันที

แต่ในอินโดนีเซีย

ที่ซึ่งประชากรนั้นเป็นผู้คนที่มีความเชื่อที่แตกต่างออกไปเกือบทั้งหมด

จึงมีพี่น้องนาซารีนเพียงจำนวนเล็กน้อยซึ่งมีปฏิกริยาทางวัฒนธรรมที่แตกต่าง

ต่อภัยพิบัติ งานของพวกเราในอินโดนีเซียจะเป็นการประกาศเป็นส่วนใหญ่

และคริสเตียนวัยรุ่นนั้นกลัวการเข้าไปข้องเกี่ยวกับคนเหล่านั้นเนื่องด้วยความกล
ัวอันตรายต่อชีวิต

เราได้เรียนรู้จากสถานการณ์และดำเนินการโครงการโดยใช้พื้นฐานด้านการศึกษา
และพี่น้องในคริสตจักรที่นั่นก็มีการตอบสนองอย่างดีเยี่ยม

พวกเขาายังได้พัฒนาความสัมพันธ์ได้อย่างเกิดผลซึ่งเมื่อมีแผ่นดินไหวเกิดขึ้นใน
ในปีถัดมา

คริสตจักรเหล่านั้นก็พร้อมที่จะระดมพลเพื่อช่วยเหลือชุมชนก่อนที่เราจะติดต่อ
ไปหาพวกเขา

เหตุใดข่าวประเสริฐว่าด้วยความรักของพระคริสต์จึงได้รับการสำแดงอย่างดีใ ในช่วงภาวะวิกฤติเมื่อเทียบกับในช่วงปกติของชีวิต?

สิ่งนี้เป็นการเตือนเกี่ยวกับเรื่องราวของชายที่ดาบอดแต่กำเนิด

ประชาชนได้ถามพระเยซูว่าใครที่ได้ทำบาปหรือเป็นเหตุให้ชายนี้ตาบอดแต่กำเนิด

พระเยซูย้อนกลับคำถามจากการพิพากษาไปสู่การนำเสนอพระคุณของพระเจ้า ดังนั้นเมื่อพระองค์ทรงรักษาชายนั้น พระองค์จึงสามารถตรัสได้ว่า

“แต่เขาเกิดมาตาบอดเพื่อให้พระราชกิจของพระเจ้าปรากฏในตัวเขา” (ยอห์น 9:2-3)

ในช่วงเวลาแห่งภัยพิบัติเมื่อคริสตจักรมีท่าทีที่ถูกต้อง สิ่งเดียวกันนี้ก็จะเกิดขึ้น

เราไม่จำเป็นต้องนั่งลงและปกป้องพระเจ้าหรือแก้ต่างให้ว่าเหตุใดสิ่งร้ายจึงเกิดขึ้น ไม่ว่าในสถานการณ์ใด เมื่อคริสเตียนตอบสนองด้วยความรักและคุณ

เราจะสามารถแสดงให้เห็นความดีของพระเจ้า

และผู้คนจะสามารถรักและยกย่องพระองค์เพราะเราที่พระเจ้าทรงสร้าง

อภิปรายเกี่ยวกับ “การตอบสนองด้วยความรัก”

- มรดกของคริสตจักรนาซารีนนั้นอยู่บนพื้นฐานของการแสดงความรักของพระเจ้าผ่านทางความยุติธรรมทางสังคมและการประกาศถึงความบริสุทธิ์ สิ่งที่คุณเห็นคริสตจักรได้ดำเนินตามสิ่งนี้ซึ่งเห็นได้ในปัจจุบันคือด้านใด?
- อธิบายเมื่อคุณรู้สึกว่าคุณทำในช่วงภาวะวิกฤตนั้นเปล่าประโยชน์
- มีทางใดที่องค์กรได้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงและทางออกสำหรับภาวะวิกฤตที่ช่วยให้คุณเข้าใจว่าเราสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในทุกด้านของช่วงเวลาที่ขัดสนได้?

ให้เข้าชมเว็บไซต์ของพันธกิจเมตตานาซารีน (Nazarene Compassionate Ministries) เพื่อมองหาโครงการซึ่งคริสตจักรนาซารีนได้เข้าร่วมในระดับสากล

ในฤดูร้อนปี 2010 โครงการเหล่านี้ได้ถูกเขียนขึ้นตามจำนวนพื้นที่ในโลก:

แอฟริกา – 19

ตะวันออกกลาง – 9

เอเชีย – แปซิฟิก – 12

อเมริกาใต้ – 7

แคริบเบียน – 11

เอเชียใต้ – 16

เครือรัฐเอกราช – 14

สหรัฐอเมริกา/แคนาดา – 4

ยุโรป – 5

เม็กซิโก/อเมริกากลาง – 4

บางโครงการได้รวมเอาถึงการจัดเตรียมการเดินทาง ศูนย์พัฒนาเด็ก เครื่องทำอิฐบล็อก การสนับสนุนเด็กกำพร้า บ่อน้ำ โครงการสำหรับผู้ลี้ภัย

ศูนย์เด็กริมถนนมาดากัสกา เรือหาปลาเซา โตเม
การบรรเทาทุกข์จากแผ่นดินไหว ฟันฟูและป้องกันการเสฟติด
โครงการสะพานโยมา การบรรเทาสาธารณภัยแห่งหมู่เกาะโซโลมอน
การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี โครงการอาหารกลางวัน
โครงการก่อสร้างหลังพายุเฮอริเคน โครงการรองเท้า
โครงการสำหรับผู้สูงอายุ งานพันธกิจในเรือนจำ การฝึกอบรมภาคฤดูร้อน
และอื่น ๆ อีกมากมาย

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์ในเฮติ :

- ในหนึ่งวัน อาสาสมัครของ NCM ร่วมกันเพื่อขนอาหารมากกว่า 38,000 ปอนด์
- ความพยายามนี้ได้รวมการประสานงานของคริสตจักรของชาวเฮติอีกกว่า 20 แห่งในการเข้าถึงผู้คน 5,000 คน
- คริสตจักรนาซารีนในเฮติได้เป็นศูนย์ฝึกอบรมการให้คำปรึกษาเพื่อเตรียมพี่น้องในการให้คำปรึกษาสำหรับผู้ที่โศกเศร้าและได้รับกระทบทางด้านจิตใจ
- NCM ได้ซื้อข้าวสาร น้ำมัน และปลาจำนวน 115,000 ชุดเพื่อแจกจ่ายในเขตพื้นที่ทั้ง 6 เขตของนาซารีน
- ก่อนเหตุการณ์แผ่นดินไหว NCM ได้เริ่มปฏิบัติการเจาะน้ำในเฮติ นับแต่เกิดแผ่นดินไหว จึงได้มีการขยายกำลังในการซื้ออุปกรณ์เพื่อเพิ่มขนาดบ่อน้ำขึ้นอีก

การทำในสิ่งที่สำคัญ (เข้าไปมีส่วน!):

มีโครงการของนาซารีนมากมายทั่วโลกซึ่งได้ทำทนายให้ผู้คนได้รับรู้ติดตามสิ่งที่กำลังดำเนินไปและรับรู้ว่าคุณจะให้การช่วยเหลือได้อย่างไร
สมัครรับนิตยสาร NCM รายสามเดือน (ที่ : <http://www.ncm.org/magazine/>)
ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเว็บไซต์ <http://www.ncm.org>
เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับโครงการที่กำลังดำเนินอยู่และโครงการใหม่ที่คุณสามารถเข้าไปมีส่วนได้

บทสรุป

พี่น้องนาซารีนนับพันทั่วโลกได้ระดมกำลังกันทุกวันเพื่อหาทางช่วยเหลือในการบรรเทาทุกข์ให้แก่เพื่อนบ้าน อัยการอภิปิบัติมาถึงจะเข้ามามีส่วนวิกฤติการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นทุกวัน และ NCM และ พันธกิจนาซารีนมิชชั่นสากล

(Nazarene Missions International)

ยินดีที่จะช่วยให้คุณเข้ามามีส่วนในการเป็นส่วนหนึ่งที่หยิบยื่นความรักของพระเจ้าให้แก่ผู้อื่น

หัวข้อสำคัญในการอธิษฐาน

- อธิษฐานเพื่อแต่ละคนที่ทำงานเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้คนที่อยู่ในยามวิกฤติ
- อธิษฐานให้พระเจ้าดลใจพวกเราให้เข้ามามีส่วนในโครงการซึ่งเราได้มีภาระใจตามที่พระเจ้าทรงประทานให้ผ่านทางองค์การเช่น พันธกิจเมตตานาซารีน (NCM) และพันธกิจนาซารีนมิชชันสากล (NMI)

เอกสารข้อมูลเบื้องต้น

ภาวะวิกฤต

เรื่องจริง

เมื่อมกราคม 2010

แผ่นดินไหวทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงที่เมืองปอร์โตแปรง ประเทศเฮติ เครื่องขายของคริสตจักรนาซารีน 550 แห่งได้อยู่ที่นั่นเพื่อช่วยเหลือแล้ว ส่วน NCM ช่วยเหลือคริสตจักรเหล่านั้นในการจัดหาสิ่งจำเป็น ส่งการบรรเทาทุกข์ทางการแพทย์ อาหาร น้ำ เสื้อผ้า และสิ่งของสุขอนามัยส่วนตัว

เรียนรู้ข้อมูลเบื้องต้น

โดยผ่านทาง NCM คริสตจักรนาซารีนได้ให้การช่วยเหลือในพื้นที่กว่า 156 แห่งทั่วโลก:

- โครงการก่อสร้างอาคารภายหลังเกิดพายุเฮอริเคน
- พันธกิจกับผู้ลี้ภัย
- การขุดเจาะบ่อน้ำสะอาด
- ศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติดและเหล้า
- การป้องกันโรคเอดส์
- พันธกิจในเรือนจำ
- การฝึกอบรมภาคฤดูร้อน
- การบรรเทาทุกข์จากแผ่นดินไหว น้ำท่วม สึนามิ, และภัยพิบัติทางธรรมชาติอื่น ๆ
- ฯลฯ

หน้าที่ความรับผิดชอบของเราคืออะไร?

เมื่อคริสเตียนมีการตอบสนองต่อผู้คนที่ได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติ เราก็ได้สำแดงความรักและความดีของพระเจ้าให้แก่คนเหล่านั้น

การเข้ามามีส่วน

- จัดการในคริสตจักร กลุ่มย่อย กลุ่มเด็กหรืออนุชนในการรวบรวมถุงยังชีพ (<http://nazarenemissions.org/10218/story.aspx>)
- ถ้าคุณสามารถอาสาเข้าช่วยบรรเทาทุกข์ในระยะเวลาสั้น ๆ ได้

ให้ลงชื่อสมัครไว้กับ การตอบสนองการบรรเทาทุกข์ของนาซาเร็น (Nazarene Disaster Response, NDR) : ndr@nazarene.org

- สำหรับคนที่ได้รับการฝึกทางการแพทย์สามารถร่วมในทีมบรรเทาทุกข์ทางการแพทย์โดยผ่านทางองค์การเกี่ยวกับสุขภาพนาซาเร็น (Nazarene Medical Organization, NMO) : <http://www.ncm.org/act/healthcare/join>
- มีส่วนในโครงการบรรเทาทุกข์หรือค้นหาวิธีการในการรับใช้ : <http://www.ncm.org/give/ncm/>

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์ บางครั้งเรารู้สึกกังวลกับข่าวร้ายในที่เกิดในแต่ละวัน เราขอบคุณพระองค์สำหรับข่าวประเสริฐที่นำมาซึ่งการเยียวยาให้แก่โลก และเรายังได้รับสิทธิพิเศษที่พระองค์ได้เลือกที่จะทำการผ่านเรา ประชากรของพระองค์ เพื่อนำการบรรเทาทุกข์ทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ และวิญญาณให้แก่คนเหล่านั้นที่ทนทุกข์จากภาวะวิกฤตที่เกิดขึ้นรอบโลกของเรา

ขอทรงโปรดสำแดงโอกาสที่พระองค์จะทรงประทานให้แก่เราในการปรนนิบัติรับใช้ด้วยความรักและคนเหล่านั้นที่ขัดสนและเร้าใจให้เราที่จะปฏิบัติด้วย อามิน

ปัจจัยที่ 1 หลักการของ *พันธกิจเพื่อชีวิต* : โครงการพัฒนาการศึกษาของผู้นำ

การเตรียมการสอน

คำสั่ง – อธิบายคร่าว ๆ ถึงความสำคัญของการศึกษาในทั่วโลก

- คนทุกคนสมควรได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ แต่ปัจจุบันยังมีเด็กราว 75 ล้านคนและผู้ใหญ่ 774 ล้านคนที่เสียโอกาสนี้ไป
- เด็กและผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ที่ไม่ได้รับการศึกษานั้นมาจากประเทศที่ยากจนที่สุด
ดในโลก
- การศึกษาช่วยลดความยากจน เมื่อผู้คนไปโรงเรียน
พวกเขาจะสามารถหารายได้ได้มากกว่าและเลี้ยงดูครอบครัวได้ในที่สุด
- การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาด้านสุขภาพ
หยุดยั้งการแพร่โรคเอดส์ และรับมือกับโรคภัยได้ดีกว่า
- คนทุกคน ไม่สำคัญว่าพวกเขาจะเกิดที่ไหน
สมควรได้รับโอกาสในการศึกษาที่มีคุณภาพ

(Information adapted from <http://www.campaignforeducation.org/en/why-education-for-all/millionsmissout/>)

การนำเสนอบทเรียน

ปัจจุบันมีเด็กมากกว่า 13,500 คนใน 80

ประเทศที่เข้าศึกษาในโครงการอุปการะเด็ก (Child sponsorship)

ของพันธกิจเมตตานาซารีน (Nazarene Compassionate Ministries)

มีการแนะนำและส่งเสริมการพูดคุยกันระหว่างเด็กและผู้อุปการะด้วย

โครงการนี้วางแผนเพื่อช่วยเหลือให้ทุนการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนทั่วโลก

ก โครงการการศึกษาและพัฒนาผู้นำ (Leadership Education and

Advancement)

นี่เป็นโครงการทุนการศึกษาซึ่งให้ทุนแก่เด็กที่เป็นแบบในการเป็นผู้นำในการไ
ด้โอกาสเข้าศึกษาต่อและรับการอบรมด้านการเป็นผู้นำ

พันธกิจเมตตานาซารีน

ได้แลเห็นอนาคตซึ่งเด็กที่ครั้งหนึ่งเคยได้รับการอุปการะจะกลายเป็นผู้นำนาซ
ารีนที่มีประสิทธิภาพและใช้การได้

โดยการไ้ของประทานเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคมให้แก่อาณาจักรของพระเจ้า

อภิปราย : (เป็นประโยชน์สำหรับกลุ่มเล็ก ๆ)

- เรารู้ว่าในพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่าให้เราห่วงใยคนเหล่านั้นที่ขัดสน คุณคิดว่าเหตุใดคริสเตียนมากมายจึงได้หลีกเลี่ยงความรับผิดชอบนี้?
- พุทธศุยกเกี่ยวกับความรู้สึกของพระเยซูให้เด็ก ๆ ฟังและไตร่ตรองถึงความรู้สึกของคริสเตียนในปัจจุบันว่าเป็นอย่างไร
- วิธีการที่คริสเตียนได้เข้าถึงเด็ก ๆ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับสากลที่คุณเคยเห็นมีอะไรบ้าง?
- คุณแต่ละคน และคริสตจักรของคุณจะเข้าไปมีส่วนช่วยเหลือเด็ก ๆ ได้อย่างไรบ้าง?

วิธีการในทางปฏิบัติที่พี่น้องในคริสตจักรของคุณสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้

1. ให้ความรู้เพื่อความรู้ความเข้าใจที่เพิ่มขึ้น : พุทธศุยกกับเพื่อน เพื่อนบ้าน และเพื่อนร่วมงานเกี่ยวกับความจำเป็นทางด้านการศึกษาในทั่วโลก แบ่งปันเกี่ยวกับโครงการอุปการะเด็ก (Child Sponsorship) และโครงการการศึกษาของผู้นำในระดับสูงขึ้นไป (Leadership Education and Advancement) ของพันธกิจเมตตานานาชาติ (NCM) ถึงวิธีการช่วยเหลือ
2. ให้ความรู้โดยการหาทุนสนับสนุนช่วยเหลือ มีการขายหนังสือลดราคาหรือจัดการประมูล ให้ทั้งคริสตจักรมีส่วนร่วมและอธิบายว่าการสนับสนุนของพวกเขาจะช่วยให้เด็กได้รับการศึกษาที่ดี
3. ลงทุนให้แก่เด็ก
 - ก. คุณสามารถอุปการะเด็กเดือนละ 25 ดอลลาร์สหรัฐ
โครงการอุปการะเด็ก
เป็นความเกี่ยวข้องกันระหว่างคุณกับเด็กที่ขัดสน การให้ทุนการศึกษาของคุณเป็นการจัดเตรียมโอกาสสำหรับการศึกษ การพัฒนาทางสังคมและกายภาพ และการเติบโตฝ่ายวิญญาณ กิจกรรมที่เฉพาะเจาะจงในโครงการพัฒนาเด็กของเรา รวมถึงการสอนพิเศษทางวิชาการ ฝึกฝนทักษะ การตรวจร่างกายและฟัน การพัฒนาฝ่ายวิญญาณโดยการเรียนพระคัมภีร์และนมัสการ การประชุมผู้ปกครอง
คุณสามารถพัฒนาความสัมพันธ์กับเด็กที่คุณอุปการะได้โดยการเขียนจดหมายไปหาและรับจดหมายจากเด็ก

อุปการะเด็กวันนี้! คุณสามารถทำโดยทางออนไลน์ได้ที่

<http://www.cs.ncm.org>

ข. โดยทางโครงการการศึกษาของผู้นำในระดับที่สูงขึ้น (Leadership Education and Advancement)

เด็กที่ได้รับทุนที่จบการศึกษาซึ่งแสดงความสามารถในการเป็นผู้นำและเลือกที่จะศึกษาต่อในประเทศของตนเองได้รับการช่วยเหลือผ่านทุนการศึกษา

ด้วยการช่วยเหลือและการสนับสนุนทางการเงิน

เด็กสามารถเติบโตขึ้นมาเป็นผู้นำของนาซารีนในอนาคตได้!

ข้อมูลเพิ่มเติม ไปที่ <http://www.ncm.org/give/childdevelopment/leap/>

บทสรุป

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการต่อสู้ความยากจน เมื่อแต่ละคนได้รับโอกาสในการเรียนรู้ชีวิตเบื้องต้นและทักษะการอ่านเขียน, เศรษฐกิจเติบโตเร็วขึ้นและอัตราความยากจนลดลง เมื่อคนได้ไปโรงเรียน เขาก็เตรียมโอกาสที่ดีกว่าในการหาเลี้ยงชีพและดูแลครอบครัว

หัวข้อสำหรับการอธิษฐาน

- อธิษฐานให้พระเจ้ายกชูผู้คนสำหรับเด็กจำนวน 2,500 คนที่ยังคงต้องการการอุปการะ
- อธิษฐานสำหรับการศึกษาอย่างต่อเนื่องและการสร้างสาวกของเด็กและเยาวชนในทั่วโลก ช่วยพวกเขาให้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ในความเชื่อ เลี้ยงดูลูก ๆ ตามวิธีการของพระคริสต์
- อธิษฐานให้พระเจ้าทรงอวยพรที่ประชุมให้มีหัวใจแห่งความเมตตาต่อเด็ก ๆ และเยาวชน ทั้งที่บ้านและทั่วโลก

หัวข้อเจาะจงสำหรับพี่น้องนาซารีนและสถาบันการศึกษา :

- อธิษฐานเพื่อสำหรับสถาบันการศึกษาของคริสตจักรนาซารีน (โรงเรียนพระคัมภีร์ วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และพระคริสต์ธรรม) ให้เป็นสถานที่เพื่อเตรียมนักเรียนสู่การเป็นผู้นำ
- อธิษฐานเพื่อสำหรับงานพันธกิจต่อเด็กในท้องถิ่นของพี่น้องในคริสตจักร อธิษฐานให้พวกเขา :
 - จัดเตรียมงานพันธกิจที่มีประสิทธิภาพและเข้าได้กับเด็กในทุกด้าน –

- ด้านกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านจิตวิญญาณ
- สื่อสารในฐานะของคริสเตียนในปัญหาความยุติธรรมทางสังคมในปัจจุบันซึ่งมีผลต่อเด็ก
 - เชื่อมโยงเด็กเข้าสู่หัวใจของงานมิชชั่นและงานพันธกิจแห่งความเชื่อ
 - สร้างเด็ก ๆ ให้เป็นสาวกและสอนพวกเขาให้สร้างผู้อื่นต่อไป
 - เตรียมพ่อแม่ในการให้การอบรมในด้านฝ่ายวิญญาณของเด็ก ๆ

ปัจจัยที่ 2 หลักการของ *พันธกิจเพื่อชีวิต* : ชนเผ่าไปกอมชิในกัวเตมาลา-กลุ่มชนที่ถูกลืมน

การเตรียมการสอน

ติดข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับชนเผ่าไปกอมชิ (จากบทเรียนประกอบ)
ไว้บนบอร์ดของคริสตจักรหรือในแผ่นประชาสัมพันธ์ของคริสตจักรก่อนประมาณสองถึงสามสัปดาห์

การนำเสนอบทเรียน

1. แนวคิดในการเกริ่นนำ

ก. กล่าวทักทายโดยใช้คำที่ไม่ถูกต้อง

ขอแสดงให้ดูถึงสิ่งที่อาจเกิดขึ้นสำหรับชนเผ่าไปกอมชิเมื่อนั่งอยู่ใน
การนมัสการซึ่งไม่ได้ใช้ภาษาหลักของพวกเขา

วันนั้น ผมมะเขือเทศพี่น้องในพระนามกล้วยของพระเยซูคริสต์
ผมมีข่าวเกี่ยวกับสัปดาห์สำหรับต้นชบา

เพราะว่าพระเจ้าทรงโลกแดง

จนได้ซุกนี้กุหลาบองค์เดียวของพระองค์

เพื่อทุกคนที่ฝึกขมในพระองค์

มันฝรั่งจะไม่พินาศแต่มีชีวิตแห่งแดงโม

คุณรู้หรือไม่ว่าผมกำลังพูดอะไร? คุณอาจเข้าใจบางส่วน

สิ่งที่ผมพยายามจะพูดก็คือ :

วันนี้

ผมขอกกล่าวทักทายพี่น้องในพระนามอันบริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์

ผมมีข่าวดีมาบอก “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก

จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์

เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

ข. ถามคำถามต่อไป

มีกี่คนในพวกคุณที่เป็นเจ้าของในสิ่งต่อไปนี้ :

- พระคัมภีร์?
- หนังสือเฝ้าเดี่ยว?
- หนังสือเฝ้าเดี่ยวมากกว่าหนึ่งเล่ม?

เมื่อไม่นานนี้ชนเผ่าโปกอมชียังไม่มีพระคัมภีร์ที่เสร็จสมบูรณ์เพราะว่ายังไม่ได้รับการแปลเป็นภาษาของพวกเขาเอง
ถ้าพระคัมภีร์ไม่ได้แปลเป็นภาษาอังกฤษ
พระคัมภีร์ภาษากรีกจะเป็นประโยชน์กับเราได้อย่างไร?
และจะเป็นอย่างไรหากเวลาเดียวที่คุณจะสามารถได้ฟังพระคำของพระเจ้าคือที่คริสตจักรซึ่งพระคัมภีร์ถูกอ่านโดยล่ามแปล?

เป็นการยากที่จะเชื่อว่าโลกที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนั้นคนกลุ่มหนึ่งกลับไม่มีพระคัมภีร์ในภาษาของพวกเขาเอง คนเหล่านี้ถูกลืมอย่างแท้จริง

2. นำเสนอภาพ “กลุ่มคนที่ถูกลืม : ชนเผ่าโปกอมชิในกัวเตมาลา” ด้วย PowerPoint หากเป็นไปได้
3. แบ่งปันข้อมูลเบื้องหลังของชนเผ่าโปกอมชิ :
 - เป็นเวลาหลายทศวรรษที่คริสตจักรนาซารีนได้ทำงานในกัวเตมาลาเพื่อ “สร้างสาวกให้เป็นเหมือนพระคริสต์”
แต่ชนเผ่าโปกอมชิลกลับถูกมองข้ามไปอย่างไม่ตั้งใจอยู่บ่อยครั้ง
 - ชนเผ่าโปกอมชิเป็นหนึ่งในกลุ่มชนพื้นเมืองที่สืบเชื้อสายเผ่ามายันในกัวเตมาลา
 - พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่มีขนาดเล็กที่สุดและได้รับการพัฒนาน้อยที่สุดในประเทศ
 - พื้นที่ที่ชนเผ่าโปกอมชิอาศัยอยู่ถูกจัดอันดับเรื่องความยากจนที่มีมากที่สุดเป็นอันดับสอง
 - อาชีพหลักของพวกเขาคือทำนา ปลูกข้าวโพด
ซึ่งเป็นอาหารหลักของพวกเขา อาหารอื่น ๆ รวมถึง ถั่ว ไข่ ไก่วง และพริก
 - พวกเขาผู้หญิงทอผ้าด้วยกี่ทอผ้าที่มีมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ
อีกทั้งพวกเขายังทำผลผลิตจากดอกโคมที่มีในท้องถิ่น
 - เด็ก ๆ เผ่าโปกอมชิส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าเรียนจนจบเกรดหก
พวกเขาเด็กถูกจำกัดด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาและผลกระทบทางการเงิน
ด้านการศึกษา “ที่สูงกว่า” สำหรับครอบครัวของพวกเขา
 - ชนเผ่าโปกอมชิเป็นกลุ่มชนที่ศรัทธาในความเชื่อซึ่งมีชีวิตอยู่ด้วยความเกรงกลัวการพิพากษาจากพระเจ้าหรือจากเทพเจ้าอื่น ๆ ที่พวกเขาเชื่อ

ตามที่มิชชันนารี จีโวานนิ มอนเตอร์โรโซได้บอก

อุปสรรคดังกล่าวนี้ยังคงอยู่ :

- โดยทั่วไปพวกเขาารู้สึกว่าพวกเขาถูกทิ้งหรือถูกมองข้ามจากองค์กรคริสเตียน
 - ชนเผ่าไปกอมชิต้องประสบกับความคับข้องใจเพราะพวกเขาไม่มีพระคัมภีร์ในภาษาของพวกเขาเอง
 - ศิษยาภิบาลอ่านพระคัมภีร์ฉบับภาษาสเปนให้ที่ประชุมแล้วจึงมีสามแปลเป็นภาษาไปกอมชิ
 - หากถามว่าสิ่งใดที่ทำให้ชนเผ่าไปกอมชิแตกต่างจากชนกลุ่มอื่น พวกเขาจะตอบว่า “ภาษาของเรา – ภาษาของเราแสดงถึงความเป็นไปกอมชิ”
4. คริสตจักรนัซารีนทำอะไรสำหรับเรื่องนี้?
- ในยุคปี 1970 มิชชันนารีนัซารีน เบ็ตตี้และวิลเลียม เซดาทได้เริ่มฝึกอบรมทีมแปลพระคัมภีร์ภาษาไปกอมชิในเมืองแทคติด ประเทศกัวเตมาลา โฮเซ มาเรีย เกจ เป็นหนึ่งในสมาชิกทีมแปล ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา เขาและลูกสาว อเดลีนา ได้เป็นหัวหน้าที่แปลสำหรับโครงการแปลพระคัมภีร์ภาษาไปกอมชิ ซึ่งตอนนี้ประสานงานผ่านสมาคมพระคริสต์ธรรมแห่งกัวเตมาลา สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความยุ่งยากคือ ในปี 2000 รัฐบาลกัวเตมาลาได้มีมติในเรื่องมาตรฐานตัวหนังสือเขียนสำหรับภาษามายัน พระคัมภีร์ฉบับแปลนี้จึงจำเป็นต้องมีการตรวจแก้ไข
 - เดือนตุลาคม 2009 พระคัมภีร์ทั้งเล่มในฉบับสมบูรณ์ได้เสร็จสิ้นและส่งเข้าไปตีพิมพ์
 - จากการมีพระคัมภีร์ฉบับแปลเป็นภาษาไปกอมชิ ประตุได้เปิดออกเพื่อการพัฒนาด้านการประกาศและเครื่องมือในการสร้างสาวก
 - การแปลนี้ได้ทำให้ภายยนตร์พระเยซูเป็นเครื่องมือในการประกาศอย่างแรกซึ่งได้รับการแปลเป็นภาษาไปกอมชิ
 - ชนเผ่าไปกอมชิได้ขอสื่อต่าง ๆ ที่แปลเป็นภาษาของพวกเขาเองมากขึ้น
 - แผนการในอนาคตได้ชี้ให้เห็นถึงความปรารถนาในการสร้างเขตไปกอมชิขึ้นสำหรับคริสตจักรนัซารีน
5. วิธีการในทางปฏิบัติที่พี่น้องในคริสตจักรของคุณสามารถเข้าไปมีส่วนร่วม

ได้

ชนเผ่าไปกอมชิต้องการสื่อในการเรียนรู้เกี่ยวกับความรักของพระเจ้า เพื่อเติบโตในการเดินไปกับพระคริสต์ และเพื่อสร้างผู้อื่น คุณสามารถมีส่วนร่วมสนับสนุนงานนี้โดยการอธิษฐาน สร้างสาวก ถวาย และให้ความรู้

ก. การอธิษฐาน

- อธิษฐานเพื่อสำหรับผู้นำและมิชชันนารีในกัวเตมาลาในขณะที่พวกเขากำลังทำงานกับพี่น้องชนเผ่าไปกอมชิต
- อธิษฐานเพื่อสำหรับหัวใจของชนเผ่าไปกอมชิตให้ต้อนรับความรักของพระเจ้า
- อธิษฐานเพื่อสำหรับผู้เชื่อใหม่ที่จะเติบโตขึ้นในความเชื่อ

ข. การสร้างสาวก

- วางแผนเดินทางไปกับทีมฉายภาพยนตร์พระเยซู เพื่อฉายภาพยนตร์แก่ชนเผ่าไปกอมชิต
- วางแผนเดินทางกับทีมการก่อสร้างและการเป็นพยาน เพื่อสร้างคริสตจักร

ค. การถวาย

- ถวายเพื่อช่วยในการพัฒนาสื่ออื่น ๆ ให้เป็นภาษาไปกอมชิต
- อุปการะเด็กใน อัลตา เวราปาซ ประเทศกัวเตมาลา (ที่ซึ่งชนเผ่าไปกอมชิตอาศัยอยู่)

ง. ให้ความรู้

- บอกคนอื่น ๆ เกี่ยวกับชนเผ่าไปกอมชิตและมองหาคนที่อาจถูกลืมนิรอบข้างคุณในทุกวัน
- สวมเสื้อผ้าเก่า ๆ แล้วไปนั่งเจียบ ๆ ในที่สาธารณะเป็นเวลาสามสิบนาที นับจำนวนคนที่ส่งสายตาให้กับคุณ

6. คำถามเพื่อการพูดคุย (เป็นประโยชน์สำหรับกลุ่มเล็ก ๆ)

- การที่ถูกทอดทิ้งทำให้รู้สึกอย่างไร?
- คุณจะรู้สึกอย่างไรหากคุณมักโดนมองข้ามไปเสมอ?
- คนที่เรามักมองข้ามไปบ่อย ๆ เป็นใครบ้าง? (คำตอบที่เป็นได้ – นักการ พนักงานโรงแรม พนักงานเสิร์ฟในภัตตาคาร ฯลฯ)

7. สิ่งจำเป็นสำหรับชนเผ่าโปกอมชิ
เมื่อถามถึงสิ่งที่จำเป็นสำหรับพวกเขาในอันดับต้น ๆ
ชนเผ่าโปกอมชิต้องการสิ่งต่อไปนี้ :
- งานเขียน – หนังสือเรียน หนังสือสอนการก่อสร้างสาวก
บทเพลงชีวิตคริสเตียน และหนังสือต่าง ๆ ในภาษาโปกอมชิ
 - เครื่องมือการฝึกอบรม –
อุปกรณ์ที่จะช่วยในการเตรียมการฝึกผู้นำสำหรับฆราวาส ผู้รับใช้
และผู้ก่อตั้งคริสตจักร
 - โครงการก่อสร้างอาคาร – ทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) เป็นที่ต้องการในการช่วยเหลือชนเผ่าโปกอมชิ
 - สำหรับรายการโครงการและข้อมูลเพิ่มเติม ให้ไปที่ <http://www.livingmission.com>
 - หาข้อมูลได้ที่ www.jfhp.org

สิ่งจำเป็นที่ยิ่งใหญ่สำหรับชนเผ่าโปกอมชิ

สิ่งจำเป็นสำหรับชนเผ่าโปกอมชิจะได้รับการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงตลอด
ระยะเวลา

ของขวัญที่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชนเผ่าโปกอมชิจะได้รับการบริหารจัดการโดย
ผู้ประสานด้านยุทธศาสตร์ภาคสนามเม็กซิโกและอเมริกากลาง
เพื่อเข้าถึงความต้องการของชนเผ่าโปกอมชิ

บทสรุป

เราได้รับพระมหาบัญชาในมัทธิว 27:10 ให้ “ออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ”
คริสตจักรนาซารีนได้นำพระมหาบัญชานี้มาใช้มากกว่า 100 ปี
พระเยซูทรงจดจำผู้คนที่เรามองข้าม

แหล่งอ้างอิง : Giovanni and Alissa Monterroso—Missionaries on the Mexico and Central America
Region Fact source <http://www.pokomchihope.org/>

ปัจจัยที่ 3 หลักการของ พันธกิจเพื่อชีวิต :

ฉันเป็นคนหนึ่ง : แสวงหาผู้ที่หลงหายด้วยความรักของพระเจ้า

หลักการ “ฉันเป็นคนหนึ่ง”
เป็นลักษณะของงานที่กำลังเกิดขึ้นทั่วโลกซึ่งได้เชิญชวนผู้คนให้เข้ามามีสัมพันธภาพกับพระคริสต์

วัตถุประสงค์

เพื่อทำความเข้าใจว่า ...

1. ผู้คนมีความสำคัญต่อพระเจ้า
2. คนนับพันล้านยังไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับพระเยซู
3. พระเจ้าต้องการใช้เราในการเข้าถึงคนที่หลงหายนั้นด้วยความรักของพระองค์
4. คุณสามารถสร้างวันนี้ที่แตกต่างได้

การเตรียมการสอน

สี่ถึงหกสัปดาห์ก่อนที่จะมีการสอนบทเรียน :

เชิญให้แต่ละคนได้มีโอกาสแบ่งปันคำพยานส่วนตัวในทุกสัปดาห์

ให้พวกเขาเริ่มต้นคำพยานด้วยประโยคที่ว่า : “ฉันชื่อ

ฉันเป็นคนหนึ่งที่พบพระคริสต์”

แล้วจบด้วยการบอกว่าพวกเขาพบพระคริสต์ได้อย่างไร

โดยมีความยาวไม่น้อยกว่า 50 คำ

อีกทั้งนี้ยังเป็นทางเลือกในการใช้ในวงงาน โดยคุณสามารถเชิญคนอื่น ๆ มาเพื่อเสริมและร่วมงาน

สองหรือสามสัปดาห์ล่วงหน้า :

เลือกวิธีการที่มองเห็นได้และสร้างสรรค์เพื่อเป็นตัวแทนของกลุ่มคนที่หลงหายในโลก ใช้สิ่งของ 275 ชิ้นเพื่อเป็นตัวแทนของผู้คนกว่า 2.75

พันล้านคนที่ยังไม่ได้รับการเข้าถึง ของแต่ละชิ้นเป็นตัวแทนของคน 10

ล้านคน ทางเลือกสำหรับเป็นแนวคิด :

- จัดวางสิ่งของและกระปุกพร้อมด้วยแผ่นกระดาษและปากกาที่วางไว้ข้างกัน ติดป้ายไว้ใกล้ ๆ ว่า “สิ่งนี้เป็นตัวแทนของอะไร?”

- เขียนชื่อและคำตอบที่คุณเดาไว้บนแผ่นกระดาษและวางไว้ในกระปุก”
 ให้มีคนที่ตรวจคอยตรวจดูคำตอบและใส่แผ่นกระดาษนั้นไว้ในกระปุกเหมือนเดิมในช่วงก่อนที่จะถึงวัน ผู้ชนะจะได้รับรางวัลเล็ก ๆ
- วางลูกอม 275 เม็ดไว้ในกระปุก
 ลูกอมแต่ละเม็ดเป็นตัวแทนของคนที่ยังไม่ได้รับการเข้าถึง 10 ล้านคน
 สีสันที่หลากหลายของลูกอมเป็นตัวแทนของความหลากหลายของกลุ่มคน
 ขอให้ผู้เรียนได้เดาจำนวนของลูกอมในกระปุกว่ามีกี่เม็ด
 ให้ของขวัญแก่คนที่เดาจำนวนได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงที่สุดในวันที่สอนเรื่องนี้
 - ลูกโป่งหลากสีสันจำนวน 275 ลูก
 - จัดวางขนมปัง dinner roll ไว้ในตะกร้าพร้อมด้วยป้ายเขียนว่า
 “ช่วยแบ่งปันขนมปังแห่งชีวิตด้วย!”
 - ตกแต่งต้นคริสต์มาสด้วยเครื่องประดับ 275 ชิ้น
 ให้แต่ละคนช่วยถวายนละ 3.00 ดอลลาร์สหรัฐสำหรับของประดับแต่ละชิ้น
 แล้วเอากลับบ้านเพื่อใช้เป็นสิ่งย้ำเตือนให้อธิษฐานเผื่อสำหรับคน 10 ล้านคน เงิน 3.00 ดอลลาร์สหรัฐจะส่งไปให้ JESUS Film Harvest Partners (JFHP) เพื่อช่วยให้ผู้คนได้พบพระเยซู
 - วางถ้วยกาแฟซ้อนกัน 275 ใบไว้บนโต๊ะ
 - ใช้วิธีการสร้างสรรค์ของคุณเอง

ร้านกาแฟ

หลายสัปดาห์ก่อนวันงาน (ระยะเวลาขึ้นอยู่กับสถานที่จัดงาน) –

วางแผนสำหรับการเริ่มต้นร้านกาแฟ

เลือกร้านกาแฟในพื้นที่สำหรับงานนี้เป็นส่วนตัวหรือจัดห้องในคริสตจักรให้
 เป็นร้านกาแฟซึ่งมีโต๊ะ, เก้าอี้, และบาร์กาแฟ

วางแผนสำหรับงานเลี้ยงกาแฟและเชิญนักดื่มกาแฟในกลุ่มเพื่อทำส่วนผสม
 พิเศษของตนเอง ผู้ร่วมงานสามารถโหวตสำหรับกาแฟที่พวกเขาชอบ
 เชิญนักดนตรีในคริสตจักรเพื่อเล่นตรีสไตล์ร้านกาแฟ หรือทำให้เป็นคืน

“Open Mic Night” ที่ทุกคนสามารถมีส่วนในวงได้

คุณอาจจะพบว่าบางคนมีของประทานที่ซ่อนอยู่

หรือคุณอาจได้ผลลัพธ์ที่สนุกสนาน เชิญอนุชนหรือเด็ก ๆ

ร้องเพลงหรือแสดงละคร นอกจากว่าคุณใช้ “Open Mic Night”

ต้องตรวจสอบว่าใครที่จะมาร้องเพลงบ้าง

สามสัปดาห์ก่อนวันงาน –

ถามขอการถวายถ้วยกาแฟขนาดใหญ่จากร้านกาแฟ –
บางถ้วยจะใช้เพื่อการผ่านถวถวาย และถ้วยอื่น ๆ ที่มีฝาไว้สำหรับเด็ก ๆ
เดินรวบรวมเงินถวาย

สองสัปดาห์ก่อนวันงาน – ให้อถ้วยกาแฟแก่เด็ก ๆ

เพื่อรวบรวมเงินถวายสำหรับช่วยเหลือในการเข้าถึงคนที่หลงหาย

ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นว่าการลงทุน 3

ดอลลาร์สหรัฐในงานของพระเจ้าผ่านทาง JESUS Film Harvest

Partners (JFHP) นั้น สามารถนำคนมาถึงพระเยซูได้หนึ่งคน

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยตกอยู่ที่ 3 ดอลลาร์สหรัฐ

สัปดาห์ของวันงาน :

1. ตกแต่งและจัดร้านกาแฟ
2. พิจารณารายชื่อคนที่จะเข้าร่วมในร้านกาแฟ – ดนตรี, การแสดง, ฯลฯ – และกำหนดรายการ รายการไม่จำเป็นต้องพิมพ์ออกมา เพียงแต่ทำให้แน่ใจว่าจะไม่มีช่องว่างระหว่างผู้มีส่วนร่วม
3. เตือนให้เด็ก ๆ นำถ้วยกาแฟคืนมาด้วย
4. ระดมกำลังผู้ช่วยในการอ่านคำพยานของทีมจากบทเรียนในวันจัดงาน

วันงาน :

1. จัดแสดงเว็บไซต์ (<http://www.worldometers.info/population/>)
 จอเพื่อนำเสนอ หากเป็นไปได้
2. มีพิธีหรือขบวนในช่วงที่เด็ก ๆ นำถ้วยกาแฟพร้อมเงินถวายออกมา
3. รับการถวายในถ้วยกาแฟที่ได้รับจากร้านกาแฟ
4. ให้อถ้วยกาแฟแต่ละคนเพื่อใช้เป็น “กระปุกออมสิน”
เพื่อใช้เก็บเงินทอนเพื่อเป็นของขวัญประจำเดือนของพวกเขา

การนำเสนอบทเรียน

1. เชิญแต่ละคนให้มาแบ่งปันคำพยานส่วนตัวในงาน

ให้พวกเขาเริ่มต้นคำพยานด้วยประโยคที่ว่า : “ฉันชื่อ _____

ฉันเป็นคนหนึ่งที่ได้พบพระคริสต์”

จบตอนท้ายด้วยการเล่าว่าพวกเขาพบพระคริสต์ได้อย่างไร

ให้มีความยาวไม่น้อยกว่า 50 คำ

2. **อธิบายถึงสภาพของคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเยซูคร่าว ๆ**

“คุณคงเป็นสิ่งของจำนวน 275 ชิ้น (ลูกอม, ลูกโป่ง, ขนมปังม้วน)

แต่ละคนเป็นตัวแทนของคน 10 ล้านคน สิ่งของเหล่านี้เป็นตัวแทนของคน 2.75 พันล้านคนที่ยังไม่ได้รับการเข้าถึง”

“โครงการโยชูวาได้ให้คำจำกัดความของคนที่ยังเข้าไม่ถึงว่าเป็น ‘กลุ่มคนที่ไม่ได้อยู่ในสังคมที่มีคริสเตียนซึ่งมีอุปสรรคในการประกาศที่เพียงพอสำหรับคนกลุ่มนี้’ คนเหล่านี้มีชื่อและจิตวิญญาณ คนที่ไม่ได้ต้อนรับพระคริสต์จะหลงหายชั่วนิรันดร์”

(ถ้าเข้าไปที่เว็บไซต์ Worldometers

“ตัวเลขที่เห็นบนหน้าจอแสดงถึงการเพิ่มของประชากรโลกอย่างต่อเนื่อง ตัวเลขนี้และรายการต่าง ๆ

ได้แสดงให้เห็นถึงผู้คนที่กำลังรอคอยโอกาสในการต้อนรับพระคริสต์

แม้ว่ามีคนนับล้านที่ได้ต้อนรับพระเยซู แต่ยังมีอีกราว 41

เปอร์เซ็นต์ของประชากรโลกที่ยังไม่ได้ต้อนรับพระคริสต์เป็นการส่วนตัว พวกเราแสวงหาวิธีการที่จะเข้าถึงอีกหนึ่งประเทศ, หนึ่งกลุ่มชน, และหนึ่งคน”)

3. **แบ่งปันเกี่ยวกับประวัติของ JESUS Film Harvest Partners**

ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่คริสตจักรนาซารีนช่วยในการเข้าถึงคนที่หลงหายใน

“อีกหนึ่งประเทศ” ผ่านทางการฉายภาพยนตร์พระเยซู ในปี 1997

แคมป์สครูเสดได้ติดต่อ ดร. หลุยส์ บัสเทิล ซึ่งต่อมาได้เป็นผู้อำนวยการของ World Mission (ปัจจุบันคือ Global Mission)

เกี่ยวกับการร่วมมือในการฉายภาพยนตร์พระเยซูให้คนทั่วโลก

นาซารีนได้รับเลือกเนื่องจากการมีมิชชันนารีที่เข้มแข็ง

จากการมีคนอยู่แล้วในพื้นที่ในการเข้าถึงคนที่หลงหาย,

การสร้างผู้เชื่อใหม่, และการเริ่มต้นคริสตจักรใหม่

ดร. บัสเทิลได้เห็นโอกาสในการทำงานร่วมกัน

ข้อตกลงได้มีขึ้นที่สำนักงาน Campus crusade JESUS film Project

ในซาน คลีเมนเต แคลิฟอร์เนีย ในเดือนสิงหาคม 1997

นี่เป็นการร่วมมือกันครั้งแรกในการใช้ภาพยนตร์เรื่องพระเยซู

ซึ่งไม่เคยมีองค์การใด ๆ

อุทิศให้กับการทำภาพยนตร์พระเยซูเพื่อใช้เป็นยุทธวิธีหลักในการประกาศมาก่อนเลย

ข้อตกลงนี้เป็นก้าวแรกของยุทธวิธีเพื่อการประกาศที่มีประสิทธิภาพเท่าที่เคยเกิดขึ้นโดยคริสตจักรนาซารีน

JESUS Film Harvest Partners

เป็นผลจากการร่วมมือและเป็นแขนงของพระกายของพระคริสต์ของนาซารีนในการใช้ภาพยนตร์พระเยซูและเครื่องมืออื่น ๆ เพื่อการประกาศ, ติดตามผล, พัฒนาคริสตจักร, ฝึกอบรมผู้นำ, และการสร้างศิษยาภิบาล

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับภาพยนตร์พระเยซู

- ตามหลักของพระกิตติคุณลูกา
ภาพยนตร์พระเยซูได้รับการสนับสนุนด้านการเงินโดยแคมเปญสคริปต์ฟอร์วิคริสต์อินเตอร์เนชันแนลในปี 1978
- ภาพยนตร์ชุดนี้ได้บรรยายเรื่องราวของพระเยซูได้อย่างถูกต้องแม่นยำที่สุดเท่าที่เคยมีมา
- ถ้อยคำทุกคำที่พระเยซูกล่าวนั้นนำมาจากพระคัมภีร์โดยตรง
- ผู้คนได้ยืมพระกิตติคุณในภาษาของพวกเขาเอง
เพราะว่าภาพยนตร์นี้ได้รับการแปลมากกว่า 1,090 ภาษา
แต่ละภาษาที่แปลขึ้นใหม่ได้ทำให้ความรักของพระเยซูได้รับการแบ่งปันออกไปยังคนอีกกลุ่มเพิ่มขึ้น
- ริค วาเรน ผู้เขียนหนังสือ ชีวิตที่เคลื่อนไปด้วยวัตถุประสงค์
“ภาพยนตร์พระเยซูเป็นเครื่องมือการประกาศที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในประวัติศาสตร์”

แบ่งปันเกี่ยวกับงานของ JESUS Film Harvest Partners

- ทีม JESUS Film Harvest Partners
ประกอบด้วยคนสามถึงห้าชนชาติที่นำภาพยนตร์พระเยซูในภาษาของพวกเขาเองไปฉายให้แก่คนในวัฒนธรรมของพวกเขา
- งานนี้ทำการทั่วโลกโดยทีมพี่น้องนาซารีนมากกว่า 300
ทีมและทำการในมากกว่า 100 ประเทศ
- ทีมส่วนใหญ่ทำงานในหมู่บ้านหรือพื้นที่หนึ่ง ๆ เป็นเวลาหนึ่งเดือน
ฉายภาพยนตร์พระเยซูหลายร้อยครั้ง, ติดตามผลผู้ที่มาชม
ในบางพื้นที่นั้นห่างไกลและไม่มีไฟฟ้าใช้ ทีมงานต้องใช้เครื่องปั่นไฟ,

โซลาร์เซลล์, และอุปกรณ์ด้ามหมมือเพื่องานพันธกิจ อุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับทีมถูกส่งมาโดยกลุ่มคนที่เดินทางร่วมไปด้วยเพื่อมั่นใจว่าสิ่งของต่าง ๆ ขนส่งมาอย่างปลอดภัย คริสตจักร, ครอบครัว, หรือกลุ่มอื่น ๆ อาจจัดหาทุนให้และจัดส่งไปยังประเทศที่สำคัญ ประชากรสองในสามของโลกไม่สามารถอ่าน ศิษยาภิบาลมากมายไม่อ่านหนังสือ และพวกเขาต้องการเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ที่ใช้การพูด JESUS Film Harvest Partners ทำงานร่วมกับกลุ่มงานพันธกิจหลายแห่งเพื่อแบ่งปันความรักของพระเจ้ากับคนที่หลงหายเหล่านั้น กลุ่มงานหลายกลุ่มได้สนับสนุนเครื่องมือ เช่น EvangeCube, เครื่อง Proclaimer, และ evangelism soccer ball ภาพยนตร์พระเยซูและเครื่องมืออื่น ๆ ได้สร้างขึ้นมาเพื่อการเก็บเกี่ยวและเพิ่มพูนคำพยานแห่งชีวิตที่เปลี่ยนแปลง

เรื่องราวพันธกิจ : คำพยานจากทีม

แบ่งปันคำพยานต่อไปนี้โดยเลือกบางอันหรือทั้งหมด
ระบุตัวคนที่จะอ่านโดยใช้ผู้อ่านที่มีความเหมาะสมทั้งอายุและเพศ

งานพันธกิจเรือนจำ – เคนย่า (ภูมิภาคแอฟริกา)

“นักโทษที่ถูกตัดสินว่าผิดจริงได้นำการนมัสการและสรรเสริญพระเจ้า”
สมาชิกคนหนึ่งของทีมที่เคนยากล่าว
“เราได้รับสิทธิพิเศษในการรับใช้กับนักโทษในเรือนจำท้องถิ่น
มันเป็นประสบการณ์ที่สร้างการกระตุ้นเมื่อหนึ่งในนักโทษ คือ มิสเตอร์อาลี
ได้อธิบายถึงการสอบสวนอย่างทารุณและเหตุผลที่เขาถูกคุมขัง
ขณะที่เราจัดวางอุปกรณ์และฉายภาพยนตร์
มิสเตอร์ได้รับการเคลื่อนไหวอย่างมาก
เขาเป็นพยานว่าถ้าเขารู้จักพระคริสต์ก่อนหน้านี้เขาอาจเลือกในทำในสิ่งที่ดีกว่า
า
พวกเราได้บอกเขาว่าความหวังในพระคริสต์มีอยู่เสมอเมื่อเรายอมรับพระองค์
เป็นพระเจ้าและผู้ช่วยให้รอด ก่อนที่เราจะออกมาจากเรือนจำ
มิสเตอร์อาลีก็ได้เป็นผู้เชื่อใหม่ในพระคริสต์
ปัจจุบันเขาได้นำทีมนมัสการและสรรเสริญในเรือนจำ

จากคำพยานของมิสเตอร์อาลีและชีวิตที่เปลี่ยนแปลงได้ทำให้นักโทษมากมาย
เริ่มเห็นแสงของพระคริสต์”

พวกเขาจะมา – ฟิลิปปินส์ (ภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก)

“พระเจ้าได้สัญญากับมิสเตอร์รูดี” สมาชิกคนหนึ่งในที่ที่ฟิลิปปินส์
“เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับการเตรียมสถานที่เพื่อการฉายภาพยนตร์เรื่องพระ
เยซู

พระองค์ทรงเตรียมหัวใจของผู้คนและทรงเรียกมาเพื่อปรนนิบัติรับใช้พระองค์
ด้วยสภาพทางอากาศและอุปสรรคด้านความเชื่อ

พระเจ้าทรงตรัสกับพวกเขาในวิธีที่พิเศษ หลังจากชมภาพยนตร์

มิสเตอร์รูดีได้เป็นพยานว่าพระเจ้าทรงตรัสผ่านพระคำของพระองค์ คินหนึ่ง
มิสเตอร์รูดีกำลังอ่านพระคัมภีร์และเขาได้รับถ้อยคำจากพระเจ้าว่า

‘วันหนึ่งพวกเขาจะมาหาเจ้า’ สรรเสริญพระเจ้า

พระองค์ทรงทำให้สัญญาของพระองค์สำเร็จโดยการมาของทีมฉายภาพยนตร์

32 คนที่มาในพื้นที่! ปัจจุบันมิสเตอร์รูดีนำการศึกษาพระคัมภีร์ที่บ้านของเขา”

เปลี่ยนแปลงเมื่ออายุ 12 ปี – สาธารณรัฐโดมินิกัน (ภูมิภาคแคริบเบียน)

“ผมชื่อ โฮเซ่ ผมอายุ 12 ปี ผมอยากเล่าเรื่องสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของผม
แต่ผมไม่รู้จะบอกยังไง มันเป็นเรื่องที่พิเศษมาก

ผมรู้สึกว่พระเยซูกำลังแตะต้องหัวใจของผมและนำเอาสิ่งที่ไม่ดีออกไป
ผมเป็นไทในพระเยซู ”

ไม่มีการผีเข้าอีกต่อไป – บังคลาเทศ (ภูมิภาคยูเรเชีย)

“เราสัมผัสได้ว่าเธอถูกผีเข้า” สมาชิกทีมในบังคลาเทศกล่าว

“ภรรยาของร็อบนอนไม่หลับ เธอตื่นขึ้นและกรีดร้อง, ตัวสั่นเทา, ร้องไห้,
และทำเสียงบ่นพึมพำ เราวางมือบนเธอและเจิมเธอด้วยน้ำมัน

เราสั่งให้ผีร้ายออกไปจากตัวภรรยาของร็อบในพระนามอันทรงฤทธิ์ พระเยซู
เราอธิษฐานเพื่อเธอต่อเนื่องไปอีกสามวัน ในวันที่สามร็อบมาหาเราและบอกว่า

‘พระเยซูได้รักษาภรรยาของผมอย่างสิ้นเชิง พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าแท้จริง!

ผมเล่าเรื่องให้คนอื่น ๆ ได้ฟังถึงสิทธิอำนาจของพระองค์

และพวกเขาก็สนใจจะติดตามพระเยซู

ภรรยาผมและผมได้ตัดสินใจจะรับใช้พระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้

ป็นเจ้า’ จากผลของการรักษาที่อัศจรรย์นี้ มีชายหญิงอีก 20

คนได้กลับใจเชื่อในพระเยซูพระผู้เป็นเจ้า

คริสตจักรใหม่ได้เกิดขึ้นและพระนามของพระเจ้าได้รับการยกย่องสรรเสริญ! ”

ห่างไกลเหลือเกิน – กัวเตมาลา (ภูมิภาคเม็กซิโก/อเมริกากลาง)

“ผมขอบคุณพระเป็นเจ้าสำหรับทีมฉายภาพยนตร์พระเยซูที่มาอยู่กับพวกเราในชุมชน” เซบัสเตียนกล่าว

“แทบจะไม่มีใครมายังหมู่บ้านของเราเพราะเราอยู่ห่างไกลและยากต่อการเข้าถึง ในทำนองเดียวกัน

ผมก็รู้สึกว่าคุณห่างไกลจากพระเป็นเจ้าและไม่สามารถเข้าถึงพระองค์ได้ อย่างไรก็ตามเมื่อผมได้ชมภาพยนตร์พระเยซู ผมก็เริ่มคิดเกี่ยวกับชีวิตของผม คนในทีมได้เข้ามาพูดคุยกับผมเรื่องพระเยซู และตอนนี้ผมเชื่อในพระคริสต์แล้ว ผมจะดำเนินชีวิตเพื่อพระผู้เป็นเจ้าจนตราบชีวิตจะหาไม่”

หัวใจของพ่อ – เปรู (ภูมิภาคอเมริกาใต้)

“ผมชื่อ เอร์โซ และผมอายุ 18 ปี แม่ของผมรู้จักพระเจ้ามานานแล้ว แต่พ่อของผมยัง พ่อไม่ยอมให้พวกเราไปโบสถ์บ่อยครั้งพ่อแม่มักทะเลาะกันด้วยเรื่องนี้ แต่เมื่อไม่นานมานี้พ่อก็ยอมใจอ่อนและก็ยอมให้พวกเราไปโบสถ์

เมื่อเราได้ข่าวว่าจะมีการฉายภาพยนตร์เรื่องพระเยซู เราขอให้พี่น้องในคริสตจักรเชิญพ่อให้ไปดูภาพยนตร์จอใหญ่ในชุมชนของพวกเรา

พ่อของผมไปดูด้วยและเราทุกคนก็ได้ต้อนรับพระคริสต์เข้าในชีวิตและเป็นครอบครัวของพระเจ้า”

เสียงของคุณปู่ – การฉายภาพยนตร์ให้แก่อินเดียนแดงเผ่าซูนี

(ภูมิภาคอเมริกา/แคนาดา)

“เราตั้งที่ฉายภาพยนตร์ที่สำนักงานใหญ่ของชนเผ่าซูนีบนถนนสายหลัก”

ทีมงานในเม็กซิโกกล่าว “มีรถยนต์วิ่งผ่านถนนเส้นนี้มากมาย และเรามีคน 80-

100 คนในรถยนต์กำลังชมเรื่องราวของพระเยซูในภาษาซูนี ชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อ ไมเคิล ได้หยุดเพื่อแบ่งปันเรื่องราวของเขา

เขาบอกว่าเขาได้ยินเสียงของปู่ขณะที่เขากำลังผ่านไป

สิ่งนี้ได้ทำให้เขาสนใจจากการที่ปู่ของเขาได้ไปอยู่บนสวรรค์แล้ว

เขาบอกกับเราว่าปู่ของเขาได้เล่าเรื่องของภาพยนตร์พระเยซูในภาษาซูนี

แต่ยังไม่เคยดู เราสรรเสริญพระเจ้าที่ชายหนุ่มคนนี้ได้ยินเสียงของปู่ของเขา เราอธิษฐานให้ไมเคิลที่จะได้ยินเสียงของพระบิดาในสวรรค์เช่นกัน”

1. คำถามสำหรับการพูดคุย (ทางเลือก)

(คำถามเหล่านี้เป็นประโยชน์สำหรับการพูดคุยในกลุ่มเล็ก ๆ
ไม่มีคำตอบที่ “ถูกต้อง”
แต่เป้าหมายก็เพื่อให้พี่น้องได้คิดเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ)

- อ่านมัทธิว 28:18-20:
ทำไมคริสเตียนมีหน้าที่รับผิดชอบในการช่วยเหลือชาย, หญิง, และเด็ก ๆ ทั่วโลกได้รู้จักพระคริสต์
- อ่านกิจการ 1:7-9: พูดคุยเกี่ยวกับเยรูซาเล็มของคุณ (กลุ่มเพื่อนของคุณ, ครอบครัว, และคริสตจักร), แคว้นยูเดีย (พื้นที่ทางภูมิศาสตร์เล็ก ๆ), สมาเรีย (วัฒนธรรมอื่น), และสุดปลายแผ่นดินโลก (ทั้งโลก)
- อ่านมัทธิว 18:10-14:
ความรู้สึกของพระเยซูที่มีต่อผู้คนที่ยังไม่รู้จักพระองค์เป็นอย่างไร?
- คุณเคยเห็นคริสเตียนเข้าถึงคนที่หลงหายทั้งในท้องถิ่นและระดับสากลในทางใดบ้าง?
- การปฏิบัติที่คุณและพี่น้องในท้องถิ่นของคุณสามารถเพิ่มการรับรู้เกี่ยวกับวิธีการแบ่งปันพระคริสต์ในชุมชนท้องถิ่นของคุณและทั่วโลกคืออะไร?

2. วัฏปฏิบัติที่พี่น้องสามารถเข้ามามีส่วนได้

เราได้รับพระมหาบัญชาในมัทธิว 28:19 ให้
“ออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวก”

คริสตจักรนารีนได้ดำเนินตามพระมหาบัญชานี้มามากกว่า 100 ปี และ

JESUS Film Harvest Partners

ได้อยู่เคียงข้างผู้คนหลายร้อยคนในการแสวงหาการเข้าถึงคนเหล่านั้นในวัฒนธรรมของเขาโดยผ่านทางภาพยนตร์พระเยซูและเครื่องมืออื่น ๆ
คุณสามารถช่วยได้ด้วยการอธิษฐาน, สร้างสาวก, การให้,
และการหาความรู้

ก. อธิษฐาน & สรรเสริญ (การอธิษฐาน)

อธิษฐานเพื่อสำหรับคนที่หลงหายและผู้เชื่อใหม่

- JESUS Film Harvest Partners
ได้แบ่งปันเรื่องราวชีวิตที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงและหัวข้ออธิษฐานเพื่อ
อุปประจำสัปดาห์ผ่านทางหนังสือพิมพ์อีเมล Prayer & Praise สมัครได้ที่

<http://www.JFHP.org/email/subscribe.cfm?Email=PrayerandPraise>

- ส่งต่อจดหมายนี้ให้คนอื่น ๆ
ที่มีใจสำหรับผู้คนที่ยังไม่ได้ต้อนรับพระคริสต์
 - แบ่งปันหัวข้ออธิษฐานในการประชุมอธิษฐานประจำสัปดาห์
 - ใช้เรื่องราวหนึ่งเรื่องเป็นการเปิดเรื่องในชั้นเรียนรวี
 - แบ่งปันเรื่องให้แก่เด็ก ๆ แสดงประเทศบนแผนที่
และเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม
 - อธิษฐานสำหรับครอบครัวของทีมงานทั่วโลกที่แบ่งปันภาพยนตร์พระเยซูและเผชิญหน้ากับความตายและการข่มเหง
 - อธิษฐานสำหรับผู้เชื่อใหม่ที่จะเติบโตเข้มแข็งในความเชื่อ
 - ตระหนักต่อเหตุการณ์และปัญหาของโลกที่มีผลต่อทีมและผู้เชื่อใหม่
อ่านบทความและเรื่องราวข่าวสารเกี่ยวกับพวกเขา สมัคร NCN News
ได้ที่ <http://www.ncnnews.com/nphweb/html/ncn/subscribe.jsp> และ
Engage Magazine (<http://www.nazarene.org/subscriber.aspx>)
เพื่ออ่านข่าวสารปัจจุบัน
 - พุดคุยกับครอบครัว, เพื่อน, เพื่อนบ้าน,
และพี่น้องเกี่ยวกับคนที่หลงหายเหล่านั้น
- ข. ออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ (สร้างสาวก)
- ร่วมมือกับ JESUS Film Ministry Trip เพื่อไปในประเทศ
ในการเดินทางนี้
คุณจะมีส่วนในการใช้ภาพยนตร์พระเยซูกับคนเหล่านั้นที่กำลังหา
ทางเข้าถึงผู้คนในวัฒนธรรมของพวกเขาเอง, ได้เฝ้าดู,
และช่วยพวกเขาในการฉายภาพยนตร์เรื่องพระเยซู
มองเห็นการเก็บเกี่ยวผลแรก – ซึ่งไม่เคยเหมือนเดิม!
<http://www.JFHP.org/getinvolved/ministrytrips.cfm>
 - มองคนที่จะสร้างและขอให้บางคนสร้างท่านขึ้นมา
- ค. ลงทุนในจิตวิญญาณ (การให้)
- (หากคุณมีผู้ช่วยที่บอกเล่าคำพยานของทีมงานนี้
พวกเขาก็จะช่วยให้ในสิ่งดังต่อไปนี้ เริ่มต้นด้วยข้อสอง
ผู้ช่วยแต่ละคนและบอกข้อความที่นำไปใช้กับคำพยานที่พวกเขาอ่าน)
- ถวาย 30 ดอลลาร์ต่อในพันธกิจการฉายภาพยนตร์พระเยซู
ตามประวัติศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นว่าคน 10
คนจะตัดสินใจต้อนรับพระเยซู การถวาย 3

ดอลลาร์จะช่วยให้คนหนึ่งคนได้พบพระเยซู

- ช่วงเวลาหนึ่งของปี สถานที่เทศนาใหม่ของนาซารีนจะเกิดขึ้น
- นักโทษได้กลายเป็นผู้นำนั้สการ
- สัญญาของพระเจ้าได้รับการสำแดง
- เด็กอายุ 12 ปี

เลือกการต้อนรับพระคริสต์ก่อนความยากลำบากของโลก

- หญิงถูกผีเข้าได้รับการปลดปล่อยจากการผูกมัดในความมืด
- สถานที่เข้าถึงยากและผู้คนเข้าถึงยากจะได้เห็นแสงของพระเยซู
- หัวใจที่แข็งกระด้างจะอ่อนลงต่อพระกิตติคุณ
- เสียงของพระเจ้าจะมีคนได้ยิน ช่วยในการเก็บเกี่ยววันนี้
ถวายแต่ละวันเล็กน้อย

ง. การทำด้วยตนเอง (การหาความรู้)

- เข้าไปในชุมชนของคุณ ใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่มีจัดเตรียมไว้ที่ <http://www.JFHP.org/diy/index.cfm> เพื่อหาวิธีในการเข้าถึงผู้คนในชุมชนของคุณ อ่านเรื่องราวความสำเร็จที่คริสตจักรอื่น ๆ ได้ทำกับเพื่อนบ้านของพวกเขาด้วยความรักของพระเจ้า
- ภายหลังการสอนหลักการ “ฉันเป็นคนหนึ่ง” นั้นให้ใช้กิจการ 1:8 เป็นพื้นฐานสำหรับการทำแผนระยะยาวในการประกาศ เน้นไปยังกลุ่มคนที่แตกต่างกันไปในแต่ละไตรมาส
 - **เยรูซาเล็ม**
เลือกวิธีอย่างน้อยหนึ่งวิธีในการแบ่งปันเรื่องพระคริสต์กับเยรูซาเล็มของคุณ (ครอบครัวและคริสตจักรท้องถิ่น)
 - ยุทธวิธีที่ 1: ใช้ EvangeCube กับเพื่อน ๆ และครอบครัวเพื่อพูดถึงความรักของพระเจ้า
หาข้อมูลเพิ่มเติมที่ www.JFHP.org ในส่วนของ Resources
 - ยุทธวิธีที่ 2: เล่นฟุตบอลโดยใช้ evangelism soccer ball และอธิบายความหมายของแต่ละสี หาข้อมูลเพิ่มเติมที่ www.JFHP.org ในส่วนของ Resources
 - ยุทธวิธีที่ 3:
จัดเวลาพูดคุยกับเพื่อนหรือคนที่เรารักที่จะไม่ได้ต้อนรับพระคริสต์และแบ่งปันคำพยาน
 - **แคว้นยูเดีย**
เลือกอย่างน้อยหนึ่งวิธีในการแบ่งปันเรื่องพระเยซูกับยูเดียของคุณ

ณ (เพื่อนบ้าน, เมือง, และจังหวัด) ไปที่ www.JFHP.org ในส่วน
“Do It yourself”

สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมในยุทธวิธีเพื่อการประกาศตามรายการ
รด้านล่าง

- ยุทธวิธีที่ 1: โรงเรียนพระคัมภีร์ภาคฤดูร้อน (VBS)
และชมรมพระคัมภีร์ที่สวนหลังบ้าน
- ยุทธวิธีที่ 2: ยุทธวิธี Pre-VBS
- ยุทธวิธีที่ 3: การติดต่อกันส่วนบุคคล (Series of Personal
Contacts)
- ยุทธวิธีที่ 4: ตะกร้าต้อนรับ
- ยุทธวิธีที่ 5: การจัดงานเหมือนงานวัด
- ยุทธวิธีที่ 6: บาร์บีคิว
- ยุทธวิธีที่ 7: สมาชิกรายย่อย
- ยุทธวิธีที่ 8: กลุ่มตามบ้าน
- ยุทธวิธีที่ 9: การสอนภาษาต่างประเทศ
- ยุทธวิธีที่ 10: การจัดส่งอาหารสำหรับชุมชน

○ **แคว้นสะมาเรีย**

เลือกอย่างน้อยหนึ่งวิธีในการแบ่งปันเรื่องพระเยซูกับสะมาเรียของ
คุณ (วัฒนธรรมอื่น)

- ยุทธวิธีที่ 1: หาและทำงานกับผู้ลี้ภัย
- ยุทธวิธีที่ 2:
เปิดชั้นเรียนภาษาหรือค้นหาสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับพวกเขา

○ **ทั่วแผ่นดินโลก**

เลือกอย่างน้อยหนึ่งวิธีในการแบ่งปันเรื่องพระเยซูจนสุดปลายแผ่
นดินโลก

- ยุทธวิธีที่ 1: เข้าร่วมในการเดินทางรับใช้ร่วมกับผู้เชื่อคนอื่น ๆ
ไปพร้อมกับทีมฉายภาพยนตร์พระเยซูเพื่อแบ่งปันความรักของ
พระเจ้าให้แก่ผู้หลงหาย ไปที่ www.JFHP.org ในส่วนของ
“Get Involved” สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม
- ยุทธวิธีที่ 2:
สนับสนุนทางการเงินให้แก่ผู้ทำงานที่กำลังบอกผู้คนเกี่ยว
กับพระเยซูอย่างซื่อสัตย์

○ **แนวทางอื่น**

- สอนเกี่ยวกับ “ฉันเป็นคนหนึ่ง” กับพี่น้องของคุณเป็นระยะ
อัพเดทการสอนเมื่อผู้เชื่อใหม่ได้เริ่มเข้ามามีส่วนในคริสตจักร
ของคุณ
- ทำ PowerPoint สอนเรื่อง “ฉันเป็นคนหนึ่ง” (ถ้าเหมาะสม)
ถัดจากรูปแบบของ “ฉันเป็นคนหนึ่ง”
นั้นให้เว้นว่างด้านข้างไว้เป็นเป้าหมายสำหรับการเติมชื่อของ
คนใหม่ ๆ ที่จะมาบอกว่า “ฉันเป็นคนหนึ่ง!”
- ใช้สถานที่จัดงานประจำปีของผู้เชื่อ ใช้ “ฉันเป็นคนหนึ่ง”
หรือ PowerPoint
เพื่อแสดงและให้แต่ละคนมีส่วนในการแบ่งปันคำพยาน

บทสรุป

เรามองหาวิธีการเข้าถึงประเทศ, กลุ่มคน, และบุคคลเพิ่มมากขึ้น มีคนราว
2.75 พันล้านคนที่ยังไม่รู้จักพระเยซู 6,642 กลุ่มที่ยังไม่เคยได้ยินชื่อพระเยซู
คนเหล่านี้ต้องการโอกาสในการเลือก ในฐานะสาวกของพระคริสต์
คุณได้รับพระมหาบัญชาให้ช่วยคนที่หลงหายให้พบพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
เมื่อมีการเกิดทุกครั้ง ก็มีวิญญาณใหม่ ๆ
ที่กำลังรอคอยการบอกเล่าเรื่องของพระคริสต์

หัวข้อสำคัญสำหรับการอธิษฐาน

ใช้หัวข้ออธิษฐานนี้ในการอธิษฐานปิดหรือในรายการหัวข้ออธิษฐาน

- อธิษฐานเพื่อสำหรับคนเหล่านั้นที่กำลังรอคอยการได้พบพระเจ้า
- อธิษฐานเพื่อสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ที่เป็นผู้เชื่อใหม่ในพระคริสต์
แต่ถูกรอครอบครองของพวกเขาที่มีความเชื่อแตกต่างปฏิเสธ
- อธิษฐานให้พระเจ้าปกป้องทีมงาน JESUS Film Harvest Partners
ที่กำลังออกไปหาผู้คนด้วยความรักของพระเจ้า
- อธิษฐานให้พระเจ้าประทานหัวใจรักเมตตาให้แก่พี่น้องในคริสตจักรในการ
เข้าถึงคนที่หลงหายทั้งที่บ้านและทั่วโลก

บทเรียนสำหรับเด็ก

บทที่ 1: เม็กซิโก, อเมริกากลาง, และอเมริกาใต้

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ
ได้เรียนรู้ถึงการทำงานร่วมกันของคริสเตียนจากต่างวัฒนธรรมและทีมเพื่อการ
ก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์
ทำโครงการให้สำเร็จ และแบ่งปันพระกิตติคุณ

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- ภาษาสเปนเป็นภาษาหลักที่ใช้พูดกันในเม็กซิโก อเมริกากลาง และอเมริกาใต้ ส่วนภาษาโปรตุเกสเป็นภาษาที่ใช้พูดกันในบราซิล
- อาหารเม็กซิกันเป็นที่นิยมทั่วโลก
- ทางหลวงสายแพนอเมริกา ซึ่งตัดผ่าน เม็กซิโก อเมริกากลาง และอเมริกาใต้ ถือว่าเป็นทางหลวงที่ยาวที่สุดในโลก
- แม่น้ำอะเมซอนในอเมริกาใต้เป็นแม่น้ำสายที่ยาวที่สุดในโลก โดยเริ่มจากเทือกเขาในเปรูและไหลผ่านประเทศบราซิล ซึ่งมีปากแม่น้ำกว้าง 200 ไมล์
- เทือกเขาแอนดีสที่ทอดแนวยาวในอเมริกานั้นเป็นเทือกเขาที่ยาวที่สุดในโลก เทือกเขาแอนดีสทอดผ่านเจ็ดประเทศ : เวเนซุเอลา โคลัมเบีย เอกวาดอร์ เปรู โบลิเวีย ชิลี และอาร์เจนตินา
- อะนาคอนด้า ซึ่งเป็นงูที่ยาวที่สุดในโลก พบได้ในอเมริกาใต้เท่านั้น

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

จัดบรรยากาศเพื่อสะท้อนถึงวัฒนธรรมของเม็กซิโก อเมริกากลาง และอเมริกาใต้ รวมถึงความรู้สึกทุกอย่าง ตกแต่งห้องด้วยพริกหยวกและหมวกปีกกว้างแบบเม็กซิโก ติดแผนที่และโปสเตอร์ท่องเที่ยว เปิดเพลงให้ได้บรรยากาศของดินแดนแถบนี้

เลือกอาหาร เช่น มันฝรั่งแผ่น และซัลซ่า (salsa) หรือ กัวคาโมเล (guacamole) ให้เด็ก ๆ ดูเป็นตัวอย่าง เตรียมหนังสือให้เด็ก ๆ อ่าน และจัดวางสิ่งของจากหลากหลายประเทศ เช่น ผ้าคลุมไหล่ เครื่องให้จังหวะรูปร่างเหมือนน้ำเต้า (maracas), ตะกร้า และธงชาติเล็ก ๆ

ทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) เป็นพันธกิจรับใช้ที่พี่น้องในคริสตจักรนาซารีนออกไปทั่วโลกเพื่อช่วยเหลือผู้คน ทีมนี้อาจต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเดินทางโดยเครื่องบิน การล่องเรือ การเดินทางโดยรถไฟ หรือการไต่ขึ้นไปบนถนนที่เต็มไปด้วยฝุ่น

ทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) นี้จะสร้างความสัมพันธ์ – ทำงานหนักร่วมกัน กินอาหารร่วมกัน หัวเราะร่วมกัน,

และนมัสการพระเจ้าร่วมกัน ทีมเพื่อการประกาศและการก่อสร้าง (Work & Witness) จะสร้างอาณาจักรของพระเจ้า – เยี่ยมเยียน เป็นพยาน ร้องเพลง เล่นดนตรี เทศนา อธิษฐาน และฉายภาพยนตร์เรื่อง *พระเยซู*

ทีมนี้จะสร้างอาคาร – คริสตจักร โรงเรียน คลินิก บ้านเรือน และสถานที่ตั้งแคมป์ ประกาศและการก่อสร้างของทีมนี้

เป็นงานพันธกิจการรับใช้!

เตรียมบทเรียนโดยถ่ายเอกสารข้อมูลเบื้องต้น
ตัดและติดกาวยข้อมูลเบื้องต้นแต่ละข้อบนกระดาษสี

และเตรียมข้อมูลเบื้องต้นให้เด็กอย่างน้อยคนละ 1 ข้อ
ใส่ข้อมูลเบื้องต้นไว้ในตะกร้าเพื่อให้เด็กมาเลือกในภายหลัง ถ้าเป็นไปได้
ให้หารูปภาพที่สอดคล้องกับข้อมูลเบื้องต้นนั้นด้วย

ก่อนเล่าเรื่องราวพันธกิจ ถามเด็ก ๆ ว่า **เด็ก ๆ
รู้อะไรเกี่ยวกับเม็กซิโก/อเมริกากลาง และอเมริกาใต้บ้าง?**

เราจะเรียกภูมิภาคนี้ว่า **MAC และ SAM** ในบทเรียนนี้ **เด็ก ๆ
คิดถึงอะไรเมื่อได้ยินชื่อเม็กซิโก/อเมริกากลาง และอเมริกาใต้?**

ในขณะที่เด็กร่วมกันตอบคำถาม เขียนคำตอบลงบนกระดาษ
แสดงแผนที่และอธิบายว่าคุณจะสอนเกี่ยวกับภูมิภาคแถบนี้ในปีนี ให้เด็ก ๆ
เลือกข้อมูลเบื้องต้นจากตะกร้าและอ่านออกเสียง แสดงภาพในขณะที่เด็ก ๆ
กำลังอ่าน ทำต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะอ่านข้อมูลเบื้องต้นครบหมดทุกข้อ

บอกเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้สิ่งที่น่าสนใจมากมายเกี่ยวกับ MAC และ SAM ต่อไปนี้เป็นสิ่งที่เราจะเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิภาคนี้ คือ ประเทศ 11 ประเทศในภูมิภาคนี้ อาหารที่ผู้คนชอบกิน สิ่งของเด็ก ๆ ชอบเล่น สัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณนี้ ที่ที่มีขัณฑ์นารีและศิษยาภิบาลได้รับใช้และสิ่งที่พวกเขาทำ

เขียนชื่อทั้ง 11 ประเทศที่จะเรียนด้วยกันบนกระดาษสี – หนึ่งประเทศต่อหนึ่งแผ่น แบ่งเด็ก ๆ ออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ผสมกันทั้งเด็กโตและเด็กเล็ก คว้ากระดาษที่เขียนชื่อประเทศไว้ลงบนโต๊ะ ให้แต่ละกลุ่มผลัดกันเปิดแผ่นกระดาษที่คว้านั้นและอ่านชื่อประเทศ จากนั้นให้หาและชี้บอกตำแหน่งของประเทศนั้นบนแผนที่ บอกเด็ก ๆ ว่า คริสตจักรนาซารีนมีคริสตจักรในประเทศทั้งหมดเหล่านี้ และเหล่านี้เป็นประเทศที่เราจะเรียนรู้กันในปีนี้ ให้เด็ก ๆ เอาแผ่นกระดาษที่มีชื่อประเทศกลับคนละแผ่น ถ้ามีเด็กมากกว่า 11 คน ให้ทำให้ครบตามจำนวนเด็ก

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 1 “การเดินทางบนทางหลวงสายแพนอเมริกา” ทบทวนชื่อประเทศและชี้บอกตำแหน่ง ในขณะที่เด็ก ๆ เติมอักษรในช่องว่าง

เรื่องราวพันธกิจ : คาลอสและโรบิน ราติ –

มิชชันนารีใน MAC และ SAM

โดย เวส อีบาย

บอกเด็ก ๆ ว่า เรื่องราวในวันนี้เกี่ยวกับคู่สามีภรรยาที่เป็นมิชชันนารีในประเทศอาร์ตินา แม้ว่าทั้งสองจะเกิดในคนละประเทศ แต่พระเจ้าทรงใช้ทั้งสองทำงานเป็นทีมเพื่อเผยแพร่พระกิตติคุณทั้งใน MAC และ SAM

“บรูโน มานี่หน้อย มาดูแปลบนตัวคาลอสซิ!” นางราติบอก “มีแปลอยู่เต็มตัวเลย เราต้องพาคาลอสไปหาหมอดีวันนี้”

ศจ.ราติ มองไปที่ลูกชาย “ผมเห็นด้วยกับคุณ” เขากล่าว “ไปกันเลย! ผมจะอุ้มเขาไปที่รถเอง”

หมอบอก ศจ. และนาง ราติ ว่า “ลูกชายของคุณแพ้ก้ามะถันในดิน และเขาอาจเสียชีวิตได้ ผมแนะนำว่าคุณต้องย้ายออกไปจากที่นั่น เพื่อที่คาลอสจะมีอาการดีขึ้น”

ครอบครัวราติอาศัยอยู่ที่ทางตอนเหนือของประเทศอาร์เจนตินาที่ซึ่ง ศจ. ราติเป็นศิษยาภิบาลที่คริสตจักรนาซารีนที่นั่น แต่ครอบครัวราติได้ทำตามคำแนะนำของหมอและย้ายไปเป็นศิษยาภิบาลที่เมืองอื่น คาลอสได้รับการรักษาทางการแพทย์และมีอาการดีขึ้น

คาลอสเกิดและเติบโตในประเทศอาร์เจนตินาพร้อมกับพี่สาว 3 คน คาลอสอายุได้ 4 ขวบเมื่อเขาต้อนรับพระเยซู “เพราะว่าผมยังเด็กมาก” คาลอสบอก “พระเจ้าก็ได้ช่วยผมให้รอดจากชีวิตแห่งบาป ผมขอบคุณพระเจ้าที่ดึงผมจากการกระทำในสิ่งที่ไม่ดี”

เมื่อคาลอสเป็นวัยรุ่น เขาได้พบทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness)

“ผมเห็นคนเหล่านี้ใช้เวลาและเงินเพื่อช่วยคริสตจักรของเราซึ่งเขาเดินทางเป็นระยะทางกว่าครึ่งโลก ผมซาบซึ้งใจมาก” เขากล่าว “ผมบอกพระเจ้าว่าผมจะใช้ชีวิตผมในการช่วยสร้างอาณาจักรของพระองค์” นี่เป็นการทรงเรียกคาลอสเข้าสู่งานพันธกิจการรับใช้

“โรบิน อยากมีน้องสาวหรือเปล่า?” แม่ของเขาถาม

“น้องสาวหรือ?” โรบินถาม “งั้นก็สนุกสิ! หนูก็จะมีเพื่อนเล่นด้วย”

“พ่อกับแม่จะรับเด็กทารกผู้หญิงชาวเปรูมาเป็นลูก น้องชื่อ เซริ”

พ่อแม่ของโรบิน คือ ศจ. โรเบิร์ตและนอร์มา บรุนซัน เป็นมิชชันนารีในเปรูและคอสตาริก้ามาเป็นเวลาหลายปี โรบินเกิดในขณะที่ครอบครัวเธออยู่ในเปรู เมื่อโรบินอายุได้ห้าขวบ เซริกก็ได้เข้ามาอยู่ในครอบครัวของเธอ

โรบินบอกว่าการเติบโตขึ้นในเปรูนั้นเป็นชีวิตที่น่าสนใจ

“อาหารโปรดของฉันคือ เซวีเช (*ceviche*) ซึ่งเป็นปลาดิบราดน้ำมะนาว

แล้วฉันก็ชอบ ชิชา โมราดา (*chichi morada*)

ซึ่งทำจากเจลลาดินจากข้าวโพดแดงหรือม่วง

และฉันก็ยังชอบอาหารนี้จนทุกวันนี้”

โรบินได้ต้อนรับพระคริสต์เมื่ออายุได้สี่ขวบ โรบินกล่าวว่า “ฉันชอบไปโบสถ์และฉันชอบกับกิจกรรมฝ่ายวิญญาณ”
หนึ่งปี ที่ครอบครัววุ่นซันกลับ ไปอเมริกาในช่วงที่กลับบ้าน พ่อแม่ของโรบินได้ไปแบ่งปันในคริสตจักรต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้คนได้รับรู้เกี่ยวกับการรับใช้ของพวกเขา “เย็นวันหนึ่ง พ่อของฉันเทศนาในการประชุมแห่งหนึ่ง” โรบินกล่าว “และฉันก็เป็นคนแรกที่ก้าวออกไปที่ธรรมาสน์ เมื่ออายุหกขวบ ฉันรู้สึกถึงการทรงเรียกของพระเจ้าให้ฉันเป็นมิชชันนารี เมื่อเป็นวัยรุ่น ฉันก็เข้าใจการทรงเรียกของพระเจ้ามากขึ้น ฉันปรารถนาจะช่วยสร้างอาณาจักรของพระองค์ให้เติบโตขึ้น”

คาลอสเติบโตในอาร์เจนตินา ส่วนโรบินเป็นลูกของมิชชันนารีที่เติบโตในเปรูและคอ스타ริกา คาลอสและโรบินพบกันที่ ซาน อันโตนิโอ, เท็กซัส ในการประชุมใหญ่ของนาซารีน หลังการประชุมใหญ่ คาลอสได้กลับไปอาร์เจนตินา และโรบินได้เข้าศึกษาในวิทยาลัยในโอกลาโฮมา ทั้งสองอีเมลล์หากัน และระหว่างนั้นพวกเขาก็ตกหลุมรักกันและกัน ทั้งสองแต่งงานกันในอีกหนึ่งปีต่อมาในแคนซัส คู่แต่งงานใหม่นี้เชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกพวกเขาให้รับใช้ด้วยกันในงานมิชชัน คาลอสและโรบินเป็นมิชชันนารีมาเป็นเวลา 10 ปีแล้วในตอนี้ และมีลูกสาว 3 คน ชื่อว่า นิโคล, นาตาลี, และนาตาชา
ในตอนแรก ครอบครัวชาติ รับผิดชอบที่สาธารณรัฐโดมินิกันในแถบแคริบเบียนสองปี พวกเขาช่วยทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) เพื่อสร้างคริสตจักรนาซารีนกว่า 60 แห่ง บ้านเรือน และสถานที่ตั้งแคมป์ซึ่งถูกทำลายจากพายุเฮอริเคน
ครอบครัวชาติรับใช้ในประเทศกัวเตมาลาสี่ปี พวกเขาทำงานกับคริสตจักรต่าง ๆ และคนหนุ่มในการสนับสนุนงานมิชชันทั่วโลก
เวลานี้พวกเขาอาศัยอยู่ในอาร์เจนตินา ที่ซึ่งพวกเขาเข้าไปมีส่วนในงานต่าง ๆ

หนึ่งในงานเหล่านั้นคือ การที่คาลอสได้ช่วยทีมประกาศและการก่อสร้าง
ซึ่งมาที่อาร์เจนตินา ครอบครัวราติได้เป็นมิชชันนารีใน MAC และ SAM
อย่างแท้จริง

สู่การอภิปราย

บอกเด็ก ๆ ว่า เราจะเล่น “ฟุตบอล”

เพื่อทบทวนเรื่องราวของคาลอสและโรบิน ราติ แบ่งเด็กออกเป็นสองทีม :
เม็กซิโก และ บราซิล นอกเหนือจากคำถามตัวอย่างแล้ว
ให้เขียนคำถามของตนเองและรวมข้อมูลเบื้องต้นด้วย
คำตอบที่ถูกต้องในแต่ละข้อเท่ากับได้ 1 ประตุ ขอให้เด็ก ๆ
เขียนคะแนนไว้บนกระดาน

คำถามตัวอย่าง :

1. คาลอส ราติเกิดที่ไหน? (อาร์เจนตินา)
2. ทำไมคาลอสต้องไปโรงพยาบาลเมื่อตอนเป็นเด็ก? (เขาแพ้ก้ามะถันในดิน)
3. คาลอสมีอาการดีขึ้นได้อย่างไร? (พ่อแม่ของเขาย้ายไปอยู่เมืองอื่น)
4. พ่อของคาลอสทำงานอะไร? (เป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรนาซารีน)
5. คาลอสสนใจในงานมิชชันได้อย่างไร?
(เขาเห็นทีมประกาศและการก่อสร้าง)
6. โรบิน ราติ เกิดที่ไหน? (เปรู)
7. พ่อแม่ของโรบินทำงานอะไร? (ทั้งสองเป็นมิชชันนารี)
8. สิ่งที่คุณแม่ของโรบินทำให้โรบินมีความสุขคืออะไร?
(ทั้งสองได้รับเด็กหญิงบุญธรรมให้มาเป็นน้องสาวของโรบิน)

ทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness): คืออะไร?

เขียนงานต่าง ๆ ของทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness)

ในกระดานการ์ดหนึ่งอย่างต่อหนึ่งไป (งานต่าง ๆ นี้ รวมถึง: สร้างคริสตจักร
สร้างคลินิก สร้างโรงเรียน สร้างบ้าน ทบอาคาร จัดการพื้นที่ว่าง
สอนชั้นเรียนรวีฯ เทศนาในคริสตจักร ฉายภาพยนตร์ พระเยซู แจกใบปลิว
คริสเตียน ร้องเพลงนำในประชุมนมัสการ จัดการศึกษาพระคัมภีร์ตอนปิดเทอม
หรือ การศึกษาพระคัมภีร์ที่บ้าน เชื้อเชิญผู้คนมาคริสตจักร
ทำงานในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า สอนภาษา นำคณะนักร้องเด็ก ฯลฯ)
แล้วทำการช้อนการ์ดไว้รอบห้อง

ถามเด็ก ๆ ว่าทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) หมายความว่าอะไร? ให้เด็ก ๆ ได้บอกในสิ่งที่พวกเขาจำ จากนั้นบอกเด็ก ๆ ว่าในเรื่องของคาลอสและโรบิน ราตี เด็ก ๆ

ได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) บ้าง? (คาลอสได้เจอกับทีมเพื่อการประกาศและการก่อสร้าง เมื่อเขาเป็นวัยรุ่น และเป็นผลให้เกิดการทางเรียกเขาสู่งานมิชชัน

ครอบครัวราตีเกี่ยวข้องกับทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน ในฐานะมิชชันนารีในแถบคาริบเบียนและปัจจุบันพวกเขาอยู่ในอเมริกากลาง)

บอกเด็ก ๆ ว่า คุณได้ซ่อนการ์ดที่เขียนงานต่าง ๆ ของทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน ไว้ ขอให้เด็ก ๆ ช่วยกันหากการ์ด จากนั้นให้เด็ก ๆ ได้อ่านออกเสียง พูดคุยเกี่ยวกับงานต่าง ๆ ของทีมเพื่อการประกาศและการก่อสร้าง และช่วยทำให้เด็ก ๆ เข้าใจว่ามีงานหลากหลายประเภทที่สามารถทำได้ในการมาของทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน

บอกเด็ก ๆ ว่า คนที่เดินทางร่วมไปกับทีมนั้นก็เหมือนเป็นมิชชันนารีในระยะเวลาสั้น ๆ พวกเขาไปเพื่อช่วยผู้คนให้รู้จักความรักของพระเยซู

ภายหลังจากนำเสนอบทเรียน วางแผนงานง่าย ๆ ของทีมเพื่อการประกาศและการก่อสร้าง สำหรับเด็ก ๆ เช่น รวบรวมสิ่งของสำหรับคนยากจน กวาดใบไม้ หรือช่วยผู้สูงอายุ หรือคนป่วยทำความสะอาด ช่วยเสิร์ฟอาหาร

ช่วงอธิษฐาน

ยกชูว่าวขึ้นมาและบอกเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ ใน MAC และ SAM นั้นชอบการเล่นว่าว และในกัวเตมาลา ทุกวันที่หนึ่งของเดือนพฤศจิกายนเป็นวันสำหรับเทศกาลการเล่นว่าว ในบราซิล คนทุกวัยสนุกสนานกับการเล่นว่าว

บอกเด็ก ๆ ว่า วันนี้เราจะทำว่าวแห่งคำอธิษฐานเพื่อใช้ในตลอดทั้งปี เมื่อเราได้เรียนรู้ในแต่ละประเทศ เราก็จะเขียนคำอธิษฐานเพื่อไว้เตือนเราได้อธิษฐานเพื่อสำหรับผู้คนในภูมิภาค

MAC และ SAM เราจะอธิษฐานเพื่อเขาเรื่องอะไรบ้าง? เมื่อเด็ก ๆ เสนอหัวข้ออธิษฐาน เขียนหัวข้อนั้นไว้บนกระดาษ

ช่วยเด็ก ๆ เตรียมวาว ให้เด็ก ๆ ตัดกระดาษขนาด 12" x 18"
เป็นรูปร่างวาวขนาดใหญ่ จากนั้นให้ตัดเทปกาวไว้ท้ายวาวเพื่อเตรียมทำหาง
จากกระดาษที่เหลือ ให้เด็ก ๆ ตัดเป็นรูปร่างเหมือนเนคไท
แล้วเขียนหัวข้ออิฐฐานที่บนกระดาษลงไป แล้วตัดกระดาษไว้ทำเป็นหางวาว
นำเด็กอิฐฐาน หนูใจเด็ก ๆ
ให้กล่าวคำอิฐฐานตามหัวข้อที่พวกเขาได้เขียนลงไปบนวาว

บทที่ 2: เม็กซิโก

วัตถุประสงค์

เพื่อสอนเด็ก ๆ
ว่าแผนการของพระเจ้าที่มีต่อคนของพระองค์ก็คือการทำงานร่วมกันในการรับ
ใช้ผู้อื่น

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- ชายแดนระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกาและเม็กซิโกมีระยะทางยาว 1,900 ไมล์
- ศิลปวัตถุของชนเผ่ามายันและแอซเทคสามารถพบได้ที่เม็กซิโกในปัจจุบัน
- ดนตรีมาริอาคี (Mariachi) มีต้นกำเนิดมาจากเม็กซิโก
วงดนตรีส่วนใหญ่ประกอบด้วย นักร้อง ไวโอลิน ทรัมเปต และกีตาร์
- กีฬาที่เป็นที่นิยมอันดับสอง รองจากกีฬาฟุตบอลในเม็กซิโกคือ การสู้วัว
- เม็กซิโก ซิตี
เป็นเมืองหลวงของเม็กซิโกและเป็นหนึ่งในเมืองที่ใหญ่ที่สุดในโลก
- ฟิงาตา (piñata) เป็นโมบายรูปดาว
และเป็นตัวแทนของดวงดาวแห่งเมืองเบธเลเฮม

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

คริสตจักรนาซารีนในพื้นที่ตามแนวชายแดนได้ช่วยเหลือคริสตจักรทางเหนือของเม็กซิโกและตะวันตกเฉียงใต้ของสหรัฐอเมริกาเพื่อสร้างและพัฒนาคริสตจักรและผู้นำไปยังเมืองที่พระกิตติคุณยังเข้าไปไม่ถึงของเมืองตามชายแดนทั้งสองฝั่ง

งานนี้เป็นการผสมที่มาจากคริสตจักรในสหรัฐอเมริกาและทีมจากทางเหนือของเม็กซิโก

ก่อนเริ่มชั้น เขียนข้อมูลเบื้องต้นบนกระดาษการ์ด
ติดการ์ดแต่ละใบบนเทปฝ้ายน และติดเทปฝ้ายนพร้อมการ์ดบน ฟิงาตา (piñata)

ขอให้เด็ก ๆ บอกตำแหน่งของเม็กซิโกในแผนที่โลก บอกเด็ก ๆ ว่า เม็กซิโกมีชายแดนทางใต้ติดทวีปอเมริกากลาง ทางเหนือติดสหรัฐอเมริกา ใจกลางเม็กซิโกเป็นเทือกเขา, มีทะเลทรายทางตอนเหนือ และป่าทางตอนใต้ มีภูเขาไฟหลายลูกในเม็กซิโก แต่มีเพียงไม่กี่ลูกที่ยังประทุอยู่ ชาวเม็กซิโกส่วนใหญ่มีทั้งที่เป็นชาวสเปนและชนพื้นเมืองอเมริกันซึ่งมาจากกลุ่มชนพื้นเมืองในสมัยโบราณ เช่น ชาวมายาและแอซเทค เม็กซิโกเป็นสถานที่ยอดนิยมของนักท่องเที่ยวที่มาเพื่อชมหาดทรายที่สวยงาม ผู้คนที่เป็นมิตร, และซากปรักหักพังของอารยธรรมเผ่ามายาโบราณ

โซว์ ฟิงาตา ให้ดูแล้วบอกว่า ฟิงาตาเป็นเครื่องหมายที่เป็นที่ยอมรับและนิยมของงานเฉลิมฉลองเม็กซิกัน ซึ่งเป็นสีสันและเกี่ยวกับงานเทศกาล ให้เราใช้ ฟิงาตาเพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเม็กซิโก ขออาสาสมัครให้ดึงเทปฝ้ายนอออกอย่างระมัดระวังและอ่านออกเสียงข้อมูลเบื้องต้น

ก่อนเล่าเรื่อง ให้ใช้ตัวต่อจิ๊กซอว์เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ ได้เข้าใจว่าการทำงานเป็นทีมเพื่อให้บรรลุผลนั้นเป็นอย่างไร เตรียมตัวต่อจิ๊กซอว์ให้พอเพื่อให้เด็ก ๆ ทำเสร็จภายในเวลาไม่นาน โดยการแบ่งเด็กออกเป็นสองกลุ่ม และให้ตัวต่อครึ่งหนึ่งกับทีมหนึ่งและอีกครึ่งหนึ่งกับอีกทีมหนึ่ง ให้แต่ละทีมนั่งอยู่ปลายโต๊ะคนละด้านแล้วจึงให้พวกเขาเริ่ม หลังจากทีทั้งสองทีมพยายามต่อตัวต่อที่มีเพียงครึ่งเดียว และเริ่มรู้ว่าพวกเขามีจำนวนตัวต่อไม่ครบทุกชิ้น จึงขอให้เด็ก ๆ บอกวิธีที่พวกเขาจะต่อให้เสร็จโดยการทำงานร่วมกันได้อย่างไร เมื่อเด็ก ๆ ต่อตัวต่อเสร็จแล้ว ให้เด็ก ๆ พุดข้อพระธรรมใน ฟิลิปปี 1:4-5 พร้อมกัน

บอกเด็ก ๆ ว่า **เมื่อเราทำงานรับใช้เพียงลำพัง บางครั้งก็ไม่มีประสิทธิภาพเท่ากับเมื่อเราทำงานร่วมกันเพื่อให้ถึงเป้าหมายเดียวกัน**

ขอให้เด็กช่วยบอกวิธีที่คริสเตียนทำงานร่วมกันเพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณ

(คำตอบที่อาจเป็นไปได้ : คริสตจักรจัดถุยังชีพให้แก่ พันธกิจเมตตาานาซาเร็น (Nazarene Compassionate Ministries) เพื่อนำไปแจกจ่าย การจากเด็ก ๆ

ในค่ายฤดูร้อน(VBS mission offerings)

เพื่อนำไปซื้อเครื่องมือเพื่อการประกาศให้กับทีมฉายภาพยนตร์พระเยซู

ช่วยทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness)

ทำโครงการพันธกิจให้สำเร็จ
และคริสตจักรรวบรวมการถวายอลาบัสเตอร์เพื่อช่วยในการสร้างคริสตจักร
โรงเรียน และอาคารต่าง ๆ ทั่วโลก
มิชชันนารีทำงานร่วมกับผู้นำคริสตจักรในประเทศต่าง ๆ
เพื่อเริ่มคริสตจักรและเตรียมการฝึกผู้นำเป็นศิษยาภิบาล)

เรื่องราวพันธกิจ : ช่วงพักฤดูร้อนที่แตกต่าง

โดย จิน่า เกรท พอทเทนเจอร์

เป้าหมายของคริสตจักรตามแนวชายแดน
คือการเป็นส่วนหนึ่งของผู้เชื่อในการทำงานกับคริสตจักร
การรับใช้นี้มีผลต่อชีวิตของผู้คนที่อาศัยอยู่ทั้งสองฟากของชายแดนเม็กซิโกแ
ละสหรัฐอเมริกา

“ได้เวลาไปทำงานที่คริสตจักรแล้ว” อ.มาร์ตินบอก

“แต่ พ่อ นี่เป็นเช้าวันจันทร์นะ!” ยูวีเออร์วัย 11 ปีท้วง

“และนี่ก็เป็นช่วงพักฤดูร้อนของพวกเรา!” มีซาเอล วัย 12 ปีพูดเสริม
พ่อจึงยิ้ม และบอกว่า “เรามีคนมาช่วยทำงานวันนี้ พวกลูก ๆ
จะเปล่งใจว่างานจะคืบหน้าไปขนาดไหนเมื่อมีทีมงานเล็ก ๆ”

มีซาเอลและยูวีเออร์ชำเลืองมองกันข้ามโต๊ะ

“ใครจะมาช่วย?” ยูวีเออร์ถาม

“อนุชนจากโอไฮโอ” พ่อตอบ

“พวกเขาจะมาช่วยเราในงานส่วนของพื้นที่ชายแดน
ทีมมิชชันของนาซารีนและคริสตจักรต่าง ๆ
ของทั้งสองฟากชายแดนสหรัฐและเม็กซิโกทำงานร่วมกันในงานรับใช้
อนุชนเหล่านี้ต้องไปที่ เมืองชูอาเรส เม็กซิโก
แต่ที่ว่าของที่จะใช้ในโครงการยังไม่ถึง พวกเขาจึงมาช่วยพวกเราใน เอล
ปาโซ เท็กซัส”

เมื่อ อ.มาร์ตินและลูก ๆ มาถึงที่คริสตจักร
พวกเขาก็ทักทายกับพวกผู้ใหญ่และวัยรุ่น

“ขอบคุณทุกคนที่มา!” อ.มาร์ตินบอกกับกลุ่ม

“อนุชนหลายคนอาจไม่ยอมสละเวลาช่วงพักฤดูร้อนในการทำงานให้คริสตจักร
ไกลจากบ้านหลายร้อยไมล์แบบนี้”

“ฉันก็คงจะไม่ทำเหมือนกัน”

มีซาเอลพิมพ์พิมพ์กับยูวีเออร์ซึ่งเอาข้อศอกมากระทุ้งเขา
เขาถลึงตาใส่มีซาเอลในขณะที่เธอลูบสีข้าง

หลังจากอภิษฐาน ทีมงานได้แบ่งออกเป็นกลุ่มเล็กและเริ่มทำงาน
บางคนถือแปรงและกระป๋องสี บางคนถือถังขยะ
และบางคนถือกรรไกรเพื่อใช้ตัดแปรง

“ฟ้อบอกว่าพวกเราต้องช่วยพวกเขา แต่เรายังไม่รู้จักพวกเขาเลย”
มีซาเอลบ่น

ยูวีเออร์มองดูอนุชนหญิงสามคนที่กำลังเก็บขยะ
เธอก็มองไปที่มีซาเอลและยกไหล่ จากนั้นก็เดินไปร่วมกับพวกเธอ

“หนูชื่อ ยูวีเออร์ ขอหนูช่วยได้มั๊ยคะ?”

“แน่นอนจ้ะ!” หนึ่งในกลุ่มพูดและยื่นถุงมือคู่หนึ่งให้เธอ
“เราจะทำงานเสร็จเร็วขึ้นหากมีคนมาช่วยเพิ่มอีกคน ฉันชื่ออแมนด้า”

“ฉันชื่อ จิล และนี่ เจนนิเฟอร์” อนุชนหญิงคนที่สองบอก

ในขณะที่กลุ่มผู้หญิงทำงานร่วมกัน
พวกเธอก็ได้แลกเปลี่ยนเรื่องราวเกี่ยวกับพี่น้อง
หัวเราะในความเหมือนกันของครอบครัวของพวกเธอ

“เราทำเสร็จหรือยัง?” ยูวีเออร์ถามในขณะที่มองไปรอบ ๆ

“หนูคิดว่ามันอาจต้องใช้เวลาทั้งวัน!”

“ฉันคิดว่าเรามีอีกสิ่งที่ต้องทำ” เจนนิเฟอร์บอก “มากับเราสี ยูวีเออร์”

กลุ่มผู้หญิงเดินไปด้านหน้าคริสตจักรที่มีอนุชนบางคนกำลังทาสีกำแพงด้าน
นอก ถัดไปนั้น มีซาเอลก็ยืนอยู่ใกล้กับอนุชนชายคนหนึ่ง

“พี่ ๆ กำลังทำอะไร?” ยูวีเออร์ถาม

“เรากำลังทาสีอยู่ เธอต้องรอดูนะ” มีซาเอลบอก

ยูวีเออร์ และเพื่อนใหม่รีบวิ่งเข้าไปด้านใน

“โอ” ยูวีเออร์พูดแบบหอบ ๆ “นี่ดูดีขึ้นเยอะเลย”

“ฉันชอบทาสี! เรามาช่วยกันทำเถอะ” จิลบอก

“พวกพี่ ๆ นี่แปลกคนจัง!” ยูวีเออร์แหง

“ใช้เวลาในช่วงพักฤดูร้อนเพื่อทำงานที่คริสตจักรของเรา”

“มันสนุกนะ” เจนนิเฟอร์บอกในขณะที่กำลังจุ่มแปรงลงในสี

“คริสเตียนต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน”

เพื่อนใหม่ของยูวีเออร์และมีซาเอลมาทำงานที่คริสตจักรทุกเช้า
และเมื่อสิ้นสุดสัปดาห์มาถึง ภาพอาทิตย์สีแดง สีเหลือง

สี่สี่มอ้งดงามก็ได้อุกวาดไว้ที่ด้านหน้าคริสตจักร พุ่มไม้ก็ถูกตัดแต่ง และสถานที่ที่เคยมืดและไม่น่าเข้าก็กลับสดใสและรื่นเริง

เมื่อกลุ่มอนุชนบอกลา

ยูวีเออร์และกลุ่มผู้หญิงทั้งสามได้แลกเปลี่ยนอีเมลล์กัน

“ใช่แล้ว นี่มันสนุกมาก!” มีซาเอลบอกเมื่อเขาเข้ามาพร้อมกับกลุ่มผู้หญิง “ขอบคุณสำหรับการช่วยเหลือ

เราคงไม่สามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้จนเสร็จถ้าไม่มีพวกพี่”

กลุ่มผู้หญิงได้สวมกอดเพื่อนใหม่ของพวกเขาแล้วจึงขึ้นไปบนรถ ที่มารับใช้ก็ได้โบกมือลา

สู่การอภิปราย

ใช้เวลาสักครู่พูดคุยกันในคำถามต่อไปนี้ :

- งานอะไรที่ทีมจากโอไฮโอทำที่คริสตจักรของยูวีเออร์และมีซาเอล?
- สิ่งนี้ได้ช่วยเหลือครอบครัวของอ.มาร์ตินอย่างไรบ้าง?
- เหตุใดพระเจ้าจึงต้องการให้คริสเตียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน?
- Border Initiative คืออะไร?
- เราจะเข้ามีส่วนร่วมร่วมกับคนอื่น ๆ ในงานรับใช้ได้อย่างไร?

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 2 แล้วบอกให้เด็ก ๆ วงกลมรูปที่แสดงถึงการที่เด็ก ๆ ทำงานร่วมกันเป็นทีม (ห้องเก็บอาหาร, ชายขนม, ศูนย์ผู้สูงอายุ) ขอให้เด็ก ๆ บอกว่าทำไมพวกเขาถึงเลือกวงกลมภาพนั้น

ให้การพูดคุยนี้นำไปสู่การระดมสมองถึงวิธีการที่เด็ก ๆ

ในชั้นจะมีส่วนร่วมในโครงการงานรับใช้ในคริสตจักรหรือในชุมชน

คิดแนวคิดของเด็ก ๆ ไว้บนกระดาน

พูดคุยเกี่ยวกับแนวคิดเหล่านี้กับผู้รับใช้และผู้ปกครองเด็ก ติดต่อส่วนต่าง ๆ

ที่จำเป็น, วางตารางแผนงาน, และช่วยเด็ก ๆ ในการเตรียมตัวไปรับใช้

ช่วงอธิษฐาน

บอกเด็ก ๆ ว่า

เรื่องราววันนี้ได้พูดเกี่ยวกับทีมรับใช้ที่ได้ช่วยศิษยาภิบาลและครอบครัวทำควา
มสะอาดและทาสีคริสตจักร โดยการทำงานร่วมกันเป็นทีม
พวกเขาสามารถทำงานให้สำเร็จได้ในเวลาอันสั้น

สิ่งนี้ทำให้ศิษยาภิบาลมีเวลามากขึ้นในการเลี้ยงดูพี่น้องและแบ่งปันพระกิตติคุณของพระเจ้าในชุมชน

มิชชันนารีในเม็กซิโกและผู้นำคนอื่น ๆ
ซึ่งได้ช่วยในโครงการคริสตจักรในพื้นที่เขตชายแดน
ต้องการการอธิษฐานเผื่อจากเรา ให้เราอธิษฐานเผื่อพวกเขา
และผู้คนที่อยู่ท่ามกลางพวกเขา

นำเด็ก ๆ อธิษฐาน ขออาสาสมัครมาอธิษฐานออกเสียง จากนั้นจึงให้เด็ก ๆ
หากาวติดคำอธิษฐานของพวกเขาไว้บนว่าวแห่งคำอธิษฐาน

บทที่ 3: กัวเตมาลา

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ ได้เข้าใจว่าพระเจ้าทรงทำการผ่านคริสเตียนเพื่อช่วยเหลือหญิงม่ายและเด็กกำพร้าอย่างไร

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- กัวเตมาลาตั้งอยู่ในทวีปอเมริกากลางระหว่างทะเลแคริบเบียนและมหาสมุทรแปซิฟิก
- กัวเตมาลาถูกเรียกว่า “ดินแดนแห่งฤดูใบไม้ผลิตลอดปี”
- ดอกไม้ประจำชาติกัวเตมาลาคือดอกกล้วยไม้มอนญา บลังกา (กล้วยไม้ดินสีขาว)
- นกควอดวอลที่มีสีสันสดใสเป็นนกประจำชาติของกัวเตมาลา
- แม้ว่ากัวเตมาลาจะเป็นประเทศเล็ก ๆ แต่มีภูเขาไฟถึง 38 ลูก
- กัวเตมาลาซิตี เป็นเมืองหลวงของกัวเตมาลา

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

พระเจ้าได้บอกพวกเราชัดเจนในพระคำของพระองค์ที่ให้เราดูแลเด็กกำพร้าและหญิงม่าย ซึ่งด้วยความรักและภาระใจต่อคนเหล่านั้นได้หนุนใจให้เราทำในสิ่งที่เป็นมากกว่าการอธิษฐานและคำพูดหนุนใจ เราต้องให้สิ่งจำเป็นในชีวิตไม่ว่าที่ไหนหรือเมื่อใดเท่าที่เราสามารถทำได้ ศูนย์สภักดิ์สำหรับเด็กซึ่งเริ่มต้นโดยคริสตจักรนาซารีนในหมู่บ้านห่างไกลในเมือง ซาน มิเกล ชิกา (San Miguel Chicaj) ในกัวเตมาลา ชื่อว่า “โฮกา เดล นินโย (Hogar del Niño)” งานพันธกิจนี้ช่วยเหลือเด็กกำพร้าและหญิงม่ายโดยให้ของใช้พื้นฐานที่จำเป็นในชีวิตและจัดหาโอกาสสำหรับการเข้าโรงเรียน, การฝึกอบรมภาคฤดูร้อน และคำสอนทางศาสนา

ในการเตรียมห้องเรียน ตกแต่งด้วยสีเขียว เพราะกัวเตมาลาถูกเรียกว่าเป็น “ดินแดนแห่งฤดูใบไม้ผลิตลอดปี” แชนนีย์ที่เขียนไว้ว่า “ขอต้อนรับสู่สวนกัวเตมาลาของเรา” นำเอาต้นไม้, พุ่มไม้เล็ก ๆ และต้นไม้ของจริงหรือเลียนแบบมาวาง หาชองอื่น ๆ ที่พบได้ในสวนมาวางเพิ่มเติม เช่น ม้านั่ง, รั้วกลางแจ้ง, หรือแม้แต่ น้ำพุ ทำดอกไม้กระดาษ แล้วติดข้อมูลเบื้องต้นไว้บนดอกไม้ นั้น แล้วติดดอกไม้ นั้นไว้บนกระดาน

แนะนำบทเรียนโดยการชี้ตำแหน่งของประเทศกัวเตมาลาบนแผนที่ บอกเด็ก ๆ ว่า กัวเตมาลาตั้งอยู่ในทวีปอเมริกากลาง

เป็นประเทศที่สวยงามซึ่งมีประชากร 13 ล้านคน อุณหภูมิตลอดทั้งปีอยู่ที่ 70

องศาฟาเรนไฮต์ (21 องศาเซลเซียส) ทำให้มีอากาศแบบสวนขนาดใหญ่ หากเด็ก ๆ ได้ไปที่นั่น เด็ก ๆ

ต้องไปเยี่ยมชมซากปรักหักพังของอารยธรรมมายาโบราณซึ่งมีอายุหลายพันปี ล่องแก่ง ปีนภูเขาไฟ ว่ายน้ำในทะเลสาบแคริบเบียน

นั่งเรือบนทะเลสาบอาติลัน (Atitlan) หนึ่งในทะเลสาบที่สวยงามที่สุดในโลก และซื้อของที่ระลึกและงานฝีมือในตลาดเปิด เด็ก ๆ

สามารถไปเยี่ยมชมป่าร้อนชื้นและชมนกหลากสีสัน ลิงสไปเดอร์ อีกัวน่า และเสือดาวจิ้งจอก

แจกดอกไม้ที่มีข้อมูลเบื้องต้นจากกระดาน และขอให้เด็ก ๆ ช่วยอ่านออกเสียง

เรื่องราวพันธกิจ : ความฝันของโฮเซ

โดย เบฟ เบอร์เบ

บอกเด็ก ๆ ว่า

เรื่องราวของโฮเซและโรเบอโตเป็นเรื่องราวจริงของเด็กสองคนที่เป็นกำพร้าซึ่งมีอายุ 5 และ 7 ปีในกัวเตมาลา

ช่างเป็นโชคสำหรับพวกเขาที่โครงการอุปการะเด็ก (Child Sponsorship) ได้มาช่วยพวกเขา

วินาทีที่โฮเซได้เลี้ยวตรงหัวมุมและมองเห็นบ้านของเขา

เขารับรู้ได้ว่ามีบางสิ่งเกิดขึ้น

มีคนมากมายที่หน้าชานบ้านพูดคุยกระซิบกระซาบ

โรเบอโตน้องชายของเขากำลังร้องไห้ โฮเซ่สงสัยว่าพ่อของเขา

ซึ่งได้ทิ้งแม่ไปเมื่อนานมาแล้ว ได้กลับมา แต่ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง
โรเบอโตคงไม่ร้องไห้หรือ มีบางอย่างเลวร้ายได้เกิดขึ้น

โฮเซรู้สึกถึงมือที่แตะไหล่เขาอย่างอ่อนโยน เขาจึงหันไปมอง ศจ.ตอเรส
ศิษยาภิบาลของคริสตจักรเล็ก ๆ ใกล้บ้านเขา “โฮเซ” ศจ.ตอเรส เริ่มพูด
“มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ในขณะที่แม่ของเธอกำลังปีนต้นแอปเปิ้ลเพื่อเก็บผลนั้น
แม่เธอได้ตกลงมาและหัวฟาดพื้น
บาดเจ็บร้ายแรงมากและเธอก็ไม่หายใจแล้ว ฉันเสียใจมาก”

โฮเซดึงตัวออกจากแขนของศจ.ตอเรสและวิ่งอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ไป
ยังสถานที่ลับในป่าใกล้ ๆ

หลายสัปดาห์ต่อมา โฮเซและโรเบอโตก็ได้ไปอยู่กับตายาย
ห่างออกไปหลายไมล์จากบ้านเก่าของพวกเขา

แม้ว่าสองพี่น้องจะเศร้าอย่างมาก
แต่พวกเขาก็รู้ว่าพวกเขาได้มาอยู่กับคนสองคนที่รักพวกเขา
แต่ชีวิตก็ไม่ได้ง่ายเลย

โฮเซและโรเบอโตต้องนอนบนพื้นกับเศษผ้าห่มไม่กี่ผืนเพื่อกำจัดความหนาวเหน็บ
ยามค่ำคืน บ่อยครั้งพวกเขาต้องไปนอนในขณะที่ท้องยังหิว
เสื้อผ้าก็ใช้งานเก่า และพวกเขาก็ไม่มีรองเท้า

โฮเซช่วยงานในบ้านโดยแบกฟืนสำหรับใช้กับเตา, ตักน้ำเข้าบ้าน,
และช่วยคุณยายทำอาหาร

โฮเซไม่เคยไปโรงเรียน เขาได้ยินเด็ก ๆ
คนอื่นพูดถึงเรื่องโรงเรียนและเขาก็ฝันอยากที่จะไปโรงเรียนด้วย
แต่เขารู้ว่าบางทีสิ่งนั้นอาจไม่เกิดขึ้น
เพราะตายายของเขาไม่มีเงินพอส่งเสียเขาไปโรงเรียน

วันหนึ่งเมื่อโฮเซกลับมาจากตกปลา เขามองเห็นรถจอดหน้าบ้านเขา
เขาถลาเข้าบ้านและฟังการสนทนาที่มาจากห้องครัว เขาแอบมองอยู่ที่มุมห้อง
และเขาเห็น ศจ.ตอเรส เพื่อนของเขา

“อาจารย์ครับ อาจารย์ครับ!” โฮเซร้องไห้ รีบวิ่งไปหาเขา

ศจ.ตอเรสโอบแขนรอบโฮเซและกอดเขา “โฮเซ
ฉันมาเพื่อบอกเธอและตายายถึงข่าวที่น่าตื่นเต้น เมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา
มีกลุ่มของศิษยาภิบาลและผู้นำท้องถิ่นมาบอกฉันเกี่ยวกับเรื่องศูนย์ลี้ภัยสำหรับเด็ก
เด็กที่ชื่อว่า โอกา เดล นินโย ศูนย์นี้สร้างโดยคริสตจักรนาซารีนในยุศปี 1980
ศูนย์นี้ดูแลและให้การศึกษสำหรับเด็กกำพร้าเนื่องจากการสู้รบกันแบบกองโจร”

ศจ.ตอเรสยิ้มและพูดต่อว่า “ต่อมา งานพันธกิจของศูนย์ฯได้ขยายออกรองรับหญิงม่ายและเด็กกำพร้าที่อาศัยอยู่ใน หมู่บ้านใกล้เคียง อีกทั้งพวกเขายังเริ่มต้นโครงการอุปการะเด็ก ทำให้ตอนนี้เด็กที่กำพร้าก็สามารถใช้ชีวิตกับครอบครัวของเขาและได้รับการชวยเหลือในสิ่งที่จำเป็นจากศูนย์ฯได้”

“โฮเซ

คนที่บอกฉันเกี่ยวกับศูนย์ฯนี้ได้เอารายชื่อเด็กที่ถูกเลือกให้เข้าโครงการอุปการะเด็กมาให้ฉันดู และมีชื่อของเธออยู่ในนั้น! และของโรเบอโตด้วย!”

ตาของโฮเซเปิดกว้าง “แล้วมันหมายความว่าอะไรครับอาจารย์?”

“มันหมายความว่า ตายายของเธอจะได้รับอาหาร, เสื้อผ้า, รองเท้า, และที่นอนสำหรับเธอและน้องชาย”

โฮเซฉีกยิ้มกว้างเมื่อนึกถึงอาหารที่มีเพียงพอ, รองเท้าและเสื้อผ้าดี ๆ ที่สวมใส่, และแม่แต่เพียงของเธอเอง!

โฮเซเห็นรอยยิ้มและน้ำตาบนใบหน้าของตายาย

พวกเขาดูเหมือนว่าภาระอันหนักอึ้งได้ถูกยกออกไปจากบ่า

โฮเซไม่เข้าใจทุกอย่าง แต่ในทันใดนั้น

เขาก็กระโดดขึ้นและเปล่งเสียงร้องว่า “อาจารย์ครับ!

นั่นหมายความว่าผมอาจได้ไปโรงเรียนสักวันหนึ่งใช่ไหมครับ?”

“ใช่แล้ว โฮเซ และค่าเล่าเรียน หนังสือ ชุดนักเรียน

และอุปกรณ์การเรียนก็จะได้รับด้วย” ศจ.ตอเรสกล่าวเพิ่มเติม “ที่โรงเรียน

เธอจะได้เรียนทักษะต่าง ๆ ที่ช่วยยให้เธอได้เริ่มต้นธุรกิจ หรือ

เธออาจได้รับการฝึกการเป็นช่างไม้ ช่างก่อสร้าง เกษตรกร เย็บปัก

และทำขนมปัง นี่จะช่วยเธอหารายได้เสริมได้ อีกทั้ง

เธอยังได้รับแบ่งปันคำหนุนใจจากเพื่อนใหม่จากนาซารินที่นี่ซึ่งพวกเขาจะนำเธอในการเรียนพระคัมภีร์เพื่อช่วยยให้เธอได้เติบโตขึ้นในฝ่ายวิญญาณ”

ในตอนนี้น้ำตาได้ไหลพรากจากตาของโฮเซ และเขาก็ไม่ได้ปิดม้นออก ความฝันของโฮเซกำลังจะเป็นจริงแล้ว และนั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้น!

สู่การอภิปราย

เพื่อเป็นการทบทวนเรื่องของโฮเซ ให้พูดคุยโดยใช้ถ้อยคำต่อไปนี้กับเด็ก ๆ (เสนอโดย แคทอริน คริสเตนเซน) จากนั้นอ่านในพระธรรมยากอบ 1:27

1. เด็ก ๆ คิดว่าโฮเซรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นคนมากมายมาที่บ้านเขา?
2. เด็ก ๆ เคยมีเหตุการณ์ที่น่าเศร้าหรือน่ากลัวเกิดขึ้นกับตนเองหรือไม่? ถ้ามี เด็ก ๆ รู้สึกอย่างไร?

3. เด็ก ๆ คิดว่าโฮเซและโรเบอโตรู้สึกอย่างไรที่ต้องไปอยู่กับตายาย?
4. เด็ก ๆ คิดว่าการที่ไม่มีเตียงนอนหรืออาหารที่เพียงพอจะเป็นอย่างไร? เด็ก ๆ เคยหิวจัดหรือไม่? แล้วรู้สึกอย่างไร?
5. เด็ก ๆ คิดว่าการไม่ได้ไปโรงเรียนจะเป็นอย่างไร?
เด็กบอกได้หรือไม่ว่าจะเป็นอย่างไรถ้าไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้?
6. เด็ก ๆ คิดว่าโฮเซรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ยืมข่าวที่ ศจ.ตอเรส มาบอก?
7. พระเยซูทรงรู้สึกอย่างไรกับเด็ก ๆ ที่เป็นเหมือนโฮเซและโรเบอโต?
8. เด็ก ๆ คิดว่าจะสามารถช่วยเด็ก ๆ
ที่เป็นเหมือนโฮเซและโรเบอโตได้อย่างไรบ้าง?

บอกเด็ก ๆ ว่า เรื่องราวในวันนี้ เด็ก ๆ
ได้เรียนรู้ว่าโฮเซและโรเบอโตได้กลายเป็นเด็กกำพร้าจากสถานการณ์ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของพวกเขา เด็ก ๆ
จะรู้สึกอย่างไรถ้าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับตัวเอง?
เมื่อเรารับรู้ได้ถึงความรู้สึกเศร้าและความทุกข์ของคนอื่น
เมื่อนั้นเราก็มีใจที่อยากจะช่วยเขา

วาดตารางเป็นสองคอลัมน์ คอลัมน์แรกเขียนว่า “สิ่งที่ทำเพื่อหญิงม่าย”
และอีกคอลัมน์เขียนว่า “สิ่งที่ทำเพื่อเด็กกำพร้า” บอกให้เด็ก ๆ
ฟังถึงหญิงม่ายและเด็กกำพร้าที่อยู่ในพื้นที่หรือที่เข้าร่วมในคริสตจักร ให้เด็ก ๆ
ช่วยกันหาวิธีช่วยเหลือพวกเขา จากรายการที่เขียนมานั้น
ให้เลือกมาทำหนึ่งโครงการ

ก่อนเริ่มบทเรียน ให้เตรียม อีแวนโกลฟ (Evanglove -
ถุงมือเพื่อการประกาศ) เพื่อใช้สวมในช่วงการสอน
ใช้คำแนะนำตามแผนกิจกรรมที่ 3 เพื่อเป็นแนวทาง
ผู้สอนจำต้องถ่ายเอกสารแผนกิจกรรมที่ 3, สีเทียนหรือปากกาสี, กรรไกร,
เทปกาวสองหน้า, และถุงมือเล็ก ๆ ไว้ให้เด็กแต่ละคนด้วย (1 ชุดต่อเด็ก 1 คน)

บอกเด็ก ๆ ว่า
โครงการอุปการะเด็กนี้เป็นความหวังสำหรับเด็กกำพร้าและบรรดาแม่ ๆ
พวกเขาไม่เพียงแต่ได้รับอาหารและเสื้อผ้า
แต่พวกเขายังได้ไปโรงเรียนและได้รับการดูแลด้านสุขภาพ อีกทั้ง เด็ก ๆ
ยังได้เรียนรู้ฝ่ายวิญญาณอีกด้วย เครื่องมือที่เรียกว่า
อีแวนโกลฟนี้ใช้ในทีมพันธกิจเพื่อช่วยให้เด็ก ๆ ได้รู้จักพระเยซู
วันนี้เราจะมาทำถุงมือ อีแวนโกลฟเป็นของตนเองและเรียนรู้ในการใช้กับเพื่อน
ๆ

แสดงถุงมือตัวอย่างที่เตรียมไว้
 แสดงตัวอย่างการใช้โดยกำมือก่อนเพื่อไม่ให้เด็กเห็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ
 เมื่อคุณกล่าวถึงสัญลักษณ์แต่ละอัน ให้ชูนิ้วที่เป็นสัญลักษณ์นั้นขึ้นมา
 เมื่อมือแบออกหมดแล้ว
 เปิดพระคัมภีร์และแบ่งปันความหมายของสัญลักษณ์นั้น
 แจกแผ่นกิจกรรมที่ 3 และพูดคุยซึ่งรวมถึงบทพูดสำหรับแต่ละสัญลักษณ์
 ให้เด็ก ๆ ระบายสีและตัดสัญลักษณ์ที่ด้านล่างกระดาษตามเส้น
 จากนั้นก็นำเทปกาวติดด้านหลังของสัญลักษณ์แต่ละอัน แจกถุงมือให้เด็ก ๆ
 ใส่พร้อมกับติดสัญลักษณ์ลงไปตามถุงมือตัวอย่าง
 ให้เด็ก ๆ ใช้บทพูดและฝึกใช้ถุงมือกับเพื่อนเป็นคู่ หนุนใจให้เด็ก ๆ
 ท่องจำบท

หมายเหตุจากผู้เขียน : อีแวนโกลฟ ประดิษฐ์ขึ้นโดย โอตีลี ไคแอล
 ครุรวีในประเทศเอลซัลวาดอร์

ช่วงอธิษฐาน

1. ก่อนเริ่มชั้น เขียนข้อพระคัมภีร์ไว้บนกระดาษสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 4x4 นิ้ว
 “อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใด ๆ เลย
 แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า” (ฟิลิปปี 4:6)
2. ใต้ข้อพระคัมภีร์ให้เขียนว่า :
 อธิษฐานเพื่อสำหรับ –
 - การปกป้องของพระเจ้าสำหรับเด็กกำพร้าและหญิงม่าย
 - การทรงนำของพระเจ้าสำหรับผู้ผู้นำในงานพันธกิจ
 - เงินทุนสำหรับการศึกษาและการฝึกหัดอาชีพของเด็ก
3. ให้เด็ก ๆ เปิดพระคัมภีร์ฟิลิปปี 4:6 และอ่านพร้อมกัน ขอให้เด็ก ๆ
 ติดกระดาษคำอธิษฐานไว้ที่วาวคำอธิษฐานเพื่อย้ำเตือนพวกเขาให้อธิษฐาน
 เพื่อหญิงม่ายและเด็กกำพร้า

บทที่ 4: ฮอนดูรัส

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็กพัฒนาความรู้สึกในความรักเมตตาต่อคนขัดสน และเพื่อเตรียมโอกาสที่เด็ก ๆ จะได้ทำในสิ่งที่ช่วยเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้อื่น

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- ฮอนดูรัสเป็นที่รู้จักในชื่อ สาธารณรัฐกล้วย เนื่องจากกล้วยที่ส่งออกมีคุณภาพและมีปริมาณที่เยอะ
- ชาวอินเดียนแดงเผ่ามายาอาศัยอยู่ที่ฮอนดูรัสและได้สร้างเมืองที่มีปิรามิดและวิหารอันใหญ่โต
- กล้วยทอดเป็นอาหารโปรดในฮอนดูรัสและมีการรับประทานมากที่สุด
- ฟุตบอล หรือ ซอคเกอร์ เป็นกีฬาประจำชาติ ผู้ชายทุกวัยจะเล่นฟุตบอลโดยเล่นแม้แต่กับเท้าเปล่า
- นกมาคอร์วเป็นนกประจำชาติ เป็นสัญลักษณ์ของพระอาทิตย์ และขนเจ็ดสีของนกมาคอร์วเป็นตัวแทนของสายรุ้ง
- คริสโตเฟอร์ โคลัมบัสเป็นผู้ตั้งชื่อประเทศฮอนดูรัส เพราะน่านน้ำที่ลึกนอกอ่าว และมีความหมายว่า “ความลึก”

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

ในการจัดห้องสำหรับบทเรียน วางขยะที่สะอาดที่สามารถนำมาใช้ใหม่ได้ไว้ที่มุมห้อง เช่น กล่องกระดาษ, กระจกบทราย, ขวดพลาสติก, กระจกฟอยล์, ลวดมัด, หลอด, และเศษผ้าที่ฉีกขาด รวมเอาสิ่งของหลากหลายทั้งขนาดใหญ่และเล็ก ในส่วนอื่น ๆ ของห้อง สร้างบรรยากาศแบบร้อนชื้นด้วยต้นไม้ บนกระดานให้ใช้กระดาษตัดเป็นแถบยาวเพื่อสร้างเป็นบันไดขึ้นปิรามิด จัดวางตะกร้าและเครื่องดินเผาที่มีผลผลิตจากฮอนดูรัส เช่น กล้วย มะพร้าว มันฝรั่ง มะม่วง มะละกอ อโวคาโด ถั่ว ข้าว น้ำตาล อาหารเม็กซิกัน และเมล็ดกาแฟ หั่นผลไม้เพื่อให้เด็ก ๆ ได้ชิมในภายหลัง และอย่าลืมจัดวางลูกฟุตบอลไว้ด้วย

หลายครอบครัวในฮอนดูรัสนั้นยากจน พ่อแม่ไม่สามารถซื้อรองเท้า
ชุดนักเรียน หรืออุปกรณ์การเรียนให้ลูก ๆ ได้
เด็กมากมายหิวโหยและเจ็บป่วย
เพราะพวกเขามีอาหารเพียงน้อยนิดและการดูแลสุขภาพที่ต่ำ
พี่น้องนาซารีนบางคนมักจัดประชุมกันที่บ้านหรือในสวนเพราะพวกเขาไม่สาม
ารถหาซื้ออาคารได้ ทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness)
ได้ไปช่วยสร้างคริสตจักรและโรงเรียน ช่วยงานในคลินิก
และจัดการเรียนพระคัมภีร์ภาคฤดูร้อน

ซึ่งไปยังกองขยะที่อยู่มุมห้อง บอกเด็ก ๆ ว่า
ลองสมมติว่าเรายากจนมากซึ่งครอบครัวของเราไม่มีที่ให้นอนยกเว้นที่ทิ้งขยะ
ของเมือง บ้านของเราสร้างมาจากไม้เก่า ๆ กระดาษแข็ง
ขวดพลาสติกและเหล็กเป็นสนิม
เด็กอยู่บ้านที่พื้นสกปรกและห้องน้ำก็คือน้ำในป่ารอบ ๆ ตัว
พ่อแม่ไม่รู้หนังสือ ไม่มีแม่แต่ทักษะที่ต้องใช้ในการทำงาน เด็ก ๆ
จำต้องช่วยครอบครัวให้อยู่รอดจากสิ่งของที่หาได้จากกองขยะ ทุก ๆ
วันพ่อแม่ไปหาขยะที่นำมาใช้ใหม่หรือขายได้ เด็ก ๆ
มองหาเศษอาหารและเสื้อผ้าเก่า ๆ และขาดเพื่อนำมาใส่
หรือพยายามหาของเล่นหรือใช้ในบ้าน นี่เป็นวิถีชีวิตที่เป็นตั้งแต่เกิด

หยิบสิ่งของจากกองขยะและขอให้เด็ก ๆ
บอกว่าพวกเขาจะนำของเหล่านี้ไปใช้ได้อย่างไรบ้าง (ทำเป็นของเล่น เสื้อผ้า
ถ้วยชาม เฟอร์นิเจอร์) จากนั้นให้แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ
ให้แต่ละกลุ่มช่วยเลือกของจากกองขยะและใช้เทปติดเพื่อสร้างเป็นของใช้ใน
บ้านหรือของเล่น หลังจากผ่านไป 10
นาทีให้เด็กมารวมกันและให้แต่ละกลุ่มนำเสนอว่าพวกเขานำสิ่งของเหล่านี้ไป
ไปใช้อย่างไรบ้าง

บอกเด็ก ๆ ว่า เราได้เพลิดเพลินกับการสร้างของใช้จากขยะแล้ว
แต่การต้องพึ่งพาขยะเพื่อให้มีชีวิตรอดในโลกนั้นไม่ใช่เรื่องสนุกเลย
การอาศัยอยู่ในที่ทิ้งขะนั้นเป็นอันตรายและไม่ถูกสุขลักษณะ
เรื่องราวในวันนี้จะพูดถึงครอบครัวบางครอบครัวที่มีชีวิตแบบนี้ –
จนกระทั่งสามีภรรยาของนาซารีนคนหนึ่งได้เห็นถึงความขัดสนของพวกเขาและ
ได้ทำบางสิ่งบางอย่าง
พระเจ้าต้องการให้เราสุขภาพแข็งแรงและได้เรียนหนังสือที่ดี

เพื่อที่เราจะสามารถหารายได้ใช้จ่ายสำหรับค่าบ้าน อาหาร
และเสื้อผ้าที่จำเป็นได้

เรื่องราวพันธกิจ : ความหวังในฮอนดูรัส

โดย อันเน รุเดน ตามคำบอกเล่าของ ไบรอัน รูอาร์ค

เฮคเตอร์และโรสแมรีได้นำความหวังไปสู่ครอบครัวในเมือง โคคอลล
กรราเซียส ประเทศฮอนดูรัส
พวกเขาได้แบ่งปันความรักของพระเจ้าด้วยความเมตตา
และพวกเขาก็ได้นำการเปลี่ยนแปลงมาสู่หลายชีวิต

ที่ทิ้งขยะของเมืองโคคอลล กรราเซียส
ซึ่งได้สร้างขึ้นเมื่อหลายปีก่อนเมื่อบริษัทกำจัดขยะได้เริ่มการจัดทิ้งขยะโดยไม่
ได้รับอนุญาตจากผู้นำของเมือง
หลายครอบครัวที่ยากจนเริ่มมองหารายได้จากขยะ หาของที่น่าสนใจมาใช้ใหม่ได้
อาหารสำหรับกิน และของเอาไปขาย เช่น เหล็กและผ้าต่าง ๆ
ครอบครัวเหล่านี้พึ่งพาขยะเพื่อความอยู่รอด ครอบงำ ไม้อัด
และกระดาษแข็งถูกใช้ทำเป็นบ้าน ในพื้นที่หนึ่ง ๆ มี 70
ครอบครัวที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่ทิ้งขยะในบ้านที่ทำจากขยะและพื้นที่เป็นดินโคลน

คนส่วนใหญ่ที่อยู่ในเมืองโคคอลล
กรราเซียสไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ เด็ก ๆ
ก็เกิดมาในครอบครัวที่ยากจนและเติบโตขึ้นจากกองขยะที่ใช้เป็นอาหารและที่
พักอาศัย เด็ก ๆ ไม่รู้จักเรื่องของสุขอนามัย
เพราะเขาสกปรกและเจ็บป่วยอยู่บ่อย ๆ มีเด็กมากมายที่เสียชีวิต โคคอลล
กรราเซียสเป็นสถานที่ที่ไม่เหมาะสมและเป็นอันตรายต่อการพักอาศัย
เฟลชีเอโน และ เบตตี ได้อาศัยอยู่ที่โคคอลล กรราเซียสเป็นเวลานาน
นับเป็นเพียงไม่กี่คนในเมืองที่ได้เรียนอ่านหนังสือ

พวกเขาเป็นเจ้าของร้านค้าเพียงแห่งเดียวในบริเวณนั้น แต่การที่มีหลานถึง 12
คนต้องเลี้ยงทำให้พวกเขามีปัญหาในการหาเงินเลี้ยงชีพด้วย

วันหนึ่ง สามิภรรยาณาซารินได้นำความหวังมาให้ครอบครัวเหล่านี้
เฮคเตอร์และโรสแมรีเป็นสมาชิกของคริสตจักรนาซารินที่อยู่ใกล้เมืองเปอร์โต
โคเตส พวกเขาบรรจุซีเรียลและนม
แล้วมุ่งหน้ามายังเมืองทิ้งขยะนี้เพื่อเลี้ยงอาหารเด็ก ๆ

ภาพที่เขาเห็นได้ทำให้หัวใจเขาแทบสลาย เด็ก ๆ ที่มอมแมม
หิวโหยกำลังเดินผ่านกองขยะ หลายคนมีแผนติดเชื้และเป็นโรคผิวหนัง
เฮกเตอร์และโรสแมรี่รู้สึกรักและสงสารเด็ก ๆ
ซึ่งทำให้เขากลับมาที่นี้ทุกสัปดาห์พร้อมซีเรียลและนม

ไม่ช้า

เฮกเตอร์และโรสแมรี่ก็เริ่มตระหนักว่าการเลี้ยงอาหารเด็กนี้ไม่เพียงพอ
ดังนั้นพวกเขาจึงเริ่มงานพันธกิจในวิธีอื่น ๆ

พวกเขาสอนเด็กและพ่อแม่ถึงเรื่องพื้นฐานการดำเนินชีวิต เช่น
การล้างมือและซักเสื้อผ้า การแปรงฟัน และอ่านหนังสือ

ทั้งสองเริ่มชั้นเรียนรวิ โดยสอนเด็ก ๆ

และพ่อแม่ถึงเรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้า มีเด็กหลายร้อยคนมาร่วมในชั้น
รวมทั้งหลานของเบ็ตตี้และเฟลชีเอโนด้วย ในที่สุด

เบ็ตตี้ก็ได้มาชั้นเรียนพร้อมกับหลานของเธอ และที่นั่นเธอได้ต้อนรับพระเจ้า
จากนั้นสามีเธอก็เริ่มมาเข้าร่วม และเขาก็ได้ต้อนรับพระเจ้าด้วย

ไม่นานเฟลชีเอโนและเบ็ตตี้ก็รู้สึกถึงการทรงเรียกให้รับใช้ในท่ามกลางเพื่อนบ้าน

เฟลชีเอโนและเบ็ตตี้ใช้เวลา 4

ปีในงานรับใช้ที่เฮกเตอร์และโรสแมรี่ได้เริ่มต้นไว้

เฟลชีเอโนและเบ็ตตี้ได้รับความวางใจและนับถือจากเพื่อนบ้าน ในที่สุด

เฟลชีเอโนก็ได้กลายเป็นตัวแทนของคู่มือการเมืองโคคอลล กราเซียส

เขาทำงานให้รัฐบาลในการจัดหาบ้านใหม่เพื่อนำหลายครอบครัวออกจาก
เขตที่ทิ้งขยะของเมืองโคคอลล กราเซียส

เป็นครั้งแรกในชีวิตของพวกเขาเหล่านั้น พวกเขาได้อาศัยอยู่ในบ้านจริง

ๆ ที่ทำจากอิฐบล็อก ย่านใหม่ของพวกเขาถูกเรียกว่า “ลา เอสเปรันซา (La

Esperanza)” ซึ่งหมายความว่า “ความหวัง”

ผู้คนที่นี้ยังต้องการการศึกษาและทักษะต่าง ๆ

ที่จะทำให้พวกเขาได้งานเพื่อนำมาเลี้ยงครอบครัว อย่างไรก็ตาม

ในตอนนี้แต่ละครอบครัวได้มีโอกาสเริ่มต้นชีวิตใหม่ในบ้านหลังใหม่นี้

เบ็ตตี้และเฟลชีเอโนก็ได้ย้ายไปที่ ลา เอสเปรันซาด้วย

พวกเขายังคงเลี้ยงอาหารเด็ก

และจัดชั้นเรียนรวิในบ้านของพวกเขาจนคริสตจักรนาซารีนถูกสร้างขึ้น

ปัจจุบัน มีคริสตจักรนาซารีน คลินิก โรงเรียนประถมของรัฐบาล และโรงเรียนเพาะช่างในบริเวณย่านนั้น มีทีมการก่อสร้างและเป็นพยาน

(Work & Witness)

หลายทีมจากสหรัฐอเมริกาที่ทำงานเคียงข้างคนงานท้องถิ่นเพื่อทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น

เบ็ตตี้เชื้อในงานพันธกิจด้านการเรียนรวิฯ

เธอและสามีของเธอขอบคุณพระเจ้าทุกวันให้ส่งคนที่ห่วงใยในพวกเขาให้มาแบ่งปันความรักของพระเจ้าและบอกเขาเหล่านั้นว่าพระองค์ทรงสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของพวกเขาได้

ความหวังสำหรับสอนดูร์สมายังพวกเขาเมื่อมีคนอื่น ๆ ช่วยเหลือพวกเขาในเรื่องสิ่งจำเป็นพื้นฐาน จากนั้นช่วยพวกเขาให้มีทักษะต่าง ๆ และความรู้ที่พวกเขาจำเป็นต้องช่วยเหลือตนเอง

คนรุ่นใหม่ในสอนดูร์สในตอนนี้สามารถหาวิธีที่ทำให้มีชีวิตที่ดีกว่าได้

เข้าเยี่ยมชม www.cocalgracias.org

ชมภาพและคลิปของงานพันธกิจปัจจุบันในโคคอลล กราเซียส

สู่การอภิปราย

เข้าเว็บไซต์ www.cocalgracias.org

เพื่อชมภาพและคลิปงานปัจจุบันที่ทำในโคคอลล กราเซียส บนกระดานให้เขียนทุกสิ่งทุกอย่างที่เฮกเตอร์และโรสแมรี่ และเบ็ตตี้และเฟลิซีเอโนและคริสตจักรนาซารีนได้ทำเพื่อผู้คนในโคคอลล

กราเซียส : เตรียมซีเรียลและนมให้เด็ก ๆ สอนการล้างมือและซักผ้า

การแปรงฟัน อ่านหนังสือ

ทำงานร่วมกับผู้นำของรัฐบาลในการสร้างบ้านจากอิฐบล็อกในย่านใหม่ที่เรียกว่า ลา เอสเปรินซา สร้างโรงเรียนประถม โรงเรียนเพาะช่าง

คริสตจักรนาซารีน และคลินิก

สอนถึงเรื่องความรักของพระเจ้าและสิ่งที่พระองค์สามารถเปลี่ยนแปลงในชีวิตของพวกเขาได้

ระดมสมองกับเด็ก ๆ หาวิธีที่พวกเขาสามารถช่วยคนอื่น ๆ

ในชุมชนและทั่วโลก พุดคุยหาแนวคิดแต่ละคนและเป็นกลุ่ม

และเขียนสิ่งเหล่านั้นไว้บนกระดาน แจกแผ่นกิจกรรมที่ 4 และบอกให้เด็ก ๆ

ตัดรูปสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่ตามคำสั่ง ให้เด็ก ๆ

พับกระดาษสี่เหลี่ยมตามตัวอย่างที่แสดงให้ทีละขั้นตอน

จากนั้นก็พูดถึงคำแนะนำในการใช้สิ่งนี้เล่นเป็นเกมส์ที่ชื่อว่า
“เปิดประตูสู่การรับใช้” แบ่งชั้นเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 2 ถึง 4 คน
แล้วให้เลือกผู้นำของแต่ละกลุ่ม
หลังจากที่แต่ละกลุ่มได้ใช้เวลาในการพูดคุยถึงคำถามต่าง ๆ
ให้พวกเขาสามารถรวมกันและแบ่งปันคำตอบที่ได้ ย้ำเตือนเด็ก ๆ
ว่าการรับใช้ผู้อื่นนั้นเป็นทางหนึ่งในการรับใช้พระเยซู
บอกเขาว่าพวกเขาไม่เด็กเกินไปที่จะนำความแตกต่างไปสู่ชุมชนหรือโลก
หากเป็นไปได้
ให้เลือกแนวคิดโครงการสำหรับชั้นเรียนและเริ่มวางแผนในรายละเอียดกับเด็ก
ๆ และผู้ปกครอง

ช่วงอธิษฐาน

ให้เด็ก ๆ มารวมกันเพื่อการอธิษฐานและแบ่งกัลยาที่หั้นแล้วแบ่งไว้
ขอให้เด็ก ๆ อธิษฐานเพื่อสำหรับเด็ก ๆ
ในฮอนดูรัสทุกครั้งเมื่อเวลาที่พวกเขากินผลไม้ ย้ำเด็ก ๆ
ให้ขอบคุณสำหรับการศึกษาที่พวกเขาได้รับและโอกาสที่ได้จัดเตรียมไว้
ขออาสาสมัครอธิษฐานเพื่อ...

- เด็ก ๆ ให้ได้เข้าเรียนและรับการศึกษาที่ดี
- ครอบครัวหลายครอบครัวจะพบวิธีหยุดวงจรแห่งความยากจน
- พ่อแม่ที่อยู่ใน ลา เอสเปรันซาจะเรียนรู้ทักษะใหม่เพื่อใช้ในการทำงาน
- คริสตจักรนาซารีนจะนำสิ่งที่แตกต่างเข้าไปสู่ย่านที่พวกเขาอาศัยอยู่ต่อไป

บทที่ 5 : คอสตาริกา

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็กตระหนักว่ามิชชันนารีในปัจจุบันได้รับการทรงเรียกและถูกส่งออกไปจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- คอสตาริกากินข้าวและถั่วเป็นประจำแทบทุกวัน
- เนื่องจากคอสตาริกามีฝนตกชุก ผู้คนจึงมีคำที่ใช้อธิบายฝนตกนี้ว่า “ขนแมว” ซึ่งหมายถึง ฝนที่อ่อนนุ่มและเบา
- มีพืชและสัตว์หลากหลายสายพันธุ์ในแต่ละตารางไมล์มากกว่าพื้นที่ใด ๆ ในประเทศอื่น
- สวนอีแก้วนาในคอสตาริกาสร้างขึ้นเพื่อทำการวิจัยและพิทักษ์อีแก้วนาและผืนป่าที่พวกมันอาศัย
- คอสตาริกาเป็นส่วนหนึ่งของ “วงแหวนแห่งไฟ” เป็นบริเวณที่เป็นที่ตั้งของภูเขาไฟส่วนใหญ่อยู่บริเวณริมมหาสมุทรแปซิฟิก
- ในพื้นที่ชนบทของคอสตาริกา ผู้คนมากมายยังคงเดินทางด้วยม้าเทียมเกวียน

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

จัดบรรยายภาคห้องเรียน

สร้างศูนย์ข้อมูลทางการท่องเที่ยวเพื่อบรรยายถึงความเฟื่องฟูของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในคอสตาริกา

ติดโปสเตอร์ท่องเที่ยวสถานที่ที่น่าสนใจในประเทศคอสตาริกา เช่น ป่าฝนและเทือกเขาซึ่งเป็นที่ไต่เขา หาดทรายพักผ่อน

แนวปะการังเขตร้อนเหมาะแก่การดำน้ำ

หรือคลื่นที่เหมาะแก่การเล่นกระดานโต้คลื่น

จัดแสดงโบว์ชัวร์การท่องเที่ยวคอสตาริกา จัดวางต้นไม้เขตร้อนชื้น และ/หรือดอกไม้ไว้ที่ศูนย์ข้อมูลทางการท่องเที่ยว

จัดเตรียมตะกร้าที่มีผลไม้เขตร้อนและเตรียมไว้ให้เด็ก ๆ ได้ชิมด้วย

เป็นเวลากว่าร้อยปีที่คริสตจักรนารีนาได้ส่งมิชชันนารีจากสหรัฐอเมริกา แคนาดา และอังกฤษไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ในโลกมากกว่า 50 แห่ง ปัจจุบันมีคนหนุ่มมาจากประเทศเหล่านั้นที่ได้ต้อนรับข่าวประเสริฐและได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าให้เป็นมิชชันนารี คอสตาริกาเป็นแบบอย่างถึงการที่มิชชันนารีจากประเทศที่แตกต่างกันทั้งเชื้อชาติและวัฒนธรรมได้ทำงานร่วมกันเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ และนำผู้คนกลับใจต้อนรับพระคริสต์

บอกตำแหน่งของประเทศคอสตาริกาที่อยู่ในอเมริกากลางบนแผนที่ จากนั้นพูดคุยเกี่ยวกับรูปภาพในศูนย์ข้อมูลทางการท่องเที่ยวในภูมิภาคแห่งนี้ บอกเด็ก ๆ ว่า ผู้คนชอบไปเที่ยวที่คอสตาริกาเพราะว่าเป็นสถานที่ที่สวยงาม พวกเขามีพาหนะที่แตกต่างกันมากมาย ในเมือง ผู้คนใช้รถประจำทาง แท็กซี่ และรถยนต์ แต่ในชนบท ผู้คนขี่ม้า และยังมีคนอีกมากมายที่ยังขี่ม้าเทียมเกวียนอยู่

บอกเด็ก ๆ ว่า เรื่องราวในวันนี้เกิดขึ้นที่โรงเรียนพระคัมภีร์ในเมืองซานโฮเซ ประเทศคอสตาริกา อีกัวน่าและลูกของมิชชันนารีพร้อมด้วยการจินตนาการในการแนะนำเราถึงความแตกต่างในเชื้อชาติและวัฒนธรรมท่ามกลางมิชชันนารีในโรงเรียน

เรื่องราวพันธกิจ : หาด้านใหม่ให้อิกกิ โดย แครอล แอน อีบาย

“วู้! นั่นเกือบไปแล้ว!” เคลลี่
เว็บเบราว์เซอร์ตกลงจากจักรยานและวิ่งไปหาอิกกิในขณะที่กำลังวิ่งลงรู “เอาละ อิกกิ! เจ้าต้องหาด้านใหม่แล้วละ”

เคลลี่ได้ยินเสียงกรีดร้องเมื่อเธอกำลังปั่นจักรยานรอบสถานที่ที่เธออยู่ จากนั้นเธอก็เห็นผู้หญิงสองคนจากที่ทีมการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) วิ่งไปที่มีการก่อสร้างกันอยู่และตะโกนว่า “ช่วยด้วย!

มีสัตว์หน้าตาประหลาดอยู่ตรงนั้น!”

เคลลี่รู้ว่าพ่อจะบอกคนพวกนั้นว่าไม่ต้องตกใจ พ่ออธิบายว่าอีกัวน่าชื่ออิกกิเป็นสัตว์เลี้ยงของโรงเรียนและมันไม่ทำร้ายใคร

“อิกกิ ออกมา!” เคลลี่ร้องบอก อิกกิได้ออกมาจากรูอย่างช้า ๆ

“อิกกิ เราไปเที่ยวรอบโรงเรียนกันเถอะ หรือเจ้าสามารถเลือกที่อยากจะไป ผู้คนที่นี่มาจากประเทศต่าง ๆ กินอาหารไม่เหมือนกัน และมีประเพณีที่ต่างกัน เธอจะได้เห็นสิ่งที่เธอจะชอบมากที่สุด”

เคลลี่เลือกบ้านของ รูธี คอรัโดวา ก่อน เพราะเธอรู้ว่ารูธีกำลังสอนอยู่

“มาถึงแล้ว รูธีมาจากประเทศเปรู” เคลลี่อธิบาย

ในขณะที่พวกเขาเคลื่อนเข้าทางประตูหลัง “รูธีมาที่โรงเรียนนี้เมื่อยังเป็นวัยรุ่น และพระเจ้าเรียกเธอให้เป็นมิชชันนารี เธอไปสหรัฐอเมริกาเพื่อศึกษาต่อ ในขณะที่อยู่ที่สหรัฐ

เธอรับใช้ในคริสตจักรที่ใช้ภาษาสเปนและเป็นกองบรรณาธิการภาษาสเปนที่สำนักงานใหญ่ของคริสตจักรนาซารีน (ปัจจุบันคือ Global Ministries Center) และเธอยังรับใช้เป็นศิษยาภิบาลเด็กอีกด้วย”

เคลลี่บอกต่อไปว่า “รูธีบอกว่าอาหารโปรดของเธอคือ เซบิเซ่ ฉันว่าต้องมีเหลืออยู่บนชั้นวางอาหารบ้างหรอกน่า” อิกกิมองหา แต่สิ่งที่มันมองเห็นคือซามที่ใส่ปลาดิบหมักกับมะนาว หัวหอม และพริก

อิกกียืดหัวขึ้น “ฉันไม่รู้หรอนะเคลลี่ บ้านของรูธีดีมาก

แต่ฉันค่อนข้างกังวลใจเกี่ยวกับปลา!

จะเป็นยังไงหากรูธีเกิดอยากกินอิกกัวนาขึ้นมาล่ะ?”

“โอ อิกกิ ไม่ต้องกังวลหรอก รูธีรักสัตว์ทุกประเภท มาเถอะ เราไปเยี่ยมบ้านอื่นกัน”

“นี่เป็นบ้านของ ครอบครัวเฟอร์นันเดซ” เคลลี่บอก

“พวกเขามาจากอาร์เจนตินา ในอเมริกาใต้ พวกเขาใช้ชีวิตที่นั่น 14 ปี

แต่พวกเขามาอยู่ที่คอสตาริกานี้ได้ 13 ปีแล้ว

ดร.เฟอร์นันเดซเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน

และภรรยาของเขาก็เป็นอาจารย์สอน”

“ดร.เฟอร์นันเดซบอกฉันว่าเมื่อตอนท่านเป็นเด็ก

มีมิชชันนารีมาจากทั้งสหรัฐอเมริกาหรือไม่ก็อังกฤษ

แต่ปัจจุบันคริสตจักรนาซารีนมีมิชชันนารีมาจากเชื้อชาติต่าง ๆ กว่า 34

เชื้อชาติ ทำไมนะเธอ แม้แต่ที่นี่ในโรงเรียนของเรา

เราก็มีมิชชันนารีจากเม็กซิโก เอล ซัลวาดอร์ นิการากัว ปานามา และเปรู

อาร์เจนตินา และสหรัฐอเมริกา

เจ้าจะเห็นได้ว่าผู้คนจากอาร์เจนตินาและสหรัฐอเมริกา มักพูดเสียงดัง และคนที่มาจากคอ스타ริกาและอเมริกากลางส่วนใหญ่ มักเงียบ ๆ”

อิกกียกหัวขึ้น “ฉันชอบความเงียบ บางทีเราน่าจะไปต่อนะ”

“ก็ได้ ฉันไปบ้านฉันดีกว่า”

“ทำไมเธอถึงมาอยู่ที่คอ스타ริกาละ เคลลี่?”

“พ่อแม่ของฉันตอบสนองต่อการทรงเรียกของพระเจ้าให้เป็นมิชชันนารี และนั่นหมายความว่าทั้งครอบครัวด้วย ฉันชอบคอ스타ริกา มาก

พ่อของฉันเป็นผู้ประสานงานการประกาศในคอ스타ริกา ปานามา

และนิคารากัว แม่เป็นผู้ประสานงานด้านการอุปการะเด็ก

และเราเรียนภาษาสเปนอย่างหนัก เธอรู้มั๊ย

คอ스타ริกา กินข้าวและถั่วเกือบทุกวัน? พี่ชายและฉันชอบกินเป็นอาหารเช้า”

เสียงเห่าทำให้อิกกียกระโดดผลุง “นั่นเสียงอะไร?”

“อ้อ นั่น ตาวนี่ หม่าของฉันทนเอง” เคลลี่ตอบ

อิกกียกระโดดขึ้นไปบนโต๊ะ “โอ เคลลี่

ฉันไม่คิดว่าการอยู่ที่นี่เป็นความคิดที่ดีหรอกนะ

ตาวนี่อาจอยากกินฉันเป็นมือเทียงเมื่อไรก็ได้ เราไปกันดีกว่า”

อิกกียโผล่ไปที่ประตูอย่างรวดเร็วพร้อมด้วยเคลลี่ที่ปิดประตูตามหลัง “แต่อิกกีย เธอต้องหาบ้านใหม่”

ทันใดนั้น อิกกียหยุด “เคลลี่ ดูที่อาคารหลังใหม่ที่มีมประกาศและก่อสร้าง

กำลังสร้างซิ! เธอเห็นท่อน้ำขนาดใหญ่นั้นไหม? นั่นจะเป็นบ้านได้อย่างดี

และฉันสัญญาว่าจะไม่ทำให้พวกผู้หญิงกลัว!

ขอบคุนสำหรับการพาเที่ยวและบอกเล่าเรื่องราวของมิชชันนารีจากทั่วโลกที่ทำงานที่โรงเรียนพระคัมภีร์แห่งนี้”

สู่การอภิปราย

บอกเด็ก ๆ ว่า เนื่องจากคอ스타ริกา มีฝนตกชุก

ผู้คนจึงมีคำที่แตกต่างกันในการพรรณนาถึงฝนนี้ เช่น “ขนแมว” ซึ่งหมายถึง ฝนที่อ่อนนุ่มและเบา

ฝนที่ตกอย่างอุดมสมบูรณ์ทำให้ผืนดินอุดมสมบูรณ์มีป่าหนาแน่นที่สุด

ป่าไม้เหล่านี้เป็นบ้านของสัตว์ป่า นานาชนิด แท้จริงแล้ว

ในคอ스타ริกา มีพืชและสัตว์หลากหลายสายพันธุ์มากกว่าประเทศใด ๆ

หนึ่งในสัตว์เหล่านั้นก็คือ กิ้งก่าฮีกัวนา

สัตว์ประเภทนี้ใกล้สูญพันธุ์ในบางประเทศในอเมริกากลางและในบางประเทศก็ได้สูญพันธุ์ไปแล้ว

แต่ในคอสตาริกาได้มีการสร้างสวนอีกัวนาขึ้นมาเพื่อทำการวิจัยและพิทักษ์อีกัวนาและผืนป่าที่พวกมันอาศัยอยู่

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 5 และอธิบายคำสั่ง คุณต้องใช้สีเทียนหรือปากกาเมจิก กรรไกร และกาว ขออาสาสมัครช่วยบอกชื่อสัตว์

และจากนั้นให้เด็กทำแผ่นกิจกรรมให้เสร็จ ย้ำเด็ก ๆ ในเรื่องต่อไปนี้:

พระเจ้าทรงรักสิ่งมีชีวิตทุกชนิด ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่

มิชชันนารีได้แบ่งปันความจริงข้อนี้แก่ผู้คนที่พวกเขาไปรับใช้และสอนว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขาและทรงห่วงใยพวกเขาเหมือนที่พระองค์ทรงห่วงใยสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่ทรงสร้าง

สัตว์ต่าง ๆ ในแผ่นกิจกรรม: 1. นกเงือก, 2. อีกัวนา, 3. ลิงสไปเดอร์, 4. กบต้นไม้, 5. งูเหลือม, 6. เต่าทะเล

ช่วงอธิษฐาน

ก่อนเริ่มชั้น เตรียมกระดาษที่มีชื่อของมิชชันนารีในคอสตาริกา ชื่อของมิชชันนารีค้นหาได้ใน www.nazarene.org คลิกที่ “missions” จากนั้นไปที่ “Missionary Profiles” (ทางขวามือของหน้า) “Mexico/Central America” และ “View printable list of missionaries”

บอกเด็ก ๆ ว่า

เราได้รู้ว่าคอสตาริกาเป็นสถานที่ที่สวยงามและมีวัฒนธรรมที่น่าสนใจ อีกทั้งเรายังได้รู้ว่ามิชชันนารีได้มาจากหลายประเทศทั่วโลกเพื่อบอกผู้คนถึงเรื่องพระเจ้า

อ่าน 1 พงศาวดาร 16:24 บอกเด็ก ๆ ว่า

ให้เราอธิษฐานเพื่อมิชชันนารีที่กำลังแบ่งปันความรักและฤทธิ์เดชของพระเจ้าให้แก่ผู้คน

ให้เราอธิษฐานเพื่อชาวคอสตาริกาและเพื่อให้พระเจ้าสร้างอาณาจักรของพระองค์ในประเทศคอสตาริกาต่อไป

บอกชื่อมิชชันนารีที่รับใช้อยู่ในคอสตาริกาให้เด็ก ๆ ฟัง

ขออาสาสมัครอธิษฐานเพื่อมิชชันนารีคนละ 1 ประโยค

จากนั้นคุณก็อธิษฐานปิด

แจกวาคำอธิษฐานและให้เด็ก ๆ ติดกระดาษคำอธิษฐานลงไป

บทที่ 6: โคลัมเบีย

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ
ได้รู้ว่ามีหลายวิธีที่จะได้รับการสร้างเป็นสาวกและไปสร้างผู้อื่นต่อไป

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- โคลัมเบียเป็นประเทศผู้ผลิตกาแฟที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับสองของโลก
- ชาวโคลัมเบียชื่นชอบการรับประทานอาหารที่มีมดอย่าง
บางคนบอกว่ามีรสชาติเหมือนข้าวโพดคั่วอบเนย
แต่บางคนก็บอกว่ารสชาติเหมือนเบคอน
- แหล่งมรดกที่มากที่สุดในโลกอยู่ที่เมืองในโคลัมเบีย
- ชาวโคลัมเบียชอบกีฬา โดยเฉพาะฟุตบอลและการสู้วัว
- โคลัมเบียได้รับการตั้งชื่อตามนักสำรวจชาวยุโรปที่ชื่อ คริสโตเฟอร์
โคลัมบัส
- หนึ่งในคริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิกที่ใหญ่ที่สุดในโลกอยู่ในประเทศโคลัมเบีย

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

โคลัมเบียเป็นหนึ่งในประเทศผู้ผลิตมรดก ดอกไม้
และเมล็ดกาแฟที่ใหญ่ที่สุด ให้ตัดป้ายไว้ที่มุมห้องเขียนว่า “ร้านกาแฟ”
ตกแต่งป้ายด้วยสีเขียว จัดวางแจกันดอกไม้
ถุงกาแฟหรือถ้วยกาแฟที่มีเมล็ดกาแฟอยู่ และเครื่องทำกาแฟ
ต้มกาแฟที่ไม่มีคาเฟอีน (Decaf coffee) เมื่อเด็ก เข้ามาในห้อง
เสิร์ฟกาแฟมอคค่า ลาเต้ที่ไม่มีคาเฟอีน ในส่วนผสม นม ½,
กาแฟที่สกัดคาเฟอีนออก ½, และน้ำเชื่อมช็อกโกแลต
หรือจะเสิร์ฟกาแฟสกัดคาเฟอีนออกโดยใส่นมข้นหวานก็ได้ –
ซึ่งเครื่องดื่มที่ชาวโคลัมเบียทำจะเป็นกาแฟดำเข้ม

ลา คาซา เดอ โอราซิโอน – ในภาษาสเปนหมายถึง “นิเวศอธิษฐาน” – คริสตจักรนารีนาในคาลิ ประเทศโคลัมเบีย เริ่มขึ้นในปี 1985 มีผู้เชื่อเพียง 5 คน โดยรวม ศจ.อเดลเบอโรโต้และนิเนเย เฮเรรา ซึ่งเป็นผู้รับใช้ที่นั่นด้วย

ปัจจุบันมีสมาชิกกว่า 8,000

คนเข้าร่วมการนมัสการหลายรอบในช่วงสุดสัปดาห์ ยุทธวิธีนี้ง่าย ๆ ก็คือ การสร้างสาวกโดยการอธิษฐาน การสร้างสาวกไม่ใช่สำหรับผู้ใหญ่เท่านั้น เด็ก ๆ ก็มีส่วนในการสร้างสาวกด้วย พวกเขาได้รับการเลี้ยงดูในความเชื่อ และในทางกลับกัน เด็ก ๆ ได้ช่วยให้ครอบครัวและเพื่อน ๆ มาเป็นสาวกด้วย สถานนมัสการแห่งนี้ใช้คริสตจักรบ้านในการสร้างสาวกในบริเวณใกล้เคียง งานรับใช้ของพวกเขาได้รับการอาบชโลมด้วยคำอธิษฐานที่ต่อเนื่องโดยการเติมเต็มในพระวิญญาณของคริสเตียนในคริสตจักรนารีนา

เขียนข้อมูลเบื้องต้นแต่ละข้อบนกระดาษและวางไว้ในถ้วยกาแฟ

ถ่ายเอกสารแผ่นกิจกรรมที่ 6 – ให้พอสำหรับเด็กทุกคน

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 6 และบอกเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ

มีเวลาหนึ่งนาทีที่จะหาและตามรอยคริสตจักรแต่ละแห่งซึ่งซ่อนอยู่ในภาพในหน้านี้ หลังจากผ่านไปหนึ่งนาที ให้เด็ก ๆ

บอกจำนวนคริสตจักรที่พวกเขาค้นพบ

บอกเด็ก ๆ ว่า

คริสตจักรเป็นสถานที่ที่คนของพระเจ้ามารวมตัวกันเพื่อนมัสการพระเจ้า

ร้องเพลง ฟังคำเทศนา อธิษฐาน อ่านและศึกษาพระคัมภีร์

ให้เราดูในแผ่นกิจกรรมอีกครั้ง เด็ก ๆ เห็นอาคารอื่น ๆ

ที่จะนำมาใช้ทำกิจกรรมเหล่านี้ได้หรือไม่? ช่วยเด็ก ๆ หาโรงเรียน กระท่อม และบ้าน ชี้ให้เด็ก ๆ

เห็นว่าสถานที่เหล่านี้สามารถใช้เป็นสถานที่นัดพบสำหรับคริสตจักรและผู้คนที่ทั่วโลกได้ใช้สถานที่เหล่านี้เป็นเหมือนคริสตจักร

บอกเด็ก ๆ ว่า สิ่งที่สำคัญกว่าอาคารก็คือคนที่มาร่วมที่นั่น

คนเหล่านั้นเป็นพระกายของพระคริสต์

และพวกเขาเป็นคนที่ทำงานรับใช้คริสตจักร : เทศนา สั่งสอน เยี่ยมผู้ป่วย ช่วยผู้ขัดสน

หนึ่งในงานที่สำคัญของคริสตจักรคือการเตรียมบรรยากาศที่ผู้คนสามารถพบพระเจ้าในการอธิษฐาน พระเยซูตรัสว่า

“นิเวศของเราเขาจะเรียกว่าเป็นนิเวศอิฐฐานสำหรับประชาชาติทั้งหลาย”
(มาระโก 11:17ก) “นิเวศอิฐฐาน” เป็นคำอธิบายถึงคริสตจักรในอีกทางหนึ่ง
ซึ่งประเทศโคลัมเบียในแผนที่
ขออาสาสมัครออกมาเลือกข้อมูลเบื้องต้นจากถ้วยกาแฟและอ่านออกเสียง

บอกเด็ก ๆ ว่า
เรื่องราววันนี้จะพูดถึงการที่พระเจ้าทำงานผ่านหญิงชาวโคลัมเบียที่อยู่ในไมอามีในการนำนักโทษมาเชื่อในพระเจ้า

เรื่องราวพันธกิจ : การสร้างสาวกและเก้าอี้ที่ว่างเปล่า

โดย ลีเลียนา วาร์กาส ตามคำบอกเล่าของ แมท ไพรซ์

ลีเลียนารู้สึกกลัวเมื่อเธอเริ่มประกาศครั้งแรกกับนักโทษที่ชื่อ เฟลิกซ์
“ฉันไม่เคยพบชายคนนี้อีกก่อน แต่ในใจบอกให้ฉันคุยกับเขาเรื่องพระเจ้า”
ลีเลียนาทบทวนความทรงจำ

ตอนแรก เฟลิกซ์โกรธ เขาบอกว่า “ถ้าคุณมาที่นี่เพื่อบอกเรื่องของพระเจ้า
ก็ให้กลับไปซะ”

แต่ลีเลียนาก็บอกเรื่องของพระเจ้าให้เขา เธอไปเยี่ยมเขาทุก ๆ
แปดวันในเรือนจำ มิตรภาพของพวกเขาเติบโตขึ้น
และไม่นานลีเลียนายอมรับว่าเธอตกหลุมรักเขา สิ่งนี้ทำให้เธอกลัว
เป็นเวลาหกเดือนที่ลีเลียนาปฏิเสธที่จะไปเยี่ยมเฟลิกซ์
เธอเริ่มอิฐฐานอดอาหารและถามพระเจ้าถึงสิ่งที่เธอควรทำ

วันหนึ่ง ลีเลียนาเปิดพระคัมภีร์ใน กิจการ 9:13-15
ดูเหมือนพระเจ้าจะตรัสตอบเธอผ่านพระคัมภีร์ตอนนี้ว่า “จงไปเถิด
เพราะว่าคนนั้นเป็นภานะที่เราได้เลือกสรรไว้”
สิ่งนี้ช่วยให้ลีเลียนาตระหนักว่าเธอต้องร่วมในแผนงานการช่วยให้รอดของพระ
องค์กับเฟลิกซ์ ดังนั้นเธอจึงกลับไปที่เรือนจำ

หลังจากนั้นไม่นาน
ลีเลียนาและเฟลิกซ์ได้แต่งงานกันโดยอนุศาสนาจารย์ในเรือนจำ
ทุกครั้งที่ลีเลียนามาเยี่ยมเฟลิกซ์เธอจะบอกว่า “พระเยซูรักคุณ”
และเฟลิกซ์ก็จะตอบว่า “ผมไม่เชื่อในพระเจ้า” แต่ลีเลียนาก็ไม่ยอมแพ้
เธอเชื่อว่าพระเจ้าจะเปลี่ยนใจเฟลิกซ์ได้

ไม่นาน เฟลิกซ์ก็ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำและถูกส่งกลับโคลัมเบีย
เขาตัดสินใจว่าการแต่งงานของลีเลียนานั้นคงไปไม่รอด เขาจึงได้ทิ้งเธอไป

แต่เธอก็ตามเขาไปโคลัมเบีย เฟลิกซ์บอกเธอว่า
“เธอไม่มีธุระอะไรต้องอยู่ที่โคลัมเบีย กลับไปสหรัฐอเมริกาเสียเถอะ”
“มีเพียงกำลังในพระเจ้า” ลิเลียนาบอก “ที่ทำให้ฉันอยู่กับเฟลิกซ์”
เฟลิกซ์บอกลิเลียนาให้เลิกไปคริสตจักร
เขาเสนอเงินให้เธอถ้าเธอจะลืมเรื่องของพระเจ้าและไปปาร์ตี้กับเขา
เธอไม่ฟังเฟลิกซ์ แต่กลับอธิษฐานเพื่อเขาต่อไป
วันหนึ่ง ลิเลียนาได้พบคริสตจักรนาซารีนคาลิ
ซึ่งเธอได้พบกับหญิงคนหนึ่งที่น่าใจเธอให้ต่อสู้ในชีวิตแต่งงานต่อไป
หญิงนั้นย้ำเตือนลิเลียนาว่าพระเยซูทรงห่วงใยทั้งเธอและเฟลิกซ์และคริสตจักร
จะอธิษฐานเพื่อพวกเขา
ลิเลียนาเข้าร่วมนมัสการกับคริสตจักรคาลิ ทุกครั้งที่เธอไปคริสตจักร
เธอจะจงที่นั่งถัดจากเธอไว้ ถ้ามีคนมาถามเพื่อนั่งที่เก้าอี้ตัวนั้น เธอจะบอกว่า
“ขอโทษค่ะ นี่เป็นที่สำหรับสามีฉัน”
จากนั้นเธอก็อธิษฐานว่าเขาจะมาสักวันหนึ่ง
เฟลิกซ์ยังคงปฏิเสธพระเจ้าต่อไป คืนหนึ่งเขาทำลิเลียนาว่า
“ผมอยากรู้ว่าพระเจ้าของเธอนั้นมีฤทธิ์อำนาจเหมือนอย่างที่คุณบอกจริง ๆ”
ลิเลียนาอธิษฐานว่า “พระเจ้า
โปรดสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์และความรักที่ทรงมีต่อเขาด้วย”
ในวันถัดมา เฟลิกซ์ได้ถามขอเบอร์โทรศัพท์ของศิษยาภิบาล ตอนแรก
ลิเลียนากลัวว่าเฟลิกซ์จะทำอะไร
แต่เธอได้อธิษฐานขอให้พระเจ้าสำหรับฤทธิ์อำนาจและความรักที่มีต่อเฟลิกซ์
ตอนนี้เธอจึงต้องวางใจในพระเจ้า ดังนั้น เธอจึงได้ให้เบอร์โทรศัพท์เขา
หลังจากที่เฟลิกซ์ได้โทรศัพท์ไป
เขาก็ไปพบกับศิษยาภิบาลเป็นเวลายาวนานในคืนนั้น
เมื่อเฟลิกซ์กลับมาบ้าน ลิเลียนาเจอเขาที่ประตู
เธอมองที่เขาและเห็นน้ำตาไหลลงมาบนใบหน้าเขา
เขาขอให้ลิเลียนายกโทษให้เขาและบอกว่า
“ตอนนี้พระเจ้าของเธอก็เป็นพระเจ้าของผม ผมต้องการทั้งชีวิตเก่า
ให้เรามาเริ่มต้นชีวิตใหม่ด้วยกันนะ”
ลิเลียนาขอบคุณสำหรับการตอบคำอธิษฐาน ปัจจุบันเธอเป็นพยานว่า
“เรามีฤทธิ์เดชของพระเจ้า – พระเจ้าผู้ทรงสามารถกระทำได้ทุกสิ่ง
เราต้องเชื่อในพระองค์ มอบหัวใจให้พระองค์อย่างหมดใจ
และวางใจในพระเจ้า หากไม่มีพระเจ้า เราทำอะไรไม่ได้เลย

พระองค์ทรงมหัศจรรย์

มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำสิ่งนี้ในชีวิตของเฟลิกซ์

ปัจจุบันเฟลิกซ์และลิเลียนารับใช้พระเจ้าอยู่ในประเทศเอลกวาดอร์

สู่การอภิปราย

พูดคุยกันด้วยคำถามต่อไปนี้ :

1. ลิเลียนาเป็นผู้สร้างสาวกอย่างไร?
2. ให้เด็ก ๆ คิดถึงคนที่เด็ก ๆ อยากพาเขามาคริสตจักรและเด็ก ๆ ก็ที่จะอยากเก็บที่ว่างไว้ให้เขา?
3. ปัจจุบันเฟลิกซ์และลิเลียนากำลังสร้างคนอื่น ๆ ให้เป็นสาวกอยู่ที่ไหน? บอกเด็ก ๆ ว่า สมาชิกคริสตจักรนาซารีน คาซา เดอ โอราซิโอน ในคาลิโคลัมเบีย ได้อธิษฐานเพื่อทุกเก้าอี้ในคริสตจักรก่อนการประชุมสัปดาห์ ทุกเช้าวันอังคารพวกเขาจะร่วมกันอธิษฐานก่อนทำงานและไปโรงเรียน วันพุธ สมาชิกจะใช้เวลาอธิษฐานอดอาหารด้วยกันตลอดทั้งวัน พวกเขาลงชื่ออธิษฐานกันคนละสองชั่วโมง มีสมาชิกคริสตจักรอื่น ๆ ทั่วโลกได้เข้าร่วมการอธิษฐานอดอาหารแบบเดียวกันนี้ 24 ชั่วโมง สองวันต่อสัปดาห์

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อนำสู่การพูดคุยเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของคำอธิษฐานที่ทำให้เกิดสาวกและคริสตจักรที่เติบโต

1. รูปแบบการอธิษฐานที่คริสตจักรสามารถจัดได้มีอะไรบ้าง?
(การอธิษฐานลูกโซ่ การประชุมอธิษฐาน กลุ่มอธิษฐาน เดินอธิษฐาน การอธิษฐานอดอาหาร การอธิษฐานมือเข้า จัดให้มีห้องอธิษฐาน ฯลฯ (หากคริสตจักรของคุณไม่ได้เริ่มต้นในการอธิษฐานเหล่านี้ คุณอาจต้องอธิบายให้เด็ก ๆ ฟัง บางทีเด็ก ๆ อาจอยากเริ่มการอธิษฐานเหล่านี้เอง)
2. คุณคิดว่าการอธิษฐานช่วยให้คริสตจักรเติบโตได้อย่างไร?
(เน้นในแผนการของพระเจ้า ทำให้ผู้คนสามารถแสวงหาและรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า เน้นในเรื่องการเติบโตฝ่ายวิญญาณ ฯลฯ)
3. คุณสามารถมีส่วนในงานพันธกิจการอธิษฐานได้อย่างไรบ้าง?

บอกเด็ก ๆ ว่า แม้ว่าเราจะยังเป็นเด็ก

แต่เราก็สามารถเติบโตในฝ่ายวิญญาณและมีอิทธิพลต่อบางคนได้
คริสตจักรนาซารีน คาซา เดอ

โอราซีโอนได้แสดงให้เห็นถึงความจริงเดียวกันนี้
คริสตจักรนี้เริ่มต้นด้วยสมาชิกเพียงไม่กี่คน

และได้เติบโตเป็นคริสตจักรที่มีสมาชิกกว่า 8,000 คน ให้ลองคิดสิ่งต่อไปนี้:
หากคริสเตียนทุกคนนำคนมาเชื่อหนึ่งคนในแต่ละปีและสร้างคนนั้นให้เป็นสาว
กในแบบเดียวกัน ก็จะใช้เวลา 35 ปีในการนำคนทั้งโลกมาเชื่อพระเจ้า!
นั่นเป็นการทวิคูณ! ให้เราตามรอยแบบอย่างของคริสตจักรคาซา เดอ
โอราซีโอนและออกไปนำคนในโลกมาถึงพระคริสต์

ช่วงอธิษฐาน

แบ่งปันหัวข้ออธิษฐานต่อไปนี้ จากนั้นให้เด็ก ๆ
ใช้หนึ่งในท่าทีของการอธิษฐาน (คุกเข่า ยืน นั่ง) และอธิษฐานหนึ่งประโยค

- อธิษฐานเพื่อศิษยาภิบาลและคนงานในคริสตจักร
- อธิษฐานเพื่อคนที่กำลังได้รับการฝึกให้ขึ้นมาเป็นศิษยาภิบาล
- อธิษฐานเพื่อคนที่ต้องการได้ฟังเรื่องของพระเยซูพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
- อธิษฐานเพื่อผู้เจ็บป่วยและต้องการการรักษา
- อธิษฐานเพื่อคริสตจักรในโคลัมเบียให้เติบโตขึ้น
- อธิษฐานขอให้พระเจ้าเรียกผู้คนในโคลัมเบียลุกขึ้นรับใช้พระเจ้าในฐานะมิชชันนารีในที่ต่าง ๆ ทั่วโลกในการประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์

บทที่ 7 : เปรู

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยเด็ก ๆ ให้เรียนรู้ว่าชาวประเสริฐได้ไปสู่ผู้คนในโลกที่เข้าถึงได้ยาก โดยใช้ความรักของพระเยซูได้อย่างไร

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- เปรูเป็นที่อยู่ของอาณาจักรอินคาโบราณ
- มาชู ปิซุ (Machu Picchu) เป็นซากปรักหักพังโบราณของอินคาอยู่ในเทือกเขาแอนดีส ซึ่งเป็นที่ตั้งจุดของนักท่องเที่ยวที่มาที่เปรู
- แม่น้ำอะเมซอนเริ่มต้นจากประเทศเปรู
- พันธกิจของนาซารีนทำงานกับชนพื้นเมืองอินเดียดงเผ่าอากัวรนาที่อยู่บริเวณแม่น้ำมารูโยน ซึ่งเป็นหนึ่งในต้นน้ำของแม่น้ำอะเมซอน
- อิกิโตส เป็นเมืองที่อยู่ในป่าอะเมซอน และเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในโลกที่สามารถเข้าถึงได้โดยทางเครื่องบินและเรือเท่านั้น
- มิงานเฉลิมฉลองมากกว่า 3,000 ครั้งเกิดขึ้นในเปรูแต่ละปี ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับศาสนา

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

ใช้พื้นที่ส่วนหนึ่งในห้องทำเป็นป่า ใช้ศิลปะวัตถุ และ/หรือต้นไม้จริงเพื่อทำเป็นป่าทึบ วางตุ๊กตาสัตว์yardนุ่นเช่น ลิง นก สัตว์เลี้ยงคลาน ฯลฯ ใบบนต้นไม้และพืชต่าง ๆ ให้เด็ก ๆ นั่งลงบนพื้นที่นี้เมื่อคุณเล่าเรื่องเกี่ยวกับ เกรก การ์แมน เมื่อเด็กเข้ามาในห้อง เปิดเพลงเบา ๆ หรือเสียงสัตว์ในป่า ทำห้องให้มีดงเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศป่า

พระเจ้าเรียกบางคนให้เป็นพยานฝ่ายพระองค์ในพื้นที่ที่ห่างไกลทุกแห่งบนโลก เช่นในป่าของเปรูที่ซึ่งแลร์และแอดดี การ์แมนได้รับใช้เป็นเวลามากกว่า

40 ปี พวกเขาดูแลครอบครัวในป่าซึ่งเป็นพื้นที่ห่างไกล พวกเขาเจอกับความยากลำบากและการข่มเหง แต่ครอบครัวการ์แมนก็อดทน และพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อในพระสัญญาที่ให้พวกเขาไปและอยู่ด้วยกับเขา อาณาจักรของพระองค์ได้สร้างขึ้นในป่าของประเทศเปรู

ก่อนเริ่มชั้นเรียน เขียนข้อมูลเบื้องต้นหกข้อไว้บนกระดาษขอละแผ่น บอกเด็ก ๆ ว่า **วันนี้เราจะเรียนรู้จักประเทศเปรู ประเทศในอเมริกาใต้** ซี่ดำแห่งประเทศเปรูบนแผนที่ จากนั้นจึงหยิบข้อมูลเบื้องต้นขึ้นมาครึ่งละหนึ่งข้อ และขออาสาสมัครอ่านออกเสียง (เตรียมช่วยเด็กในการออกเสียง)

บอกเด็ก ๆ ว่า **หนึ่งในวิธีที่ผู้คนเดินทางเข้าไปในป่าของเปรูคือทางแม่น้ำ** พวกเขาใช้แม่น้ำเป็นเหมือนถนน ในเปรู ผู้คนมากมายเดินทางโดยใช้เรือแคนู พวกเขาใช้พายเพื่อให้เรือเคลื่อนที่ในน้ำ ในวันนี้ เราจะมีการแข่งขันกันในแม่น้ำมาร์อุโยนซึ่งเป็นแม่น้ำสายสำคัญในเปรู มันเป็นหนึ่งในแม่น้ำที่ใหญ่ซึ่งไหลลงสู่ม่าน้ำอเมซอน บอกตำแหน่งแม่น้ำนี้บนแผนที่

แบ่งเด็ก ๆ ออกเป็นสองทีมและให้ไม้พายกับคนแรกของแถว บอกเด็ก ๆ ว่า เราจะมาดูกันว่าเด็ก ๆ จำข้อมูลเบื้องต้นได้มากแค่ไหนกัน ให้มีรายการของข้อมูลเบื้องต้นจากบทเรียนก่อนหน้านี้ด้วย ถ้าเด็ก ๆ ตอบได้ถูกต้อง ก็จะสามารถส่งไม้พายให้คนที่อยู่ถัดไปในทีมได้ แต่ถ้าตอบไม่ถูกไม้พายก็จะอยู่ที่เดิมและพยายามอีกครั้งเมื่อถึงรอบของตน ทีมที่ส่งไม้พายไปได้ไกลที่สุดจะเป็นผู้ชนะ ให้รางวัลกับแต่ละทีม

บอกเด็ก ๆ ว่า **เรื่องราวในวันนี้เป็นเรื่องของเกรก ลูกของมิชชันนารีที่เติบโตขึ้นในป่าของเปรูพร้อมกับพ่อแม่ของเขา**

เรื่องราวพันธกิจ : ชีวิตในป่าของลูกมิชชันนารี

โดย เวส อีบาย

“เกรก นี่ไล่เดือนตัวอ้วนน่าหม่า” รัสตี้บอก

“นี่อาจทำให้จับปลาตุ๊กตัวใหญ่ได้”

“นี่ไล่เดือนเป็นโขยงเลย” เกรกบอก

ในขณะที่เขาขุดดินโคลนด้วยมีดมุเซเต (มีดขนาดใหญ่คล้ายดาบ)

“เราจะจับปลาได้เยอะแน่วันนี้”

“ฉันคิดว่าเรามีไส้เดือนพอแล้ว” รัสตี้บอก “ให้เราไปที่แม่น้ำกัน”

“เกรกและพี่ชายชื่นชอบการขุดหาไส้เดือนเพื่อทำเป็นเหยื่อตกปลา จากการเป็นลูกมิชชันนารีในป่าของเปรู ทำให้พวกเขาชอบชีวิตที่ไร้กังวล”

พี่น้องมุ่งหน้าไปยังต้นไม้ริมฝั่งแม่น้ำมารูโนโยน “นี่เป็นจุดที่ยอดเยี่ยม” เกรกบอก “ดูสิว่าเราจะจับอะไรได้บ้าง”

พวกเขามัดสายเบ็ดกับกิ่งไม้และโยนตะขอที่มีไส้เดือนลงไปแม่น้ำ

“ตอนนี้เราไปว่ายนน้ำได้ ใครไปถึงคนสุดท้ายเป็นลิง”

เกรกบอกในขณะที่เขากระโจนลงไปก่อน

เมื่อพวกเขาออกไปที่สายเบ็ด ถ้าสายเบ็ดยังหย่อนอยู่

พวกเขารู้ว่าพวกเขายังไม่ได้ปลา

แต่ถ้าสายเบ็ดตึงนั่นหมายความว่าปลาติดเบ็ด

พวกเขาจะหยุดว่ายนน้ำเพื่อไปเอาปลาออกจากเบ็ดแล้วจึงใส่เหยื่อใหม่อีก จากนั้นพวกเขาก็จะพุ่งลงแม่น้ำ

หลังจากผ่านไปหนึ่งชั่วโมง เกรกบอกว่า “ผมหิวแล้ว เราไปหาจับลูกอี๊ดกันเถอะ”

เกรกและรัสตี้เจอแอ่งน้ำเล็ก ๆ ที่มีลูกอี๊ดอยู่เต็มไปหมด ทั้งสองตักลูกอี๊ดขึ้นมาด้วยมือแล้วห่อด้วยใบไม้

จากนั้นก็ก่อกองไฟและย่างลูกอี๊ดกิน

“นี่อร่อยมาก!” รัสตี้เสริม “เราไปจับมาเพิ่มกันอีกดีกว่า”

เด็กชายทั้งสองจึงไปหาลูกอี๊ดเพิ่มอีก

วันนี้เกรกจะมาบอกกับเด็ก ๆ ว่า “นั่นเป็นชีวิตในวัยเด็กของผม”

เกรกอายุสี่ปีเมื่อพ่อแม่ของเขา คือ แลร์รี่และแอดดี

การแมนย้ายไปที่เปรูในฐานะมิชชันนารี ดร.แลร์รี่

การแมนรู้สึกได้ว่าพระเจ้าทรงเรียกท่านให้เป็นมิชชันนารีกับผู้คนในป่าของเปรู เขาย้ายไปที่นั่นพร้อมด้วยภรรยาและลูก ๆ ทั้งสามคนคือ รัสตี้ เกรก และแคนดี้

และแคนดี้

“ทิม น้องชายคนเล็กของเราเกิดที่เปรู” เกรกบอก

“ผมเติบโตมาในครอบครัวคริสเตียนที่มีความรักและห่วงใย

เมื่อถึงเวลาไปโรงเรียน! ผมเข้าเรียนที่โรงเรียนประจำ

ผมรู้เสมอว่าพระเจ้าอยากให้เป็นบุตรของพระองค์

ผมขอให้พระองค์เข้ามาในชีวิตของผมมากกว่าหนึ่งครั้ง”

วันคริสต์มาสปีหนึ่งเมื่อเกรกกลับมาจากโรงเรียน
เขารู้ว่าเขาไม่ได้ดำเนินชีวิตเป็นที่พอพระทัย
“ในบ้านของเราใจกลางป่าอเมซอนใกล้แม่น้ำมาร์อุโนโยน” เกรกบอก
“ผมคุกเข่าข้างโซฟาและขอพระเยซูยกโทษบาปผิดและเข้ามาในชีวิต
นี่เป็นหนึ่งในวันหยุดคริสต์มาสที่ยอดเยี่ยมที่สุดของผม”

ปัจจุบันเกรกรับใช้ในคริสตจักรนาซารีน เขาดูแลคริสตจักรในแคลิฟอร์เนีย
เขายังคงรักในงานมิชชันและเดินทางไปเปรูเพื่อเยี่ยมเยียนพี่น้อง
อีกทั้งเขายังได้นำทีมประกาศและการก่อสร้าง เข้าไปในป่าด้วย

ศจ.เกรก การ์แมนและภรรยา เลสลีย์มีลูกสาวสองคน คือ อูบริและสเปนเซอร์
ครอบครัวเขารักประเทศเปรู เช่นเดียวกับตัวเขา
และพวกเขาก็ไปเยี่ยมเปรูหลายครั้ง

ในปีหนึ่ง เกรกและลูกสาวทั้งสองได้ปั่นจักรยานเป็นระยะทางไกลในเปรู
“เราเริ่มปั่นจากเมืองซิเคเลียโย ทางตอนเหนือของเปรูใกล้มหาสมุทรแปซิฟิก”
เกรกบอก “เราปั่นขึ้นและข้ามเทือกเขาแอนดีสและลงเข้าไปในป่า

เราหยุดที่นิว โฮริซอน
ซึ่งเป็นศูนย์งานมิชชันของนาซารีนซึ่งพ่อแม่ได้อยู่ที่นี่เป็นเวลานานหลายปี

เป็นการเดินทางเป็นระยะทาง 300 ไมล์ และใช้เวลา 5 วัน
วัตถุประสงค์ของการปั่นจักรยานก็เพื่อหาทุนให้แก่โรงเรียนพระคัมภีร์สองแห่ง
ในเปรู หนึ่งในนั้นตั้งอยู่ในป่า”

“งานพันธกิจมิชชันเป็นของคนทุกคน” ศจ.การ์แมนกล่าว
“ฤดูร้อนแทบทุกปี

ลูกสาวของเราจะมีส่วนในโครงการงานมิชชันบางอย่างเสมอ
ผมจะไม่หยุดสนับสนุนงานมิชชัน เพราะมันเป็นสิ่งที่ผมปรารถนาในหัวใจ”

สู่การอภิปราย

บอกเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ รู้หรือไม่ว่าทำไมลูก ๆ ของ ศจ.เกรก การ์แมน คือ
อูบริและสเปนเซอร์ถึงชอบไปประเทศเปรู? เด็ก ๆ
อยากเป็นลูกมิชชันนารีที่อยู่ในป่าของเปรูหรือไม่? เพราะอะไร?

หลังจากที่เด็ก ๆ ตอบคำถาม บอกเด็ก ๆ ว่า
มิชชันนารีต้องเรียนรู้ในการยอมรับวัฒนธรรมของผู้คนที่ตนไปรับใช้
ครอบครัวการ์แมนยอมรับวัฒนธรรมของเปรู
สิ่งนี้ทำให้เป็นไปได้สำหรับพวกเขาในการเป็นพยานต่อผู้คนถึงเรื่องพระเยซู
คริสต์และนำคนมากมายมาต้อนรับพระเยซูพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ใช้แผนกิจกรรมที่ 7 เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ข้อพระคัมภีร์ “และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเรา ในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8) ก่อนเริ่มเรียน ให้เขียนข้อพระคัมภีร์ไว้บนกระดาษขนาดใหญ่หรือกระดาษแข็ง

บอกเด็ก ๆ ว่า หนึ่งในสถานที่ในเปรูที่ผู้คนนิยมไปคือ มาชูปิซุ สถานที่นี้เป็นหนึ่งในบ้านของชนพื้นเมืองอินเดียนแดงเผ่าอินคาที่อยู่ในเปรูเมื่อหลายร้อยปีที่ผ่านมา มาชูปิซุสร้างติดเทือกเขา ผู้คนปลูกพืชแบบขั้นบันไดนี้ทำให้ยากต่อคนภายนอกหรือศัตรูที่จะเข้าถึงพวกเขา

ถือข้อพระคัมภีร์ขึ้นและบอกว่า พระคัมภีร์นี้เป็นถ้อยคำของพระเยซู อ่านข้อพระคัมภีร์ออกเสียง พูดคุยถึงความหมายของเยรูซาเล็ม ยูเดีย สะมาเรีย และที่สุดปลายแผ่นดินโลก ให้เด็ก ๆ

อ่านพระคัมภีร์ออกเสียงพร้อมกันสองครั้ง

จากนั้นขออาสาสมัครหนึ่งหรือมากกว่านั้นให้ท่องข้อพระธรรม

แจกแผนกิจกรรมที่ 7 และอธิบายคำสั่งให้เด็ก ๆ ก่อนเริ่มทำ หนุนใจให้เด็กนำข้อพระธรรมนี้กลับบ้านและท่องจำ

ช่วงอธิษฐาน

บอกเด็ก ๆ ว่า ผู้คนที่อาศัยอยู่ในป่าของเปรูอยู่ห่างไกลจากเมืองมาก ป่อยครั้งพวกเขาอาศัยอยู่กันเอง ชนพื้นเมืองอินเดียนแดงเผ่าอินคาสร้าง มาชูปิซุ อยู่บนเทือกเขาเพื่อไม่ให้มีใครเข้าถึงพวกเขาได้ แต่ไม่มีที่ไหนที่พระเจ้าไปไม่ได้

พระเจ้าได้ยื่นคำอธิษฐานของผู้คนไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหนในโลก

ถามเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ

มีหัวข้ออะไรที่อยากอธิษฐานเพื่อสำหรับผู้คนในป่าของเปรู? ให้แนวทางเด็ก ๆ ในการอธิษฐานเพื่อ :

• ผู้คนที่ต้อนรับพระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอด

- ความปลอดภัยของมิชชันนารีที่เดินเข้าไปในป่า
- ทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness)

ในการช่วยสร้างคริสตจักรในป่าของเปรู

นำเด็กในช่วงการอธิษฐาน

หนุนใจให้เด็กบางคนกล่าวคำอธิษฐานหนึ่งประโยค ให้เด็ก ๆ

เขียนหัวข้อคำอธิษฐานของพวกเขาและติดไว้ที่ว้าวคำอธิษฐาน

บทที่ 8: เอกวาดอร์

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ
ได้ค้นพบว่าพระเจ้าทรงทำงานผ่านการอธิษฐานในการปกป้องและช่วยเหลือมิชชันนารีในสถานการณ์ที่อันตรายได้อย่างไร

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- เอกวาดอร์เป็นคำในภาษาสเปนหมายความว่า เส้นศูนย์สูตร
- เกาะกาลาปาโกส ตั้งอยู่นอกอ่าวเอกวาดอร์ ซึ่งเป็นที่อาศัยของสัตว์ที่มีลักษณะเฉพาะตัวมากที่สุดในโลก
- เพนกวินที่อาศัยอยู่นอกอ่าวเอกวาดอร์เป็นเพนกวินเพียงกลุ่มเดียวที่พบได้ทางเหนือเส้นศูนย์สูตร
- หนึ่งในสัตว์บนเกาะกาลาปาโกสที่เป็นที่รู้จักมากที่สุด คือ เต่ายักษ์กาลาปาโกส ซึ่งเป็นชื่อของเกาะ
- ตัวลามาเป็นสายพันธุ์เดียวกับอูฐ ซึ่งถูกเลี้ยงไปเอกวาดอร์เพื่อใช้เป็นพาหนะ และไว้เพื่อเฝ้าฝูงสัตว์
- เอกวาดอร์ได้รับการขนานนามว่า “ตรงกลางของโลก” เพราะว่ามีเส้นศูนย์สูตรพาดผ่าน

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

ปูโต๊ะด้วยผ้าห่มหลากสีของชนเผ่าอินเดียนแดง จัดวางรูปภาพที่เป็นสัญลักษณ์ของเอกวาดอร์ เช่น ภูเขาไฟ ภาพเทือกเขา, ภาพพฤษชาติและสัตว์ท้องถิ่น รวมถึงหาดทรายที่สวยงาม

ติดหัวข้อไว้บนบอร์ดว่า – **การสำรวจเอกวาดอร์**
ติดแผนที่เอกวาดอร์ไว้บนพื้นสีเหลือง สีน้ำเงินเข้ม และสีแดง(สีธงชาติเอกวาดอร์) เตรียม “หีบสมบัติ”
เพื่อใช้เป็นหนึ่งในกิจกรรมบทเรียน (ใช้กล่องเครื่องประดับ
กล่องรองเท้าที่ตักแต่งแล้ว หรือกล่องของขวัญ)

ติดป้ายไว้ที่มุมหนึ่งของห้องเขียนว่า “มุมมองพื้นฐาน” เตรียมโต๊ะและเก้าอี้บนโต๊ะนั้นให้วางตะกร้าค่าอภิธานสำหรับเด็ก ๆ ได้เลือกเมื่อเข้ามาอภิธาน วางกระดาษและดินสอไว้บนโต๊ะเพื่อที่เด็ก ๆ จะสามารถเพิ่มค่าอภิธานของพวกเขาลงในตะกร้าด้วย

ก่อนเริ่มชั้นเรียน

เขียนข้อมูลเบื้องต้นทั้งหกข้อไว้บนกระดาษยาวขอละหนึ่งแผ่นและเอาแต่ละข้อใส่ไว้ในซองจดหมายที่เขียนด้านนอกว่า “สำรวจเอกวาดอร์”

เขียนหมายเลขของซอง 1-6 แล้วติดซองจดหมายไว้บนกระดาษเขียนตัวเลขไว้บนกระดาษเล็ก ๆ เพื่อทำเป็นสลากแล้วใส่ลงในหีบสมบัติ

ถามเด็ก ๆ ว่า คำว่า “สำรวจ” หมายความว่าอย่างไร?

(การค้นหาข้อมูลที่ไม่เคยรู้มาก่อน หรือการเดินทางไปเพื่อค้นหาสิ่งใหม่)

บอกเด็ก ๆ ว่า วันนี้เราจะมาสำรวจประเทศเอกวาดอร์กัน

เราจะได้เรียนรู้สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับประเทศนี้

ให้เรามาดูประเทศเอกวาดอร์บนแผนที่โลก

ให้สังเกตว่าประเทศเอกวาดอร์อยู่ในทวีปอเมริกาใต้และมีชายแดนติดกับประเทศโคลัมเบียและเปรู แต่กัติดกับมหาสมุทรแปซิฟิกด้วย ชี้ไปที่เมืองกีโต เมืองหลวงของประเทศ

บอกเด็ก ๆ ว่า ประเทศเอกวาดอร์ได้รับการตั้งชื่อตามเส้นสมมติที่พาดผ่าน

มีใครรู้บ้างว่าเส้นสมมตินี้เรียกว่าอะไร? (เส้นศูนย์สูตร

พาดผ่านตรงกลางของโลก แบ่งเป็นซีกโลกเหนือกับซีกโลกใต้)

มีอนุสาวรีย์ตั้งอยู่บนเส้นศูนย์สูตรในประเทศเอกวาดอร์

สถานที่นี้เป็นที่ตั้งดูดของนักท่องเที่ยวน

ถ้าเรายืนอยู่ที่เส้นศูนย์สูตรในเวลาเที่ยงจะไม่เห็นเงาของเราเลย

ตอนนี้ ให้เราค้นหาข้อมูลบางอย่างเกี่ยวกับเอกวาดอร์กัน

ขออาสาสมัครหกคนมาจับสลากจากหีบสมบัติทีละคน

ให้แต่ละคนอ่านข้อมูลเบื้องต้นในซองจดหมายตามหมายเลขที่จับได้

บอกเด็กว่าการสำรวจประเทศเอกวาดอร์ของเราเพิ่งเริ่มต้น

มิชชันนารีทุกคนเป็นวีรบุรุษ

พวกเขาเดินทางไปยังดินแดนที่ไม่รู้จักและสถานที่ที่อันตรายเพื่อทำตามภารกิจเรียกของพระเจ้า วีรบุรุษของเราในบทเรียนนี้คือ ดอน ค็อกซ์

ซึ่งถูกลักพาตัวในขณะที่รับใช้อยู่ในเอกวาดอร์

เรื่องราวของเขาเป็นหนึ่งในการอดทนรอคอยและความหวังและความสัตย์ซื่อของพระเจ้า

ผู้เชื่อทั่วโลกได้แบ่งปันภาระใจเกี่ยวกับการถูกลักพาตัวของดอนและยกเสียงเป็ นเสียงเดียวในการอธิษฐาน เมื่อเกิดความเป็นหนึ่งเดียวกัน คริสตจักรก็มาถึงจุดที่ดีที่สุดและแต่ละคนเข้มแข็งในความเชื่อมั่น ซึ่งเป็นเพราะประสบการณ์การสร้างความเชื่อนี้เองที่ทำให้เรื่องราวของดอนคว รได้รับการบอกเล่า

บอกเด็ก ๆ ว่า นี่เป็นเรื่องจริงของ ดอน ค็อกซ์ วีรบุรุษมิชชันนารี

ดอนถูกลักพาตัวขณะที่รับใช้อยู่ในเมืองกีโต ประเทศเอกวาดอร์ ในปี 1995 เรื่องราวของดอนเป็นเรื่องราวของการอดทนรอคอย ความหวัง และการหนุนใจ

เรื่องราวพันธกิจ : สิ่งที่น่ากลัวบนภูเขา

โดย เบฟ เบอร์เบ

มิชชันนารี ดอน ค็อกซ์ ตื่นมาร้องด้วยความตกใจ! มีบางอย่างผิดปกติ เขาหนาวและหิว และยังมีเสียงยุงบินรอบหัวของเขา เขาเรียกความทรงจำกลับมาทันใจ เมื่อวานนี้เองที่เขาเข้าไปในเมืองเพื่อไปพบคนที่สนใจจะซื้อรถยนต์ของเขา ชายสองคนและหญิงหนึ่งคนพบกับเขาและถามขอลองขับก่อนตัดสินใจซื้อ ดอนตกลงให้ลอง แต่เมื่อพวกเขาขับรถออกไปนอกเมือง ดอนรู้ว่าเขาทำสิ่งที่ผิดพลาดไปแล้ว พวกเขาจับชายอีกสองคนข้างทาง และกลายเป็นห้าคนต่อเขาคนเดียว

ตอนนี้ดอนอยู่ในป่าฝนที่บัสก์หนึ่งในเทือกเขาแอนดีสของเอกวาดอร์ เขาอยู่ห่างไกลจากบ้านของเขาในกีโต ภรรยาของเขา เซอร์ลี และลูกชายทั้งสี่ เขาจำได้ว่าเดินทางมาเป็นระยะไกลจนมาถึงที่นั่น เดินกระโพลกกระเปลกขึ้นลงภูเขาและผ่านพุ่มไม้หนา เขาได้แผลฟกช้ำ ชีตช่วน และหนาวมาก

ชายสองคนในกลุ่มโจรลักพาตัวเขาคอยเฝ้าเขาอยู่ในตอนนี้ จากสิ่งที่เขาจะบอกได้ เขาอยู่บนไม้กระดานเก่าผุพังโดยมีโจรลักพาตัวเขานอนอยู่ข้างใต้ เขาดึงผ้าห่มขึ้นคลุมหัวเพื่อกันยุงที่กำลังหิว โจรลักพาตัวเขาบอกว่าเขาจะได้รับการปล่อยตัวหลังจากที่ครอบครัวเขาจ่ายเงินค่าไถ่ห้าแสนดอลลาร์ เขารู้ว่าภรรยาเขาไม่มีเงินมากขนาดนั้น หรือแม้แต่คริสตจักรนาซารีนีในการจ่ายค่าไถ่ เขาสงสัยว่าจะเกิดอะไรขึ้น

หลายวันผ่านไป ดอนหวังว่าเขาจะได้รับการช่วยเหลือ แต่ต้นไม้สูงได้บังที่หลบภัยนี้ไว้ ในช่วงสัปดาห์แรก ตอนใช้อาวุธเพียงสองชิ้นที่เขามี คือ อธิษฐานและพระคัมภีร์ฉบับกระเป่า ทุกเช้า เขาจะอธิษฐานเสียงดังที่สุดเท่าที่จะดังได้ ในช่วงกลางวัน เขาอ่านพระคัมภีร์ออกเสียงดังเพื่อที่โจรลักพาตัวจะได้ยิน พระวณะของพระเจ้าได้เข้าไปในหูและความคิดของพวกเขา เมื่อกลางวันสิ้นสุดและกลางคืนอันหนาวเหน็บมาเยือน ตอนขดตัวใต้ผ้าห่มและอธิษฐานด้วยคำอธิษฐานที่เขาเคยเรียนเมื่อเป็นเด็ก “ตอนนี้ข้าพระองค์จะนอนลง ขอพระองค์ทรงโปรดรักษาวิญญาณจิตของข้าพระองค์ หากข้าพระองค์ต้องตาย...” เขาทำดีที่สุดแล้ว จิตใจของเขามีสันติสุข

มีอาวุธอีกชิ้นที่ใช้เพื่อช่วยดอน – คำอธิษฐานของพี่น้องนาซารีนนับล้านคนทั่วโลก เมื่อพวกเขาอธิษฐาน พระเจ้าปกป้องดอนจากความเจ็บป่วย – แม้ว่าเขาจะหนาวเหน็บจากอากาศบนเทือกเขา หิว กระจาย และเผชิญกับความทรमानและอาจเสียชีวิตได้ พระเจ้ายังได้ช่วยเซอรึลและลูกชายของเขาในยามยากลำบากนี้อีกด้วย และพระเจ้าได้ช่วยเจ้าหน้าที่ในการหาเบาะแส นักเจรจาที่พูดคุยกับโจรลักพาตัว และตำรวจที่แกะรอยโทรศัพท์ที่นำไปหาโจรลักพาตัวได้ คำอธิษฐานของคนของพระเจ้าเป็นฤทธิ์เดชในการช่วยเหลือดอน คือกซ์! ไม่นาน เมื่อตำรวจและนักสืบรู้ว่าดอนถูกพาตัวไปที่ไหน พวกเขาก็ขึ้นรถและเดินทางไปยังที่หลบภัยในภูเขาเพื่อช่วยเหลือ เขาปีนขึ้นบนเขาที่สูงชันและเส้นทางที่อันตรายเพื่อสะกดรอยตามโจรลักพาตัว ในที่สุด พวกเขาก็มาถึงพื้นที่ที่โจรลักพาตัวดอนขังเขาไว้ ในเทือกเขานั้น ท้องฟ้ามืดเร็ว โจรลักพาตัวดอนที่เผ่าดอนนั้นได้เข้านอนแล้ว ไม่กี่นาที ตำรวจได้กระโดดคร่อมเขาและปิดปืนสั้นของเขาออกไป ในเวลาเดียวกัน ตำรวจรีบมาหาดอนตะโกนว่า “มิสเตอร์ คือกซ์ พวกเราเป็นตำรวจ คุณปลอดภัยแล้ว!”

“มีคนมาช่วยเราแล้ว!” ดอนคิด “เราไม่ต้องตายอยู่บนภูเขานี้แล้ว!” การลักพาตัวจบแล้ว มิซซันนารี ดอน คือกซ์เป็นอิสระแล้ว

เครื่องบินได้พาวิรุชดอน ค็อกซ์กลับถึงสนามบิน โอ'แฮร์รี่ในซิดนีย์เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 1995 ซึ่งเป็นวันคริสต์มาส ดอนออกจากเครื่องบินเป็นคนแรก เขาโผล่เข้ากอดภรรยาของเขา เซอร์วิลและลูกทั้งสี่คือ ฟิล, แมท, พอล, และไมค์ นำแปลกประหลาดที่หลังจากที่อยู่ในภูเขา เขายังมีเงินเหลือในกระเป๋า 400 ดอลลาร์ โจรลักพาตัวไม่เคยหาเงินนี้พบ ที่สำคัญยิ่งกว่า เขาเป็นอิสระ เขาได้รับความอบอุ่น และเขาได้กลับบ้าน! นี่เป็นคริสต์มาสที่ดีที่สุดในชีวิตของเขา!

สู่การอภิปราย

หลังจากอ่านเรื่องของดอน ค็อกซ์แล้ว ให้ถามคำถามต่อไปนี้ :

1. ช่วงที่ดอน ค็อกซ์ถูกพาตัวไปโดยโจรลักพาตัว เด็ก ๆ
ว่าเขาจะคิดว่าพระเจ้าทรงลืมเขาแล้วหรือเปล่า?
2. สองสิ่งที่คุณทำเพื่อแสดงว่าคุณไว้วางใจในพระเจ้าคืออะไร?
(การอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์)
3. การอธิษฐานแทนผู้อื่นคืออะไร? (การอธิษฐานในนามของผู้อื่น
หรือเพื่อบุคคลอื่น)
4. เมื่อเด็ก ๆ มีปัญหา
ถ้าเรารู้ว่ามีคนอธิษฐานเพื่อเราจะเป็นการช่วยเราหรือไม่?
5. เด็ก ๆ รู้จักคนที่ต้องการความช่วยเหลือในตอนนั้นหรือไม่?
เราอธิษฐานเพื่อเขาได้หรือไม่?
จะเป็นการดีอย่างไรถ้าเราบอกคนนั้นว่าเรากำลังอธิษฐานเพื่อเขา?
(จะเป็นการหนุนใจเขาที่เขาได้รู้ว่าคุณมีส่วนในการอธิษฐานเพื่อ
เพื่อช่วยให้เขาได้เข้มแข็งขึ้นในความเชื่อ)

ใช้เวลาในการอธิษฐานเพื่อผู้อื่น บอกเด็ก ๆ
ว่าเขาไม่จำเป็นต้องใช้ชื่อเจาะจงก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม ย้ำเตือนเด็ก ๆ
ให้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับการตอบคำอธิษฐานและการตอบคำอธิษฐานของดอน
น ค็อกซ์ หนุนใจให้เด็ก ๆ อธิษฐานเพื่อผู้อื่นทุกวันเป็นประจำ

บอกเด็ก ๆ ว่า พวกเขาแต่ละคนจะได้ทำหนังสือเล่มเล็ก ๆ

ที่มีเรื่องราวของดอน ค็อกซ์ แจกแผ่นกิจกรรม 8 ให้เด็ก ๆ ตัดหนังสือออกมา
แสดงตัวอย่างในการพับหนังสือออกเป็นสามพับโดยเริ่มจากซ้ายมือเมื่อทำให้
เป็นหกหน้า หน้าแรก (หน้าปก) ให้เด็ก ๆ เขียนหัวเรื่องว่า สิ่งที่น่ากลัวบนภูเขา

ในหน้า 5 และ 6 ให้เขียนเลขหน้าและเขียนคำว่า: การช่วยเหลือ การกลับบ้าน
จากนั้นให้เด็ก ๆ ระบายสี ตัดออกจากกัน และติดกาวให้ถูกลำดับหน้า

ต่อไปนี้เป็นลำดับของคำที่ใช้ในหนังสือเล่มเล็ก :

1. สิ่งที่น่ากลัวบนภูเขา
2. การลักพาตัว
3. ที่หลบภัยบนภูเขา
4. การอธิษฐาน
5. การช่วยเหลือ
6. การกลับบ้าน

หนูนใจเด็ก ๆ ให้นำหนังสือเล่มเล็กกลับบ้านเพื่อแบ่งปันให้คนอื่น ๆ
และเพื่อย้ำเตือนพวกเขาถึงความสำคัญของการอธิษฐาน

ช่วงอธิษฐาน

บอกเด็ก ๆ ว่า มิใช่บ่อยครั้งนักที่เราจะได้ยินเรื่องการลักพาตัวมิชชันนารี
เหมือนเรื่องของดอน ค็อกซ์
แต่เรื่องราวของวีรบุรุษมิชชันนารีนั้นมีเกิดขึ้นทุกวัน
เราจำเป็นต้องอธิษฐานต่อเนื่องเพื่อสำหรับคนที่ได้รับความทุกข์และอยู่ในสถานกา
รณยากลำบาก ในทุกปี
คริสตจักรนาซารีน ได้จัดวันอธิษฐานเพื่อสำหรับคริสเตียนที่ถูกข่มเหง
ทุกคนได้รับการหนุนใจให้เข้าร่วมในการอธิษฐาน

ให้ระลึกหัวข้อเหล่านี้เมื่อเราอธิษฐานเพื่อผู้คนในเอกวาดอร์ :
หัวข้ออธิษฐาน

- อธิษฐานเพื่อให้ทุกคนได้ยินได้ฟังข่าวประเสริฐ
- อธิษฐานให้คริสตจักรเติบโตขึ้น
- ขอให้พระเจ้าช่วยเหลือเด็กชายและเด็กหญิงในโรงเรียน ในคริสตจักร
และที่บ้านในประเทศเอกวาดอร์
- อธิษฐานเพื่อสำหรับมิชชันนารีที่รับใช้ในเอกวาดอร์
- ขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระพรที่เราได้รับ

ขอให้เด็ก ๆ เขียนหัวข้ออธิษฐานลงไปและติดกาวไว้บนหน้าคำอธิษฐาน

บทที่ 9: บราซิล

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็ก ๆ ตระหนักถึงวิธีการที่สร้างสรรค์ในการประกาศข่าวประเสริฐ

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- บราซิลเป็นประเทศที่มีขนาดใหญ่ที่สุดเป็นอันดับห้าของโลก มีเนื้อที่กว่าครึ่งในทวีปอเมริกาใต้
- บราซิลมีสถิติเป็นแชมป์ฟุตบอลโลกมากกว่าประเทศใด ๆ
- ในป่าดิบชื้นอเมซอน ผู้คนนอนบนเปล
- บราซิลมีป่าดิบชื้นที่ใหญ่ที่สุดในโลก
- ผู้คนที่อาศัยอยู่บริเวณป่าดิบชื้นอเมซอนได้รับการเรียกชื่อว่าเป็นชาวอเมซอน
- เด็กชาวอเมซอนชอบเล่นในป่าดิบชื้นซึ่งมีปลาโลมาสีน้ำเงิน ปลาปิรันยา และงูอนาคอนด้าที่ทำอันตรายถึงตายได้

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

สร้างบรรยากาศแบบป่าดิบชื้นด้วยใบพืชจริงหรือของเลียนแบบก็ได้ เมื่อเด็ก ๆ เข้ามาในห้องเรียน เปิดแผ่นซีดีที่เป็นเสียงสัตว์ในป่า หรือเสียงน้ำไหลหลากหรือน้ำตก บนกระดานแผ่นใหญ่ ใช้ฟองน้ำชุบสีเหลือง สีเขียว และสีฟ้าเพื่อทำลวดลายที่หลากหลาย หลังจากถ่ายภาพแห้ง ให้ตัดใบไม้เพื่อทำเป็นขอบของบอร์ด ติดพื้นบอร์ดด้วยกระดาษสีเขียว และเขียนว่า “ป่าดิบชื้นอเมซอน” จัดแสดงภาพสัตว์ นก ปลา แมลงต่าง ๆ และดอกไม้ซึ่งพบได้ในป่าดิบชื้น (ใช้ Google ค้นหาคำว่า “Amazon rain forest animals” หรือค้นหาจากหนังสือในห้องสมุด) หากเป็นไปได้ให้จัดวางเปลญวนไว้ด้วย ติดกระดาษสีน้ำเงินบนพื้นเพื่อทำเป็นแม่น้ำอเมซอน ให้เด็ก ๆ นั่งริม “ฝั่งแม่น้ำ” เมื่อพวกเขาเข้ามาเรียน

จาก 62 เมืองที่แม่น้ำอเมซอนไหลผ่าน มี 10 เมืองที่มีถนนเข้าถึง แต่อีก 52 เมืองมีเพียงทางน้ำเท่านั้น มีชุมชนกว่า 20,000 ชุมชนที่ชาวประเสริฐยังเข้าไม่ถึง ศจ.มานูเอล ลิมา

มิชชันนารีจากประเทศบราซิล เป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรในเซา เปาโลกว่า 24 ปีและภายหลังได้รับการทรงเรียกให้ไปประกาศและตั้งคริสตจักรใหม่ในอเมซอน ในที่สุด ก็มีเงินพอที่จะซื้อเรือ

โดยครึ่งหนึ่งของเงินนั้นมาจากคริสตจักรในบราซิล เรือมีชื่อว่า Jesus the Hope (พระเยซูผู้เป็นความหวัง)

ได้พาทีมฉายภาพยนตร์พระเยซูและทีมแพทย์และสถานีวิทย์ซึ่งได้กระจายข่าวประเสริฐออกไปยังผู้คนนับพัน

ก่อนเริ่มเรียน

ตัดแผ่นป้ายเป็นรูปเรือหกลำและเขียนข้อมูลเบื้องต้นลงไปในแต่ละลำ

บอกเด็ก ๆ ว่า บนแผนที่เราจะเห็นได้ว่าบราซิลมีขนาดใหญ่มากแค่ไหน มั่นกินเนื้อที่เกือบครึ่งหนึ่งของทวีปอเมริกาใต้

บราซิลมีพื้นที่ป่าดิบชื้นที่กว้างใหญ่ที่สุดในโลก

ผู้คนที่อาศัยอยู่ในป่าดิบชื้นนี้ถูกเรียกว่า ชาวอเมซอน

ให้เราลองคิดดูว่าการใช้ชีวิตอยู่ในป่าดิบชื้นอเมซอนนั้นเป็นอย่างไร

ถ้าเราเป็นชาวอเมซอน

เด็กอาจมีบ้านที่ทำด้วยไม้ผูกติดเข้าด้วยกันโดยใช้เถาวัลย์หรือสร้างด้วยไม้กระดานที่ไม่ทาสี แม่อาจทำขนมปังให้กิน

และพ่อก็อาจชอบการล่าสัตว์โดยใช้ธนู

อาหารกลางวันของเราก็อาจเป็นลิงตัวอ้วนที่ทำให้สูกบนกระดองของตัวนิ่ม

ถามเด็ก ๆ ว่า เราจะได้รับการสอนหนังสืออย่างไร บอกเด็ก ๆ ว่า

ถ้าเราเป็นเด็กอเมซอน เราก็จะเรียนหนังสือผ่านทางวิทยุ

จากนั้นเราก็จะไปเล่นในป่าดิบชื้นที่มีปลาโลมาสีชมพู ปลาปิรันยา และงูอนาคอนดา

ถามเด็ก ๆ ว่า ถ้าเราไม่สบายเราจะไปที่ไหน? บอกเด็ก ๆ ว่า

ในป่าอเมซอนอาจไม่มีหมอหรือคลินิกใกล้เคียง

หมอมิชชันนารีอาจเดินทางด้วยเรือตามแม่น้ำอเมซอนเพื่อดูแลและแบ่งปันความรักของพระเจ้า

ทบทวนข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประเทศบราซิลโดยอ่านออกเสียงข้อมูลที่ติดอยู่กับเรือ

ทำ Rain Stick

ก่อนเริ่มเรียน ตัดกระดาษวงกลมไว้สำหรับท่อที่จะให้เด็กแต่ละคน

ทำตัวอย่างของ rain stick ทดลองโดยใช้วัสดุต่าง ๆ
ใส่เข้าไปในท่อเพื่อให้ได้เสียงที่ชอบ

1. ร่างวงกลมด้านล่างของแกนกระดาษชำระ
2. วาดวงกลมให้มีขนาดใหญ่กว่าวงกลมแรก 1 นิ้ว
3. ตัดวงกลมใหญ่ออกมาทำเป็นต้นแบบ
4. นำต้นแบบมาตัดเป็นวงกลมเพื่อปิดปลายทั้งสองด้าน
5. ตัดตรงจากขอบด้านนอกของวงกลมแต่ละอันเข้ามาหนึ่งนิ้ว

โดยตัดห่างกันประมาณครึ่งนิ้ว

บอกเด็ก ๆ ว่า ในป่าดิบชื้นอเมริกาเขตร้อนนั้นมีฝนตกทุกวัน

วันนี้เราจะทำอุปกรณ์ทำเสียงฝนตก rain sticks

เป็นเครื่องย่ำเตี๊ยมเพื่อขอบคุณพระเจ้าสำหรับป่าดิบชื้นและอธิษฐานเพื่อชาวอเมริกา
เขตร้อนที่อาศัยอยู่ที่นั่น

แจกอุปกรณ์และให้เด็ก ๆ ทำอุปกรณ์เสียงฝนตก rain stick ดังนี้

1. ปิดปลายท่อด้านหนึ่งด้วยแผ่นวงกลมโดยพับส่วนลึนที่อยู่เหนือขอบและติด
ลงไปด้วยเทปกาว
2. ขยำกระดาษฟอยล์ตามยาวและใส่เข้าไปในท่อ
3. เติมวัสดุที่ทำให้เกิดเสียงลงไป หนึ่งในสี่ถึงหนึ่งในสอง (เมล็ดถั่วแห้ง ข้าว
ฝักถั่ว)
4. ปิดปลายท่ออีกด้านหนึ่ง แล้วตกแต่ง
5. พลิกกลับปลายท่อของอุปกรณ์เสียงฝนตก rain stick ซ้ำ ๆ เพื่อฟังเสียง
“ฝน”

เรื่องราวพันธกิจ : ได้รับการปลดปล่อย

โดย แครอล แอนน์ อีบาย

บอกเด็ก ๆ ว่า อาจารย์มานูเอล ลิมาเป็นมิชชันนารีจากประเทศบราซิล

เขาเดินทางไปโดยทางเรือที่ชื่อว่า Jesus the Hope เพื่อไปยังหมู่บ้านเล็ก ๆ
ตามฝั่งแม่น้ำดำในป่าอเมริกาเขตร้อน

เรื่องราวนี้จะบอกว่าอาจารย์มานูเอลได้ช่วยเหลือครอบครัวที่ต้องการความหวัง
อย่างไร

ความมืดได้ปกคลุมป่าดิบชื้นเมื่อเรือที่ชื่อ Jesus the Hope
ล่องไปตามทะเลดำ เขา เซบัสติอุคือปลายทาง
ทีมพันธกิจได้เคยมาเยี่ยมที่นี่มาก่อนกับเรือที่นำทีมมาฉายภาพยนตร์พระเยซู
ทีมแพทย์ และการกระจายเสียงเรื่องข่าวประเสริฐทางวิทยุ
เรือได้นำความหวังไปสู่พื้นที่ที่โดดเดี่ยวในอเมซอน
ชีวิตได้เปลี่ยนไปและมีคริสตจักรใหม่เกิดขึ้น

ตอนนั้นเป็นเวลาตีหนึ่งเมื่ออาจารย์มานูเอลและทีมงานได้ลงจากเรือและย้าย
ไปนั่งเรือพาย เมื่อเขาเดินทางผ่านแม่น้ำที่ปกคลุมไปด้วยหมอก

พวกเขามีเพียงแสงไฟที่บอกปลายทาง –
ไฟฉายที่ผู้คนบนฝั่งที่รอคอยพวกเขาถือไว้เพื่อนำทาง

“อาจารย์ดูสิ” หนึ่งในทีมงานกระซิบ “จระเข้!”

อ.มานูเอลเห็นตาของจระเข้บนผิวน้ำ
มันส่องประกายเหมือนบอลไฟในยามค่ำคืน
เขาหายใจและอธิษฐานเมื่อเขาและทีมพยายามเข้าฝั่ง โดยแสงของไฟฉาย
พวกเขาเดินไปตามทางเพื่อไปบ้านของ บาร์นุเบและภรรยา ซานดร้า
ซึ่งเป็นเจ้าของบ้าน

“ยินดีต้อนรับครับ อาจารย์!” บาร์นุเบร้องออกมาด้วยรอยยิ้มแห่งความยินดี
ทีมพันธกิจได้เข้าไปในบ้านเล็ก ๆ ที่มีพ่อแม่และลูก ๆ แปดคนนอนหลับอยู่
เช้าวันต่อมา อาจารย์มานูเอลตื่นขึ้นจากการที่ได้ยินเสียงต่าง ๆ ในป่า
ลิงกำลังคุยจ้อกัน และนกกำลังส่งเสียงร้อง
ซานดร้าเสริมขนมปังและนมให้แก่ทีม เธอมองไปที่ลูก ๆ และบอกว่า
“ไปที่อื่นก่อนตอนที่แขกยังกินอยู่”

เมื่อเด็ก ๆ ไปข้างนอก
ทีมงานก็นึกขึ้นได้ว่าถ้าพวกเขาไม่เหลือเศษขนมปังไว้บนจาน พวกเด็ก ๆ
ก็จะไม่มีกินเลย

อาจารย์สำรวจในตอนกลางวันขณะที่พวกเขาเดินรอบ ๆ บ้าน
เขาก็เกิดความเศร้าในใจเมื่อเขามองไปที่ไม้กระดานที่ไม่ได้ทาสี
ชั้นส่วนกระป๋องที่นำมาทำหลังคา และเฟอร์นิเจอร์ราคาถูกในบ้าน
ครอบครัวนี้มีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ไม่มีไฟฟ้า มีน้ำเพียงเล็กน้อย
และไม่มีอาหารกิน

หนึ่งในทีมได้แสดงความเห็นว่า “อาจารย์ครับ พวกเขาอาจจนมาก
แต่พวกเขากลับดูมีความสุขมาก”

อาจารย์มานูเอลตอบ “ใช่แล้ว ยกเว้น เอลซีเล และ เอลซีเมเร ลูกสาวสองคนของเขา ผมสงสัยว่าทำไมพวกเขาจึงดูเศร้าสร้อย”

คืนนั้น

ครอบครัวนี้และเพื่อนบ้านได้มารวมตัวกันที่สถานนมัสการเล็กที่อยู่ใกล้ ๆ ในระหว่างการนมัสการ ลูกสาวสองคนของพวกเขา ก็เริ่มสั่นและทำเสียงแปลก ๆ ชายหลายคนช่วยกันพาพวกเขาออกไปจากสถานนมัสการ

“อาจารย์ ช่วยลูกสาวผมด้วย” พ่อได้ร้องขอ “พวกเธอมีพฤติกรรมที่แปลก พวกเธอมักร้องไห้และดูโกรธกริ้ว ขอช่วยพวกเธอด้วย!”

อาจารย์มานูเอลได้ไปเยี่ยมบางคนในหมู่บ้านในวันถัดมา เขาถามคนในหมู่บ้านว่า “ทำไมเด็กสาวสองคนนี้ถึงมีพฤติกรรมอย่างนี้? มีอะไรทำให้พวกเขาเศร้า?”

หนึ่งในผู้นำหมู่บ้านได้กล่าวว่า “เราคิดว่าการอธิษฐานของพวกเธอเป็นเหตุ พวกเธออธิษฐานแปดชั่วโมงทุกวัน!

พวกเธอรบกววินญาณคนตายในสุสานด้านหลังคริสตจักร”

อาจารย์มานูเอลเข้าใจแล้วว่าผู้คนกลัววินญาณร้ายและอำนาจของซาตาน เขากลับไปหาทีมและบอกว่า

“เราต้องอธิษฐานอดอาหารเพื่อให้พระเจ้าสถิตในสถานที่นี้และเพื่อให้ซาตานพ่ายแพ้ไป ผมเชื่อว่าซาตานได้ใช้อำนาจของมันทรมาณหญิงสองคนนี้ ซาตานได้พยายามทำลายสิ่งที่ดีของที่นี่ แต่พระเจ้าประสงค์จะทำสิ่งที่ยอดเยี่ยมในที่นี้”

อาจารย์มานูเอลได้ไปหาหญิงทั้งสองและขออธิษฐานเพื่อ

ในตอนแรกพวกเธอก็ตื่นกลัว

แต่พวกเธอก็คุกเข่ากับเขาเมื่อเขาเทใจให้พระเจ้า

พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน

พวกเธอได้รับการปลดปล่อยและมอบชีวิตให้แก่พระเยซูคริสต์

พวกเธอเป็นไทและตอนนี้มีความเชื่อเข้มแข็งและมีความชื่นชมยินดีในหัวใจ ตอนนี้บาร์นุเบและซานดร้าก็มีลูกแปดคนที่มีความสุขและมีรอยยิ้มบนใบหน้า เรือได้นำพระเยซู ผู้เป็นความหวัง และพระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งพวกเขาเลย

สู่การอภิปราย

บอกเด็ก ๆ ว่า สำหรับผู้คนในอเมซอนแล้ว แม่น้ำคือชีวิต

หมู่บ้านริมแม่น้ำส่วนใหญ่เข้าถึงได้โดยทางเรือเท่านั้น

อาจารย์มานูเอล

ลิมาารู้สึกถึงการทรงเรียกให้ไปอเมซอนเพื่อช่วยเหลือไม่เพียงแต่ผู้ที่ทนทุกข์ทา

งร่างกายเท่านั้น แต่ฝ่ายวิญญาณด้วย
เขาฝันว่าจะมีเรือซึ่งนำเขาไปรับใช้ในหมู่บ้านเหล่านี้ ในเวลาที่เหมาะสม
มีการระดมเงินทุนได้เพียงพอสำหรับการซื้อเรือสองแม่่น้ำ มันมีชื่อว่า Jesus
the Hope พระเยซูก็ได้ทำพระราชกิจจากเรือด้วยเหมือนกัน ลูคา 5:3
ได้กล่าวว่า “แล้วพระองค์ (พระเยซู) ทรงนั่งลงสอนประชาชนจากเรือนั้น”
เรือที่นำทีมฉายภาพยนตร์พระเยซู ทีมแพทย์ และวิทยุกระจายเสียง
ได้เตรียมวิธีการแบ่งปันข่าวประเสริฐที่สร้างสรรค์ ถ้ามเด็ก ๆ ว่า
มีทางใดอีกบ้างที่ข่าวประเสริฐจะถูกเผยแพร่ออกไป? (คำตอบที่เป็นไปได้ :
โทรทัศน์ ซีดี การสอน เทศนา ร้องเพลง ทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน
(Work & Witness) เครื่องมือเพื่อการประกาศ เช่น EvangeCube,
Evangelism Ball ฯลฯ)

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 9 และบอกให้เด็ก ๆ

ขีดลากเส้นเชื่อมจุดเพื่อทำเป็นภาพเรือที่ชื่อว่า Jesus the Hope
สังเกตว่าชื่อของเราเขียนเป็นภาษาโปรตุเกสซึ่งเป็นภาษาประจำชาติของบราซิล
จากนั้นให้เด็ก ๆ
ระบายสีเรือที่นำอาจารย์มานูเอลและทีมไปยังป่าอเมซอนเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐ

ช่วงอธิษฐาน

ก่อนเริ่มชั้นเรียน ไปที่ www.worldmissionbroadcast.org
และตรวจสอบกับประธาน NMI เกี่ยวกับการถวายของ พันธกิจวิทยุทั่วโลก
(World Mission Broadcast)
บอกเด็ก ๆ ว่า เราได้เรียนหลายสิ่งเกี่ยวกับบราซิล
แต่หนึ่งในสิ่งที่สำคัญที่สุดที่เราต้องระลึกไว้ นั่นคือพระเยซูได้นำความหวังไปสู่
ผู้คนที่หิวกระหาย
ให้เราอธิษฐานเพื่ออาจารย์มานูเอลและทีมงานที่รับใช้ไปกับเรือ Jesus the
Hope อธิษฐานให้มีเด็กชายและเด็กหญิงพร้อมทั้งครอบครัวต้อนรับพระเยซู
เราสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงได้โดยการอธิษฐาน
และยังสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงได้ด้วยการให้
ในเวลาไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า เราสามารถหยอดเงินถวายลง “กล่องธนาคาร”

ของเรา เงินถวายนี้อาจจะช่วย พันธกิจวิทย์ทั่วโลก (World Mission Broadcast) ในการนำข่าวประเสริฐไปสู่ป่าในอเมริกาและทั่วทั้งบราซิลโดยทางรายการวิทย์ วิทย์สามารถไปในที่ซึ่งมิชชันนารีไม่สามารถไปได้ และพระเยซูก็สามารถตรัสในหัวใจของผู้คนได้

ติดต่อขอข้อมูลเพื่อสำหรับอาจารย์มานูเอลและทีมไว้บนว่าวคำอธิษฐาน

บทที่ 10: โบลิเวีย

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ
เข้าใจว่าชาวประเสริฐนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อแบ่งปันให้แก่ทุกคน

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- ในโบลิเวีย มีผู้คนหลากหลายกลุ่ม ซึ่งรวมถึงชนพื้นเมืองอินเดียนแดงเผ่าไอมาราด้วย
- ชาวโบลิเวียมากมายกราบไหว้ธรรมชาติซึ่งเราเรียกว่า วิญญาณนิยม (Animisms)
- ตัวลามาเป็นสัตว์สายพันธุ์เดียวกับอูฐ แต่ไม่มีโหนกบนหลัง
- นกแร้งคอนเดียนเป็นนกประจำชาติโบลิเวีย มันเป็นนกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลกตะวันตก
- พื้นที่ราบสูงของโบลิเวียบนเทือกเขาแอนดีสเรียกว่า อัลติพลาโต (Altiplano)
- โบลิเวียและเปรูแบ่งแนวชายฝั่งของทะเลสาบติติกากา เป็นทะเลสาบที่มีความสูงที่สุดและมีความลึกเพียงพอที่จะเดินเรือสำหรับท่องเที่ยว

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

จัดมุมห้องให้ดูเหมือนสถานีวิทยุกระจายเสียง สร้างห้องเล็ก ๆ สำหรับผู้ประกาศสองคนโดยตัด “หน้าต่าง” จากกล่องขนาดใหญ่ เช่นกล่องตุ๋นเย็น ปิดด้านนอกกล่องด้วยกระดาษสีดำ หรือจะทาสีด้วยสีดำก็ได้ ภายในห้องนั้น วางเก้าอี้สองตัวและไมโครโฟนสองอัน หากเป็นไปได้ให้ยืมวิทยุเครื่องเก่ามาจัดวาง เล่นเพลงของคริสเตียนเมื่อเด็กเข้ามาในห้อง แฉวนโปสเตอร์ท่องเที่ยวของโบลิเวียไว้

มิชชันนารีที่ไปโบลิเวียทำงานกับประชากรที่ได้ชื่อเป็นคาทอลิกกว่า 95 เปอร์เซ็นต์ของประชากรทั้งหมด อย่างไรก็ตาม

ผู้เชื่อคาทอลิกมากมายได้ผสมเอาความเชื่อและพิธีกรรมของวิญญาณนิยมเข้ามาด้วย วิญญาณนิยมเป็นความเชื่อว่ามีวิญญาณอยู่ในธรรมชาติ เช่น ต้นไม้ สัตว์ ภูเขา และแม่น้ำ ภายหลังเข้าร่วมพิธีมิชชา

ชาวโบลิเวียก็จะถวายเครื่องเช่นแก้ววิญญาณในธรรมชาติระหว่างทางกลับบ้าน บางคนอาจนำขนมปังและน้ำองุ่นที่ใช้ในการระลึกถึงการสวรรคตของพระเยซู ไปกราบไหว้วิญญาณในธรรมชาติด้วย

คนเหล่านี้มีความเชื่อในศาสนา และกระนั้นยังหลงไป

พวกเขาเกรงกลัววิญญาณ

ดังนั้นพวกเขาจำเป็นต้องรักษาความสัมพันธ์กับพระเจ้าโดยทางความเชื่อในพระคริสต์

ความเชื่อนี้เป็นสิ่งที่ได้รับการแบ่งปันเพราะว่าชาวประเสริฐนั้นเป็นของคนทุกคน

บอกเด็ก ๆ ว่า โบลิเวียเป็นประเทศในอเมริกาใต้ มีชายแดนติดห้าประเทศ : ปารากวัย อาร์เจนติน่า ชิลี เปรู และบราซิล ซึ่งตำแหน่งประเทศเหล่านี้บนแผนที่

บอกเด็ก ๆ ว่า โบลิเวียมีภูมิประเทศที่แตกต่างกันสามแบบ – เขตเทือกเขาแอนดีสที่มีเขตที่ราบสูงซึ่งมีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองของโลกที่เรียกว่า อัลติปลานา เขตป่าดิบชื้นในลุ่มน้ำอเมซอน และเขตที่ราบลุ่ม

ซึ่งบอกตำแหน่งของทะเลสาบติติกาการบนแผนที่ บอกเด็ก ๆ ว่า โบลิเวียและเปรูมีชายแดนติดกับทะเลสาบติติกาการ ซึ่งเป็นทะเลสาบที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในอเมริกาใต้ ที่ระดับสูงกว่าน้ำทะเล 12,000 ฟุต มีทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดที่มีความลึกมากพอในเดินเรือได้

บอกเด็ก ๆ ว่า โบลิเวียเป็นบ้านของคนหลากหลายกลุ่ม รวมทั้งชนพื้นเมืองอินเดียนแดงเผ่าไอมารา บอกเด็ก ๆ ว่า ชนเผ่าไอมารามีชีวิตในอัลติปลานาซึ่งมีสภาพพื้นที่ที่ไม่อำนวย พวกเขาปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์

ซึ่งผู้คนส่วนใหญ่ในโบลิเวียปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ตัวลามาที่เป็นสัตว์สายพันธุ์เดียวกับอูฐนั้นเป็นสัตว์ที่เลี้ยงกันในโบลิเวีย ลามามีราคาดีจากขนที่นุ่มซึ่งนำไปใช้ทำเสื้อผ้า ผ้าห่ม และพรม

บอกเด็ก ๆ ว่า คริสตจักรนาศารินในโบลิเวียมีมากกว่า 250

แห่งซึ่งมีสมาชิกรวมกันกว่า 12,000 คน

อีกทั้งยังมีโรงเรียนพระคัมภีร์นาศารินอยู่ใน ลาปาซ

หนึ่งในสองเมืองหลวงของโบลิเวีย

เรื่องราวพันธกิจ : คำสาปของกบสามตัว

โดย จีนา เกรท พอทเทนเจอร์

บอกเด็ก ๆ ว่า ลินดา สัมผัสรับใช้เป็นมิชชันนารีพยาบาลในโบลิเวีย ซึ่งเธอได้แบ่งปันความเชื่อในพระคริสต์กับผู้ที่เชื่อในวิญญาณนิยม

โรซาเดินมุ่งหน้าไปยังก๊อกร้านน้ำของหมู่บ้าน โดยถือถังน้ำและฮัมเพลงที่เธอได้เรียนจากคริสตจักรนาซารีน

เด็กสาววัย 16

ปีได้เดินผ่านร้านขายของชำที่ซึ่งเจ้าของร้านและภรรยาจะฉีดยาและจ่ายยาให้แก่คนในหมู่บ้าน แต่พวกเขาไม่ได้รับการฝึกมาโดยตรง ร้านค้าเป็นเพียงแห่งเดียวที่คนในหมู่บ้านจะได้รับการรักษาพยาบาล กระทั่งมีคลินิกนาซารีนมาเปิดบนถนนลูกรังที่เลกลงไป

ภรรยาเจ้าของร้านออกมาเพื่อเทน้ำสกริปกรใส่ฟุ่มไม้ โรซายิ้ม แต่หญิงนั้นถลึงตาใส่เธอ

“เฮ้” ภรรยาเจ้าของร้านเรียกโรซา

“บอกหญิงมิชชันนารีคนนั้นให้กลับไปในที่ที่เธอมาด้วย เราไม่ต้องการคลินิกอีกแห่งที่นี่”

รอยยิ้มหายไปจากใบหน้าของโรซาเมื่อเธอรีบเดินหนีไป หลังจากที่เติมน้ำเต็มถังแล้ว เธอแบกน้ำอย่างระมัดระวังไปที่คลินิกนาซารีน เมื่อเธอไขประตูเธอต้องอ้าปากค้าง มีกบตัวใหญ่นอนหงายท้องบนพื้นหญ้า ท้องอันขาวของมันชี้ขึ้นฟ้าและคอมันเปิดออก

“โอ ไม่นะ!” โรซาร้อง

“เกิดอะไรขึ้น?” มีเสียงถามจากหญิงที่อยู่ด้านหลังเธอ

โรซาหันมามองลินดา สัมผัส มิชชันนารีพยาบาลที่ดูแลคลินิกนาซารีน

“คุณถูกคำสาป ซินยอรา ลินดา! คนที่ส่งกบตัวนี้มาจะส่งกบมาให้อีกสองตัว เมื่อคุณได้รับกบตัวที่สาม คุณจะตาย

หนูคิดว่าเป็นฝีมือของภรรยาเจ้าของร้านขายของชำที่ใช้คำสาปกับคุณ!

เธอไม่ชอบคลินิกของคุณ บางทีคุณคงต้องปิดคลินิกซะ!”

“ทุกอย่างจะเรียบร้อย” ลินดาบอก

พร้อมกับหยิบถังน้ำและพาโรซาเข้าไปด้านใน

“เธอจำตอนที่เธอขอให้พระเยซูยกโทษบาปให้ได้หรือไม่?”

โรซาพยักหน้า

ลินดายิ้ม “พระเยซูทรงมีฤทธิ์เดชเหนือคำสาปใด ๆ
ฉันรู้ว่าครอบครัวของเธอและอีกหลายคนเชื่อว่ามีวิญญาณในต้นไม้ สัตว์
และในธรรมชาติ แต่พระเจ้าทรงสร้างทุกสรรพสิ่งบนโลก รวมทั้งกบตัวนั้นด้วย
นั่นหมายความว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงมีฤทธิ์เหนือทุกสิ่งนั้นและก็มีฤทธิ์เหนือคำสา
ปด้วยเช่นกัน พระองค์จะทรงปกป้องพวกเรา
เธอเชื่อว่าสิ่งนี้เป็นความจริงหรือไม่?”

โรซาหายใจเข้าลึก และคิดระยะหนึ่ง สันติสุขได้เข้ามาสู่เธอ
“ให้เราอธิษฐานร่วมกันและขอให้พระเยซูปกป้องเราจากคำสาป”

ลินดาเสนอ

“ตกลง” โรซาบอก

“พระเยซู” ลินดาเริ่มอธิษฐาน

“โรซาและข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นจอมเจ้านายเหนือแผ่นดินโลก
เราวางใจให้พระองค์ขอทรงปกป้องเราจากคำสาปนี้
และเราขอพระองค์ทรงเปลี่ยนจิตใจของคนนั้นที่สาปคลินิกแห่งนี้ด้วย”

โรซาอธิษฐานเพิ่มเติม “พระเยซู ขอขอบคุณที่ทรงนำซินยอรา ลินดา
มาหาพวกเรา เธอได้ช่วยเหลือคนมากมายที่เจ็บป่วย
ขอขอบคุณสำหรับการปกป้อง”

“อาเมน” ลินดาและโรซาพูดพร้อมกัน

“งั้น เราไปทำงานกัน!” ลินดาบอก

เช้าวันต่อมาเมื่อโรซามาถึงคลินิก

เธอพบกบนอนหงายท้องอีกตัวหนึ่งอยู่ถัดจากประตู

เมื่อลินดามาถึง โรซาร้องให้ “มันเป็นตัวที่สอง!

ถ้าพวกเขาเอาตัวที่สามมาวันพรุ่งนี้ คุณก็จะตาย!”

ลินดาอย่าเตือนโรซาถึงพระสัญญาของพระเยซู

และพวกเขาก็อธิษฐานเพื่อสำหรับเจ้าของร้านและภรรยาให้ได้ต้อนรับพระเยซู

ในวันที่สาม โรซาคาดว่าจะได้พบกบตัวสุดท้ายในคลินิก

หลังจากที่เธอใช้ชีวิตอยู่ภายใต้ความกลัววิญญาณในธรรมชาติ

เธอยังต้องพยายามเชื่อในการปกป้องของพระเจ้า

เธอมองหา กบตัวสุดท้ายไปรอบ ๆ คลินิก

มีเสียงที่นุ่มนวลของใครบางคนพูดว่า “โรซา เธอกำลังทำอะไร?”

โรซาหัวเราะอย่างเรงว่า “ไม่มีกบ ซินยอรา! ไม่มีกบ!

พระเยซูทรงปกป้องเรา เหมือนที่คุณบอก!”

โรซาเหลือบมองไปที่ร้านขายของชำที่ซึ่งภรรยาเจ้าของร้านกำลังตากผ้า
ซีดตัวบนกำแพง

ภรรยาเจ้าของร้านหยุดเมื่อเห็นโรซามองและรีบเข้าไปด้านใน

“บางทีเราน่าจะเชิญเจ้าของร้านและภรรยาไปที่คริสตจักรด้วยนะ”

โรซาบอกกับลินดา

“นั่นเป็นความคิดที่ดี” ลินดาเห็นด้วย “ให้เราไปที่ร้านขายของชำและกล่าว
‘สวัสดี’ พวกเขาหลังคลินิกปิดกัน บางทีเราอาจเป็นเพื่อนกันได้”

ภายหลังจากประสบการณ์นี้ ความเชื่อในพระเยซูของโรซาได้เข้มแข็งขึ้น
ลินดาและครอบครัวของโรซาได้กลายมาเป็นเพื่อนกับเจ้าของร้านขายของชำ
และภรรยา หลายปีต่อมา

โรซาได้ฝึกอบรมเพื่อเป็นนางพยาบาลที่โรงพยาบาลเมโธดิสท์

โรซายังคงเป็นเพื่อนกับลินดาซึ่งได้ไปจากโบลิเวียเพื่อทำงานพันธกิจของมิชชัน
นารีที่ได้รับมอบหมาย

สู่การอภิปราย

ให้เด็ก ๆ อ่านกิจการ 10:34-35 ออกเสียงพร้อมกัน บอกเด็ก ๆ ว่า
ข้อพระธรรมนี้บอกเราว่าพระเจ้าต้องการให้คนทุกคนจากทุกชนชาติได้มีสัมพ
นธภาพกับพระองค์ผ่านทางพระบุตรของพระองค์ คือ พระเยซูคริสต์
แม้แต่เมื่อโรซายังเชื่อในเรื่องวิญญาณ
พระเจ้าก็ทรงมีภาระใจกับเธอและต้องการให้เธอได้รับความรอด
เมื่อผู้คนขอให้พระเยซูเข้ามาเป็นพระผู้ช่วยให้รอด

พระองค์ก็ทรงยอมรับทุกคน –

ไม่สำคัญว่าพวกเขาเป็นใครหรือพวกเขาทำอะไรผิด

เมื่อเราแบ่งปันความเชื่อของเรากับคนที่เราพบ เหมือนโรซา

และการส่งมิชชันนารีไปทั่วโลก เหมือนลินดา สพัลดิ้ง

เราก็ทำให้การต้อนรับพระเยซูของผู้คนนั้นเป็นไปได้

พระองค์ทรงปลดปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระจากความกลัวในวิญญาณชั่วและ
คำสาปแช่ง

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 10 บอกเด็ก ๆ ว่า

ในภาพของชายและหญิงจากประเทศโบลิเวียซึ่งเป็นกลุ่มชนพื้นเมืองที่เรียกว่า
าโอมารานั้นมีตัวเลขซ่อนอยู่ คนกลุ่มนี้อาศัยบนที่ราบสูงของเทือกเขาแอนดีส
เสื้อผ้าของเผ่าโอมารามีสีสันสดใสและเข้ากับชีวิตบนภูเขา
มันเพิ่มสีสันให้แก่ภูมิประเทศบนที่ราบสูงนั้น

ปกติผู้ชายจะสวมผ้าคลุมที่มีรูตรงกลางสำหรับสวมศีรษะทับเสื้อและกางเกง
หมวกถักที่มีปีกปิดหูช่วยให้หูพวกเขาอบอุ่น
หมวกขนสัตว์อาจสวมทับหมวกไหมพรม
พวกผู้หญิงสวมหมวกขนสัตว์และผ้าคลุมไหล่เพื่อความอบอุ่น
กระโปรงของพวกเขาจะมีสีสันทึบที่ประกอบด้วยสีส้ม สีม่วง สีแดง และสีฟ้า

บอกเด็ก ๆ ให้ลากจุดเชื่อมโดยเรียงตามลำดับตัวเลข โดยเริ่มจากเลข 1
แล้วจึงระบายสีภูมิประเทศและเสื้อผ้าของเผ่าไอมารา

ช่วงอธิษฐาน

ย่าเตือนให้เด็ก ๆ อธิษฐานสำหรับคริสตจักรนาซารีนในโบลิเวีย
มิชชันนารีและศิษยาภิบาลและผู้นำที่ประกาศข่าวประเสริฐกับผู้คนที่ต้องการเป็
นอิสระจากความกลัวในวิญญาณชั่ว ให้เด็ก ๆ
เขียนหัวข้ออธิษฐานลงในกระดาษและติดเข้ากับว่าวคำอธิษฐาน

บทที่ 11: อาร์เจนตินา

วัตถุประสงค์

เพื่อท้าทายให้เด็ก ๆ
อธิษฐานเพื่อผู้อื่นอย่างเฉพาะเจาะจงและเสมอต้นเสมอปลาย

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- บัวโนส ไอเรส เป็นเมืองหลวงของอาร์เจนตินา เป็นที่รู้จักในนาม “ปารีสแห่งอเมริกาใต้”
- ซาสมุนไพร์ที่เรียกว่า “มาเต” เป็นเครื่องดื่มประจำชาติอาร์เจนตินา
- กูโช (Goucho) เป็น “คาวบอย” ชาวอาร์เจนตินาที่อาศัยและทำงานในทุ่งเลี้ยงวัวซึ่งเป็นทุ่งกว้างที่มีแต่ต้นไม้ใหญ่ (พัมปัส - pampas)
- ในแต่ละปีนกเพนกวินกว่า 500,000 ตัวจะเดินทางมายังแนวชายฝั่งแอตแลนติกเพื่อวางไข่
- ซากไดโนเสาร์ที่มีอายุเก่าแก่มากที่สุดที่มีชื่อเสียงซึ่งยังหลงเหลืออยู่ถูกพบในอาร์เจนตินา กระดูกของอาร์เจนตินาซอร์สได้ถูกค้นพบในปี 1988
- น้ำตกอีโกโชเป็นน้ำตกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดเป็นอันดับสองของโลก

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

อาร์เจนตินาเป็นประเทศที่โดดเด่นในความแตกต่างของอากาศและลักษณะทางภูมิประเทศ ประเทศนี้ได้รับอิทธิพลจากทางยุโรปมาก, และใช้ภาษาสเปนในการพูดคุย เมื่อมีขัชนนาริอธิษฐานเพื่อเพื่อนบ้านและเพื่อน ๆ, การให้ความกรุณาและการแบ่งปันของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้นเป็นสิ่งที่ดีมากกว่าการพูด พระเจ้าตรัสภายในหัวใจของผู้คน ช่วยเด็ก ๆ ค้นหาสิ่งที่พวกเขาจะสามารถมีส่วนในงานของพระเจ้าเมื่อเขาอธิษฐานเพื่อผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ

ตกแต่งห้องเป็นแบบเขตร้อนชื้นหรือป่าที่มีนกและสัตว์ต่าง ๆ (นกเงือกและลิง) ไว้บนกำแพงทางด้านเหนือ,

ติดภาพภูเขาน้ำแข็งไว้บนกำแพงทางใต้,
ภาพเทือกเขาไว้บนกำแพงทางตะวันตก,
และภาพเมืองและชายหาดที่มีนกเพนกวินและปลาวาฬไว้บนกำแพงทางตะวันออก

จัดวางอาหารเช่น ตอร์ติญ่า แผ่นทาโก้ ถั่ว ข้าว ซา พาสต้า เนื้อวัว
ไส้กรอกโปแลนด์ ปลา ผัก พืชซาแบบบางกรอบ ขนมปังฝรั่งเศส ครีมคาราเมล
ถ้าคุณอยู่ทางเหนือ ให้สวมเสื้อผ้าที่ตรงข้ามกับฤดูกาลปัจจุบัน เช่น
ถ้าเป็นฤดูหนาวให้ใส่เสื้อผ้าฤดูร้อน แสดงหมวกแบบต่าง ๆ เช่น
หมวกควบอย หมวกทรงกลม ผ้าโพกหัว และหมวกปีกกว้าง
อย่าลืมจัดลูกฟุตบอลไว้เพื่อแสดงถึงกีฬาประจำชาติด้วย

จัดเก้าอี้หันหน้าไปทางทิศใต้ โดยจัดแถวละ 3 ถึง 5 ตัว
ทั้งสองฝั่งโดยเว้นช่องว่างตรงกลางไว้เพื่อทำให้เป็นที่นั่งบนเครื่องบินขนาดใหญ่

ก่อนเริ่มบทเรียน เตรียมของว่าง “บนเครื่อง”
ทาแยมคาราเมลบนขนมปังฝรั่งเศสหั่นสไลด์
จัดวางขนมปังและถ้วยชาบนถาดเซิร์ฟ

เตรียมให้เด็กเข้าสู่การเดินทางบนเครื่องบิน ซึ่งประเทศเป้าหมายบนแผนที่
คือ อาร์เจนตินา ให้เด็ก ๆ “ขึ้นเครื่อง” และนั่งประจำที่ ถ้าคุณอยู่ทางเหนือ
บอกเด็ก ๆ ว่าในอาร์เจนตินาฤดูจะตรงข้ามกับของเรา บอกผู้โดยสารว่า **บวน**
ดีอา คำนี้มีความหมายว่า “สวัสดิ์ตอนเช้า” หรือ “สวัสดิ์”

บอกเด็ก ๆ ว่า **ขอต้อนรับสู่สายการบินอาร์เจนตินา เที่ยวบิน 101**
หวังว่าท่านผู้โดยสารจะได้รับความเพลิดเพลิน
เพื่อให้การเดินทางของท่านสะดวกยิ่งขึ้น ทางเราขอแนะนำเสนอของว่าง
“บนเครื่อง” คือ ขนมปังทาด้วยแยมคาราเมลและน้ำชา
หลังจากที่เก็บถ้วยกาแฟและของว่างที่เหลือ
ให้ผู้โดยสารรู้ว่า คุณจะแสดงสถานที่ที่น่าสนใจ
โดยพวกเขาสามารถมองออกไป “นอกหน้าต่าง”
เมื่อพวกเขาไปถึงจุดหมายปลายทาง

ชี้ให้ดูภาพบนผนังหรือโปสเตอร์บนผนังเมื่อคุณบอกว่า **เมื่อเรา**
“บินข้ามไปอาร์เจนตินา”
เราจะได้เห็นเทือกเขาแอนดีสทางด้านตะวันตกของหน้าต่าง
มองไปทางด้านหลังเป็นทิศเหนือ
เราจะเห็นน้ำตกอิกุโซซึ่งมันถูกล้อมรอบด้วยป่า

ตอนนี้เราจะบินตรงไปอยู่เหนือพื้นที่หญ้าและฟาร์มของอาร์เจนตินา
อีกทั้งยังมีการขุดซากไดโนเสาร์ที่ดำเนินการในตอนกลางของประเทศ
ตรงไปด้านหน้าเป็นทิศใต้
เป็นธารน้ำแข็งและสุดปลายทางหลวงสายแพนอเมริกัน เมื่อเราร่อนลง
จะสังเกตเห็นปลาวาฬและนกเพนกวินอยู่ใกล้กับหาดทางตะวันออกของมหาสมุ
ทรรแอตแลนติก สุดท้าย ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ
เราจะเห็นสนามบินนานาชาติที่เราจะลงจอดในบัวโนส ไอเรส
เมืองหลวงของอาร์เจนตินา ซึ่งมีผู้คนกว่า 13 ล้านคนอาศัยอยู่
ขอบคุณผู้โดยสารสำหรับการเดินทางที่มีความสุขและสำหรับการใส่ใจที่ดี
ขอให้ผู้โดยสารทุกท่านพึงพอใจเมื่อท่านได้ท่องเที่ยวและเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับ
บอาร์เจนตินา

เรื่องราวพันธกิจ : แม่ของฉันและมิชชันนารี

โดย แอน รูติน

บอกเด็ก ๆ ว่า

เรื่องนี้ได้บอกเราถึงการที่พระเจ้าทรงนำสองครอบครัวมาอยู่ร่วมกัน –
ครอบครัวหนึ่งต้องการเพื่อน ส่วนอีกครอบครัวหนึ่งต้องการพระคริสต์

ผมชื่อมานูเอล

ผมอายุน้อยเกินกว่าที่จะจดจำการย้ายบ้านจากเปรูไปอาร์เจนตินา
แต่สิ่งที่ผมจำได้คือการเติบโตขึ้นที่ด้านหลังของร้านที่ซึ่งเราอาศัยอยู่
พ่อทำงานในร้านขายกระดาษทราย สี ตู แก้ว และโต๊ะไม้

แม่ไม่ได้ไปข้างนอก นอกจากไปซื้อของชำ แม่ดูแลร้าน ๆ
ผมคิดว่าแม่ไม่มีเพื่อน ผมรู้เพราะผมก็ไม่มีเพื่อนเหมือนกัน
ผมโดดเดี่ยวและเบื่อก ๆ

แม้ว่าผมจะมีเจ้าสุนัขหรือดไวเลอร์สองตัวเป็นเพื่อนแล้วก็ตาม

วันหนึ่ง มีหญิงผมสีบลอนด์ ตาสีฟ้า

และผิวขาวเดินเข้ามาในร้านพร้อมกับเด็กผู้ชายผมสี

บลอนด์ ผมแอบมองออกไปจากด้านหลังห้องและได้ยินหญิงนั้นถามพ่อผมว่า
“คุณรู้จักครอบครัวที่มาจากเปรู

มีหมาสองตัวและเด็กชายอายุไล่เลี่ยกับลูกชายฉันหรือเปล่า?”

พ่อผมบอกหญิงนั้นว่าเป็นพวกเราเอง

ผมไม่เคยลืมรอยยิ้มบนใบหน้าของเธอเลย

การได้พบกับหญิงนั้นและลูกชายได้เปลี่ยนแปลงอนาคตของครอบครัวเรา พวกเขาเป็นชาวต่างชาติที่มาอาร์เจนตินา เหมือนพวกเรา และพวกเขาต้องการเพื่อนเหมือนพวกเราด้วย

ผมพบว่าหญิงคนนั้นเป็นมิชชันนารีจากคริสตจักรนาซารีน แอนนาและลูกชาย จอร์แดนมาหาเราบ่อย ๆ บางครั้งแม่ก็ได้พูดคุยกับเธอ แต่ส่วนใหญ่ แม่จะอายุที่จะบอกสวัสดิ์ แม่กระนั้นแม่ก็ยังคงดูเศร้า เมื่อมิชชันนารีมา แม่จะยิ้มมากกว่า อย่างไรก็ตามพวกเขาเข้าใจกัน แม้ว่าภาษาสเปนของแอนนาอาจยังไม่ดีนัก

เมื่อมิชชันนารีได้เชิญเราไปที่บ้านทานอาหารกลางวันในเดือนธันวาคม แม่ตอบรับ อาหารนั้นแตกต่าง แต่แน่นอนผมชอบเล่นในสระน้ำขนาดเล็กกับจอร์แดน แท้จริงแล้ว ผมตื่นเต้นทุกครั้งเมื่อเราได้รับเชิญไปที่บ้าน ผมไม่เข้าใจสิ่งที่จอร์แดนพูดในภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม เราไม่มีปัญหาในการเล่นด้วยกัน

ผมจำวันที่แอนนามาพร้อมกับงานกลที่มีขนมสีน้ำตาลวางอยู่บนนั้น เธอบอกว่ามันคือคุกกี้ช็อกโกแลตชิป ผมไม่เคยกินช็อกโกแลตชิปมาก่อน โอ! มันช่างอร่อยเสียจริง!

เมื่อครอบครัวของจอร์แดนเชิญพวกเราไปที่คริสตจักร เราพบว่ามันแตกต่างจากคริสตจักรที่เราเคยไป ผู้คนยกมือขึ้นและร้องเพลงด้วยรอยยิ้มบนใบหน้า

ไม่นานหลังจากการไปคริสตจักรของจอร์แดน แม่พาผมไปดูหนังที่บ้านเพื่อน หนังนั้นเกี่ยวกับเรื่องราวของพระเยซู ผมร้องไห้เมื่อผมเห็นพวกเขาตรึงพระเยซูและทำให้พระองค์สิ้นพระชนม์ หลังจากหนังจบ มีคนเชื้อเชิญให้พวกเขาขอให้พระเยซูยกโทษความผิดและเชิญพระองค์เข้ามาในหัวใจ แม่ของผมไม่ได้ตอบสนองแต่ผมเห็นน้ำตาของแม่

ไม่กี่วันต่อมา แม่ไปเยี่ยมแอนนา ผมประหลาดใจว่าทำไมแม่ไม่พาผมไปด้วย ไม่ช้าผมก็ได้ค้นพบ แม่ไม่เศร้าอีกต่อไป

แม่บอกผมว่าแม่ได้ต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ผมไม่รู้ว่ามันหมายความว่าอะไร แต่ผมรู้ว่าแม่มีความสุข แม่กอดผมและร้องเพลงให้ผมฟังมากขึ้น และแม่ก็อ่านหนังสือที่พิเศษให้ผมฟังบ่อย ๆ

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น มันเป็นข่าวดีสำหรับผม
ผมไปเรียนรวิกับจอร์แดนเกือบทุกอาทิตย์ เราได้เล่นเกมส์สนุก ๆ ทำกิจกรรม
และฟังเรื่องเล่า ผมชอบร้องเพลงและเรียนรู้เรื่องของพระเยซูมาก

ในที่สุดผมจึงได้เข้าใจว่าทำไมแม่จึงไม่เศร้าอีกแล้ว
แม่ชอบแบ่งปันเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตเธอให้เพื่อน ๆ
และครอบครัวฟัง และผมก็รู้ว่าพระองค์ทรงทำเช่นนั้น
พระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตผมด้วย

ถ้าเพื่อนมิชชันนารีแอนนายังอยู่ที่นี้
ก็จะได้พบว่าแม่ของผมไม่เอาแต่ซ่อนตัวอยู่หลังห้องของร้านเฟอร์นิเจอร์ของเรา
แต่แอนนาจะพบแม่จ้ดร้าน ยิ้มและพร้อมที่จะสวมกอด!
ผมมีความสุขมากที่แอนนาและจอร์แดนมาหาในวันนั้น
ผมมีความสุขมากกว่าที่พวกเขาอธิษฐานเพื่อเราและแบ่งปันคูกี้ช็อกโกแลตชิ
ปให้ พวกเขาไม่เคยหยุดอธิษฐานเพื่อเรา
และพระเจ้าไม่เคยหยุดทำงานในชีวิตของเรา

สู่การอภิปราย

ถามเด็ก ๆ ว่า ของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ
ที่เราสามารถมอบให้แก่เพื่อนใหม่หรือเพื่อนบ้านซึ่งจะช่วยให้เราเป็นเพื่อนและ
แบ่งปันข่าวประเสริฐได้มีอะไรบ้าง?

บอกเด็ก ๆ ว่า ตลอดบทเรียนนี้
เราจะเน้นไปที่ความสำคัญของการอธิษฐานเพื่อคนอื่น
บางครั้งเราต้องอธิษฐานเพื่อบางคนเป็นเวลานานเพื่อให้เขารู้จักพระเยซู
บางครั้งเราไม่ต้องอธิษฐานเป็นเวลานาน
พระเจ้าต้องการให้เราอธิษฐานต่อเนื่องสำหรับคนอื่นและเพื่อจะได้รู้ว่าพระองค์
ทรงตอบคำอธิษฐานอย่างสัตย์ซื่อ เพื่อช่วยย่ำเตือนเราในสิ่งนี้
เราจะเล่นเกมอาร์เจนไต์กัน เด็ก ๆ
อาจเคยเล่นเกมส์นี้และรู้จักเกมส์นี้ในชื่ออื่น วันนี้
เราจะเล่นเกมส์นี้โดยใช้คำว่า “อธิษฐาน อธิษฐาน พระเจ้าตอบ”

ให้เด็ก ๆ นั่งเป็นวงกลม
เลือกเด็กหนึ่งคนให้เดินรอบวงกลมด้านนอกโดยเอามือแตะบ่าแต่ละคนในวง
ในขณะที่เดินรอบวงกลม ให้เด็ก พูดคำว่า “อธิษฐาน” ซ้ำไปเรื่อย ๆ
เมื่อเด็กที่เดินนอกวงแตะบ่าคนที่นั่งในวงคนใดแล้วบอกว่า “พระเจ้าตอบ”
ให้เด็กคนนั้นยืนขึ้นและวิ่งไล่เด็กที่แตะบ่ารอบวง
พยายามไล่จับให้ได้ก่อนที่เขาจะวิ่งเข้ามานั่งในที่ว่างในวงกลม

เกมส์ดำเนินต่อไปเมื่อมีคนเดินรอบวง ตะป่ำแต่ละคนและบอกว่า “อธิษฐาน” หลังจบเกมส์ให้เด็กพูดพร้อมกันว่า “อธิษฐาน อธิษฐาน พระเจ้าตอบ”

ก่อนเริ่มชั้น ตัดแผนกิจกรรมที่ 11 ส่วน “ก” ออกจากส่วน “ข”

ถามเด็ก ๆ ว่า เครื่องดื่มที่ผู้คนนิยมดื่มกันมากที่สุดในเมืองที่เราอยู่คืออะไร? ให้เด็กได้ตอบ บอกเด็ก ๆ ว่า ในอาร์เจนตินาแทบทุกคนดื่มมาเต้ มันเป็นชาสมุนไพรเครื่องดื่มประจำชาติ

ในการเตรียมทำมาเต้ เทโอบชาป่นลงในถ้วยมาเต้ จากนั้นตามด้วยน้ำร้อนกระทั่งโอบชาลอยขึ้นมา เพื่อที่จะเติมน้ำชาอันแสนอร่อย และเพื่อจะไม่กินเอาโอบชาเข้าไป

จึงใช้หลอดทำด้วยโลหะที่มีตะแกรงกรองที่ด้านหนึ่ง

แต่เพราะรสสมุนไพรธรรมชาติมีรสขม ผู้คนมากมายจึงชอบใส่น้ำตาลลงไป

การดื่มมาเต้เป็นประสบการณ์ที่ไม่เหมือนใคร

มาเต้เพียงถ้วยเดียวและหลอดเดียวนั้นถูกกินร่วมกันในท่ามกลางเพื่อนฝูง

เมื่อน้ำหมด ก็จะเติมน้ำลงไปและส่งต่อให้คนถัดไป

กระบวนการนี้ได้เวียนไปหลายรอบ นั่งเป็นวง พูดคุย

และดื่มมาเต้ขึ้นเป็นมาตรฐานทางวัฒนธรรมและการแสดงออกของมิตรภาพที่มีต่อเพื่อนเก่าและใหม่

บอกเด็ก ๆ ว่า ถ้วยมาเต้มีทุกแบบและขนาด มันทำจากน้ำเต้าไม้ เซรามิก และกิบเท้าวู้ มันมีรูปแบบต่าง ๆ มากมาย แสดงภาพ

(จากอินเทอร์เน็ตหรือหนังสือในห้องสมุด) ถ้าเป็นไปได้

บอกเด็ก ๆ ว่า เหมือนถ้วยมาเต้ที่แตกต่างกัน

พระเจ้าก็สร้างเราแต่ละคนให้แตกต่างกัน พระองค์รู้ว่าเราต้องการพระองค์

ไม่ว่าเราจะมาจากที่ไหน หรืออยู่ในสถานการณ์เช่นไร

พระเจ้าต้องการเข้ามาช่วยเรา พระเจ้าต้องการให้เราห่วงใยผู้อื่นด้วย

พระองค์ต้องการให้เราอธิษฐานเพื่อพวกเขาและยื่นมือไปให้พวกเขา

ขอให้เด็ก ๆ

คิดถึงคนสองสามคนที่พวกเขาารู้สึกอยากอธิษฐานเพื่ออย่างสม่ำเสมอจนกว่าพวกเขาจะได้มารู้จักพระเยซูเป็นการส่วนตัว แจกแผนกิจกรรมที่ 11ก ให้เด็ก ๆ

และบอกให้เขียนชื่อของคนเหล่านั้นบนเส้นที่อยู่บนถ้วยมาเต้ ให้เวลาเด็ก ๆ

ในการตกแต่งถ้วยแล้วจึงตัดถ้วยออก แนะนำให้เด็ก ๆ

วางถ้วยไว้ในพระคัมภีร์หรือในห้องเพื่อย้ำเตือนให้อธิษฐานเพื่อสำหรับผู้อื่นด้วย

ความมั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงตอบ

ในการทบทวนข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับอาร์เจนตินา แจกแผ่นกิจกรรม 11ข ให้เด็ก ๆ ลากเส้นจับคู่ข้อมูลที่อยู่ในถ้วยกับภาพบนแผนที่

ช่วงอธิษฐาน

บอกเด็ก ๆ ว่า เมื่อเรา “เดินทาง” ผ่านอาร์เจนตินา เราได้เรียนรู้สิ่งที่น่าสนใจมากมายเกี่ยวกับประเทศและผู้คน เราได้รู้ว่ามิชชันนารีอธิษฐานอย่างเฉพาะเจาะจงและสม่ำเสมอสำหรับผู้คนที่พวกเขาไปรับใช้ และเราได้เห็นถึงของขวัญแห่งมิตรภาพที่ทำให้การแบ่งปันข่าวประเสริฐนั้นเป็นไปได้

ให้เด็ก ๆ เขียนหัวข้ออธิษฐานเพื่อสำหรับครอบครัวและเพื่อน ๆ แล้วนำไปติดกับว่าวคำอธิษฐาน

บทที่ 12: ปารากวัย

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ
เข้าใจถึงความสำคัญสำหรับมิชชันนารีในการแบ่งปันข่าวประเสริฐในภาษาถิ่น
ของผู้คนที่พวกเขาได้รับใช้

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- บางครั้ง ปารากวัยรู้จักกันในฐานะ “หัวใจแห่งอเมริกาใต้”
เนื่องจากตั้งอยู่กลางทวีปอเมริกาใต้
- ภาษาสเปนและกวารานีเป็นสองภาษาราชการที่ใช้ในปารากวัย
- คาปิบารา เป็นหน่วยกษที่มีขนาดใหญ่ที่สุด
อาศัยอยู่ในปารากวัยและยาวถึงสี่ฟุตครึ่ง
- แม่น้ำที่ใหญ่เป็นอันดับเจ็ดของโลก คือ แม่น้ำปารานา
ซึ่งไหลผ่านตามแนวชายแดนระหว่างปารากวัยและอาร์เจนตินา
- อีโตปู เป็นสถานที่หรือเครื่องน้ำประปาที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก
- “บาบิคิวที่ใหญ่ที่สุดในโลก” จัดทำขึ้นในปารากวัยในปี 2008 ในเวลา 6
ชั่วโมง คน 30,000 คนกินบาบิคิวที่มีน้ำหนักมากกว่า 30 ตัน

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

อนาคอนด้าเป็นงูที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก พบมากในป่าของปารากวัย
งูนี้มีสีน้ำตาลเขียวมีวงกลมสีดำบนหลัง
เพื่อทำให้เห็นเด่นชัดขึ้นเกี่ยวกับปารากวัย ให้เด็ก ๆ
ทำห่วงโซ่กระดาษด้วยสีเขียวและดำเพื่อแขวนไว้ในห้อง
จากการที่ปารากวัยเป็นที่รู้จักว่าเป็น “หัวใจของอเมริกาใต้”
ให้ตกแต่งกระดาษบอร์ดด้วยขอบรูปหัวใจ บนบอร์ด
ตกแต่งด้วยภาพธงชาติปารากวัย และ/หรือ แผนที่ประเทศ
ทำบาบิคิวบนเตาย่างเมื่อเด็ก ๆ เดินเข้ามาในห้อง ในระหว่างบทเรียน ให้เด็ก
ๆ ได้ชิมบาบิคิว

การประกาศข่าวประเสริฐเป็นงานที่สำคัญที่สุดของมิชชันนารี
เพื่อทำเช่นนั้น

พวกเขาจำเป็นต้องเข้าใจวัฒนธรรมและภาษาของคนที่เราจะไปรับใช้
คนที่เราจะไปรับใช้ด้วยนั้นจำเป็นต้องเข้าใจในสิ่งที่เขาพูดด้วย
ประสบการณ์ของอาสาสมัครมิชชันนารีนาซารีน เท็ดและซาราห์
วอจท์จะแสดงให้เห็นถึงความยากลำบากและความยินดีที่พบในการเรียนภาษา
อื่น นี่เป็นขั้นแรกของการบอกเรื่องราวของพระเยซูแก่ผู้อื่น

บอกเด็ก ๆ ว่า บทเรียนวันนี้เกี่ยวกับปารากวัย
ให้เราเริ่มด้วยข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประเทศนี้ด้วยกัน

คุณอาจพิมพ์ข้อมูลเบื้องต้นบนกระดาชรูปหัวใจและให้เด็กอ่านออกเสียง

บอกเด็ก ๆ ว่า เมื่อคุณได้เรียนรู้ข้อมูลเบื้องต้น
กวารานีเป็นหนึ่งในสองภาษาราชการของปารากวัย
มีหลายประเทศที่มีภาษาพูดมากกว่าหนึ่งภาษา ดังนั้น
เมื่อมิชชันนารีเดินทางไปยังประเทศอื่น

บางครั้งจึงจำเป็นที่จะต้องเรียนภาษามากกว่าหนึ่งภาษาเพื่อที่พวกเขาจะสามา
รถทำงานประจำวันและประกาศข่าวประเสริฐได้

ภาษาถิ่นของคน ๆ หนึ่งนั้น (ภาษาพูดที่ใช้ในประเทศ) เป็นที่รู้จักว่าเป็น
“ภาษาแม่” เมื่อมิชชันนารีไปในประเทศอื่น

พวกเขาพูดภาษาของประเทศนั้นเมื่อไปในที่สาธารณะ

แต่ส่วนใหญ่เมื่ออธิษฐานก็ปรารถนาที่จะพูดเป็น “ภาษาแม่”

เพราะว่าเป็นสิ่งที่แต่ละต้องใจ นี่เป็นสิ่งที่ทำให้ “ภาษาแม่” เป็น “ภาษาใจ”
ของพวกเขา

ให้เราเรียนคำบางคำในภาษากวารานี

ซึ่งชาวปารากวัยใช้พูดราวสี่ในห้าของประชากรปารากวัยทั้งหมด ภาษานี้เป็น
“ภาษาใจ”

อย่างแท้จริงสำหรับคนส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในประเทศนี้ที่เรียกกันว่า
“หัวใจของอเมริกาใต้”

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 12 ให้เด็กใช้สีต่าง ๆ

ลากเส้นและจับคู่หัวใจคำในภาษาของตนเองกับคำในภาษากวารานีในหัวใจ

จากนั้นให้อ่านภาษากวารานีแต่ละคำและให้เด็ก ๆ พูดตาม ให้เด็ก ๆ

จับคู่กันฝึกพูดคำใหม่นั้น

หลังจากฝึกออกเสียงคำในภาษากวารานีแล้ว

ให้พูดคุยว่าเหตุใดจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะสื่อสารกับผู้อื่นในภาษาที่พวกเขาเข้าใจ

ให้เราเรียนคำบางคำในภาษากวารานี
ซึ่งใช้พูดกันกว่าสี่ในห้าของประชากรทั้งประเทศ

ภาษาอังกฤษ	(คำแปล)	กวารานี	การออกเสียง
Hello	สวัสดี	Mga'eichapa	อ่าไบอีชาพะ
Good-bye	ลาก่อน	Jajohech apeve	ฮาฮอยซาเปเว
Yes	ใช่	Hee	เฮ
No	ไม่	Nahaniri	นานีเดรี
Please	ได้โปรด	Ikatupa	อีคาตูปา
Thank you	ขอบคุณ	Aguijetaite	อาวีคะไตเต

เรื่องราวพันธกิจ : พูดอย่างไรก็แสดงความหมายที่สำคัญ
โดย แมท ไพรซ์

บอกเด็ก ๆ ว่า
เป็นสิ่งสำคัญสำหรับมิชชันนารีที่จะเข้าใจเมื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐให้แก่ผู้คนต่างวัฒนธรรม

400 กว่าปีที่ผ่านมา
บาทหลวงชาวยุโรปที่อาศัยอยู่ในป่าของปารากวัยได้เริ่มทำภาษากวารานีให้ออกมาเป็นภาษาเขียนไม่กี่ปีต่อมา บาทหลวงอีกรูปหนึ่งจึงได้จัดทำพจนานุกรมหนังสือไวยากรณ์ และคู่มือการสร้างสาวกในภาษากวารานี
เครื่องมือเหล่านี้ยังเป็นประโยชน์ในทุกวันนี้
พวกมันช่วยให้ความเชื่อคริสเตียนวางรากในปารากวัย

ในปี 1968

ทีมพันธกิจของคริสตจักรนาซารีนได้เริ่มต้นคริสตจักรเล็กแห่งหนึ่ง ฮวนกาเซียได้มอบหัวใจของเขาให้แก่พระคริสต์และมอบชีวิตในการรับใช้ในฐานะหนึ่งในศิษยาภิบาลกลุ่มแรกจากปารากวัย นับแต่นั้นกระทั่งเดี๋ยวนี้
คริสตจักรนาซารีนในปารากวัยได้ประกาศข่าวประเสริฐต่อไปยังคนรุ่นปัจจุบัน
พระเจ้าทรงใช้มิชชันนารีหลายคนมาประกาศข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์ มิชชันนารีท่านแรกมาถึงในยุคปี 1980 –

จากอังกฤษหนึ่งคนและจากสหรัฐอเมริกาอีกหลายคน ในยุคปี 1990
ราโมนและบลานซา

เซียราได้มาจากเปอร์โตริโกในฐานะมิชชันนารีในปารากวัย

เท็ดและซาราห์ได้เรียนรู้ว่าเป็นการยากเพียงใดในการพูดคุยด้วยภาษาใหม่ ในขณะที่กำลังเรียนภาษานั้นอยู่
ครั้งหนึ่งเท็ดได้พยายามอธิบายให้เพื่อนคนหนึ่งฟังถึงวิธีการทำถั่วเม็กซิกันเป็นอาหารเย็น เขาบอกเธอว่าเขาเตรียมและบดถั่วก่อนเติม “เซเอเต” ลงไป เธอก็ถามผมซ้ำแล้วซ้ำอีกในสิ่งที่เขาบอก เมื่อเขาบอก เธอก็เริ่มหัวเราะคิกคัก เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ รอบโต๊ะ แทนที่จะพูดว่า เขาเติม “อาเซเอเต” ซึ่งหมายถึง “น้ำมันทำอาหาร” เขาได้บอกว่าเขาเติม “เซเอเต” เล็กน้อย ซึ่งหมายถึง “เจ็ด” เพื่อน ๆ ได้แซวเขาตลอดคืนนั้น แนะนำว่าอาหารจานนี้น่าจะเติม “โอโซ” ซึ่งหมายถึง “แปด” หรือ “นูเอเว” ซึ่งหมายถึง “เก้า” มากกว่า

อีกครั้งหนึ่ง

ซาราห์กำลังเรียนบทเรียนเรื่องความรักของคริสเตียนให้แก่กลุ่มเด็ก ๆ

เธอพูดภาษาสเปนโดยมีสามแปลเป็นภาษากวารานี

เมื่อเธอพูดเกี่ยวกับความรัก เด็กก็มองอย่างเฉยเมยและสับสน

พวกเขาไม่เข้าใจคำว่ารักในภาษาสเปนซึ่งคือ “อาโมร์”

เธอต้องอธิบายโดยใช้คำอื่น ๆ

อีกหลายคำก่อนที่พวกเขาจะเข้าใจความหมายของคำที่เธอพยายามอธิบาย

เท็ดและซาราห์รู้จักภาษาสเปนเพียงไม่กี่คำก่อนที่จะไปปารากวัย

พวกเขามีครูสอนที่ช่วยเขาในการเรียนภาษาใหม่

พวกเขาพบว่าเป็นการจำเป็นในการฝึกพูดภาษาในขณะที่พยายามเรียนรู้ด้วย

อีกทั้งพวกเขายังได้เรียนรู้ว่าบางครั้งผู้คนอาจหัวเราะคุณ เมื่อพวกเขาพูดผิด

แต่ให้พยายามต่อไปกระทั่งพูดได้อย่างถูกต้อง

มิชชันนารีจำเป็นต้องเข้าใจว่า ไม่ใช่ทำงานให้สำเร็จไปแต่ละวันเท่านั้น

แต่เพื่อบอกคนอื่น ๆ ถึงเรื่องพระเยซู มิชชันนารีมีเป้าหมายเดียว นั่นคือ

เพื่อประกาศความรักและข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซู เท็ดและซาราห์

วอจท์ได้เรียนรู้บทเรียนโดยตรงในฐานะอาสาสมัครมิชชันนารีในปารากวัย

ความเข้าใจผิดเกิดขึ้นได้เมื่อมิชชันนารีพยายามเรียน “ภาษาใจ” ของคน

แต่มันก็เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการแบ่งปันข่าวประเสริฐเรื่องความรอดโดยทางพระเยซูคริสต์กับผู้ที่พวกเขาไปรับใช้ด้วย

สู่การอภิปราย

ถามเด็ก ๆ ว่า

ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษาของผู้คนที่พวกเขาไปรับใช้ด้วย?

สิ่งที่เท็ดและซาราห์ วอจท์ทำเพื่อช่วยพวกเขาในการเรียนภาษาคืออะไร?

ก่อนเริ่มชั้น ให้เลือกคำสืบคำจากบทเรียนและเขียนบทกระดาน (เช่น : กวารานี มิซซันนารี อาสาสมัคร ภาษา การสื่อสาร หัวใจ แม่น้ำ ปารากวัย ตะกร้า บาบี้คิว อนาคตอนดา ตัวอักษร หนุ่ยกซ์ ฯลฯ)

บอกเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ

ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของภาษาที่ใช้ในการประกาศข่าวประเสริฐ
คำหนึ่งคำที่เราตั้งใจจะพูดอาจเป็นความหมายของคำอีกคำหนึ่งได้
บางครั้งการพูดคุยสื่อสารก็เป็นเหมือนสิ่งที่เข้าใจยาก
วันนี้เราสามารถทบทวนคำที่สำคัญที่เราได้เรียนในบทเรียนวันนี้โดยทำปริศนา
ค้นหาคำ

พูดคุยเกี่ยวกับคำศัพท์เหล่านั้น จากนั้นก็แจกกระดาษและให้เด็ก ๆ
ทำปริศนาค้นหาคำโดยวางคำที่มีในแนวตั้ง แนวนอน
และแนวทแยงในช่องสี่เหลี่ยมบนกระดาษ เมื่อวางทุกคำเข้าที่แล้ว บอกให้เด็ก
ๆ เติมตัวอักษรในช่องสี่เหลี่ยมที่วางด้วยตัวอักษรใด ๆ ที่พวกเขาเลือก
จากนั้นให้เด็ก ๆ แลกคำปริศนาและวงกลมคำที่ซ่อนอยู่

ช่วงอธิษฐาน

ย่าเตือนเด็ก ๆ ว่าปารากวัยเป็นที่รู้จักว่าเป็น “หัวใจแห่งอเมริกาใต้”
เพราะว่าตั้งอยู่ทางตอนกลางทวีปอเมริกาใต้
บนแผนที่ชี้ให้ดูประเทศรอบปารากวัยซึ่งได้เรียนไป คือ อาร์เจนตินา โบลิเวีย
และบราซิล รวมทั้งชี้ตำแหน่งประเทศเม็กซิโก กัวเตมาลา ฮอนดูรัส
คอสตาริกา โคลัมเบีย เปรู และเอกวาดอร์

ทบทวนหัวข้ออธิษฐานสำหรับประเทศเหล่านี้
ให้เด็กแต่ละคนตัดกระดาษเป็นรูปหัวใจขนาดใหญ่และเขียนหัวข้ออธิษฐานลง
ไป ติดหัวใจเหล่านี้ไว้บนบอร์ดของห้อง ย่าเตือนเด็ก ๆ

ว่าพระเจ้าทรงรักมนุษย์ทุกคน
ขอให้พวกเขาอธิษฐานเพื่อสำหรับมิซซันนารีและศิษยาภิบาลที่แบ่งปันความรัก
ของพระเจ้าในประเทศในเม็กซิโก/อเมริกากลาง และอเมริกาใต้

ให้เด็ก ๆ อธิษฐานเพื่อสำหรับมิซซันนารีที่กำลังเรียนภาษาใหม่อยู่
มิซซันนารีและอาสาสมัครที่รับใช้อยู่ในปารากวัย
และมิซซันนารีที่กำลังจะถูกส่งมาจากปารากวัยและประเทศอื่น ๆ

ให้เด็ก ๆ เขียนหัวข้ออธิษฐานลงในหัวใจเล็ก ๆ ติดไว้ที่วาวคำอธิษฐาน
และให้เด็ก ๆ นำวาวคำอธิษฐานกลับบ้านไปด้วย หนุนใจให้เด็ก ๆ

จัดวางวาวไว้เพื่อเป็นเครื่องย้ำเตือนให้อิษฐานสำหรับคนเหล่านั้นที่แบ่งปันข่าว
วประเสริฐและสำหรับคนเหล่านั้นที่ได้ฟัง